

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

**ΘΕΩΡΙΑ - ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ**

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Τετραμηνιαία Έκδοση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού

- 1. Ιδιοκτήτης - Εκδότης: Γενική Γραμματεία Αθλητισμού**
- 2. Έδρα:** Κηφισίας 7, Αθήνα 11523, τηλ. 210-6496528 - Fax: 210-6472010
- 3. Νόμιμος Εκπρόσωπος - Υπεύθυνος κατά νόμον:** Σταύρος Δουβής
Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού
- 4. Ιδρυτές - Διευθυντές Σύνταξης:** Γιώργος Παναγόπουλος - Ανδρέας Μαλάτος
- 5. Επιμέλεια ύλης:** Κων/νος Λοϊζάς, Σπύρος Μπάκας, Φωτεινή Σιομανίδου,
Γιώργος Δαλάκος, Μάριος Παπαλουκάς
- 6. Επιμέλεια ενημερωτικού δελτίου:** Τάσος Αντωνίνης, Αντώνης Αντωνόπουλος, Σωτήρης Τρι-
ανταφύλλου
- 7. Συντακτική Επιτροπή:** Θωμάς Μεντεσιδης, Θωμάς Στάμου, Άγγελος Κουτλιάνος, Ανδρέας
Μαλάτος, Γιώργος Παναγόπουλος
- 8. Σύμβουλοι έκδοσης:** Αργύρης Κοκκινάκης - Γιώργος Βλαζάκης
- 9. Ηλεκτρονική επεξεργασία:** Διονυσία Ρωμανού, Μαριάννα Δερμιτζάκη, Χρυσούλα Στράτου
- 10. Γραμματεία:** Αδαμαντία Σουγκλάκου, Δροσούλα Μανταφούνη, Κατερίνα Δαπέρογλα
- 11. Υπηρεσίες Πληροφορικής:** Παναγιώτης Οπλοποιός
- 12. Ιστοσελίδα Internet:** Βλάσης Γκίνης
- 13. Επιστημονική Επιτροπή:**
Πρόεδρος: Νικόλαος Κλαμαρής
Μέλη: Αντώνης Μπρεδήμας, Ελίνα Μουσταίρα, Στέλιος Κουσου-
λης, Λίνα Κουσκουνά, Δημήτριος Παναγιωτόπουλος, Αν-
δρέας Μαλάτος, Αχιλλέας Μαυρομάτης, Παντελής Δέδες

Σημείωση: Η συμμετοχή όλων των άνω αναφερομένων προσώπων στο παρόν περιοδικό είναι τιμητική και άμισθη.

Μελέτη εντύπου - φωτοστοιχειοθεσία - εκτύπωση: ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΘΕΩΡΙΑ - ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Η΄ - Τεύχος 1
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2007

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΘΗΝΑ 2007

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Επισημαίνεται πάντως ότι κατά τον Ν. 2121/1993 και τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με τον Ν. 100/1975) απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου

SECRETARIAT GENERAL OF SPORTS

Sports Law Review

Αθήνα, Μάιος 2007

Copyright©: Γενική Γραμματεία Αθλητισμού

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

1. International Sport Law Association
2. Asser Institut
3. Konstanzer Arbeitskreis für Sportrecht
4. Sport und Recht
5. Il Calciatore
6. Centre de droit et d'économie du sport
7. International Sport Lawyers Association
8. CONI (Comitato Olimpico Nazionale Italiano)
9. ΔΟΕ (Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή)
10. UNESCO
11. DGX- Επιτροπή Ευρωπαϊκής Ένωσης
12. CDDS -Συμβούλιο της Ευρώπης

ΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των νομικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγράφονται τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως νομικοί επιστήμονες στην έκδοση της ΕΑΔ, συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς, νομολογία ή άλλα κείμενα αθλητικονομικού ενδιαφέροντος.

1. Βούλτσης Ιωάννης, Δικηγόρος
2. Ηλιάδης Χρήστος, Δικηγόρος - Μέλος ΕΣΚΑΝ
3. Παπαλουκάς Μάριος, Διδάκτωρ Αθλητικού Δικαίου, Ειδικός Επιστήμων Πανεπιστημίου Πελοποννήσου
4. Meirin J.M., Assesor - Director da Desporto e Direito

ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των ειδικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγράφονται τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως επιστήμονες - μη νομικοί - στην έκδοση της Ε.Α.Δ., συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς ή άλλα κείμενα σχετικά με την οργάνωση, διοίκηση προαγωγή και ανάπτυξη του αθλητισμού.

1. Κάκκος Βασίλης, Διδάκτωρ Αθλητικής Ψυχολογίας ΤΕΦΑΑ
2. Καραστάθης Δημήτρης, Πτυχιούχος ΤΕΦΑΑ
3. Σταύρου Νεκτάριος, Διδάκτωρ Αθλητικής Ψυχολογίας ΤΕΦΑΑ
4. Πίγκος Γιώργος, Διδάκτωρ Βιοκινητικής ΤΕΦΑΑ

5. Νεδέλκου – Γιαλεδάκη Καλλιόπη, MSc Ευρωπαϊκής Πολιτικής και Δικαίου Θαλάσσης -Αέρος
6. Ρηγοπούλου Πέπη, Καλλιτέχνις - Πανεπιστημιακός
7. Τουμάζης Γιάννης, Ιστορικός Τέχνης

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Η συμβολή της δημόσιας διοίκησης στην πραγμάτωση του κυβερνητικού έργου είναι εκ των πραγμάτων απαραίτητη και σημαντική, τόσο κατά το στάδιο του σχεδιασμού της δημόσιας πολιτικής όσο και κατά τα στάδια της παραγωγής του νομικού πλαισίου, της ερμηνείας και της εφαρμογής του.

Για το λόγο αυτό είναι απαραίτητη η συνεχής ενημέρωση και ο συνεχής διάλογος μεταξύ Δημόσιας Διοίκησης, Πολιτικής Εξουσίας και Επιστημονικής Κοινότητας, έτσι ώστε να καλλιεργηθεί μεταξύ τους μια κοινή γλώσσα επικοινωνίας. Είναι απαραίτητο αυτοί οι τρεις «εταίροι» κατά την άσκηση της Δημόσιας Πολιτικής να μπορούν να μιλούν στην ίδια συχνότητα, να καταλαβαίνουν ο ένας τον άλλο, να αλληλοσυμπληρώνονται και να αλληλοβοηθούνται. Ελπίζουμε ότι στο χώρο του αθλητισμού με την έκδοση της Επιθεώρησης Αθλητικού Δικαίου θα μπορέσουμε να καλλιεργήσουμε και να αναδείξουμε αυτόν τον κοινό παρονομαστή στη συνεργασία της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού τόσο με την εκάστοτε πολιτική ηγεσία του αθλητισμού μας όσο και με την επιστημονική κοινότητα αλλά και το ίδιο το αθλητικό κίνημα. Σ' αυτή την νεωτεριστική για τα δεδομένα της Δημόσιας Διοίκησης πρωτοβουλία μας ζητούμε την συνδρομή και συμπαράταξη κάθε αγνού φιλάθλου και κυρίως όσων ενεργά συμμετέχουν στην όλη δομή, οργάνωση και ανάπτυξη του αθλητικού οικοδομήματος.

ΘΩΜΑΣ ΜΕΝΤΕΣΙΔΗΣ

Γενικός Διευθυντής Αθλητισμού Γ.Γ.Α.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Στο ανά χείρας τεύχος της ΕΑΔ, περιλαμβάνονται κείμενα νομικού προβληματισμού πάνω σε καιρία θέματα του αθλητικού δικαίου, όπως η νομική αντιμετώπιση των μετεγγραφών των αθλητών από το Συμβούλιο της Επικρατείας και η αντιμετώπιση από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) αθλητικών θεμάτων υπό την έποψη του κοινοτικού δικαίου. Επίσης στο ενημερωτικό δελτίο περιλαμβάνονται κείμενα φιλοσοφικού προβληματισμού για την σχέση του αθλητισμού και ιδιαίτερα του αγωνιστικού στοιχείου με την υλική και ηθικοπνευματική διάσταση και συμπεριφορά της ανθρώπινης φύσης. Τέτοια κείμενα είναι ιδιαίτερα σημαντικά για όσους ασχολούνται συστηματικά με την διοίκηση, οργάνωση και νομοθεσία του αθλητισμού, διότι πριν η ανθρώπινη βούληση μετουσιωθεί σε νόμο, οργανωτική δομή ή άλλη διεργασία θα πρέπει να έχει συλλάβει στις σωστές του διαστάσεις το αντικείμενο στο οποίο επιδιώκει να παρέμβει. Γι αυτόν τον λόγο ο φιλοσοφικός προβληματισμός αποτελεί, όχι μόνο στον αθλητισμό αλλά σε κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα, την βάση για κάθε κοινωνική παρέμβαση στα πράγματα.

Μια τέτοια παρέμβαση στα αθλητικά μας πράγματα επιχειρήθηκε κατά το διάστημα που καλύπτει η παρούσα έκδοση τόσο νομητικά όσο και νομολογιακά σε δύο σημαντικούς τομείς του αθλητισμού μας. Ο πρώτος είναι αυτός του μηχανοκίνητου αθλητισμού, ο οποίος ως γνωστόν με τον ν. 2725/1999 έχει κατοχυρωθεί ως νόμιμα αναγνωριζόμενη αθλητική δραστηριότητα. Για την ουσιαστική ανάπτυξή της ήταν όμως απαραίτητη η ύπαρξη αυτοκινητοδρομίων που μέχρι σήμερα έλλειπαν από την χώρα μας. Με το Προεδρικό Διάταγμα που περιλαμβάνεται στο παρόν τεύχος προβλέπεται πλέον ο τρόπος, οι όροι, προϋποθέσεις και διαδικασίες για την ίδρυση και δημιουργία αυτοκινητοδρομίων και σηματοδοτείται πλέον η ανάπτυξη ενός ιδιαίτερα δημοφιλούς στην Ελλάδα αθλήματος.

Ο δεύτερος τομέας του αθλητισμού μας που επίσης απασχόλησε κατά το διάστημα αυτό την επικαιρότητα είναι η λειτουργία και οι αποφάσεις της ΕΦΠ. Υπήρξαν δύο αποφάσεις της ΕΦΠ περί άρσης της αθλητικής ιδιότητας και έκπτωσης από το αξίωμά τους για δύο προέδρους αθλητικών ομοσπονδιών, πράγμα που προξένησε αρκετές αντιδράσεις τόσο σε νομικό, όσο και σε αθλητικό επίπεδο. Στο παρόν τεύχος παραθέτουμε τις επίμαχες αποφάσεις της ΕΦΠ, καθώς και τις αντίστοιχες του ΑΣΕΑΔ που έκρινε σε δεύτερο βαθμό, ώστε ο αναγνώστης να σχηματίσει την δική του, ανεπηρέαστη από τις στήλες των εφημερίδων, κρίση τόσο για τον γενικότερο ρόλο της ΕΦΠ, όσο και για το κύρος των συγκεκριμένων αποφάσεων. Ελπίζοντας ότι η δεύτερη περίοδος (Η) επανέκδοσης της ΕΑΔ θα δικαιώσει και πάλι τις προσδοκίες των αναγνωστών και συνεργατών της, σας προσκαλούμε όλους να συμπαρασταθείτε με τις επιστημονικές και πνευματικές σας δυνάμεις στην προσπάθεια για αναβάθμιση του αθλητισμού μας. Και ας έχουμε πάντα κατά νου, ότι τα νοσηρά φαινόμενα του αθλητισμού που παρατηρούνται στις μέρες μας (βία, ντόπιγκ, διαφθορά, παράνομα στοιχήματα κλπ.) δεν θα υπήρχαν, αν το συνολικό πνευματικό επίπεδο του σημερινού αθλητικού χώρου ήταν στο ύψος που του άρμοζε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΛΑΤΟΣ

Διευθυντής Σύνταξης της ΕΑΔ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A. ΘΕΩΡΙΑ

7. Π. Δέδες, Η Νομολογία του ΣτΕ επί αθλητικών διαφορών
(Μεταγραφές αθλητών) και η ανασφάλεια του δικαίου 17
8. Μ. Παπαλουκάς, Η υπόθεση C-338/04 «Placanica» ενώπιον του ΔΕΚ, ... 29

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

14. Ν. 3105/2003 (ΦΕΚ Α 29/10-2-03): Τουριστική εκπαίδευση και
κατάρτιση (Άρθρο 52 παρ.7 περί αυτοκινητοδρομίων), 45
15. Ν. 2696/1999 (ΦΕΚ 57/Α/1999): Κύρωση του Κώδικα Οδικής
Κυκλοφορίας, όπως τροποποιήθηκε με τον Ν.3542/2007,
ΦΕΚ 50/Α/2007 (Άρθρο 49 «Αγώνες στις οδούς και στις πίστες) 47
16. Π.Δ 14/2007(ΦΕΚ 10/Α/2007): Καθορισμός προδιαγραφών
για τη δημιουργία αυτοκινητοδρομίων 49

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

16. ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Τμήμα Δ') Τ-193/02,
«Κανονισμός της διεθνούς ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας (FIFA)
όσον αφορά τη δραστηριότητα του πράκτορα ποδοσφαιριστών -
Απόφαση ενώσεως επιχειρήσεων - Άρθρα 49 ΕΚ, 81 ΕΚ και 2 ΕΚ - Κα-
ταγγελία - Έλλειψη κοινοτικού συμφέροντος - Απόρριψη» 75
17. ΕΦΙΠ 28/2006, Προδότηλη δυσαναλογία μεταξύ διατιθεμένων κονδυ-
λίων αθλητικής ομοσπονδίας και επιδιωκόμενου σκοπού - Ενδεί-
ξεις περί ιδίου οφέλους - Λόγος στέρησης φιλάθλου ιδιότητας 97
18. ΕΦΙΠ 35/2006, Αποδεδειγμένη χρήση ναρκωτικών και ποινική
τιμωρία της πράξης - Λόγος στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας 101
19. ΕΦΙΠ 40/2007, Η δια πράξεων ή παραλείψεων διενεργούμενη
συγκάλυψη αξιόποινης πράξης άλλου και η μη ενεργός έρευνα
και συμμετοχή στην πειθαρχική της τιμωρία συνιστά λόγο
στερήσης της φιλάθλου ιδιότητας 111
20. ΑΣΕΑΔ 56/2007, Νομική φύση της ΕΦΙΠ ως διοικητικής Επιτρο-
πής που δεν επιτελεί προανακριτικό ή δικαιοδοτικό έργο. Η στέ-
ρηση της φιλάθλου ιδιότητας αποτελεί ιδιόμορφη πειθαρχικής
φύσεως διοικητική ποινή. Η αδράνεια συλλογής στοιχείων ή η
προσπάθεια συγκάλυψης παραβατικής συμπεριφοράς, ως λόγος
στερήσης της φιλάθλου ιδιότητας, πρέπει να είναι απότοκη
πλήρως αποδεδειγμένης γνώσης 125

21. Διοικ. Εφ. Αθηνών 2447/2006 (Τμήμα Ε΄), Η χρήση ψευδούςβελτίωσης της ΕΓΟ τιμωρείται μόνο εφόσον αποδεικνύεται πλήρως ο δόλος του χρήστη ως προς το περιεχόμενο της βεβαίωσης 139
22. ΕΦΠΠ 41/2007, Έκδοση ψευδούς βεβαίωσης εκ μέρους προέδρου Ομοσπονδίας με σκοπό το όφελος αθλήτριας για την απόκτηση προνομίων. Λόγος στέρησης της φιλαθλος ιδιότητας τόσο του εκδότη όσο και του χρήστη της βεβαίωσης 145
23. ΑΣΕΑΔ 60/2007, Έκδοση ψευδούς βεβαίωσης εκ μέρους προέδρου Ομοσπονδίας με σκοπό το όφελος αθλήτριας για την απόκτηση προνομίων. Λόγος στέρησης της φιλαθλος ιδιότητας τόσο του εκδότη όσο και του χρήστη της βεβαίωσης 151

Δ. ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

10. Πέπη Ρηγοπούλου, Σώμα, ικεσία και απειλή στα «ΑΘΛΑ ΕΠΙ ΠΑΤΡΟΚΛΩ». Ένα αρχαίο μοντέλο που αντέχει. 167
11. Γιάννης Τουμάζης, Τέχνη και Αθλητισμός 175
12. Δημήτρης Καραστάθης, Αθλητικό Μάρκετινγκ, ΜΜΕ & Χορηγία, Η σχέση τους με τον αθλητισμό..... 183

Α . Θ Ε Ω Ρ Ι Α

Στην «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ» θα δημοσιεύονται πρωτότυπες και ανέκδοτες επιστημονικές μελέτες - εργασίες που έχουν αντικείμενο την αθλητική νομοθεσία, διοίκηση, οργάνωση και δικαιοσύνη και παρουσιάζουν νομικό ενδιαφέρον. Παράλληλα θα αναδημοσιεύονται και κείμενα από άλλα αθλητικά ή νομικά έντυπα (μετά φυσικά από σχετική άδεια) χάριν της συγκέντρωσης και διάδοσής τους. Όπως πάντα, η ΕΑΔ θα είναι ανοικτή σε κάθε νομομαθή και άνθρωπο του αθλητισμού που θέλει να διατυπώσει από την θέση αυτή την προσω-πική του άποψη για κάθε νομικό ζήτημα που αναφέρεται στην οργάνωση, διοίκηση και νομική κατάσταση του αθλητισμού μας σε όλες του τις εκφάνσεις.

7 ΠΑΝΤΕΛΗΣ Ι. ΔΕΔΕΣ

Δικηγόρος - Μέλος του CAS (Court of Arbitration for Sport)

Η Νομολογία του ΣτΕ επί αθλητικών διαφορών (Μεταγραφές αθλητών) και η ανασφάλεια του δικαίου.

Σημείωμα Σύνταξης: Το παρόν άρθρο του μέλους της Επιστημονικής Επιτροπής του περιοδικού κ. Παντελή Δέδε αποτελεί αναδημοσίευση με την έγκριση του συγγραφέα από το νομικό περιοδικό Νομικό Βήμα.

Πρόλογος

1. Δημοσιεύτηκε η με αριθμό 1509/2002 απόφαση του ΣτΕ, Δ' Τμήμα σε επταμελή σύνθεση. Η απόφαση απέρριψε ως απαράδεκτη αίτηση ακυρώσεως της με αριθμό 43/2001 απόφασης του ΑΣΕΑΔ (Ανώτατο Συμβούλιο Επίλυσης Αθλητικών Διαφορών) με την αιτιολογία ότι η απόφασή του ΑΣΕΑΔ, ως προς το ουσιαστικό μέρος αυτής, αποτελούσε ιδιωτική διαφορά μεταξύ σωματείων, ομοσπονδίας (ν.π.ι.δ.) και αθλητή, η οποία κατά το άρθρο 94 παρ. 2 του Σ θα έπρεπε να επιλυθεί από τα Πολιτικά Δικαστήρια.

2. Κατά την άποψή μου, η απόφαση είναι εσφαλμένη. Πρώτον διότι παραγνωρίζει την ισχύουσα πραγματικότητα ως προς το νομοθετικό πλαίσιο των μεταγραφών, δεύτερον είναι αντίθετη προς πληθώρα προηγούμενων αποφάσεων του ΣτΕ επί ομοίων θεμάτων, τρίτον διότι αλυσιτελώς επικαλείται τρεις αποφάσεις του ΣτΕ, οι οποίες ουδεμία σχέση έχουν με το υπό κρίση αντικείμενο, και τέταρτον διότι, εν όψει των συνθηκών που επικρατούν στον αθλητικό χώρο, οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε αρνησιδικία και σε ανασφάλεια του Δικαίου.

Νομοθετικό πλαίσιο μεταγραφών

3. Οι εσωτερικές και διεθνείς μεταγραφές αθλητών, από σωματείο σε σωματείο, ρυθμίζονται, αποκλειστικά και κατά σύστημα, από την Πολιτεία. Ο κρατικός παρεμβατισμός στα θέματα των μεταγραφών από ανέκαθεν αλλά ειδικότερα μετά το 1975 (ν. 75/1975), έστω και αν τα υποκείμενα (αθλητές,

σωματεία, ομοσπονδίες, διεθνείς ομοσπονδίες) κινούνται στον ιδιωτικό χώρο, αποκλείει a priori κάθε έννοια ιδιωτικής διαφοράς. Οι αναγκαστικού περιεχομένου ρυθμίσεις, η αντίθεση με την θεσμοθετημένη προσωπική ελευθερία, την ελευθερία των συναλλαγών, το δικαίωμα ανάπτυξης της προσωπικότητας, το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, το δικαίωμα στην εργασία και κλπ., οδηγούσε και οδηγεί σε ένα καθεστώς «δουλείας». Κάθε μεταγραφή ενός αθλητή (που είναι μέλος ενός ν.π.ι.δ. με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που ο ΑΚ προσδιορίζει) από σωματείο σε σωματείο απαγορεύεται χωρίς τη συναίνεση του αρχικού σωματείου στο οποίο ανήκει.

4. Το ισχύον σήμερα μεταγραφικό καθεστώς στην Ελλάδα απαγορεύει, σε οποιονδήποτε Έλληνα καλαθοσφαιριστή να μεταγραφεί σε σωματείο της αρεσκείας του χωρίς την προηγούμενη σύμφωνη γνώμη του Σωματείου στο οποίο ανήκει, δηλαδή έχει δελτίο αναγνώρισης αθλητικής ιδιότητας της ΕΟΚ (Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης), που τον δεσμεύει ισόβια με το Σωματείο.

5. Όποιος καλαθοσφαιριστής θελήσει να αμφισβητήσει την άρνηση χορήγησης ελεύθερης μεταγραφής είναι υποχρεωμένος να ακολουθήσει τις προβλεπόμενες από το νόμο διαδικασίες, που είναι μακροχρόνιες και χρονοβόρες.

6. Ειδικότερα οφείλει να προσφύγει στην Επιτροπή Μεταγραφών της ΕΟΚ ή/και στο διοικητικό συμβούλιο της ΕΟΚ, στη συνέχεια δικαιούται να προσφύγει στο ΑΣΕΑΔ (Ανώτατο Συμβούλιο Επίλυσης Αθλητικών Διαφορών) και τέλος στο Συμβούλιο της Επικρατείας για την έκδοση αμετάκλητης απόφασης.

7. Κατά τη χρονική διάρκεια της αμφισβήτησης ο καλαθοσφαιριστής είναι υποχρεωμένος να περιμένει την έκδοση αποφάσεως των αρμοδίων οργάνων χωρίς να δύναται να ολοκληρώσει τη μεταγραφή του στο νέο Σωματείο και επομένως είτε θα πρέπει να σταματήσει να αγωνίζεται είτε θα πρέπει να υποκύψει στην ανέλεγκτη βούληση του Σωματείου. Αντιθέτως σε άλλα κράτη και στη Διεθνή Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου (FIFA) ειδικότερα, η μετακίνηση του αθλητή από σωματείο σε σωματείο ολοκληρώνεται αμέσως και οι τυχόν οικονομικές διαφορές επιλύονται μεταγενέστερα και βεβαίως οι όποιες αποφάσεις δεσμεύουν και εκτελούνται από τους ενδιαφερόμενους.

8. Η παραπάνω διαδικασία, στερεί ουσιαστικά, τη δυνατότητα μετα-

γραφής στους καλαθοσφαιριστές, ενόψει (α) της απώλειας τουλάχιστον μίας αγωνιστικής περιόδου (περίοδος μεταγραφών το πρώτο δεκαήμερο του Αυγούστου - έναρξη προετοιμασίας της ομάδας συνήθως τέλος Αυγούστου και έναρξη αγωνιστικής περιόδου το αργότερο 15 Σεπτεμβρίου), (β) της σύντομης χρονικά αθλητικήςαγωνιστικής σωματικής του δυνατότητας (η μέση αθλητική «ζωή» ενός καλαθοσφαιριστή δεν ξεπερνά συνήθως τα δεκαπέντε χρόνια) και (γ) της αδυναμίας αυτού να παραμείνει εκτός αγωνιστικών χώρων για μακρά χρονικά διαστήματα χωρίς κίνδυνο απώλειας αγωνιστικής ικανότητας.

9. Και εάν μέχρι το 1991 (χρονολογία δημοσίευσης του ν. 1958/1991 περί αμοιβομένων καλαθοσφαιριστών) οι παραπάνω απαγορευτικές διατάξεις έχουν τύχει εφαρμογής στον αθλητικό χώρο με την αμφισβητούμενη κάλυψη της εφαρμογής του άρθρου 16 παρ. 9 του Σ και την αόριστη επίκληση του Δημοσίου Συμφέροντος, είναι αδιανόητο σήμερα, που οι καλαθοσφαιριστές θεωρούνται εργαζόμενοι εφόσον αμοιβονται, (βλ. απόφαση BOSMAN του ΔΕΚ) να εξακολουθούν ισχύουσες διατάξεις, οι οποίες (α) στερούν ευθέως το αναφαίρετο ατομικό δικαίωμα προς εργασία και ελεύθερη επίλογη εργοδότη (άρθρο 4 Σύμβασης Ρώμης) και (β) στερούν εμμέσως το δικαίωμα προς παροχή δικαστικής προστασίας εντός ευλόγου χρόνου (άρθρο 6 Σύμβασης Ρώμης).

10. Η με την επίκληση προστασίας του αθλητισμού και του δημοσίου συμφέροντος (άρθρο 16 παρ. 9 του Σ) απαγόρευση των μεταγραφών, αποτελεί τη δικαιολογία της προστασίας των συμφερόντων των σωματείων (που οργανωμένα και συντεταγμένα είναι ισχυρές ομάδες πολιτικής πίεσης) και μέσο, σε συνδυασμό με τις άνευ αντικειμενικών κριτηρίων κρατικές οικονομικές επιδοτήσεις από τη ΓΓΑ και το Υπουργείο Πολιτισμού, άσκησης ατομικής πολιτικής εξουσίας και προεκλογικής πρακτικής.

Η προηγούμενη νομολογία του ΣτΕ

11. Επιγραμματικά αναφέρω προηγούμενες αποφάσεις του ΣτΕ που είναι αντίθετες προς τη σχολιαζόμενη και οι οποίες κρίνουν παραδεκτές τις σχετικές αιτήσεις ακυρώσεως καιτοι αναφέρονται σε θέματα μεταγραφών:

1995/1981 (Κουρουσόπουλος) – 553/1982 (Κατσυφός) – 1647/1985 (Δεληγιάννης) – 48/1985 (Μενουδάκος) – 1449/1985 (Βροντάκης) – 1450/1985 (Βροντάκης) – 1451/1985 (Βροντάκης) – 4473/1985 (Βροντάκης) – 2488/1986

(Μενουδάκος) – 2491/1986 (Μενουδάκος) – 4914/1988 (Δανδουλάκη) – 963/1991 (Χαραλάμπους) – 442/1992 (Αλεξανδρής) – 2998/1994 (Χρυσικοπούλου) – 3876/1994 (Ανεμογιάννης) – 3835/1995 (Χαραλάμπους) – 3856/1995 (Δανδουλάκη) – 2456/1998 (Μακρής) – 2457/1998 (Μακρής) – 3140/2000 (Μάζος) – 207/2002 (Κοτσώνης)

12. Ειδικότερα αναφέρω επιλεκτικά τις παρακάτω:

12.1 Η 1995/1981 (εισηγητής ο κ. Κουρουσόπουλος) δέχεται ρητά ότι: (α) «... η ρύθμιση ορισμένων μεν θεμάτων, καταλείπεται εις Κανονισμούς, εκδιδόμενους υπό οργάνων της οικείας Ενώσεως, Συνδέσμου ή Ομοσπονδίας, η ρύθμιση δ' ετέρων θεμάτων, ως είναι το θέμα εγγραφών και των μεταγραφών των αθλητών ανατίθεται εις την κανονιστικήν εξουσίαν της Διοικήσεως της οποίας οι αποφάσεις κατισχύουν των περί των θεμάτων τούτων εκδοθέντων τυχόν κανονισμών» (β) «... η μνησθείσα υπ' αριθ. 13618/26.6.1979 απόφαση του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως (Απόφαση περί μεταγραφών έτους 1979), ανήκουσα εις την αρμοδιότητα διοικητικών οργάνων, ως είναι το ΑΣΕΑΔ, συνιστά διοικητικής διαφοράς» (γ) «Συνεπώς εν προκειμένω η προσβαλλόμενη πράξις του ΑΣΕΑΔ, ... συνιστά εκτελεστήν διοικητικήν πράξιν, καθής παραδεκτώς στρέφεται η υπό κρίσιν αίτησις η οποία εμπροθέσμως ασκηθείσα τυγχάνει τύποις δεκτή και κατ' ουσίαν εξεταστέα».

12.2. Η απόφαση 553/1983 (εισηγητής ο κ. Κατουφός) δέχεται ότι: (α) Το άρθρο 16 παρ. 9 του Σ και οι διατάξεις του ν. 75/75 ρυθμίζουν την εν γένει οργάνωση του εξωσχολικού αθλητισμού και τα συναφή προς αυτήν θέματα, (β) Η ρύθμιση ορισμένων θεμάτων καταλείπεται σε κανονισμούς που εκδίδονται από ν.π.ι.δ. (Σωματεία – Ενώσεις – Ομοσπονδίες), (γ) Η ρύθμιση όμως ειδικά του θέματος των εγγραφών και των μεταγραφών αθλητών ανατίθεται στην κανονιστική εξουσία της Διοικήσεως (η οποία και από το έτος 1975 μέχρι σήμερα έχει εκδώσει αμέτρητες ΥΑ περί εγγραφών – μεταγραφών – αποδεσμεύσεων – μετοικήσεων – ανδρών – γυναικών – ομογενών – αλλοδαπών – ινδιάνων – αθιγγάνων – ερασιτεχνών – επαγγελματιών – ημιεπαγγελματιών – κοινοτικών – Α και Β ζώνης κάθε αθλήματος και αθλοπαιδιάς) και τέλος, (δ) Οι αποφάσεις της Διοικήσεως κατισχύουν των κανονισμών,

που τυχόν έχουν εκδοθεί από τα ν.π.ι.δ., επί των αντιστοίχων θεμάτων και (ε) Το ΑΣΕΑΔ είναι διοικητικό όργανο, οι πράξεις του οποίου ως εκτελεστές διοικητικές πράξεις νομίμως προσβάλλονται ενώπιον του ΣτΕ.

12.3. Η απόφαση 48/1985 (εισηγητής ο κ. Μενουδάκος) δέχεται ότι: (α) Το άρθρο 16 παρ. 9 Σ θέτει υπό την προστασία και την ανώτατη εποπτεία του κράτους τον αθλητισμό, (β) Θέματα που από το νομοθέτη κρίνονται βασικά για την πραγμάτωση της κρατικής μέριμνας ρυθμίζονται είτε ευθέως από το νόμο είτε με εξουσιοδότηση από όργανα της διοικήσεως και κανονιστικές πράξεις, ενώ των λοιπών θεμάτων η ρύθμιση καταλείπεται σε κανονισμούς που εκδίδουν αρμόδια όργανα ν.π.ι.δ. (Σωματείων – Ενώσεων- Ομοσπονδιών), (γ) Οι προκηρύξεις διεξαγωγής πρωταθλημάτων αποτελούν συμβάσεις προσχωρήσεως μεταξύ της διοργανώτριας αρχής και των ομάδων που μετέχουν στο πρωτάθλημα, (δ) Για την επίλυση σχετικών αμφισβητήσεων και την επιβολή κυρώσεων έχουν ευθέως εφαρμογή οι οικείες, δημοσίου δικαίου, διατάξεις νόμων και κανονιστικών πράξεων, (ε) Ενόψει (1) της συνταγματικής επιταγής και (2) της θέσπισης ρυθμίσεων αναγκαστικού δικαίου (πληθώρας κανονιστικών πράξεων) για την εξυπηρέτηση δημοσίου σκοπού, η συναπτόμενη συμφωνία μεταξύ διοργανώτριας αρχής και σωματείων ή οι καταρτιζόμενοι κανονισμοί ν.π.ι.δ. αποκτούν χαρακτήρα διατάξεων αναγκαστικού δημοσίου δικαίου, (στ) Κατά συνέπεια οι πράξεις του ΑΣΕΑΔ που είναι όργανο διοικητικό (ν. 75/75) και εκδίδονται κατ' εφαρμογήν των διατάξεων αυτών έχουν το χαρακτήρα εκτελεστών διοικητικών πράξεων και παραδεκτώς προσβάλλονται στο ΣτΕ (βλ. και μειοψηφία περί ιδιωτικών διαφορών).

12.4. Η απόφαση 2491/1986 (εισηγητής ο κ. Μενουδάκος) δέχεται ότι: (α) Τα θέματα εγγραφής και μεταγραφής αθλητών υπάγονται σε κανονιστικό καθεστώς επιβαλλόμενο κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 20 παρ. 3 του ν. 75/75, (β) Τα παραπάνω θέματα δεν αφορούν απλώς την κτήση και την απώλεια της ιδιότητας του μέλους αθλητικού σωματείου αλλά αποτελούν και όρους συμμετοχής στην άθληση, εντασσόμενους στους βασικούς κανόνες οργάνωσης του αθλητισμού,

που θεσπίζονται για την εξυπηρέτηση δημοσίου σκοπού (άρθρο 16 παρ. 9 Σ), (γ) Κατά συνέπεια οι πράξεις διοικητικών οργάνων, όπως είναι το ΑΣΕΑΔ, που εκδίδονται κατ' εφαρμογή διατάξεων των κανονιστικών υπουργικών αποφάσεων (αποφάσεις περί μεταγραφών κλπ. έχουν εκδοθεί από το 1975 μέχρι σήμερα ανελλιπώς, κατ' έτος και ομάδα άθλησης), είναι προσβλητές με αίτηση ακύρωσης ενώπιον του ΣτΕ. (Βλ. και μειοψηφία περί ιδιωτικών διαφορών).

12.5. Η απόφαση 4914/1988 (εισηγήτρια η κ. Δανδουλάκη) δέχεται (α) το παραδεκτό της προσβολής με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ της με αριθμό 16660/1987 Υπουργικής Απόφασης «Καθορισμός όρων και προϋποθέσεις εγγραφών, μετεγγραφών κλπ. αθλητών εκτός ποδοσφαίρου», (β) δέχεται την αντισυνταγματικότητα υπέρμετρων δεσμεύσεων που προβλέπονται στην ΥΑ και προσβάλλουν την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και (γ) ακυρώνει την με αριθμό 83/1988 απόφαση του ΑΣΕΑΔ, που έκρινε τα αντίθετα.

12.6. Η απόφαση 963/1991 (εισηγήτης ο κ. Χαραλάμπους) δέχεται ότι: (α) Η διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 του Σ που κατοχυρώνει το δικαίωμα της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 16 παρ. 9 Σ επιβάλλει ότι κάθε αθλητής έχει δικαίωμα ελεύθερης επιλογής του αθλητικού σωματείου της προτίμησής του, (β) Περιορισμοί στις εγγραφές – μεταγραφές επιτρέπονται αν δικαιολογούνται από λόγους αναγόμενους στην προστασία του αθλητισμού ή γενικότερα λόγους δημοσίου συμφέροντος και δεν είναι υπέρμετροι, (γ) Κατά συνέπεια παραδεκτώς προσβάλλονται με αίτηση ακύρωσης διοικητικές εκτελεστές πράξεις του ΑΣΕΑΔ.

Και οι λοιπές επίσης παραπάνω αναφερόμενες αποφάσεις με ταυτόσημη αιτιολογία δέχονται το παραδεκτό της προσβολής ενώπιον του ΣτΕ αποφάσεως του ΑΣΕΑΔ σχετικής με μεταγραφές ή/και κρίνουν αντισυνταγματικές ΥΑ περί μεταγραφών, που δεσμεύουν υπέρμετρα την προσωπικότητα των αθλητών.

Επίκληση αλυσιτελών αποφάσεων

13. Η σχολιαζόμενη απόφαση στο αιτιολογικό της επικαλείται προηγούμενες αποφάσεις του ΣτΕ ήτοι τις 1995/1981, 158/1985, και 623/1985. Οι αναφερόμενες αποφάσεις (α) είναι παρωχημένες διότι έχουν εκδοθεί με τις

τότε επικρατούσες κοινωνικές συνθήκες και το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο και (β) οι δύο εξ αυτών δεν αναφέρονται σε αντίστοιχα θέματα μεταγραφών αλλά η 158/1985 (εισηγητής ο κ. Χατζηπαύλου) αναφέρεται σε τιμωρία σωματείου (αποκλεισμός γηπέδου επί 6 αγωνιστικές) για πειθαρχικά παραπτώματα (επεισόδια αθλητών – προπονητών – παραγόντων) με απόφαση του ΓΓΑ και η 623/1985 (εισηγητής ο κ. Μενουδάκος) αναφέρεται σε τιμωρία σωματείου για δυσφήμιση του αθλήματος κατ' εφαρμογή πειθαρχικού κανονισμού της ποδοσφαιρικής ένωσης Πειραιά.

Αποφάσεις ΣτΕ ταυτόσημες ως προς το απαράδεκτο με τη σχολιαζόμενη

14. Η απόφαση του ΣτΕ (1509/2002) και οι λοιπές που αναφέρονται παρακάτω, καίτοι όλες θεωρούν το ΑΣΕΑΔ ως Διοικητικό Όργανο, κρίνουν απαράδεκτες τις σχετικές αιτήσεις ακυρώσεως των αποφάσεων του ΑΣΕΑΔ και παραπέμπουν την επίλυση των σχετικών ιδιωτικών διαφορών, γενικά και αόριστα, στα Πολιτικά Δικαστήρια.

Ειδικότερα:

15. Η απόφαση 1738/1986 επταμελής (εισηγητής ο κ. Φουντάκης) δέχεται ότι:

- (α) Οι εκδιδόμενοι από όργανα ν.π.ι.δ. κανονισμοί ανήκουν στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου,
- (β) Οι προκηρύξεις αποτελούν συμβάσεις προσχωρήσεως μεταξύ της διοργανώτριας και των ομάδων που μετέχουν στο πρωτάθλημα,
- (γ) Οι βασικοί κανόνες της διεξαγωγής του πρωταθλήματος, έστω και εάν έχουν τεθεί από το νόμο και τις κανονιστικές υπουργικές αποφάσεις για δημόσιο σκοπό, και ο τρόπος επίλυσης των σχετικών διαφορών, γίνεται πλέον περιεχόμενο της συμβάσεως και ανεξαρτήτως του δημοσίου σκοπού του, εφαρμόζονται εφεξής από τα συμβληθέντα μέρη ως συμβατικοί όροι,
- (δ) Κατά συνέπεια, αμφισβητήσεις που ανακύπτουν από την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, είναι διαφορές από την εκτέλεση συμβατικών όρων, αρμοδιότητας του πολιτικού δικαστή και δεν υπάγονται στην ακυρωτική διαδικασία του ΣτΕ και

16. Η απόφαση 4171/1998 (εισηγήτρια η κ. Δανδουλάκη) δέχεται ότι:

- (α) Η σύμβαση παροχής αθλητικών υπηρεσιών συνιστά σύμβαση

του ιδιωτικού δικαίου και επομένως οι σχετικές αμφισβητήσεις – διαφορές συνιστούν ιδιωτικές διαφορές επιλυόμενες από τα Πολιτικά Δικαστήρια.

- (β) Το ΑΣΕΑΔ αποτελεί Διοικητικό Όργανο, πλην όμως, η επίλυση διαφορών, που προκαλούνται από τις παραπάνω συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου, και οι πράξεις που εκδίδει δεν αποτελούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις ή άσκηση δημόσιας εξουσίας.

17. Οι δύο όμως παραπάνω αποφάσεις και όσες αναφέρονται στη σχολιαζόμενη, αναφέρονται σε άσχετα με τις μεταγραφές θέματα ήτοι (α) τιμωρίες σωματείων για πειθαρχικά αδικήματα (158/1981), (β) σε τιμωρία σωματείου για δυσφήμιση του αθλήματος (623/1985), (γ) σε προκηρύξεις Ομοσπονδιών (1738/86), (δ) σε συμβάσεις εργασίας επαγγελματιών αθλητών (4171/1998).

18. Τα θέματα των εγγραφών και μεταγραφών αθλητών, ερασιτεχνών ή/και επαγγελματιών, ανέκαθεν περιλαμβάνονταν σε αυτά, όπου ο κρατικός παρεμβατισμός, με την επίκληση του άρθρου 16 παρ. 9 του Σ ήταν ιδιαίτερα έντονος και αποφασιστικός.

19. Το μέχρι την ψήφιση του ν. 2725/1999 νομοθετικό πλαίσιο, που ρύθμιζε τις εγγραφές – μεταγραφές ερασιτεχνών αθλητών (αλλά και επαγγελματιών μετά τον ν. 1958/1991) αποτελούσε μέσο και όργανο άσκησης πολιτικής των εκάστοτε κυβερνητικών αρμοδίων και των ευκαιριακών συμφερόντων των σωματείων. Έτσι κάθε χρόνο εκδίδονταν ΥΑ, που καθόριζαν κυριαρχικά τις περιόδους, διάρκεια, προϋποθέσεις, όρους, οικονομικά ανταλλάγματα, αρμόδια όργανα κ.λ.π. σε αντίθεση, σε πολλές περιπτώσεις, με τις υποδείξεις και τη βούληση των Ομοσπονδιών (ν.π.ι.δ.). Το 2002 εκδόθηκαν πέντε (5) ΥΑ, το 2001 εκδόθηκαν πέντε (5) ΥΑ, το 2000 εκδόθηκαν δέκα τρεις (13) ΥΑ, το 1999 τρεις (3) ΥΑ, το 1998 πέντε (5) ΥΑ σχετικές με μεταγραφές αθλητών.

20. Στον ν. 2725/1999 και στο άρθρο 27 προβλέπεται ρητά η σύνταξη ειδικού κανονισμού από τις ομοσπονδίες. Το άρθρο του νόμου επιτάσσει τις ομοσπονδίες να συντάξουν ειδικό κανονισμό στον οποίο πρέπει να περιλαμβάνονται διατάξεις περί μεταγραφών. Ο κανονισμός αυτός, που ελέγχεται από τη Διοίκηση μόνο ως προς τη νομιμότητα, καταρτίζεται και τροποποιείται από την Επιτροπή Μεταγραφών, έργο της οποίας είναι η

εφαρμογή των διατάξεων του Κανονισμού Μεταγραφών, που προβλέπεται στα άρθρα 27 και 33 παρ. παρ. 2 και 3 του ν 2725/1999.

21. Ενδεχομένως σήμερα και μετά τη διαδικασία που ακολουθήθηκε για το νέο Κανονισμό περί Μεταγραφών των Ομοσπονδιών, θα μπορούσε να υποστηριχθεί, ότι αυτός ανήκει στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου και αποτελεί σύμβαση προσχωρήσεως, και επομένως απαραδέκτως προσβάλλεται, καθ' οιονδήποτε τρόπο, ενώπιον του ΣτΕ. Δεν δικαιολογεί όμως τις λοιπές ενέργειες και παρεμβάσεις τις Διοίκησης.

22. Εάν δεχτούμε ως ορθή τη σχολιαζόμενη απόφαση (1509/2002 του ΣτΕ) που παραπέμπει την αίτηση ακυρώσεως στα πολιτικά δικαστήρια, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι οδηγούμεθα με μαθηματική ακρίβεια σε αρνησιδικία και παραβίαση του άρθρου 6.1 της ΕΣΔΑ.

Αρνησιδικία διότι, παρά την επιτακτική ανάγκη απονομής Δικαιοσύνης και επίλυσης των αθλητικών διαφορών, κυρίως αγωνιστικού περιεχομένου, εντός άμεσου και επίκαιρου χρόνου (π.χ. Η Ad Hoc Επιτροπή του CAS – Court of Arbitration for Sport – κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων υποχρεούται σε έκδοση αποφάσεων εντός 24 ωρών – άρθρο 18 Κώδικα περί Διαιτησίας Ολυμπιακών Αγώνων Σύνδνεϋ), οι υπάρχουσες νομοθετικές ρυθμίσεις και τα νομολογιακά προηγούμενα οδηγούν σε αποτελέσματα, που ουδεμία απολύτως αξία έχουν λόγω της παρόδου του χρόνου και της μη δυνατότητας εφαρμογής τους και

Παραβίαση του άρθρου 6.1 της ΕΣΔΑ διότι, παρά τη ρητή διάταξη περί εκδίκασης των υποθέσεων εντός «... εύλογης προθεσμίας ...», που στην περίπτωση των αθλητικών διαφορών θα έπρεπε να μειούται έτι περαιτέρω λόγω ειδικών συνθηκών, η εύλογη προθεσμία, επιμηκύνεται σε χρονικά μεγέθη, απαγορευτικά για την απονομή του Δικαίου.

23. Ειδικότερα σύμφωνα με τις ισχύουσες νομοθετικές ρυθμίσεις ο έλεγχος της εγκυρότητας εγγραφών – μεταγραφών πραγματοποιείται, σε πρώτο και δεύτερο βαθμό είτε (α) από ιδιωτικά όργανα (η Επιτροπή μεταγραφών της Ομοσπονδίας και το Διοικητικό Συμβούλιο) είτε (β) από διοικητικά όργανα (το ΑΣΕΑΔ κατά αντίθετη νομολογία του ΣτΕ), απαγορευομένης όμως ρητά της προσφυγής στα πολιτικά δικαστήρια.

24. Το αντίστοιχο νομοθετικό πλαίσιο που ρυθμίζει τις εγγραφές – μεταγραφές επαγγελματιών αθλητών είναι σχεδόν παραπλήσιο με

αυτό των ερασιτεχνών. Βεβαίως στους επαγγελματίες αθλητές η ανάγκη εφαρμογής του εργατικού δικαίου (συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου), η ανάγκη προσαρμογής προς τα ευρωπαϊκά πρότυπα και κρατούντα, οι αποφάσεις του ΔΕΚ (Walrave 36/74, Donna – Mantero 13/76, Bosman 413/93, Heyllens, Lehtonen 176/96, Deliege 51/96 και 151/97, Maros Colpak) εξαφανίζει ή/και περιορίζει την καταχρηστική άσκηση εξουσίας των σωματείων, των Ομοσπονδιών και του Κράτους εν ονόματι του «δήθεν δημοσίου συμφέροντος».

25. Ως ένα παράδειγμα του αδιεξόδου που παρατηρείται αναφέρω την παρακάτω περίπτωση μεταγραφής καλαθοσφαιριστή.

Τον Ιούνιο 1999 (α) το ελληνικό ερασιτεχνικό σωματείο, από το οποίο, με άδεια της FIBA και ελλείψει γραπτής σύμβασης εργασίας, είχε αποχωρήσει ο καλαθοσφαιριστής και (β) η ΕΟΚ (Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης), εναντιώθηκαν στη μεταγραφή σύμφωνα με το άρθρο 33 παρ. 10 του ν. 2725/1999.

Τον Αύγουστο 1999 ο καλαθοσφαιριστής προσέφυγε ενώπιον του ΑΣΕΑΔ.

Τον Οκτώβριο 1999 εκδόθηκε η απόφαση του ΑΣΕΑΔ με ψήφους 3/2 και λόγω του ενδιαφέροντος της υπόθεσης αυτή παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του ΑΣΕΑΔ.

Τον Δεκέμβριο 1999 εκδόθηκε η απόφαση της Ολομέλειας του ΑΣΕΑΔ και απέρριψε την προσφυγή του καλαθοσφαιριστή.

Την 08/02/2000 ο καλαθοσφαιριστής με αίτηση ακυρώσεως προσέφυγε στο ΣτΕ.

Τον Ιούνιο 2004 θα συζητηθεί ενδεχομένως η υπόθεση, μετά ένδεκα (11) αναβολές.

Εάν το τμήμα του ΣτΕ κρίνει σύμφωνα με τη σχολιαζόμενη απόφαση τότε η αίτηση θα κριθεί απαράδεκτη και ο καλαθοσφαιριστής θα πρέπει να ακολουθήσει τη διαδικασία ενώπιον των Πολιτικών Δικαστηρίων !!!

Σήμερα ο καλαθοσφαιριστής (α) έχει χάσει πέντε (5) μεταγραφικές περιόδους, (β) έχει χάσει το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα προς εργασία κατά τις αντίστοιχες αγωνιστικές περιόδους (γ) έχει υποστεί σημαντική οικονομική ζημία και τέλος (δ) έχει σταματήσει το μπάσκετ.

Κατά συνέπεια, για την ασφάλεια του Δικαίου και την ορθή απονομή

Δικαιοσύνης, θα πρέπει να απαντηθούν τα παρακάτω ερωτήματα: (α) σε ποιο Πολιτικό Δικαστήριο, κατά την κρίση της απόφασης, και με ποια διαδικασία θα προσφύγουν οι ενδιαφερόμενοι, (β) τι θα συμβεί εάν τα Πολιτικά Δικαστήρια, του Αου και Βου βαθμού, αρνηθούν την ίδια αρμοδιότητα συνεπεία των απαγορευτικών διατάξεων του νόμου, (γ) πώς θα προσφύγουν ενδεχομένως στον Άρειο Πάγο, εάν έχουν αντιρρήσεις επί νομικών θεμάτων, χωρίς να προηγηθεί η διαδικασία ενώπιον Πρωτοδικείου – Εφετείου (η οποία απαγορεύεται ρητά αφού οι ενδιαφερόμενοι είναι υποχρεωμένοι να ακολουθήσουν μία νομοθετικά προβλεπόμενη διοικητική διαδικασία επί της ουσίας) και τέλος (δ) πώς καλύπτεται η υπερνομοθετική επιταγή περί «δικαίας δίκης εντός ευλόγου χρόνου». Ως συμπέρασμα των παραπάνω παραθέτω αυτούσια την άποψη του κ. Χρήστου Ροζάκη, Έλληνα Δικαστή στο ΕΔΔΑ, «Η νομολογία ενός διεθνούς δικαστηρίου εγκλείει στοιχεία νομοθετικής επιταγής. Ο δικαστής είναι και νομοθέτης στο διεθνές σύστημα, από τη στιγμή που καλείται να καλύψει τα κενά γενικών και αφηρημένων κανόνων δικαίου, οι οποίοι έχουν δημιουργηθεί συμβατικά ή σε ορισμένες περιπτώσεις εθιμικά» (Βλ. Χ. Ροζάκη, Ορισμένες σκέψεις για το νέο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου – ΤοΣ 2003.23) έστω και εάν είμαι υποχρεωμένος να αντικαταστήσω τις λέξεις «διεθνές δικαστήριο» με το «ανώτατο δικαστήριο» και «διεθνές σύστημα» με το «αθλητικό σύστημα ή/και αθλητικό δίκαιο».

8 ΜΑΡΙΟΣ ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ

Δικηγόρος – Ειδικός Επιστήμων Αθλητικού Δικαίου στο Παν/μιο Πελοποννήσου.

Σημείωση Σύνταξης: Η υπόθεση αυτή που αφορά στην διενέργεια του στοιχήματος στις χώρες – μέλη της Ε.Ε. αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον και για την ελληνική έννομη τάξη, ιδιαίτερα εν όψει της συζήτησης που ήδη και στην Ελλάδα έχει αρχίσει σχετικά με το μονοπώλιο του ΟΠΑΠ στον τομέα του στοιχήματος και γενικότερα του τυχερού παιγνίου.

Η Υπόθεση C-338/04 «Placanica» ενώπιον του Δ.Ε.Κ.

Στην υπόθεση αυτή βρέθηκε κατηγορούμενος ενώπιον της ιταλικής ποινικής δικαιοσύνης καταρχήν ο Μ. Placanica, επειδή διατηρούσε κέντρο διαβίβασης δεδομένων ως διακομιστής αθλητικών στοιχημάτων για λογαριασμό εταιρείας που είχε την έδρα της στο Λονδίνο της Μ. Βρετανίας, κάτι το οποίο απαγόρευε η ιταλική νομοθεσία. Η υπόθεση, περίληψη της οποίας εκτίθεται, τέθηκε ενώπιον του Δ.Ε.Κ., συνεκδικάστηκε με δύο άλλες, των C. Palazzese και A. Sorricchio και στηριζόμενο στα άρθρα 43 και 49 της Συνθήκης περί ελευθερίας εγκατάστασης και ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, βάσει της από 6ης Μαρτίου 2007 απόφασής του, τους δικαίωσε. Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι απόψεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τις διατάξεις της ιταλικής νομοθεσίας, που αφορούν στη διαφάνεια σχετικά με την ταυτότητα των μετόχων των εταιρειών που δραστηριοποιούνται στο χώρο των στοιχημάτων.

A. Εθνικό Νομικό Πλαίσιο

A1. Ισχύον Νομικό Πλαίσιο Παραχώρησης Αδειών στην Ιταλία

Η ιταλική νομοθεσία ορίζει, ότι η συμμετοχή στη διοργάνωση τυχερών παιγνίων, περιλαμβανομένης της συγκεντρώσεως στοιχημάτων, εξαρτάται, αφενός, από την παραχώρηση αδειάς των αρμόδιων αρχών και, αφετέρου, από τη χορήγηση αδειάς της αστυνομίας. Οι παραβάσεις των οικείων νομοθετικών διατάξεων επισύρουν ποινικές κυρώσεις, με ανώτατο όριο την τριετή φυλάκιση.

Η επιχείρηση που επιθυμεί να ασκήσει, στην Ιταλία, δραστηριότητα στον τομέα των τυχερών παιγνίων οφείλει να συμμορφωθεί προς την οικεία εθνική νομοθεσία, η οποία θέτει τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- την παραχώρηση αδειάς από τις αρμόδιες αρχές,
- την παραχώρηση των αδειών αυτών κατόπιν διαγωνισμού από τον οποίο αποκλείονται ορισμένα είδη επιχειρήσεων, ιδίως οι εταιρίες των οποίων οι μέτοχοι δεν μπορούν να εξατομικευθούν ανά πάσα στιγμή,
- τη χορήγηση αδειάς από την αστυνομία και
- την επιβολή ποινικών κυρώσεων, σε περίπτωση μη τηρήσεως της οικείας νομοθεσίας.

Οι προβλεπόμενες από το νόμο στην Ιταλία κυρώσεις, επιβάλλονται σε οποιονδήποτε ασκεί στην Ιταλία, χωρίς παραχώρηση, έγκριση ή άδεια, δραστηριότητα η οποία συνίσταται στην αποδοχή ή τη συγκέντρωση ή, εν πάση περιπτώσει, στη διευκόλυνση της αποδοχής ή της συγκέντρωσεως καθ' οιονδήποτε τρόπο, περιλαμβανομένου του τηλεφώνου ή της πληροφορικής, παντός είδους στοιχημάτων¹ που γίνονται αποδεκτά από κάποιον τρίτο στην Ιταλία ή στην αλλοδαπή.

A2. Η νομολογία του Corte Suprema di Cassazione

Με την απόφασή του 111/04, της 26ης Απριλίου 2004 (στο εξής: απόφαση Gesualdi), το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) εξέτασε το συμβατό της ιταλικής νομοθεσίας περί τυχερών παιγνίων προς τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ. Το δικαστήριο αυτό κατέληξε, ότι η ιταλική νομοθεσία δεν αντιβαίνει στα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ.

Με την απόφαση Gesualdi, το Corte suprema di cassazione διαπίστωσε ότι ο Ιταλός νομοθέτης ακολουθεί από πολλών ετών μια πολιτική αναπτύξεως του τομέα των τυχερών παιγνίων, η οποία σκοπεί προδήλως στην αύξηση των φορολογικών εσόδων και ότι οι ιταλικές νομοθετικές ρυθμίσεις ουδόλως

¹ Βλ. σχετικές αποφάσεις του ΔΕΚ που αφορούν σε ευρωπαϊκές εταιρείες στοιχημάτων: T-548/93 Ladbroke Racing Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, C-46/02 Ladbroke Racing Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, C-46/02 Fixtures Marketing Ltd κατά Oy Veikkaus Ab., C-203/02 The British Horseracing Board Ltd και λοιποί κατά William Hill Organization Ltd., C-338/02 Fixtures Marketing Ltd κατά Svenska Spel AB., C-444/02 Fixtures Marketing Ltd κατά Organismos prognostikon agonon podosfairou AE (OPAP), C-46/02 Fixtures Marketing Ltd κατά Oy Veikkaus Ab.

δικαιολογούνται από λόγους που αφορούν την προστασία των καταναλωτών ή την ανύσχεση της ροπής τους προς τα τυχερά παίγνια ή τη μείωση των προσφερόμενων παιγνίων. Εξάλλου, το δικαστήριο αυτό επισήμανε ότι πραγματικός σκοπός της ιταλικής νομοθεσίας είναι να διασφαλίσει ότι οι δραστηριότητες που συνδέονται με τα τυχερά παίγνια ασκούνται εντός ελεγχόμενων κυκλωμάτων, προκειμένου να αποτρέπεται η εκμετάλλευσή τους για εγκληματικούς σκοπούς. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο, οι οικείες νομοθετικές διατάξεις προβλέπουν ότι τόσο τα πρόσωπα που έχουν την εκμετάλλευση των στοιχημάτων και των διαγωνισμών προγνωστικών όσο και οι εγκαταστάσεις στις οποίες ασκείται η εκμετάλλευση αυτή, υπόκεινται σε έλεγχο και επιτήρηση. Το Corte suprema di cassazione έκρινε ότι οι σκοποί αυτοί καθαυτοί αρκούν για να δικαιολογήσουν τους περιορισμούς της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

Όσον αφορά τις προϋποθέσεις που σκοπούν στη διασφάλιση της διαφάνειας του μετοχολογίου των παραχωρησιούχων, οι οποίες έχουν, μεταξύ άλλων, ως συνέπεια τον αποκλεισμό από τους διαγωνισμούς για την παραχώρηση αδειών των εταιριών, των οποίων οι μέτοχοι δεν ήταν δυνατό να εξατομικευθούν ανά πάσα στιγμή, το Corte suprema di cassazione έκρινε με την απόφαση Gesualdi ότι οι ιταλικές κανονιστικές ρυθμίσεις δεν εισάγουν ούτε άμεση ούτε έμμεση διάκριση εις βάρος των αλλοδαπών εταιριών, καθόσον συνεπάγονται τον αποκλεισμό όχι μόνον των αλλοδαπών κεφαλαιουχικών εταιριών που η ταυτότητα των μετόχων τους δεν μπορεί να προσδιορισθεί επακριβώς, αλλά και όλων των αντίστοιχων ιταλικών κεφαλαιουχικών εταιριών.

B. Πραγματικά Περιστατικά

Από τις δικογραφίες που υπεβλήθησαν ενώπιον του ΔΕΚ προκύπτει ότι, στις 11 Δεκεμβρίου 1998, η CONI² προκήρυξε, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις της ιταλικής νομοθεσίας, διαγωνισμό που αφορούσε την παραχώρηση 1.000 αδειών διαχείρισεως στοιχημάτων επί αθλητικών εκδηλώσεων, αριθμός ο οποίος κρίθηκε, βάσει ειδικής εκτιμήσεως, επαρκής για ολόκληρη την ιταλική επικράτεια.

Η εφαρμογή επί των εν λόγω διαγωνισμών των διατάξεων που αφορούσαν

² Comitato olimpico nazionale italiano (ιταλικής εθνικής ολυμπιακής επιτροπής, στο εξής: CONI).

τη διαφάνεια του μετοχολογίου, όπως ίσχυαν κατά τον χρόνο εκείνο, είχε, μεταξύ άλλων, ως συνέπεια να αποκλεισθούν από τους διαγωνισμούς αυτούς οι οικονομικοί φορείς που είχαν συσταθεί ως κεφαλαιουχικές εταιρίες με μετοχές εισηγμένες στο Χρηματιστήριο, καθόσον δεν ήταν δυνατό να προσδιορισθεί ανά πάσα στιγμή και με ακρίβεια η ταυτότητα των μετόχων τους. Κατόπιν των διαγωνισμών αυτών, παραχωρήθηκαν, το 1999, άδειες οι οποίες ίσχυαν για έξι έτη και μπορούσαν να ανανεωθούν για μια επιπλέον εξαετία.

Η Stanley International Betting Ltd (στο εξής: Stanley) είναι εταιρία αγγλικού δικαίου, που ανήκει στον όμιλο Stanley Leisure plc, εταιρία αγγλικού δικαίου, εισηγμένη στο Χρηματιστήριο του Λονδίνου. Αμφότερες οι εταιρίες έχουν την έδρα τους στο Λίβερπουλ. Ο όμιλος δραστηριοποιείται στον τομέα των τυχερών παιγνίων και είναι ο τέταρτος μεγαλύτερος bookmaker και η πρώτη εταιρία στην εκμετάλλευση οίκων τυχερών παιγνίων στη Μ. Βρετανία.

Η Stanley αποτελεί μία από τις εταιρίες μέσω των οποίων ο όμιλος Stanley Leisure plc ασκεί τις δραστηριότητές του εκτός της Μ. Βρετανίας. Η εταιρία αυτή ασκεί νομοτύπως τη δραστηριότητα του bookmaker στο εν λόγω κράτος μέλος δυνάμει αδείας που της έχει χορηγήσει ο Δήμος του Λίβερπουλ. Η Stanley υπόκειται σε ελέγχους, διενεργούμενους από τις βρετανικές αρχές, για την τήρηση της δημοσίας τάξεως και την προστασία της δημόσιας ασφάλειας, σε εσωτερικούς ελέγχους ως προς τη νομιμότητα των δραστηριοτήτων της και σε ελέγχους πραγματοποιούμενους, αφενός, από ιδιωτική εταιρία λογιστικού ελέγχου και, αφετέρου, από το Δημόσιο Ταμείο και τις τελωνειακές αρχές της Μ. Βρετανίας.

Η Stanley, η οποία επιθυμούσε να λάβει άδειες για τουλάχιστον 100 σημεία αποδοχής στοιχημάτων στην ιταλική επικράτεια, ενημερώθηκε για τη δυνατότητα συμμετοχής στους διαγωνισμούς που αφορούσαν την παραχώρηση αδειών, πλην όμως αντιλήφθηκε ότι δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις περί της διαφάνειας του μετοχολογίου, λόγω του ότι ανήκε σε όμιλο εισηγμένο στο Χρηματιστήριο. Κατόπιν αυτού, δεν μετέσχε στον διαγωνισμό και, ως εκ τούτου, δεν της παραχωρήθηκε άδεια διαχείρισεως στοιχημάτων.

Η Stanley ασκούσε τις δραστηριότητές της στην Ιταλία μέσω διακοσίων τουλάχιστον πρακτορείων, τα οποία καλούνται κοινώς «κέντρα διαβίβασης

δεδομένων» (στο εξής: ΚΔΔ). Τα κέντρα αυτά παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε χώρους προσιτούς στο κοινό, εντός των οποίων διαθέτουν στους στοιχηματίζοντες πρόγραμμα τηλεματικής που τους παρέχει πρόσβαση στον διακομιστή της Stanley στη Μ. Βρετανία. Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι στοιχηματίζοντες μπορούν, μέσω τηλεματικής, να αποστείλουν στη Stanley τις προτάσεις τους στοιχημάτων, οι οποίες επιλέγονται από τα προγράμματα αθλητικών εκδηλώσεων και τους καταλόγους συντελεστών στοιχημάτων που παρέχει η εταιρία, καθώς και να βεβαιωθούν για την αποδοχή των προτάσεών τους, να καταβάλουν τα διακυβεύματά τους και, ενδεχομένως, να εισπράξουν τα κέρδη τους.

Η διαχείριση των ΚΔΔ ασκείται από ανεξάρτητους οικονομικούς φορείς που συνδέονται συμβατικώς με τη Stanley. Οι M. Placanica, C. Palazzese, A. Sorricchio, κατηγορούμενοι των δικών ενώπιον των ιταλικών δικαστηρίων, ασκούσαν τη διαχείριση ΚΔΔ συνδεδεμένων με τη Stanley.

Από τη δικογραφία που διαβίβασε στο ΔΕΚ το Tribunale di Teramo προέκυψε ότι αμφότεροι οι C. Palazzese και A. Sorricchio υπέβαλαν στην αστυνομική διεύθυνση του Atri, προ της ενάρεξης των δραστηριοτήτων τους, αιτήσεις για να λάβουν άδεια από την αστυνομία, σύμφωνα με το άρθρο 88 του βασιλικού διατάγματος. Οι αιτήσεις αυτές δεν έτυχαν απαντήσεως.

Γ. Η Υποβολή Προδικαστικού Ερωτήματος³

Η εισαγγελική αρχή άσκησε ποινική δίωξη κατά του M. Placanica ενώπιον του Tribunale de Larino, με την κατηγορία ότι τέλεσε το ποινικό αδίκημα του άρθρου 4, παράγραφος 4 bis, του νόμου 401/89, καθόσον άσκησε, ως διαχειριστής ΚΔΔ για λογαριασμό της Stanley, οργανωμένη δραστηριότητα συγκεντρώσεως στοιχημάτων χωρίς την απαιτούμενη άδεια της αστυνομίας.

Το ιταλικό δικαστήριο αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δ.Ε.Κ. σχετικό προδικαστικό ερώτημα, με το οποίο ζητούσε κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ απαγορεύουν εθνική νομοθεσία περί των τυχερών παιγνίων, όπως

³ Σχετικά με το πότε πρέπει και πότε μπορεί να υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα ενώπιον του ΔΕΚ βλ. C-461/03 Gaston Schul όπως επίσης και C-317/99 Kloosterboer Rotterdam BV v Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij καθώς επίσης Case 283/81 CILFIT, C-495/03 Intermodal Transports BV v Staatssecretaris van Financiën αλλά και τις υποθέσεις 314/85 Foto-Frost και C-465/93 Atlanta Fruchthandels-gesellschaft mbH and others v Bundesamt für Ernährung und Forstwirtschaft.

η επίμαχη στο πλαίσιο των κύριων δικών, κατά το μέτρο που θέτει τέτοιες προϋποθέσεις.

Το ΔΕΚ έχει κρίνει ότι η επίμαχη στο πλαίσιο των δικών ενώπιον των ιταλικών δικαστηρίων εθνική νομοθεσία συνεπάγεται περιορισμούς της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, καθόσον απαγορεύει – επ' απειλή ποινικών κυρώσεων – την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα των τυχερών παιγνίων ελλείψει παραχωρήσεως αδείας από τις αρμόδιες αρχές ή χορηγήσεως αδείας από την αστυνομία του οικείου κράτους μέλους.^{4,5}

Συναφώς, η νομολογία του ΔΕΚ έχει κατά καιρούς δεχθεί ορισμένους επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος, όπως είναι η προστασία των καταναλωτών, η πρόληψη της απάτης, η μη ενθάρρυνση της εκ μέρους των πολιτών σπατάλης χρημάτων που συνδέεται με τα παίγνια και, γενικώς, η αποτροπή κάθε διαταράξεως της κοινωνικής τάξεως.^{6,7}

Στο πλαίσιο αυτό, οι ηθικής, θρησκευτικής ή πολιτιστικής φύσεως ιδιαιτερότητες, καθώς και οι ηθικώς και οικονομικώς επιζήμιες, για το άτομο και την κοινωνία, συνέπειες των παιγνίων και των στοιχημάτων μπορούν να δικαιολογήσουν την αναγνώριση υπέρ των εθνικών αρχών εξουσίας εκτιμήσεως προκειμένου να καθορίζουν τις απαιτήσεις που συνεπάγεται η προστασία των καταναλωτών και της κοινωνικής τάξεως.⁸

Κατά τον τρόπο αυτό, παρότι τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να καθορίζουν τους σκοπούς της πολιτικής τους στον τομέα των τυχερών παιγνίων και, ενδεχομένως, να προσδιορίζουν με ακρίβεια το επίπεδο της επιδιωκόμενης προστασίας, εντούτοις οι περιορισμοί που επιβάλλουν πρέπει να πληρούν τις απορρέουσες από τη νομολογία του ΔΕΚ προϋποθέσεις περί της τηρήσεως της αρχής της αναλογικότητας.⁹

⁴ Βλ. απόφαση της 6^{ης} Νοεμβρίου 2003, C-243/01, Gambelli Συλλογή 2003 I-13031, σκέψη 59 και διατακτικό.

⁵ Βλ. Alter, Karen, J. 1996. The European Courts' Political Power. West European Politics 19, 458-487.

⁶ Βλ. σχετικά τις αποφάσεις της 24ης Μαρτίου 1994, C-275/92, Schindler, Συλλογή 1994, σ. I-1039, σκέψεις 57 έως 60, της 21ης Σεπτεμβρίου 1999, C-124/97, Lδδτδ κ.λπ., Συλλογή 1999, σ. I-6067, σκέψεις 32 και 33, καθώς και τις αποφάσεις της 21^{ης} Οκτωβρίου 1999, C-67/98 Zenatti Συλλογή 1999 σελίδα I-07289, σκέψεις 30 και 31, και Gambelli κ.λπ., σκέψη 67.

⁷ Βλ. Burley, Anne-Marie and Walter Mattli. 1993. Europe Before the Court: A Political Theory of Legal Integration, International Organisation 47, 41-76.

⁸ Βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Gambelli κ.λπ., σκέψη 63.

⁹ Η αρχή της αναλογικότητας, σημαίνει ότι όλες οι πράξεις πρέπει να είναι ταυτόχρονα αναγκαίες και πρόσφορες ενόψει των επιδιωκόμενων στόχων.

Επομένως, πρέπει να εξετάζεται κάθε φορά χωριστά για καθέναν από τους επιβαλλόμενους με την εθνική νομοθεσία περιορισμούς, ιδίως, το κατά πόσον είναι πρόσφοροι για τη διασφάλιση της επιτεύξεως του σκοπού ή των σκοπών που επιδιώκει το οικείο κράτος μέλος και το κατά πόσον βαίνουν πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξή τους. Σε κάθε περίπτωση, οι περιορισμοί αυτοί πρέπει να εφαρμόζονται κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις.¹⁰

Δ. Η Απόφαση του Δ.Ε.Κ.

Δ1. Γενικά

Οι επιχειρήσεις μπορούν να ασκήσουν δραστηριότητα στον τομέα των τυχερών παιγνίων στην Ιταλία μόνον κατόπιν παραχωρήσεως αδειάς από τις αρμόδιες αρχές. Βάσει του ισχύοντος συστήματος παραχωρήσεως αδειών, ο αριθμός των παραχωρησιούχων επιχειρήσεων είναι περιορισμένος.

Πρέπει, κατ' αρχάς, να επισημανθεί ότι το γεγονός ότι ο αριθμός αυτός των παραχωρούμενων αδειών κρίθηκε, όπως προκύπτει από τις δικογραφίες, «επαρκής» για ολόκληρη την ιταλική επικράτεια βάσει ειδικής εκτιμήσεως δεν δικαιολογεί, καθαυτό, τα εμπόδια στην άσκηση των δικαιωμάτων ελεύθερης εγκαταστάσεως και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών που απορρέουν από την παραχώρηση περιορισμένου αριθμού αδειών.

Όσον αφορά τους σκοπούς που μπορούν να δικαιολογήσουν τα εμπόδια αυτά, πρέπει, εν προκειμένω, να γίνει διάκριση μεταξύ δύο σκοπών, ήτοι,

- αφενός, της μειώσεως των προσφερόμενων παιγνίων και,
- αφετέρου, στο μέτρο που πρόκειται για επιτρεπόμενα τυχερά παίγνια, της καταπολεμήσεως της εγκληματικότητας, με την άσκηση ελέγχου επί των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον εν λόγω τομέα και με τη διασφάλιση του ότι οι δραστηριότητες αυτές τυχερών παιγνίων ασκούνται μόνον εντός των ελεγχόμενων κυκλωμάτων.

Όσον αφορά τον πρώτο από τους δύο σκοπούς, από τη νομολογία του Δ.Ε.Κ. προκύπτει ότι, παρότι ο περιορισμός του αριθμού των παραχωρησιούχων επιχειρήσεων μπορεί, κατ' αρχήν, να δικαιολογηθεί, εντούτοις, πρέπει, εν

¹⁰ βλ. σχετικά, τις προπαρατεθείσες αποφάσεις της 16^{ης} Ιουλίου 1998, T-109/96 Συλλογή 1998 σελίδα II-02785; σελίδα IA-00397; σελίδα II-01135 Gebhard, σκέψη 37, Gambelli κ.λπ., σκέψεις 64 και 65, και την απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2003, C-42/02, Lindman, Συλλογή 2003, σ. I-13519, σκέψη 25.

πάση περιπτώσει, να συμβάλλει στην προσπάθεια πραγματικής μείωσης των προσφερόμενων παιγνίων και περιορισμού των δραστηριοτήτων στον τομέα αυτό κατά τρόπο συνεπή και αποτελεσματικό.¹¹ Όμως, εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Corte suprema di cassazione, ότι ο Ιταλός νομοθέτης ακολουθεί μια πολιτική αναπτύξεως του τομέα των τυχερών παιγνίων με σκοπό την αύξηση των φορολογικών εσόδων και ότι οι ιταλικές νομοθετικές ρυθμίσεις ουδόλως δικαιολογούνται από λόγους που αφορούν την ανάσχεση της ροπής των καταναλωτών προς τα παίγνια ή τη μείωση των προσφερόμενων παιγνίων.

Πράγματι, τόσο το Corte suprema di cassazione όσο και η Ιταλική Κυβέρνηση, με τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν ενώπιον του Δικαστηρίου, προσδιορίζουν ως πραγματικό σκοπό της επίμαχης στο πλαίσιο των κύριων δικών ιταλικής κανονιστικής ρυθμίσεως το δεύτερο από τους ως άνω σκοπούς, ήτοι τη διασφάλιση της ασκήσεως των δραστηριοτήτων τυχερών παιγνίων αποκλειστικώς εντός ελεγχόμενων κυκλωμάτων προς αποτροπή της εκμεταλλεύσεώς τους για εγκληματικούς σκοπούς ή για απάτες. Υπό το πρίσμα αυτό, μια πολιτική ελεγχόμενης αναπτύξεως του τομέα των τυχερών παιγνίων μπορεί κάλλιστα να συνάδει με τον σκοπό της προσελκύσεως όσων επιδίδονται σε απαγορευόμενες δραστηριότητες παράνομων παιγνίων και στοιχημάτων προς τις δραστηριότητες που ασκούνται κατόπιν αδείας και βάσει των προβλεπόμενων από τον νόμο κανόνων. Όπως επισήμαναν ιδίως η βελγική και η γαλλική Κυβέρνηση, προς επίτευξη του σκοπού αυτού, οι επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητες κατόπιν αδείας πρέπει να προσφέρουν μια αξιόπιστη και, ταυτοχρόνως, ελκυστική εναλλακτική επιλογή σε σχέση με τα παράνομα παίγνια, τούτο δε συνεπάγεται την προσφορά ευρέος φάσματος παιγνίων, την εκτεταμένη προβολή των δραστηριοτήτων τους μέσω της διαφημίσεως και τη χρησιμοποίηση σύγχρονων μεθόδων διανομής.

Υπό τις συνθήκες αυτές, ένα σύστημα παραχωρήσεως αδειών μπορεί πράγματι να συνιστά αποτελεσματικό μηχανισμό ελέγχου των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα των τυχερών παιγνίων προς αποτροπή της εκμεταλλεύσεως των δραστηριοτήτων αυτών για εγκληματικούς σκοπούς ή για απάτες. Όμως, το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν έχει στη διάθεσή του

¹¹ Βλ., υπ' αυτή την έννοια, τις προπαρατεθείσες αποφάσεις Zenatti, σκέψεις 35 και 36, και Gambelli κ.λπ., σκέψεις 62 και 67.

επαρκή στοιχεία για να εκτιμήσει τον περιορισμό του συνολικού αριθμού των παραχωρούμενων αδειών σε σχέση με τις απορρέουσες από το κοινοτικό δίκαιο απαιτήσεις.

Συνεπώς, τα Ιταλικά δικαστήρια θα έπρεπε να διαπιστώσουν αν η εθνική κανονιστική ρύθμιση, καθόσον περιορίζει τον αριθμό των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα των τυχερών παιγνίων, συμβάλλει πράγματι στην επίτευξη του σκοπού που επικαλέστηκε η Ιταλική Κυβέρνηση, ήτοι στην αποτροπή της εκμεταλλεύσεως των δραστηριοτήτων στον εν λόγω τομέα για εγκληματικούς σκοπούς ή για απάτες. Επιπλέον, στα Ιταλικά δικαστήρια εναπόκειται να διαπιστώσουν αν οι περιορισμοί αυτοί πληρούν τις απορρέουσες από τη νομολογία του ΔΕΚ προϋποθέσεις περί της τηρήσεως της αρχής της αναλογικότητας.^{12 13}

Δ2. Νομιμότητα του Αποκλεισμού από το Διαγωνισμό

Το Tribunale di Teramo¹⁴ τονίζει ρητώς τον αποκλεισμό από τους διαγωνισμούς για την παραχώρηση αδειών, των κεφαλαιουχικών εταιριών των οποίων οι μέτοχοι δεν μπορούν να εξατομικευθούν ανά πάσα στιγμή και, ως εκ τούτου, όλων των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο εταιριών. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επισήμανε ότι ο περιορισμός αυτός συνεπάγεται τον αποκλεισμό από τους διαγωνισμούς των πλέον σημαντικών επιχειρήσεων του τομέα των τυχερών παιγνίων σε κοινοτικό επίπεδο, καθόσον οι επιχειρήσεις αυτές έχουν συσταθεί υπό τη μορφή κεφαλαιουχικών εταιριών, των οποίων οι μετοχές είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο.

Το ΔΕΚ έχει αποφανθεί ότι, παρότι ο αποκλεισμός από τους διαγωνισμούς επιβάλλεται αδιακρίτως σε όλες τις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιρίες που μπορούν να εκδηλώσουν ενδιαφέρον για την παραχώρηση αδείας, είτε είναι εγκατεστημένες στην Ιταλία είτε σε άλλο κράτος μέλος, η ιταλική κανονιστική ρύθμιση περί των διαγωνισμών συνιστά, εκ πρώτης

¹² Η αρχή της αναλογικότητας έχει προέλθει από το γερμανικό δίκαιο όπου καλείται *Verhältnismässigkeit* και θεωρείται ότι υποστηρίζει ορισμένες γερμανικές συνταγματικές διατάξεις. Η πρώτη φορά που η αρχή αυτή αναφέρθηκε στη νομολογία του ΔΕΚ ήταν στην υπόθεση *Internationale Handelsgesellschaft* 11/70 της 17^{ης} Δεκεμβρίου του 1970 παρότι υπό ευρεία έννοια το ΔΕΚ έχει χρησιμοποιήσει την αρχή αυτή και στην παλαιότερη υπόθεση *Fedehar* 8/55 του 1956.

¹³ Βλ. Hartley, T. C. 1988. *The Foundations of European Community Law*, p. 145-147.

¹⁴ Στις συνεκδικαζόμενες ενώπιον του ΔΕΚ υποθέσεις C-359/04 και C-360/04.

όψεως, περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως, καθόσον η απουσία αλλοδαπών επιχειρήσεων από τον κύκλο των παραχωρησιούχων οφείλεται στο γεγονός ότι η επίμαχη αυτή εθνική ρύθμιση αποκλείει, στην πράξη, τη δυνατότητα παραχωρήσεως αδείας σε κεφαλαιουχικές εταιρίες εισηγμένες σε Χρηματιστήρια άλλων κρατών μελών.¹⁵

Ανεξαρτήτως του ζητήματος κατά πόσον ο αποκλεισμός των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο κεφαλαιουχικών εταιριών επιβάλλεται, στην πράξη, κατά τον ίδιο τρόπο τόσο στις εγκατεστημένες στην Ιταλία όσο και στις προερχόμενες από άλλα κράτη μέλη επιχειρήσεις, ο πλήρης αυτός αποκλεισμός βαίνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού της αποτροπής του ενδεχομένου συμμετοχής των επιχειρηματιών που δραστηριοποιούνται στον τομέα των τυχερών παιγνίων σε εγκληματικές πράξεις ή απάτες. Πράγματι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 125 των προτάσεών του, υπάρχουν και άλλοι τρόποι ελέγχου των λογαριασμών και των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων του τομέα των τυχερών παιγνίων, οι οποίοι θα περιόριζαν λιγότερο την ελευθερία εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, όπως, παραδείγματος χάρη, η συλλογή πληροφοριακών στοιχείων σε σχέση με τους εκπροσώπους ή τους κυρίους μετόχους τους.¹⁶

Όσον αφορά τις συνέπειες που απορρέουν από τον παράνομο χαρακτήρα του αποκλεισμού ορισμένων επιχειρήσεων από τους διαγωνισμούς, από απόψεως των αδειών που έχουν παραχωρηθεί και ισχύουν ακόμη, στην εθνική έννομη τάξη εναπόκειται να θεσπίσει διαδικαστικούς κανόνες διασφαλίζοντας την προστασία των δικαιωμάτων τα οποία οι εν λόγω επιχειρήσεις αντλούν από το κοινοτικό δίκαιο, υπό την προϋπόθεση, αφενός, ότι οι κανόνες αυτοί δεν είναι λιγότερο ευνοϊκοί από εκείνους που αφορούν παρόμοιες καταστάσεις αμιγώς εσωτερικής φύσεως (αρχή της ισοδυναμίας)¹⁷ και, αφετέρου, ότι δεν καθιστούν πρακτικώς αδύνατη ή υπερβολικώς δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που παρέχει η κοινοτική έννομη

¹⁵ Βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Gambelli κ.λπ., σκέψη 48.

¹⁶ Βλ. ανωτέρω αρχή ης αναλογικότητας.

¹⁷ Σύμφωνα με την αρχή της ισοδυναμίας, οι διαδικαστικές προϋποθέσεις των ενδίκων βοηθημάτων που έχουν προορισμό να εξασφαλίζουν τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων που οι ιδιώτες έλκουν από το άμεσο αποτέλεσμα του κοινοτικού δικαίου δεν μπορούν να είναι λιγότερο ευνοϊκές από τις αφορώσες παρόμοιες αξιώσεις που στηρίζονται στο εσωτερικό δίκαιο.

τάξη (αρχή της αποτελεσματικότητας).¹⁸ ¹⁹ Συναφώς, τόσο η ανάκληση και η αναδιανομή των αδειών που έχουν παραχωρηθεί όσο και η προκήρυξη νέου διαγωνισμού για την παραχώρηση επαρκούς αριθμού νέων αδειών θα ήταν πρόσφορες λύσεις εν προκειμένω. Πάντως, σε κάθε περίπτωση είναι προφανές ότι, ελλείψει διαδικασίας παραχώρησης αδειών στην οποία να μπορούν να μετέχουν και οι επιχειρήσεις που αποκλείστηκαν παρ'ανόμως από τον τελευταίο διαγωνισμό για την παραχώρηση αδειών, δεν μπορούν να επιβληθούν κυρώσεις εις βάρος των εν λόγω επιχειρήσεων για την άσκηση δραστηριοτήτων χωρίς την προηγούμενη παραχώρηση αδειάς.

Συνεπώς, τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στο πλαίσιο των κύριων δικών, η οποία απέκλειε και εξακολούθει να αποκλείει από τον τομέα των τυχερών παιγνίων τις επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί υπό τη μορφή κεφαλαιουχικής εταιρίας, της οποίας οι μετοχές είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο.

Δ3. Η Νομιμότητα της Προϋπόθεσης Χορήγησης Άδειας της Αστυνομίας

Η απαίτηση ότι οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα των τυχερών παιγνίων και οι εγκαταστάσεις τους πρέπει να υπόκεινται, αρχικώς, σε έλεγχο και, εν συνεχεία, σε διαρκή επιτήρηση συμβάλλει προδήλως στην επίτευξη του σκοπού που αφορά την αποτροπή του ενδεχομένου συμμετοχής των επιχειρήσεων αυτών σε εγκληματικές πράξεις ή απάτες και συνιστά, εκ πρώτης όψεως, μέτρο ανάλογο προς τον σκοπό αυτό.

Πάντως, από τη δικογραφία προέκυψε ότι οι κατηγορούμενοι των κύριων δικών ήταν πρόθυμοι να λάβουν άδειες από την αστυνομία και να υποβληθούν στον έλεγχο και την επιτήρηση που προβλέπει ο νόμος. Πράγματι, δεδομένου ότι οι άδειες από την αστυνομία χορηγούνται αποκλειστικώς στους παραχωρησιούχους, θα ήταν αδύνατο για τους κατηγορουμένους των δικών ενώπιον των ιταλικών δικαστηρίων να λάβουν τις άδειες αυτές. Συναφώς, από τη δικογραφία προκύπτει επίσης ότι οι C. Palazzese και A. Sorricchio

¹⁸ Σύμφωνα με την αρχή της αποτελεσματικότητας η εθνική νομοθεσία πρέπει να εξασφαλίζει την αποτελεσματικότητα της δικαστικής προστασίας των δικαιωμάτων που χορηγεί η κοινοτική έννομη τάξη.

¹⁹ βλ. τις αποφάσεις της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-453/99, Courage και Crehan, Συλλογή 2001, σ. I-6297, σκέψη 29, και της 19ης Σεπτεμβρίου 2006, C-392/04 και C-422/04, i-21 Germany και Arcor, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 57.

είχαν ζητήσει, προ της ενάρξεως των δραστηριοτήτων τους, να λάβουν άδειες από την αστυνομία σύμφωνα με τη νομοθεσία, πλην όμως οι αιτήσεις τους δεν έτυχαν απαντήσεως.

Πάντως, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 123 των προτάσεών του, η διαδικασία χορηγήσεως αδειών από την αστυνομία επηρεάζεται, υπό τις συνθήκες αυτές, από τις προαναφερθείσες πλημμέλειες που πλήττουν την παραχώρηση αδειών από τις αρμόδιες αρχές. Συνεπώς, δεν μπορεί να προσαφθεί, εν πάση περιπτώσει, σε πρόσωπα, όπως οι κατηγορούμενοι των κύριων δικών, ότι άσκησαν δραστηριότητες χωρίς την απαιτούμενη άδεια της αστυνομίας, καθόσον δεν μπορούσαν να λάβουν τις άδειες αυτές, λόγω του ότι η χορήγησή τους προϋποθέτει την προηγούμενη παραχώρηση στα πρόσωπα αυτά αδείας από τις αρμόδιες αρχές, της οποίας δεν μπορούσαν να τύχουν, κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου.

Δ4. Η Νομιμότητα Επιβολής Ποινικών Κυρώσεων

Καίτοι, η ποινική νομοθεσία εμπίπτει, κατ' αρχήν, στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, εντούτοις, κατά πάγια νομολογία, το κοινοτικό δίκαιο επιβάλλει περιορισμούς στην εν λόγω αρμοδιότητα, καθόσον η νομοθεσία αυτή δεν μπορεί να περιορίζει τις θεμελιώδεις ελευθερίες που διασφαλίζει το κοινοτικό δίκαιο.²⁰

Επιπλέον, από τη νομολογία προκύπτει ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επιβάλλει ποινικές κυρώσεις για τη μη εκπλήρωση προϋποθέσεως διοικητικής φύσεως, οσάκις το οικείο κράτος μέλος, κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου, αποκλείει ή καθιστά αδύνατη την εκπλήρωση αυτής της προϋποθέσεως.²¹

Εν προκειμένω, ήταν προφανώς αδύνατη η απαιτούμενη από την ιταλική νομοθεσία παραχώρηση αδείας από τις αρμόδιες αρχές και χορήγηση αδείας από την αστυνομία σε πρόσωπα, όπως οι κατηγορούμενοι των κύριων δικών, που είναι διαχειριστές ΚΔΔ συνδεδεμένων με εισηγμένη στο Χρηματιστήριο και εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος εταιρία, η οποία διοργανώνει στοιχήματα, διότι, κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου, η Ιταλική

²⁰ βλ. απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 1999, C-348/96, Calfa, Συλλογή 1999, σ. I-11, σκέψη 17.

²¹ βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 1983, 5/83, Rienks, Συλλογή 1983, σ. 4233, σκέψεις 10 και 11.

Δημοκρατία εξαρτά τη χορήγηση αδείας της αστυνομίας από την προϋπόθεση της προηγούμενης παραχώρησης αδείας των αρμόδιων αρχών και, κατά τον χρόνο του επίμαχου στο πλαίσιο των υποθέσεων των κύριων δικών διαγωνισμού, το εν λόγω κράτος μέλος αρνήθηκε να παραχωρήσει άδειες σε εταιρίες εισηγμένες στο Χρηματιστήριο. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Ιταλική Δημοκρατία δεν μπορεί να επιβάλει ποινικές κυρώσεις σε πρόσωπα, όπως οι κατηγορούμενοι των κύριων δικών, για την άσκηση οργανωμένης δραστηριότητας συγκεντρώσεως στοιχημάτων χωρίς την προηγούμενη παραχώρηση αδείας από τις αρμόδιες αρχές ή χορήγηση αδείας από την αστυνομία.

Συνεπώς, τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη, η οποία επιβάλλει ποινικές κυρώσεις σε πρόσωπα, για την άσκηση οργανωμένης δραστηριότητας συγκεντρώσεως στοιχημάτων ελλείψει της απαιτούμενης από την εθνική νομοθεσία παραχώρησης αδείας από τις αρμόδιες αρχές ή χορήγησης αδείας από την αστυνομία, στις περιπτώσεις που τα πρόσωπα αυτά δεν ήταν δυνατό να λάβουν τις σχετικές άδειες λόγω της κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου αρνήσεως του οικείου κράτους μέλους να τους τις παράσχει.

Ε. Συμπεράσματα

1) Εθνική κανονιστική ρύθμιση που απαγορεύει την άσκηση δραστηριοτήτων συγκεντρώσεως, αποδοχής, καταχωρίσεως και διαβίβασης προτάσεων στοιχημάτων, ιδίως επί αθλητικών εκδηλώσεων, ελλείψει παραχώρησης αδείας από τις αρμόδιες αρχές ή χορήγησης αδείας από την αστυνομία του οικείου κράτους μέλους, συνιστά περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών που προβλέπουν, αντιστοίχως, τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ.

2) Στα εθνικά δικαστήρια εναπόκειται να διαπιστώσουν αν η εθνική κανονιστική ρύθμιση, καθόσον περιορίζει τον αριθμό των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα των τυχερών παιγνίων, συμβάλλει πράγματι στην επίτευξη του σκοπού της αποτροπής της εκμεταλλεύσεως των δραστηριοτήτων στον τομέα αυτό για εγκληματικούς σκοπούς ή για απάτες.

3) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι

απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στο πλαίσιο των δικών ενώπιον των ιταλικών δικαστηρίων, η οποία απέκλειε και εξακολουθεί να αποκλείει από τον τομέα των τυχερών παιγνίων τις επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί υπό τη μορφή κεφαλαιουχικής εταιρίας, της οποίας οι μετοχές είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο.

4) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη, η οποία επιβάλλει ποινικές κυρώσεις σε πρόσωπα, για την άσκηση οργανωμένης δραστηριότητας συγκεντρώσεως στοιχημάτων ελλείψει της απαιτούμενης από την εθνική νομοθεσία παραχωρήσεως αδείας από τις αρμόδιες αρχές ή χορηγήσεως αδείας από την αστυνομία, στις περιπτώσεις που τα πρόσωπα αυτά δεν ήταν δυνατό να λάβουν τις σχετικές άδειες λόγω της κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου αρνήσεως του οικείου κράτους μέλους να τους τις παράσχει.

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Το δεύτερο κεφάλαιο της ΕΑΔ είναι αφιερωμένο αποκλειστικά στην αυτούσια παράθεση νομοθετικών κειμένων που έχουν άμεσα ή έμμεσα σαν αντικείμενο τον Ελληνικό Αθλητισμό. Στη θέση αυτή θα δημοσιεύουμε επίσης υπουργικές αποφάσεις, διατάγματα, κανονισμούς, εγκυκλίους, καταστατικά ομοσπονδιών κλπ. Μάλιστα θα δημοσιεύονται και παλαιότερα νομοθετήματα, εφόσον φυσικά εξακολουθούν να ισχύουν και να παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την σύγχρονη αθλητική πραγματικότητα.

**Τουριστική εκπαίδευση και κατάρτιση
(Άρθρ. 52 παρ. 7 περί αυτοκινητοδρομιών)**

Άρθρο 52

7. Αυτοκινητοδρόμιο είναι χώρος κατάλληλα διαμορφωμένος που βρίσκεται σε απομονωμένη περιοχή εκτός εγκεκριμένου σχεδίου πόλης ή ορίων οικισμού και προορίζεται για τη διεξαγωγή αγώνων αυτοκινήτου και αποτελείται από το σύνολο των υποδομών:

α) πίστας αγώνων αυτοκινήτου,
β) κτιριακών εγκαταστάσεων που υποστηρίζουν και διευκολύνουν τους αγώνες αυτοκινήτου και

γ) συμπληρωματικών υποδομών στον περιβάλλοντα χώρο.

α) Τα αυτοκινητοδρόμια αποτελούν αθλητικές τουριστικές εγκαταστάσεις ειδικής τουριστικής υποδομής κατά την έννοια της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του Ν. 2160/1993 (ΦΕΚ 118 Α'), απαραίτητες για την τουριστική ανάπτυξη της χώρας και υπάγονται στις τουριστικές επιχειρήσεις του άρθρου 3 παρ. 1 περίπτωση τ' του Ν. 2601/1998 (ΦΕΚ 81 Α').

β) Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Ανάπτυξης και Πολιτισμού, μπορεί να καθορίζονται και κατά τροποποίηση των κειμένων διατάξεων οι προϋποθέσεις, οι τεχνικές προδιαγραφές και οι λοιποί όροι για τη χορήγηση έγκρισης των μελετών για τη δημιουργία αυτοκινητοδρομιών και του εξοπλισμού τους, καθώς και της άδειας λειτουργίας τους.

(βλ. κατωτέρω Π.Δ. 14/2007, ΦΕΚ 10/Α/2007).

γ) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Πολιτισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εγκρίνεται ο Κανονισμός Λειτουργίας των αυτοκινητοδρομιών και ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια που αφορά τις σχετικές δραστηριότητες των αυτοκινητοδρομιών, με εξαίρεση τις αθλητικές και αγωνιστικές δραστηριότητες.

δ) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Πολιτισμού

καθορίζονται τα απαιτούμενα προσόντα του προσωπικού των αυτοκινητοδρομίων.

ε) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Πολιτισμού μπορεί να συστήνονται επιτροπές ή ομάδες εργασίας από ειδικούς για τη σύνταξη του προεδρικού διατάγματος του εδαφίου β' και των υπουργικών αποφάσεων των εδαφίων γ' και δ'. Η αμοιβή των μελών και των γραμματέων των ως άνω επιτροπών και ομάδων εργασίας καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Πολιτισμού.

Κύρωση του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, όπως τροποποιήθηκε με τον Ν.3542/2007, ΦΕΚ 50/Α/2007

Άρθρο 49

Αγώνες στις οδούς και στις πίστες

1. Αγώνες ζωήλατων οχημάτων, ζώων, ποδηλάτων, αυτοκινήτων, τρίτροχων οχημάτων, μοτοσικλετών και μοτοποδηλάτων στις δημόσιες ή ιδιωτικές οδούς και χώρους, επιτρέπεται να γίνουν μόνο ύστερα από σχετική άδεια.

2. Η κατά τη προηγούμενη παράγραφο άδεια δίνεται:

α) Για τους αγώνες ζωήλατων οχημάτων και ζωνών, από τις κατά τόπους Αστυνομικές διευθύνσεις ή διευθύνσεις Τροχαίας,

β) Για τους αγώνες ποδηλάτων, ομοίως από τις αυτές Αρχές, μετά προηγούμενη αίτηση των ενδιαφερομένων και εισήγηση της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ποδηλασίας (Ε.Ο.Π.) και

γ) Για όλους τους αγώνες αυτοκινήτων, τρίτροχων οχημάτων, μοτοσικλετών και μοτοποδηλάτων, από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης ή τις υπ' αυτού εξουσιοδοτημένες Αρχές, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του νομικού προσώπου που εκπροσωπεί, επίσημα, στην Ελλάδα τη Διεθνή Ομοσπονδία Αυτοκινήτων (Δ.Ο.Α.), τη Διεθνή Ομοσπονδία Μοτοσικλέτας (Δ.Ο.Μ.) και προκειμένου για αγώνες παλαιών αυτοκινήτων, τη Διεθνή Ομοσπονδία Παλαιού Αυτοκινήτου (Δ.Ο.Π.Α.). Ειδικότερα για αγώνες μοτοποδηλάτων, μοτοσικλετών και τρίτροχων οχημάτων μπορεί η παραπάνω σύμφωνη γνώμη να εκφραστεί από Πανελλήνια Αθλητική Ομοσπονδία Μοτοσικλετών, σύμφωνα με κανόνες που ορίζει η Διεθνή Ομοσπονδία Μοτοσικλέτας (Δ.Ο.Μ.). Ειδικά η τέλεση αγώνων με μικρά τετράτροχα οχήματα (καρτ) πραγματοποιείται μόνο σε ειδικούς προς τούτο χώρους (πίστες), για τους οποίους έχει χορηγηθεί προηγουμένως άδεια αγωνιστικού χώρου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 56Α του ν. 2725/1999 (Φ.Ε.Κ. 121 Α'), όπως ισχύει και με τις προϋποθέσεις Διεθνή Κανονισμού Καρτ, οι οποίες διαπιστώ-

νονται από το νομικό πρόσωπο που εκπροσωπεί στην Ελλάδα τη Διεθνή Ομοσπονδία Αυτοκινήτου (Δ.Ο.Α.).

Η αίτηση των ενδιαφερομένων υποβάλλεται στο νομικό πρόσωπο που εκπροσωπεί τη Δ.Ο.Α., τη Δ.Ο.Μ. ή τη Δ.Ο.Π.Α. ή στην Πανελλήνια Αθλητική Ομοσπονδία Μοτοσυκλετών και διαβιβάζεται στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, μαζί με τη σύμφωνη γνώμη του, προκειμένου να εκδοθεί η σχετική άδεια.

3. Με τα αναφερόμενα στην παρ. 2 εδάφ. γ΄ του παρόντος άρθρου δεν θίγονται οι διατάξεις του ν. 2323/1995 Υπαίθριο εμπόριο και άλλες διατάξεις που αναφέρονται στη χορήγηση αδειών από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) στις πίστες αυτοκινητιδίων για αναψυχή, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν. Στην περίπτωση αυτή απαιτείται σύμφωνη γνώμη του νομικού προσώπου που εκπροσωπεί στην Ελλάδα τη Δ.Ο.Α.

Τα οχήματα αυτά θα πρέπει να είναι ασφαλισμένα και για την οδήγησή τους απαιτείται άδεια οδήγησης αυτοκινήτου ή άδεια οδηγού αγώνων Κάρτινγκ οποιασδήποτε κατηγορίας, που έχει εκδοθεί από το νομικό πρόσωπο που εκπροσωπεί επίσημα στην Ελλάδα τη Διεθνή Ομοσπονδία Αυτοκινήτου (Δ.Ο.Α.)

Τα μέτρα ασφαλείας που προβλέπονται από το Διεθνή Κανονισμό Καρτ, τόσο για τους οδηγούς όσο και για τους θεατές, εφαρμόζονται αναλόγως.

Αυτός που παραβαίνει τις διατάξεις του άρθρου αυτού τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον διακοσίων (200,00) ευρώ

Καθορισμός προδιαγραφών για τη δημιουργία αυτοκινητοδρομίων.**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

- α) Του άρθρου 52, παρ. 7, περίπτωση β' του ν. 3105/2003 «Τουριστική εκπαίδευση και κατάρτιση, ρυθμίσεις για τον τουρισμό και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 29).
- β) Του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα που κυρώθηκε με το π.δ 63/2005 (ΦΕΚ Α'98).
- γ) Του π.δ. 121/2004 «Διορισμός Υπουργών και Υφυπουργών» (ΦΕΚ Α'84).
- δ) Του π.δ. 122/2004 «Ανασύσταση του Υπουργείου Τουρισμού» (ΦΕΚ Α'85).
- ε) Του π.δ. 33/2006 «Διορισμός μελών της Κυβέρνησης και Υφυπουργών» (ΦΕΚ Α'35).
- στ) Της υπ' αριθμ. 509/8.3.2006 Απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Πολιτισμού περί ανάθεσης αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Πολιτισμού (ΦΕΚ Β' 282).
- ζ) Του ν. 3270/2004 «Αρμοδιότητες Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης και θέματα τουρισμού» (ΦΕΚ Α' 187).

2. Το γεγονός ότι από την εφαρμογή του παρόντος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

3. Την υπ' αριθμ. 227/2006 γνωμοδότηση του Συμβουλίου Επικρατείας μετά από πρόταση της Υπουργού Τουριστικής Ανάπτυξης και του Υφυπουργού Πολιτισμού αποφασίζουμε:

Άρθρο 1**ΟΡΙΣΜΟΣ**

Αυτοκινητοδρόμιο είναι χώρος κατάλληλα διαμορφωμένος που βρίσκεται

σε απομονωμένη περιοχή εκτός εγκεκριμένου σχεδίου πόλης ή ορίων οικισμού και προορίζεται για τη διεξαγωγή αγώνων αυτοκινήτου και αποτελείται από το σύνολο των υποδομών: α) πίστας αγώνων αυτοκινήτου,

β) κτιριακών εγκαταστάσεων που υποστηρίζουν και διευκολύνουν τους αγώνες αυτοκινήτου και

γ) συμπληρωματικών υποδομών στον περιβάλλοντα χώρο (παρ.7 του άρθρου 52 του ν. 3105/2003).

Άρθρο 2

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

Η ίδρυση και εγκατάσταση αυτοκινητοδρομίου επιτρέπεται σε ενιαίο γήπεδο επιφάνειας τουλάχιστον 400 στρεμμάτων κείμενο εκτός οικιστικών περιοχών, δασικών εκτάσεων, αρχαιολογικών χώρων και γενικά προστατευομένων περιοχών, το οποίο είναι άμεσα προσπελάσιμο από όλα τα μέσα μεταφοράς και ευρίσκεται σε απόσταση μικρότερη των 100 χιλιομέτρων από κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα 3, 4 και 5 αστέρων συνολικής δυναμικότητας τουλάχιστον 1000 κλινών.

Άρθρο 3

ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΗΣ ΘΕΣΗΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΙΟΥ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΑ - ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΙΣ

1α. Ικανοποιητικό συγκοινωνιακό δίκτυο - Χερσαίες και θαλάσσιες συγκοινωνίες

1β. Αεροδρόμιο - Χρονοαπόσταση μικρότερη από 120 χλμ.-2 ώρες

1γ. Δρόμος προσπέλασης – σύνδεσης με εθνικό ή επαρχιακό δίκτυο και δυνατότητα κυκλοφοριακής σύνδεσης της εγκατάστασης με το δρόμο προσπέλασης - Ελάχιστο πλάτος 8,0 μ.

2. Εξασφάλιση υδροδότησης σε πόσιμο νερό, ηλεκτροδότησης και τηλεφωνίας - Δυνατότητα παροχών

3. Θέση γηπέδου

3α. Όρια οικισμού ή σχεδίου πόλης - Εκτός των ορίων αυτών. Στη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων να εξασφαλίζεται η αποφυγή ηχορύπανσης

- 3β. Όρια παραδοσιακών οικισμών - Ελάχιστη απόσταση 2.000μ σε ευθεία γραμμή
- 3γ. Αρχαιολογικοί και χώροι νεότερων μνημείων -Ελάχιστη απόσταση 1.500μ σε ευθεία γραμμή από τα όρια των χώρων αυτών ή των τυχόν καθορισμένων ζωνών προστασίας τους
- 3δ. Εθνικοί Δρυμοί, βιότοποι και προστατευόμενες περιοχές - Ελάχιστη απόσταση 2.000μ σε ευθεία γραμμή από τα όρια των περιοχών αυτών ή των τυχόν καθορισμένων ζωνών προστασίας τους
4. Κέντρα υγειονομικής περιθάλψης και σταθμός Πυροσβεστικής
- 4α. Από Περιφερειακό Νοσοκομείο - Απόσταση μικρότερη των 50 χλμ.
- 4β. Από Κέντρο Υγείας - Απόσταση μικρότερη των 25 χλμ.
- 4γ. Από σταθμό Πυροσβεστικής - Απόσταση μικρότερη των 50 χλμ
5. Κύρια Ξενοδοχειακά καταλύματα 3,4 & 5 αστέρων συνολικής δυναμικότητας τουλάχιστον 1.000 κλινών -Απόσταση μικρότερη των 100 χλμ
6. Εγκαταστάσεις αναψυχής και κέντρα διασκέδασης - Απόσταση μικρότερη των 50 χλμ.
7. Άλλες εξυπηρετήσεις (Τράπεζα, ταχυδρομεία, τουριστικά γραφεία, γραφεία ενοικίασης αυτοκινήτων, εμπορικά καταστήματα, φαρμακεία κ.λ.π.) - Απόσταση μικρότερη των 50 χλμ

Άρθρο 4

ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

I. ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΗΠΕΔΟΥ

α. Έκταση: 400.000 τ.μ. κατ' ελάχιστον

β. Μορφολογία εδάφους: σχετικά επίπεδη

2. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ (ΠΙΣΤΑΣ)

α. μήκος πίστας: 2,5 χλμ. – 8,0 χλμ.

β. ελάχιστο πλάτος πίστας: 12,0 μ. (εκτός της ευθείας εκκίνησης - επιτάχυνσης)

γ. πλάτος πίστας στην ευθεία εκκίνησης: 15,0 μ. κατ' ελάχιστον

δ. μήκος ευθείας εκκίνησης: 250μ. κατ' ελάχιστον

ε. κλίσεις πίστας: κατά μήκος σύμφωνα με τους κανονισμούς της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αυτοκινήτου (FIA) και της Διεθνούς Ομοσπονδίας

Μοτοσυκλετών (FIM): εγκάρσια σύμφωνα με τους κανονισμούς των FIA και FIM

3. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

- 3.1. Βοηθητικός δρόμος εξυπηρέτησης Πίστας (Service Road) παράλληλα της Πίστας για κίνηση και βαρέων οχημάτων: Ελάχιστο πλάτος 3,0 μ.
- 3.2. Περιφράξεις και λοιπές ρυθμίσεις και διαμορφώσεις ασφαλείας πίστας: Αριθμός, τρόπος κατασκευής, υλικά και θέσεις σύμφωνα με τους κανονισμούς των αντίστοιχων με τους Αγώνες των μηχανοκίνητων Διεθνών Ομοσπονδιών.
- 3.3. Οδικές προσβάσεις (είσοδοι – έξοδοι) στην πίστα:
 1. πλάτος κατ' ελάχιστον 8,0 μ.
 2. Σημεία πρόσβασης από το βοηθητικό δρόμο ανά 500,0 μ.
- 3.4. Χώρος συντήρησης και επισκευών (Pits) συνολικής έκτασης κατ' ελάχιστον 1.800 τμ.:
 1. Δέκα οχτώ (18) τουλάχιστον χώροι (Boxes), έκαστος με παροχές ηλεκτρικού ρεύματος, ύδρευσης, πεπιεσμένου αέρα, συστήματος πυρόσβεσης, συλλογής σκουπιδιών κ.λ.π
 2. Διάδρομος Pits αυστηρά φυλασσόμενος, σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές των FIA και FIM
 3. Χώρος επιτηρούμενης στάθμευσης (Parc Fermi), αυστηρότατα φυλασσόμενος, έκτασης κατ' ελάχιστον 500 τμ.
- 3.5. Χώρος στάθμευσης βοηθητικών οχημάτων (ασθενοφόρα, πυροσβεστικά, γερανοφόρα):
 1. κατ' ελάχιστον 2.500 τ.μ.
 2. εσωτερικά της πίστας, πλησίον του χώρου Διεύθυνσης Αγώνων και με άμεση πρόσβαση στον Service Road.
- 3.6. Θέσεις παρατήρησης και ελέγχου πίστας: Σε σημεία που να εξασφαλίζουν καθαρή ορατότητα μεταξύ τους.
- 3.7. Σήμανση:

Πλήρης σήμανση του χώρου και φωτεινή σηματοδότηση κατά τους κανονισμούς των FIA και FIM.
- 3.8. Φωτισμός:

Επαρκής φωτισμός με τρόπο και μέσα που εξασφαλίζουν την ορα-

τότητα και την ασφαλή οδήγηση, σύμφωνα με τους κανονισμούς των FIA και FIM

3.9. Τούνελ πρόσβασης στο εσωτερικό της πίστας:

1. Διαστάσεις: ελάχιστο πλάτος 6,0 μ. και ελάχιστο καθαρό ύψος 3,0 μ.
2. Αριθμός: Τουλάχιστον 1

II. ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Μόνιμες κατασκευές

A. ΧΩΡΟΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

1. Διεύθυνση Αγώνα: 30,0 τ.μ. τουλάχιστον.
2. Αίθουσα υποδοχής: 20,0 τ.μ. τουλάχιστον.
3. Γραμματεία Αγώνων: 2 x 20,0 τ.μ.: 40,0 τ.μ. τουλάχιστον.
4. Αίθουσα χρονομέτρων (+ W.C.): 25,0 τ.μ. τουλάχιστον.
5. Αίθουσα επιθεωρητών πίστας (+ W.C.): 30,0 τ.μ. τουλάχιστον.
6. Αίθουσα συνεδριάσεων αγωνοδικών (+ W.C.): 40,0 τ.μ. τουλάχιστον.
7. Αίθουσα ελέγχου οπτικό – ακουστικών μέσων: 40,0 τ.μ. τουλάχιστον.
8. Γραφεία Διοίκησης Αυτοκινητοδρομίου (+ W.C.): 150,0 τ.μ. τουλάχιστον.
9. Αίθουσες φιλοξενίας (+ W.C.): 60,0 τ.μ. τουλάχιστον.
10. Αίθουσα επισήμων (+ W.C.): 80,0 τ.μ. τουλάχιστον.
11. Bar - Εστιατόριο προσκεκλημένων (+ W.C.): 150,0 τ.μ. τουλάχιστον.
12. Ιατρείο – Α΄ Βοήθειες (+ W.C.): 50,0 τ.μ. τουλάχιστον.
13. Γραφείο Αστυνομικού Επιθεωρητή (+ W.C.): 20,0 τ.μ. τουλάχιστον.
14. Βάθρο Απονομών: 25,0 τ.μ. τουλάχιστον.

B. ΧΩΡΟΙ ΤΥΠΟΥ

1. Αίθουσα τύπου: 100,0 τ.μ. τουλάχιστον
2. Αίθουσα ενημέρωσης (briefing): 50,0 τ.μ. τουλάχιστον
3. Αίθουσα συνεντεύξεων (T.V.): 40,0 τ.μ. τουλάχιστον
4. Καμπίνες αναμετάδοσης αγώνων: 4 x 4,0 τ.μ.: 16,0 τ.μ. τουλάχιστον

Γ. ΧΩΡΟΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ

1. Τρεις (3) τουλάχιστον μονάδες αποδυτηρίων με W.C-ντουζ.: 3 x 25,0 τ.μ: 75, 0 τ.μ.
2. Χώροι στάθμευσης (Paddocks) Οχημάτων Συμμετεχόντων: 15.000 τ.μ. κατ' ελάχιστον

Δ. ΧΩΡΟΙ ΚΟΙΝΟΥ

1. Κερκίδες: Κύρια κερκίδα στο σημείο εκκίνησης και τερματισμού, 2.500 θέσεων.

2. Κυλικεία – Εστιατόρια κοινού: 100,0 τ.μ. x 2 = 200,0 τ.μ.

3. W.C. κοινού (ανδρών – γυναικών): 20 μονάδες σε τρεις τουλάχιστον ομάδες

4. Χώροι στάθμευσης κοινού σε δύο ή περισσότερες θέσεις: κατ' ελάχιστον 5.000 τ.μ.

Είναι δυνατόν να προταθούν περισσότερα του ενός σημεία τοποθέτησης κερκίδων (μονίμων ή προσωρινών) σε περιοχές ενδιαφέροντος, σύμφωνα με τη χάραξη της πίστας.

Σε κάθε ένα από τα πρόσθετα αυτά σημεία τοποθέτησης κερκίδων να υπάρχουν αντίστοιχες, μόνιμες ή προσωρινές, εξυπηρετήσεις σε κυλικεία και W.C. κοινού.

Ε. ΛΟΙΠΟΙ ΧΩΡΟΙ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

1. Ελικοδρόμιο

2. Πιθανός χώρος στάθμευσης κινητής μονάδας χειρουργείου με τις απαραίτητες εξυπηρετήσεις υποδομών

3. Μονάδα συντήρησης της εγκατάστασης όπως στέγαστρα μηχανημάτων συντήρησης και κλειστός αποθηκευτικός χώρος υλικών

4. Θέση συγκομιδής και διαχείρισης στερεών και υγρών αποβλήτων

5. Πύργοι T.V. σε κατάλληλα σημεία κατά μήκος της πίστας

Ως προς τις προδιαγραφές των ανωτέρω εγκαταστάσεων ισχύουν οι κείμενες διατάξεις.

ΙΙΙ. ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ & ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ

1. Εξοπλισμός χρονομετρήσεων και επεξεργασίας δεδομένων:

Κάλυψη της γραμμής εκκίνησης, τερματισμού και τριών ενδιάμεσων σημείων με τηλεμετρικά συστήματα αυτόματης χρονομέτρησης (transponders) και κάμερες τηλεοπτικών λήψεων.

2. Ηλεκτροπαραγωγό Ζεύγος και Τροφοδοτικά αδια-λείπτου λειτουργίας (UPS): Κατάλληλα για την κάλυψη των ελάχιστων απαιτήσεων ασφαλείας, αγώνων κλπ.

3. Μέσα διάσωσης: Πλήρης εξοπλισμός φορητών μέσων και ένα τουλάχιστον όχημα άμεσης επέμβασης απεγκλωβισμού (FIV).

4. Ασθενοφόρα οχήματα: Τουλάχιστον ένα, πλήρως εξοπλισμένο A & B τύπου, υποχρεωτικά κατά την διάρκεια διεξαγωγής των αγώνων

5. Πυροσβεστικά μέσα: Τα απαραίτητα φορητά και σταθερά μέσα
6. Πυροσβεστικό όχημα: Τουλάχιστον ένα υποχρεωτικά κατά την διάρκεια διεξαγωγής των αγώνων
7. Γερανός αυτοκινούμενος: Δυνατότητας 2 τόνων
8. Μεγαφωνικές εγκαταστάσεις: Κάλυψη των απαραίτητων χώρων με ένταση μέχρι 120 DB για τους θεατές και ιδιαίτερη εγκατάσταση για τους χώρους Paddock, Pits κ.λ.π.
9. Οθόνες πληροφόρησης θεατών: Αριθμός ανάλογος με τις θέσεις των κερκίδων
10. Μέσα επικοινωνίας με τους Κριτές Σηματορούς και Στελέχη των αγώνων: Απαραίτητος αριθμός σε πομποδέκτες υψηλών συχνοτήτων (VHF/UHF)
11. Εξυπηρετήσεις χώρων Pits με δίκτυα Η/Υ, Τ.Υ., Ηλεκτρισμού και Τηλεφώνου
12. Εξυπηρετήσεις Boxes: Όπως στην παραπάνω παράγραφο 11 και επιπλέον Ρεύμα Τριφασικό, αέρα, νερό πόσιμο και αποχετεύσεις
13. Εξυπηρετήσεις Paddocks: Ότι αναφέρεται στις παραπάνω παραγράφους 11 και 12 και επιπλέον πρόβλεψη για τουλάχιστον 20 Ρευματοδότες Τριφασικού και 20 Ρευματοδότες Μονοφασικού ρεύματος, ελάχιστης ισχύος 3 x 40 Α και 40 Α αντίστοιχα.
14. Υποσταθμός Δ.Ε.Η.

Άρθρο 5

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΓΚΡΙΣΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΙΟΥ

1. Έγκριση σκοπιμότητας

Η έγκριση σκοπιμότητας χορηγείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ (ΕΟΤ), η οποία εγκρίνεται από τον Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης και ισχύει για δύο έτη. Αν στο διάστημα αυτό εκδοθεί έγκριση καταλληλότητας οικοπέδου, η διάρκεια ισχύος της έγκρισης σκοπιμότητας ακολουθεί την ισχύ της έγκρισης αυτής.

Για την έγκριση σκοπιμότητας υποβάλλεται στην αρμόδια Διεύθυνση του ΕΟΤ φάκελος σε τρεις σειρές με τα παρακάτω δικαιολογητικά:

- α) Αίτηση με όλα τα στοιχεία του κυρίου ή του νομέα του γηπέδου.
- β) Χάρτη της ευρύτερης περιοχής σε κλίμακα 1:25.000 έως 1:50.000 όπου

σημειώνεται με ευκρίνεια η ακριβής θέση του γηπέδου, το υφιστάμενο οδικό δίκτυο, η έδρα του πλησιέστερου Ο.Τ.Α., το πλησιέστερο λιμάνι, αεροδρόμιο, το πλησιέστερο Νοσοκομείο ή Κέντρο Υγείας και Σταθμός Πυροσβεστικής. Πρέπει να σημειώνονται επίσης οι υφιστάμενες ξενοδοχειακές μονάδες με την κατηγορία και την δυναμικότητά τους, εντός της ακτίνας 100 χλμ, οι οποίες σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 3 του παρόντος είναι απαραίτητες για τη λειτουργική υποστήριξη του αυτοκινητοδρόμου.

- γ) Τοπογραφικό διάγραμμα του γηπέδου σε κλίμακα 1:2000 στο οποίο σημειώνονται:
- γα) Οι υψομετρικές καμπύλες
 - γβ) Τα όρια της ιδιοκτησίας και οι όμοροι ιδιοκτήτες
 - γγ) Οι διαστάσεις, το εμβαδόν του γηπέδου και ο προσανατολισμός του
 - γδ) Οι ισχύοντες όροι δόμησης θεωρημένοι από το αρμόδιο Πολεοδομικό Γραφείο
 - γε) Υπεύθυνη δήλωση του αιτούντος ότι είναι ιδιοκτήτης του γηπέδου που απεικονίζεται στο τοπογραφικό διάγραμμα
 - γστ) Τα κτίρια που τυχόν υπάρχουν εντός του γηπέδου καθώς και τυχόν δίκτυα ηλεκτρισμού, φυσικού αερίου, υδροδότησης και άλλων παροχών.
 - γζ) Η κύρια οδός προσπέλασης
 - γη) Τα σημεία λήψης των φωτογραφιών
- δ) Φωτογραφίες του γηπέδου και των εντός αυτού υπαρχόντων κτισμάτων και άλλων στοιχείων ενδιαφέροντος.
- ε) Έκθεση περιβαλλοντικών στοιχείων και υποδομών που περιλαμβάνει:
- εα) Περιγραφή του φυσικού περιβάλλοντος το γήπεδο και την ευρύτερη περιοχή με αναφορά στα γεωμορφολογικά στοιχεία, στη χλωρίδα, στα επιφανειακά ύδατα και στις προστατευόμενες περιοχές (εθνικοί δρυμοί, περιοχές NATURA).
 - εβ) Περιγραφή δομημένου περιβάλλοντος και χρήσεων γης στην ευρύτερη περιοχή με αναφορά στα αστικά κέντρα και τους οικισμούς, στις τουριστικές υποδομές και εγκαταστάσεις, στις βιομηχανικές, γεωργικές και λοιπές χρήσεις, στα μνημεία και τους αρχαιολογικούς χώρους.

- εγ) Περιγραφή των υποδομών με αναφορά στην προσέλαση και τις συγκοινωνιακές υποδομές (οδικό δίκτυο, λιμάνια, αεροδρόμια), στη δυνατότητα υδροδότησης, ηλεκτροδότησης, σύνδεσης με φυσικό αέριο, αποχέτευσης και τηλεφωνικής σύνδεσης.
- στ) Τεχνική και οικονομική έκθεση που περιλαμβάνει:
- στα) Το αναλυτικό κτιριολογικό πρόγραμμα του προτεινόμενου αυτοκινητοδρομίου (συμπεριλαμβανομένων των απαραίτητων χαρακτηριστικών της πίστας και των συναφών της εγκαταστάσεων, καθώς και των προτεινόμενων κτιριακών κατασκευών και άλλων διαμορφώσεων) και το προτεινόμενο πρόγραμμα λειτουργίας του.
- στβ) Το προεκτιμώμενο κόστος για τα επιμέρους τμήματα της εγκατάστασης.
- στγ) Την προβλεπόμενη απασχόληση
- ζ) Έκθεση βιωσιμότητας που περιλαμβάνει:
- ζα) Στοιχεία επαγγελματικής δραστηριότητας και εμπειρίας του αιτούντος.
- ζβ) Περιγραφή του επενδυτικού σχεδίου με αναφορά στις υπηρεσίες που θα προσφέρονται από το αυτοκινητοδρόμιο στο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης.
- ζγ) Αναφορά στις χρηματοδοτικές πηγές (ιδιωτική συμμετοχή, τραπεζικό δάνειο, επιχορηγήσεις).
- ζδ) Σύνδεση του αυτοκινητοδρομίου με τις τουριστικές υποδομές στην ευρύτερη περιοχή.
- ζε) Εκτίμηση βιωσιμότητας

2. Περιβαλλοντική αδειοδότηση

Οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλουν στην αρμόδια υπηρεσία του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. αίτηση και Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και λοιπά απαιτούμενα δικαιολογητικά για την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων. Η έγκριση αυτή αποτελεί απαραίτητο δικαιολογητικό για την έγκριση καταλληλότητας του γηπέδου. Η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων συντάσσεται σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία [ν. 3010/2002 (Φ.Ε.Κ. 91 τ. Α'), υπ' αριθμ. 15393/2002 (Φ.Ε.Κ. 1022 τ. Β') κοινή υπουργική απόφαση, την υπ' αριθμ. 11014/703/Φ104/14.3.2003 (Φ.Ε.Κ. 332 τ.Α') κοινή υπουργική απόφαση, καθώς και την υπ' αριθμ. 1661/1994 (Φ.Ε.Κ. 786 τ.Β') κοινή υπουργική απόφαση].

3. Έγκριση καταλληλότητας γηπέδου

Η έγκριση καταλληλότητας χορηγείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του ΕΟΤ. Για την έγκριση αυτή υποβάλλεται πλήρης φάκελος σε πέντε σειρές με τα δικαιολογητικά του άρθρου 6 του παρόντος, στην αρμόδια Διεύθυνση του ΕΟΤ.

Οι δύο από τις ως άνω σειρές διαβιβάζονται στην αρμόδια Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού του Υπουργείου Πολιτισμού, προκειμένου εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία παραλαβής των φακέλων, να εξετάσει το θέμα και να επιστρέψει τη μία σειρά στον ΕΟΤ, συνοδευόμενη από σχετικό έγγραφο της υπηρεσίας αυτής με τη σύμφωνη γνώμη της ή με τυχόν παρατηρήσεις ή υποδείξεις της. Η εν λόγω Υπηρεσία μπορεί να ζητήσει, εάν το κρίνει σκόπιμο, και πρόσθετα στοιχεία, πέραν των προβλεπόμενων στο παρόν διάταγμα, προκειμένου να διαμορφώσει γνώμη.

Σε περίπτωση που η εν λόγω υπηρεσία απορρίψει τη δημιουργία αυτοκινητοδρομίου, ή οι τυχόν παρατηρήσεις της δεν είναι δυνατό να ικανοποιηθούν, για λόγους που αφορούν στον επενδυτή ή ακόμη και για αντικειμενικούς λόγους, η αίτηση καταλληλότητας απορρίπτεται εκ μέρους του ΕΟΤ. Για την έγκριση ή απόρριψη ακολουθείται διαδικασία ανάλογη της προβλεπόμενης για τις ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις.

Η έγκριση καταλληλότητας οικοπέδου για τη δημιουργία αυτοκινητοδρομίου ισχύει για δύο (2) χρόνια και η ανανέωσή της είναι δυνατή με σχετική αίτηση του επενδυτή, σύμφωνα με τα ισχύοντα κατά τον χρόνο της ανανέωσης.

4. Έγκριση αρχιτεκτονικής μελέτης

Υποβάλλεται πλήρης φάκελος σε πέντε σειρές με τα δικαιολογητικά του άρθρου 7 του παρόντος στην αρμόδια Διεύθυνση του ΕΟΤ. Οι δύο από τις ως άνω σειρές διαβιβάζονται στην αρμόδια Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της Γ.Γ.Α. του Υπουργείου Πολιτισμού, προκειμένου εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία παραλαβής των φακέλων, να εξετάσει το θέμα και να επιστρέψει τη μία σειρά στον ΕΟΤ, συνοδευόμενη από σχετικό έγγραφο της υπηρεσίας αυτής με τη σύμφωνη γνώμη της ή με τυχόν παρατηρήσεις ή υποδείξεις της για το αθλητικό τμήμα των εγκαταστάσεων. Η εν λόγω Υπηρεσία μπορεί να ζητήσει, εάν το κρίνει σκόπιμο, και πρόσθετα στοιχεία, πέραν των προβλεπόμενων στο παρόν διάταγμα, προκειμένου να διαμορφώσει γνώμη.

Σε περίπτωση που η εν λόγω υπηρεσία απορρίψει τη δημιουργία του αυτοκινητοδρομίου ή οι τυχόν παρατηρήσεις της δεν είναι δυνατόν να ικανοποιηθούν, για λόγους που αφορούν στον επενδυτή ή ακόμη και για αντικειμενικούς λόγους, η αίτηση έγκρισης της αρχιτεκτονικής μελέτης απορρίπτεται εκ μέρους του ΕΟΤ. Για την έγκριση ή απόρριψη της μελέτης ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπεται για τις ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις.

Η έγκριση αρχιτεκτονικής μελέτης από τον ΕΟΤ ισχύει για τέσσερα (4) χρόνια. Αν στο διάστημα αυτό εκδοθεί οικοδομική άδεια, η διάρκεια ισχύος της έγκρισης του ΕΟΤ, ακολουθεί τη διάρκεια ισχύος της οικοδομικής άδειας. Αν μετά την παρέλευση της τετραετίας δεν έχει εκδοθεί οικοδομική άδεια ή η άδεια που έχει εκδοθεί μείνει ανεκτέλεστη και λήξει, απαιτείται ανανέωση των εγκρίσεων του ΕΟΤ, σύμφωνα με τα ισχύοντα κατά το χρόνο ανανέωσης.

Άρθρο 6

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΗΤΑΣ ΓΗΠΕΔΟΥ

1) Αίτηση που να περιέχει όλα τα στοιχεία του ιδιοκτήτη ή νομέα του γηπέδου. Σε περίπτωση που έχει συσταθεί εταιρεία, υποβάλλεται αντίγραφο του καταστατικού της και το Φ.Ε.Κ. που έχει δημοσιευθεί (Υπόδειγμα 1 του άρθρου 9 του παρόντος).

2) Χάρτης της ευρύτερης περιοχής (Υπόβαθρο Γ.Υ.Σ.) σε κλίμακα 1:50.000 ή 1:25.000, όπου σημειώνεται με ευκρίνεια η ακριβής θέση του γηπέδου, ο συσχετισμός του με δημόσιους χώρους (εκκλησία, πλατεία κ.λ.π.), η ακτή αν πρόκειται για παραθαλάσσιο γήπεδο, η σύνδεσή του με το οδικό και τα λοιπά δίκτυα τεχνικής υποδομής της ευρύτερης περιοχής, η χιλιομετρική απόσταση από τον πλησιέστερο οικισμό και έδρα Ο.Τ.Α., καθώς και η χιλιομετρική απόσταση από κρατικό νοσοκομείο ή Κέντρο Υγείας, αεροδρόμιο και λοιπά στοιχεία του άρθρου 3 του παρόντος.

3) Τοπογραφικό διάγραμμα του γηπέδου με υψομετρικές καμπύλες σε κλίμακα 1:2000, όπου σημειώνονται:

α. Ο προσανατολισμός του γηπέδου.

β. Τα όρια της ιδιοκτησίας με χαρακτηρισμό των γωνιών με κεφαλαία γράμματα (Α,Β,Γ, κ.λ.π.) και οι όμοροι ιδιοκτήτες.

γ. Οι διαστάσεις και ο υπολογισμός του εμβαδού της ιδιοκτησίας.

- δ. Οι ισχύοντες όροι δόμησης καθώς και βεβαίωση σύμφωνα με το υπόδειγμα (3) του άρθρου 9 του παρόντος, θεωρημένα πρόσφατα από την αρμόδια Πολεοδομική Υπηρεσία.
- ε. Το οικοδομήσιμο τμήμα του γηπέδου, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Ο μηχανικός δηλώνει στο τοπογραφικό, ότι το γήπεδο είναι οικοδομήσιμο και σύμφωνο με τις σχετικές διατάξεις.
- ζ. Τυχόν υφιστάμενα κτίσματα εντός του γηπέδου και των όμορων ιδιοκτησιών. Στην περίπτωση που υφίστανται στο γήπεδο κτίσματα δηλώνεται από το μηχανικό αν πρόκειται να κατεδαφισθούν ή να διατηρηθούν και να ενταχθούν στο αυτοκινητοδρόμιο.
- η. Ο δρόμος προσπέλασης, το πλάτος, ο χαρακτηρισμός του (Δημοτικός, Κοινοτικός ή Κοινόχρηστος Αγροτικός δρόμος) και η κατάσταση βατότητάς του, που βεβαιώνονται και από τον αντίστοιχο ΟΤΑ, σύμφωνα με το υπόδειγμα (2) του άρθρου 9 του παρόντος.
- θ. Οι γωνίες λήψης των φωτογραφιών της επόμενης παραγράφου.
- ι. Υπεύθυνη δήλωση του ιδιοκτήτη για τα όρια του γηπέδου.

4) Σειρά φωτογραφιών με επισήμανση του γηπέδου της εγκατάστασης, καθώς και φωτογραφίες της ευρύτερης περιοχής, για πλήρη φωτογραφική τεκμηρίωση. Η παρουσίαση των φωτογραφιών θα γίνεται σε πίνακα μεγέθους DIN A4, στις οποίες σημειώνονται η ημερομηνία λήψης και τα στοιχεία του ιδιοκτήτη. Στην περίπτωση παραθαλάσσιων γηπέδων πρέπει υποχρεωτικά να υπάρχει φωτογραφία της παραλίας όπου εφάπτεται το γήπεδο.

5) Τεχνική έκθεση που περιλαμβάνει:

α. Θέση του γηπέδου: Νομός, ΟΤΑ, τοποθεσία και αποστάσεις από τον πλησιέστερο οικισμό, από ημιαστικά (με πληθυσμό μεγαλύτερο των 2.000 κατοίκων) και αστικά (με πληθυσμό μεγαλύτερο των 10.000 κατοίκων) κέντρα, από σημαντικούς τουριστικούς πόλους και πόρους της περιοχής.

β. Περιγραφή του περιβάλλοντος χώρου. Ιδιαίτερα πρέπει να περιγραφούν το φυσικό και δομημένο περιβάλλον και η συμβατότητα της προτεινόμενης εγκατάστασης με τις υφιστάμενες χρήσεις γης.

γ. Νομικό καθεστώς δόμησης (ΖΟΕ, εκτός σχεδίου)

δ Χαρακτηριστικά εγκατάστασης (περιγραφή όλων των χώρων καθώς και της διάταξής τους, στοιχεία πίστας κ.λ.π.).

ε. Στοιχεία της υπάρχουσας γενικής και ειδικής τουριστικής υποδομής και

λοιπών υποδομών της ευρύτερης περιοχής: δυνατότητες ηλεκτροδότησης (ύπαρξη δικτύου χαμηλής ή μέσης τάσης, απόσταση από τον πλησιέστερο υποσταθμό της Δ.Ε.Η., διαθέσιμη ηλεκτρική ισχύς κ.λ.π.), δυνατότητα υδροδότησης, δυνατότητα τηλεφωνικής σύνδεσης, υφιστάμενα καταλύματα, λοιπές τουριστικές επιχειρήσεις και εγκαταστάσεις ειδικής τουριστικής υποδομής.

στ. Πίνακας αποστάσεων σύμφωνα με το υπόδειγμα (5) του άρθρου 9 του παρόντος συμπληρωμένος από το μηχανικό.

6) Έκθεση Ειδικών Στοιχείων Περιβάλλοντος όπως: Γεωγραφικό Περιβάλλον: Γενική περιγραφή και φυσιογνωμία της περιοχής με επισήμανση βιομηχανιών ή βιοτεχνιών, αγωγών λυμάτων κ.λ.π. σε ακτίνα τουλάχιστον δέκα (10) χλμ. από το αυτοκινητοδρόμιο, συμβατότητα της προτεινόμενης δραστηριότητας με τις υφιστάμενες χρήσεις γης κ.λ.π.

7) Σχέδιο Γενικής Διάταξης σε κλίμακα 1:2000 και σε επίπεδο προμελέτης με την πίστα και τις συμπληρωματικές υποστηρικτικές της εγκαταστάσεις, την ογκομετρία των προτεινόμενων κτιρίων και διαμορφώσεων που καθορίζονται με περιγράμματα (περιτυπώματα) και σχηματικές τομές κτιρίων. Ακόμη, φαίνονται τα ύψη των κτιρίων, ο αριθμός των ορόφων αυτών (υπόγεια, ισόγεια κ.λ.π.), καθώς και οι στάθμες του φυσικού και τελικά διαμορφωμένου εδάφους. Διασαφηνίζεται ότι τα παραπάνω στοιχεία είναι προσεγγιστικά και σκοπός τους είναι να συμβάλλουν στο σχηματισμό καθαρής γενικής εικόνας της συνολικής εγκατάστασης και των επιμέρους στοιχείων της (πίστα και συμπληρωματικές της εγκαταστάσεις, δρόμοι, κτίρια και λοιπές διαμορφώσεις), στο στάδιο της καταλληλότητας. Επιπλέον εμφανίζονται οι χώροι στάθμευσης, οι προσπελάσεις, οι θέσεις υδροληψίας, το βασικό δίκτυο δρόμων κ.λ.π.

Ειδικότερα για τη χάραξη της πίστας και τις συμπληρωματικές υποστηρικτικές της εγκαταστάσεις το σχέδιο πρέπει να είναι υπογεγραμμένο από ειδικό σύμβουλο για παρόμοιες χαράξεις και να είναι προεγκκεκριμένο ως προς την ασφάλεια και την καταλληλότητα των υποδομών από τις Διεθνείς Ομοσπονδίες μηχανοκίνητου αθλητισμού (FIA και FIM) ή τις αντίστοιχες ελληνικές ομοσπονδίες.

8) Υπεύθυνη δήλωση του αιτούντα του ν. 1599/1986 ότι είναι ιδιοκτήτης ή νομέας του γηπέδου, που ορίζεται στο τοπογραφικό διάγραμμα με τα στοιχεία Α, Β, Γ, κ.λ.π., εμβαδού.....μ² όπως το υπόδειγμα 4 του άρθρου 9 του παρόντος. Σε περίπτωση περισσότερων του ενός εξ αδιαιρέτου

ιδιοκτητών, υποβάλλονται είτε ανεξάρτητες δηλώσεις, είτε κοινή δήλωση, όπου αναγράφονται τα στοιχεία όλων και υπογράφεται από όλους. Ο κάθε ιδιοκτήτης δηλώνει το ποσοστό συνιδιοκτησίας του και το σύνολο των ποσοστών πρέπει να καλύπτει το 100% της ιδιοκτησίας. Επίσης πρέπει να δηλώνεται ότι: 1) το γήπεδο αποτελεί ενιαία έκταση, που δεσμεύεται στο σύνολό της για τη δημιουργία του αυτοκινητοδρομίου και 2) για οποιαδήποτε μελλοντική αποδέσμευση τμήματος του γηπέδου, απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Ε.Ο.Τ. Ακόμη στην υπεύθυνη δήλωση σημειώνεται αν το γήπεδο ή μέρος του αποτελεί χαρακτηρισμένη δασική έκταση και ότι δεν αποτελεί προϊόν κατάτμησης αγροτικού κλήρου ή δασικής έκτασης. Η δημιουργία αυτοκινητοδρομίου σε γήπεδο επί του οποίου υπάρχει συγκυριότητα χωρίς τη συμφωνία όλων των συγκυρίων δεν είναι δυνατή.

9) Λοιπές βεβαιώσεις – έγγραφα από συναρμοδίους φορείς:

α. Βεβαίωση της αρμόδιας υπηρεσίας για τον τρόπο ύδρευσης σε πόσιμο και μη νερό του αυτοκινητοδρομίου. Εφ' όσον συμπληρωματική ύδρευση (μη πόσιμο) γίνεται από γεώτρηση, θα προσκομίζεται άδεια χρήσης και εκτέλεσης έργου σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.1739/1987 και των εκτελεστικών διαταγμάτων του, από την οποία να προκύπτει ότι επαρκεί η ποσότητα νερού της γεώτρησης για την κάλυψη των αναγκών της μονάδας.

β. Κυκλοφοριακή σύνδεση του γηπέδου με το δρόμο προσπέλασης, εγκεκριμένη από την αρμόδια καθ' ύλην και κατά τόπο κρατική υπηρεσία.

γ. Βεβαίωση πολεοδομικού γραφείου ως υπόδειγμα (3) του άρθρου 9 του παρόντος.

10) Έγκριση περιβαλλοντικών όρων.

Τα παραπάνω δικαιολογητικά (2-7) πρέπει να υποβάλλονται σε πέντε (5) αντίτυπα, σφραγισμένα και υπογεγραμμένα από τους κατά νόμο αρμόδιους διπλωματούχους μηχανικούς και λοιπούς ειδικούς για τη χάραξη πίστας αυτοκινητοδρομίου συμβούλους.

Άρθρο 7

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΕΓΚΡΙΣΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

1. Φωτοαντίγραφο του εγγράφου Έγκρισης Καταλληλότητας του γηπέδου.
2. Χάρτης της ευρύτερης περιοχής (υπόβαθρο Γ.Υ.Σ.) σε κλίμακα

1:50.000 ή 1:20.000 όπου σημειώνεται με ευκρίνεια η ακριβής θέση του γηπέδου, η σύνδεσή του με το οδικό και τα λοιπά δίκτυα τεχνικής υποδομής της ευρύτερης περιοχής, καθώς και η χιλιομετρική απόσταση από τον πλησιέστερο ΟΤΑ.

3. Σχέδιο Γενικής Διάταξης του γηπέδου με τον προσανατολισμό του σε κλίμακα 1:1000 ως 1:2000, όπου θα σημειώνονται ο χώρος της πίστας και η διαμόρφωσή του, οι χώροι ασφαλείας (ζώνες), οι βοηθητικοί χώροι, οι χώροι parking, τα κτίρια με τις χρήσεις τους, οι χώροι των θεατών (κερκίδες), η διαμόρφωση και διευθέτηση του υπαίθριου περιβάλλοντα χώρου, ο δρόμος προσπέλασης με τον χαρακτηρισμό και το πλάτος του, τυχόν κόμβος κυκλοφοριακής σύνδεσης, όπως έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή.

4. Διάγραμμα κάλυψης του γηπέδου σε κλίμακα 1:1000 ως 1:2000 όπου αναγράφονται το εμβαδόν του γηπέδου, οι ισχύοντες στην περιοχή όροι δόμησης, οι επιτρεπόμενες επιφάνειες και οι αντίστοιχες πραγματοποιούμενες αναλυτικά και συνολικά (αθλητικών χώρων, κτισμάτων κ.λ.π.). Το διάγραμμα κάλυψης πρέπει να είναι θεωρημένο από το αρμόδιο Πολεοδομικό Γραφείο για τους γενικούς ή ειδικούς όρους δόμησης που ισχύουν στην περιοχή, αν υπάρχει ή όχι αναστολή οικοδομικών εργασιών στην περιοχή. Τα παραπάνω μπορούν να βεβαιώνονται από το μηχανικό με υπεύθυνη δήλωση, με την προϋπόθεση ότι ισχύουν οι ίδιοι όροι δόμησης και λοιπές διατάξεις, όπως είχαν βεβαιωθεί κατά την έγκριση καταλληλότητας γηπέδου από το αρμόδιο πολεοδομικό γραφείο.

5. Σχέδιο χάραξης της πίστας σε κλίμακα 1:1000 με τις απαραίτητες συμπληρωματικές εγκαταστάσεις της για τη διοργάνωση και την ασφάλεια των αγώνων υπογεγραμμένο από ειδικό σύμβουλο και προεγκριμένο ως προς την ασφάλεια και την καταλληλότητα των υποδομών από τις από τις Διεθνείς Ομοσπονδίες μηχανοκίνητου αθλητισμού (FIA και FIM) ή τις αντίστοιχες ελληνικές ομοσπονδίες.

6. Αρχιτεκτονικά Σχέδια ανά τύπο κτιρίου

α. Κατόψεις όπου σημειώνονται πλήρεις διαστάσεις, τα εμβαδά των χώρων, εξοπλισμός και στάθμες εσωτερικών χώρων και περιβάλλοντος χώρου. Επίσης σημειώνονται οι χαρακτηρισμοί των χώρων σε κλίμακα 1:50

β. Τομές δύο (2) σε κλίμακα 1:50

γ. Όψεις τέσσερις (4) σε κλίμακα 1:50

7. Τεχνική Έκθεση, στην οποία αναφέρονται τα βασικά χαρακτηριστικά των αθλητικών χώρων (γεωμετρικά χαρακτηριστικά, κλίσεις) και των βοηθητικών, τα υλικά που θα χρησιμοποιηθούν κατά περίπτωση, οι κατασκευές ασφαλείας καθώς και ο αριθμός και το είδος του μόνιμου, κινητού εξοπλισμού που θα χρησιμοποιηθεί ανάλογα με τα χαρακτηριστικά χρήσης του.

8. Έγκριση Περιβαλλοντικών Όρων από την αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ

9. Άλλα δικαιολογητικά:

Κατά το στάδιο αυτό προσκομίζονται επιπλέον όσα έγγραφα και εγκρίσεις συναρμοδίων φορέων που συνοδεύουν την Έγκριση Καταλληλότητας του γηπέδου όπως η έγκριση κυκλοφοριακής σύνδεσης. Είναι δυνατόν σε ειδικές περιπτώσεις να ζητηθούν από τον Ε.Ο.Τ., στη φάση έγκρισης της μελέτης των αθλητικών χώρων και των αρχιτεκτονικών, γνωματεύσεις άλλων φορέων, όπως η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

Τα παραπάνω δικαιολογητικά (2-6) υποβάλλονται σε πέντε (5) αντίτυπα, σφραγισμένα και υπογεγραμμένα από κατά νόμο αρμόδιο διπλωματούχο μηχανικό και η μια σειρά να φέρει τα απαιτούμενα από το νόμο χαρτόσημα και μηχανόσημα.

Άρθρο 8

ΕΙΔΙΚΟ ΣΗΜΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

1. Το αυτοκινητοδρόμιο λειτουργεί με Ειδικό Σήμα Λειτουργίας, το οποίο χορηγείται εφάπαξ από την αρμόδια Διεύθυνση του ΕΟΤ και εκδίδεται επ' ονόματι της επιχείρησης, εφ' όσον έχει εφαρμοσθεί η εγκεκριμένη από τον ΕΟΤ αρχιτεκτονική μελέτη και υποβληθούν τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

- α) Αίτηση του επιχειρηματία ή σε περίπτωση νομικού προσώπου αίτηση του νομίμου εκπροσώπου αυτού συνοδευόμενη από τα νόμιμα δικαιολογητικά σύστασης και λειτουργίας της εταιρείας.
- β) Συμφωνητικό μίσθωσης εφόσον πρόκειται για μισθωμένη επιχείρηση.

- γ) Αντίγραφο ποινικού μητρώου τύπου Β΄ του επιχειρηματία ή του νομίμου εκπροσώπου.
- δ) Οικοδομική άδεια.
- ε) Πιστοποιητικό Πυρασφάλειας.
- στ) Βεβαίωση καλής λειτουργίας του αποχετευτικού συστήματος από τη Διεύθυνση Υγιεινής της οικείας Νομαρχίας
- ζ) Βεβαίωση μηχανολόγου - ηλεκτρολόγου για την ορθή λειτουργία όλων των ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων.
- η) Κάθε άλλο δικαιολογητικό και όλες τις νόμιμες άδειες, που απαιτούνται για τη διαπίστωση της συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων χορήγησης του ειδικού σήματος λειτουργίας.

2. Πριν τη χορήγηση του ειδικού σήματος λειτουργίας διενεργείται αυτοψία από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΕΟΤ για να διαπιστωθεί αν έχει υλοποιηθεί και εφαρμοστεί πιστά η εγκεκριμένη από τον ΕΟΤ αρχιτεκτονική μελέτη και αν οι ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις και ο εξοπλισμός πληρούν τις προδιαγραφές του άρθρου 4 του παρόντος διατάγματος.

3. Τα δικαιολογητικά των οποίων η ισχύς λήγει αντικαθίστανται υποχρεωτικά προ της λήξης τους, άλλως το ειδικό σήμα λειτουργίας ανακαλείται. Το σήμα επαναχορηγείται με την υποβολή των δικαιολογητικών που έληξαν. Σε περίπτωση αλλαγής επιχειρηματία εκδίδεται νέο σήμα με την υποβολή των αναφερομένων στην παραπάνω παράγραφο 1, περιπτ. α, β και γ, δικαιολογητικών.

4. Με Απόφαση του Υπουργού Τουριστικής Ανάπτυξης, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζεται κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή των παραπάνω παραγράφων.

5. Το παραπάνω ειδικό σήμα λειτουργίας του αυτοκινητοδρομίου δεν απαλλάσσει τους υπευθύνους από την υποχρέωση της λήψης άδειας τέλεσης των αγώνων του μηχανοκίνητου αθλητισμού από τον αρμόδιο κρατικό φορέα κάθε φορά, καθώς και από την υποχρέωση λήψης επιμέρους αδειών, όπου απαιτείται, για τη λειτουργία της εγκατάστασης, από τους αρμόδιους φορείς.

Άρθρο 9

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ

Προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του παρόντος τα ακόλουθα πέντε υποδείγματα.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 1
ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΚΡΙΣΗΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΗΤΑΣ ΓΗΠΕΔΟΥ

ΑΙΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ:

Τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού
Δ/ση: Τσόχα 7, 115 21 Αθήνα

Επώνυμο:

Όνομα:

Όν. πατρός:.....

Όν. συζύγου:.....

Δ/ση κατοικίας

Οδός:.....

Τ.Κ.:

Πόλη:

Επαρχία:

Νομός:

Αρ. Αστ. Ταυτότητας:

Αρ. Τηλεφώνου:

Υποβάλλω συνημμένα τα δικαιολογητικά για την έγκριση καταλληλότητας του γηπέδου μου, εμβαδού τ.μ., που βρίσκεται (πόλη - χωριό - θέση) του Νομού και παρακαλώ να μου χορηγήσετε την απαιτούμενη έγκριση προκειμένου να αναγείρω σ' αυτό Αυτοκινητοδρόμιο

Ημερομηνία υποβολής:

..... 200....

Ο Αιτών

Συνημμένα:

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 2

Αρ. Πρωτ.....

ΒΕΒΑΙΩΣΗ

Ο Δήμαρχος ή ο Νομάρχης κ.λπ. βεβαιώνω ότι ο δρόμος που περνά από την ιδιοκτησία του.....

είναι χαρακτηρισμένος σαν..... (Εθνικός ή Δημοτικός ή Κοινοτικός ή Επαρχιακός) και έχει ελάχιστο πλάτος 8 μ. σ' όλο του το μήκος μέχρι τη συμβολή του με την κεντρική οδική αρτηρία.

Παρατήρηση:

Η πιο πάνω βεβαίωση θα συνοδεύεται από θεωρημένο τοπογραφικό διάγραμμα.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ - ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 3

Αρ. Πρωτ.....
 Ημερομηνία.....

Προς: ΕΟΤ
 Τσόχα 7
 115 21 Αθήνα

ΒΕΒΑΙΩΣΗ

Ο Προϊστάμενος του Γραφείου Πολεοδομίας.....
 Βεβαιώ ότι το γήπεδο του..... στη περιο-
 χή..... εμπί-
 πτει:

ΕΚΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΑΙ ΟΧΙ

- α. Σε περιοχή χαρακτηρισμένη ως φυσικού κάλλους
- β. Σε περιοχή που προστατεύεται από την Αρχαιολογική Υπηρεσία
- γ. Σε χαρακτηρισμένη δασική έκταση
- δ. Σε περιοχή όπου ισχύει ειδικό διάταγμα

Ο Προϊστάμενος
 του Γραφείου Πολεοδομίας

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 4**ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ**

(να συμπληρωθεί)

Ο υπογεγραμμένος.....
 δηλώνω, ότι τυγχάνω ιδιοκτήτης σε ποσοστό.....% του γηπέδου, που
 ευρίσκεται στη θέση....., εμβα-
 δού..... τ.μ., που φαίνεται στο τοπογραφικό δι-
 άγραμμα, που υπέβαλα, με στοιχεία (Α, Β, Γ, Δ,)

Επίσης δηλώνω ότι:

1. Η έκταση του γηπέδου είναι ενιαία και δεσμεύεται εξ ολοκλήρου για
 τη δημιουργία των εγκαταστάσεων του Αυτοκινητοδρομίου. Σε περίπτωση
 μελλοντικής μεταβολής του εμβαδού του γηπέδου θα θέσω τούτο υπόψη του
 ΕΟΤ πριν από κάθε άλλη ενέργειά μου.

2. Η έκταση αυτή ή μέρος αυτής..... αποτελεί χαρα-
 κτηρισμένη από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δάσος ή
 δασική έκταση, γεωργική γη υψηλής παραγωγικότητας κ.λ.π.

3. Το παραπάνω γήπεδο δεν αποτελεί προϊόν κατάτμησης γεωργικού
 κλήρου ή δασικής έκτασης.

Ημερομηνία.....

Ο Ιδιοκτήτης

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

α. Σε περίπτωση περισσότερων ιδιοκτητών εξ αδιαιρέτου, θα υποβάλλονται χω-
 ριστές δηλώσεις των ιδιοκτητών ή κοινή δήλωση, στην οποία θα αναφέρονται
 τα ποσοστά συνιδιοκτησίας του κάθε ιδιοκτήτη.

β. Σε περίπτωση εταιρείας, τη δήλωση υπογράφει ο νόμιμος εκπρόσωπός της.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 5 ΔΗΛΩΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

Το γήπεδο ιδιοκτησίας.....
στη θέση.....
Νομού.....

ΑΠΕΧΕΙ ΑΠΟ

ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΣΕ ΜΕΤΡΑ

Περιφερειακό Νοσοκομείο
Κέντρο Υγείας
Αεροδρόμιο
Λιμάνι
Σιδηροδρομικό Σταθμό
Σιδηροδρομική γραμμή
Δημόσιο πάρκο
Εκπαιδευτικά ιδρύματα- παιδικούς σταθμούς
Παραδοσιακούς οικισμούς
Κέντρο πόλης
Αρχαιολογικούς χώρους
Πυροσβεστική Υπηρεσία
Πυλώνες υψηλής τάσης
Δίκτυα φυσικού αερίου
Έλος
Οχλούσες εγκαταστάσεις - Εγκα- ταστάσεις ιδιαίτερης σημασίας
Στρατιωτικές εγκαταστάσεις
Λατομεία
Εγκατάσταση βιολογικού σταθμού πόλης
Ιαματικές πηγές και περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους
Άλλες τουριστικές εγκαταστάσεις

Ημερομηνία

..... Μηχανικός
(Σφραγίδα – Υπογραφή)

Άρθρο 10

ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στην Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Διατάγματος.

Αθήνα, 16 Ιανουαρίου 2007

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Με δεδομένο τον επί χρόνια περιορισμό, αν όχι αποκλεισμό, της νομολογίας των οργάνων απονομής της Αθλητικής Δικαιοσύνης από τα φώτα της επιστημονικής δημοσιότητας, θα προχωρήσουμε από την θέση αυτή στην δημοσίευση αποφάσεων όχι μόνο των ποινικών - πολιτικών και διοικητικών δικαστηρίων όλων των βαθμών που αφορούν υποθέσεις με αθλητικό περιεχόμενο, αλλά, κυρίως, και των «δικαιοδοτικών» οργάνων του αθλητικού χώρου, όπως του ΑΣΕΑΔ, της ΕΦΠΠ, των πειθαρχικών οργάνων, των επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών κ.λ.π.. Παράλληλα, στο μέτρο του δυνατού θα δημοσιεύουμε αποφάσεις διεθνούς αθλητικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου όπως αυτές του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ), της Επιτροπής Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και αποφάσεις αλλοδαπών δικαστηρίων με πρακτικό ενδιαφέρον για τον Ελληνικό Αθλητισμό. Οι αποφάσεις θα δημοσιεύονται χωρίς να παρατίθενται τα ονόματα των φυσικών προσώπων που αναφέρονται σε αυτές.

16. ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Τμήμα Δ') **T-193/02) της 26ης Ιανουαρίου 2005**

Laurent Piau % Επιτροπής Ε.Κ.

«Κανονισμός της διεθνούς ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας (FIFA) όσον αφορά τη δραστηριότητα του πράκτορα ποδοσφαιριστών - Απόφαση ενώσεως επιχειρήσεων - Άρθρα 49 ΕΚ, 81 ΕΚ και 82 ΕΚ - Καταγγελία - Έλλειψη κοινοτικού συμφέροντος - Απόρριψη»

Ιστορικό της διαφοράς

1. Η διεθνής ομοσπονδία ποδοσφαιρικών σωματείων (FIFA) είναι ένωση ελβετικού δικαίου, ιδρυθείσα στις 21 Μαΐου 1904. Σύμφωνα με τα καταστατικά της, όπως τέθηκαν σε ισχύ στις 7 Οκτωβρίου 2001, έχει για μέλη της εθνικές ενώσεις (άρθρο 1), οι οποίες περιλαμβάνουν τους αναγνωρισμένους ερασιτεχνικούς ή επαγγελματικούς ποδοσφαιρικούς ομίλους, οι δε επαγγελματικοί ποδοσφαιρικοί όμιλοι αποτελούνται από συγκεκριμένες ενώσεις, αποκαλούμενες «επαγγελματικές ποδοσφαιρικές ενώσεις». Οι εθνικές ενώσεις μπορούν επίσης να οργανωθούν σε συνομοσπονδίες (άρθρο 9). Οι ποδοσφαιριστές των εθνικών ενώσεων που ανήκουν στη FIFA είναι ερασιτέχνες ή μη ερασιτέχνες (άρθρο 61).

2. Σύμφωνα με τα καταστατικά της, η FIFA έχει σκοπό την προώθηση του ποδοσφαίρου, την ανάπτυξη φιλικών σχέσεων μεταξύ των εθνικών ενώσεων, των συνομοσπονδιών, των ομίλων και των ποδοσφαιριστών καθώς και τη θέσπιση και τον έλεγχο των κανονισμών και μεθόδων που αφορούν τους κανόνες διεξαγωγής του παιχνιδιού και την πρακτική του ποδοσφαίρου (άρθρο 2).

3. Τα καταστατικά, κανονισμοί και αποφάσεις της FIFA είναι υποχρεωτικά για τα μέλη της (άρθρο 4). Η FIFA διαθέτει αναγνωρισμένα νομοθετικά, εκτελεστικά και διοικητικά όργανα, ήτοι, αντιστοίχως, τη συνέλευση, την εκτελεστική επιτροπή και τη γενική γραμματεία, καθώς και μόνιμες και ad

hoc επιτροπές (άρθρο 10). Η πειθαρχική επιτροπή και η επιτροπή προσφυγών (άρθρο 43) αποτελούν τα αποκαλούμενα δικαιοδοτικά όργανα της FIFA. Το δικαστήριο διαιτησίας σε θέματα ποδοσφαίρου, το οποίο αρχικώς δημιουργήθηκε ως μοναδικό υποχρεωτικό όργανο διακανονισμού των διαφορών που υπερβαίνουν καθορισμένο από το συνέδριο ποσόν (άρθρο 63), δεν τέθηκε σε λειτουργία. Σύμφωνα με συμφωνία που επήλθε μεταξύ της FIFA και του διεθνούς συμβουλίου διαιτησίας σε θέματα αθλητισμού, οι αρμοδιότητες του δικαστηρίου διαιτησίας σε θέματα ποδοσφαίρου ασκούνται από το δικαστήριο διαιτησίας σε θέματα αθλητισμού, όργανο θεσπισθέν από τη διεθνή ολυμπιακή επιτροπή με έδρα στη Λωζάννη (Ελβετία), το οποίο αποφαινεται βάσει της κανονιστικής ρυθμίσεως της FIFA, του κώδικα διαιτησίας σε θέματα αθλητισμού και, συμπληρωματικώς, του ελβετικού δικαίου. Οι αποφάσεις του μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως ενώπιον του ομοσπονδιακού ελβετικού δικαστηρίου.

4. Ο κανονισμός εφαρμογής των καταστατικών προβλέπει ότι οι πράκτορες ποδοσφαιριστών πρέπει να κατέχουν άδεια πρακτορείας χορηγούμενη από τη FIFA (άρθρο 16) και εξουσιοδοτεί την εκτελεστική επιτροπή να θεσπίζει δεσμευτικές κανονιστικές ρυθμίσεις του επαγγέλματος (άρθρο 17).

5. Η FIFA εξέδωσε, στις 20 Μαΐου 1994, κανονισμό που διέπει τη δραστηριότητα των πρακτόρων ποδοσφαιριστών, όπως τροποποιήθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 1995 και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1996 (στο εξής: αρχικός κανονισμός).

6. Ο αρχικός κανονισμός εξαρτά την άσκηση του εν λόγω επαγγέλματος από την κατοχή αδειάς, χορηγούμενης από την αρμόδια εθνική ένωση, και επιφυλάσσει την εν λόγω δραστηριότητα στα φυσικά πρόσωπα (άρθρα 1 και 2). Η προηγουμένη της αποκτήσεως της αδειάς διαδικασία προβλέπει συνέντευξη με σκοπό να εξακριβωθούν, ειδικότερα οι νομικές και αθλητικές γνώσεις του υποψηφίου (άρθρα 6, 7 και 8). Στον εν λόγω υποψήφιο επιβάλλεται επίσης η τήρηση ορισμένων ασυμβιβάστων και προϋποθέσεων ήθους, όπως το να μην υπάρχει καταδίκη για εγκληματικές παραβάσεις στο ποινικό του μητρώο (άρθρα 2, 3 και 4). Περαιτέρω, πρέπει να καταβάλλει τραπεζική εγγύηση 200 000 ελβετικών φράγκων CHF) (άρθρο 9). Οι σχέσεις μεταξύ του πράκτορα και του ποδοσφαιριστή διέπονται υποχρεωτικά από σύμβαση μέγιστης διάρκειας δύο ετών, ανανεώσιμης (άρθρο 12).

7. Σε περίπτωση παραβάσεως του κανονισμού, προβλέπονται κυρώσεις επιβαλλόμενες στους πράκτορες, ποδοσφαιριστές και ομίλους. Οι πράκτορες μπορεί να αποτελέσουν το αντικείμενο αυστηρής επιπλήξεως, μομφής ή προειδοποίησεως, προστίμου, μη συγκεκριμένου ποσού, και ανακλήσεως της αδείας τους (άρθρο 14). Στους ποδοσφαιριστές και τους ομίλους μπορεί να επιβληθούν πρόστιμα ανερχόμενα, αντιστοίχως, μέχρι 50 000 και 100 000 CHF. Οι ποδοσφαιριστές μπορεί επίσης να αποτελέσουν το αντικείμενο πειθαρχικών μέτρων προσωρινού αποκλεισμού (δώδεκα μηνών κατ' ανώτατο όριο). Κατά των ομίλων, μπορεί επίσης να ληφθούν μέτρα αποκλεισμού ή απαγορεύσεως να προβούν σε μεταγραφές (άρθρα 16 και 18). Μια «επιτροπή ιδιότητας του ποδοσφαιριστή» έχει καθοριστεί ως όργανο εποπτείας και αποφάσεων της FIFA (άρθρο 20).

8. Ο L. Piau κατέθεσε, στις 23 Μαρτίου 1998, καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής, με την οποία αμφισβητούσε τον προαναφερθέντα αρχικό κανονισμό. Κατά πρώτον, ο L. Piau προσηύπη στον κανονισμό αυτό ότι αντίκειται στα «άρθρα [49] και επόμενα της συνθήκης [ΕΚ] όσον αφορά τον ελεύθερο ανταγωνισμό των παροχών υπηρεσιών» λόγω, αφενός, των περιορισμών που έχουν τεθεί στην πρόσβαση στο επάγγελμα από αδιαφανείς μεθόδους διεξαγωγής των εξετάσεων και από την απαίτηση καταβολής εγγυήσεως και, αφετέρου, από τον προβλεπόμενο έλεγχο και την επιβολή κυρώσεων. Κατά δεύτερον, ο L. Piau φρονεί ότι ο κανονισμός δύναται να επιφέρει δυσμενή διάκριση μεταξύ των υπηκόων των κρατών μελών. Τρίτον, ο L. Piau προβάλλει το γεγονός ότι στον κανονισμό δεν περιλαμβάνονται ένδικα μέσα προσφυγής ή εφέσεως κατά των αποφάσεων και των εφαρμοστέων κυρώσεων.

11. Στην από 4 Ιανουαρίου 2000 απάντησή της στην ανακοίνωση αιτιάσεων, η FIFA αμφισβήτησε το γεγονός ότι ο προαναφερθείς κανονισμός μπορεί να χαρακτηριστεί ως απόφαση ενώσεως επιχειρήσεων. Η FIFA δικαιολόγησε τους περιορισμούς που περιλαμβάνει ο κανονισμός αυτός επικαλούμενη λόγους διασφάλισης του ήθους και της ποιότητας στο επάγγελμα και υποστηρίζει ότι ο κανονισμός μπορεί να τύχει εξαιρέσεως βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ.

14. Ο νέος κανονισμός της FIFA (στο εξής: τροποποιημένος κανονισμός) εξακολουθεί να περιλαμβάνει την υποχρέωση, για την άσκηση του επαγγέλματος του πράκτορα ποδοσφαιριστών, που επιφυλάσσεται πάντοτε σε φυσι-

κά πρόσωπα, κατοχής αδειάς χορηγούμενης από την αρμόδια εθνική ένωση για αόριστη διάρκεια (άρθρα 1, 2 και 10). Ο υποψήφιος, ο οποίος πρέπει να πληροί την απαίτηση «άψογης φήμης» (άρθρο 2), υποβάλλεται σε γραπτή εξέταση (άρθρα 4 και 5). Η εξέταση αυτή συνίσταται σε ερωτηματολόγιο πολλαπλών επιλογών που σκοπεύει να εξακριβώσει τις νομικές και αθλητικές γνώσεις του υποψηφίου (παράρτημα Α). Ο πράκτορας πρέπει επίσης να συνάψει ασφάλιση αστικής ευθύνης καλύπτουσα τις επαγγελματικές του πράξεις, ή, ελλείψει αυτού, να καταθέσει τραπεζική εγγύηση 100 000 CHF (άρθρα 6 και 7).

15. Οι σχέσεις μεταξύ του πράκτορα και του ποδοσφαιριστή πρέπει να αποτελέσουν το αντικείμενο γραπτής συμβάσεως μέγιστης διάρκειας δύο ετών, ανανεώσιμης. Η σύμβαση πρέπει να ορίζει την αμοιβή του πράκτορα, η οποία υπολογίζεται ανάλογα με τον ακαθάριστο βασικό μισθό του ποδοσφαιριστή και καθορίζεται, ελλείψει συμφωνίας των μερών, στα 5 % του εν λόγω μισθού. Αντίγραφο της συμβάσεως απευθύνεται στην εθνική ένωση, τα αρχεία των συμβάσεων της οποίας τίθενται στη διάθεση της FIFA (άρθρο 12). Οι εγκεκριμένοι πράκτορες ποδοσφαιριστών υποχρεούνται ακόμη, μεταξύ άλλων, να τηρούν τα καταστατικά και τους κανονισμούς της FIFA και να μην απολύουν ποδοσφαιριστή με ισχύουσα σύμβαση με όμιλο (άρθρο 14).

16. Θεσπίζεται καθεστώς επιβολής κυρώσεων έναντι των ομίλων, των παικτών και των πρακτόρων. Σε περίπτωση μη τηρήσεως των προαναφερθέντων κανόνων, μπορεί να επιβληθεί σε όλους αυστηρή επίπληξη, μομφή ή προειδοποίηση, καθώς και πρόστιμα (άρθρα 15, 17 και 19). Στους πράκτορες ποδοσφαιριστών μπορεί να επιβληθεί προσωρινός αποκλεισμός ή ανάκληση της αδειάς τους (άρθρο 15). Οι παίκτες μπορεί να αποκλειστούν για μέγιστη διάρκεια δώδεκα μηνών (άρθρο 17). Στους ομίλους επίσης μπορεί να επιβληθούν μέτρα αποκλεισμού και απαγορεύσεως να προβούν σε μεταγραφές, τουλάχιστον για τρεις μήνες (άρθρο 19). Στους πράκτορες ποδοσφαιριστών, στους ποδοσφαιριστές και στους ομίλους μπορεί να επιβληθούν πρόστιμα. Όσον αφορά τους πράκτορες ποδοσφαιριστών, το ποσόν του προστίμου δεν είναι καθορισμένο, όπως δεν ήταν και στον αρχικό κανονισμό, ενώ, για τους ποδοσφαιριστές και τους ομίλους, προβλέπονται στο εξής ελάχιστα ποσά, αντιστοίχως 10 000 CHF και 20 000 CHF (άρθρα 15, 17 και 19). Όλες οι εν λόγω κυρώσεις είναι σωρευτικές (άρθρα 15, 17 και 19). Η επίλυση των δια-

φορών επιπίπτει στην αρμόδια εθνική ένωση ή στην «επιτροπή ιδιότητας του ποδοσφαιριστή» (άρθρο 22). Μεταβατικά μέτρα επιτρέπουν την επικύρωση των αδειών που έχουν χορηγηθεί υπό το καθεστώς των παλαιών διατάξεων (άρθρο 23). Στον τροποποιημένο κανονισμό επισυνάπτεται επίσης κώδικας δεοντολογίας και τυποποιημένη σύμβαση διαμεσολαβήσεως (αντιστοίχως, παραρτήματα Β και C).

19. Η Επιτροπή απηύθυνε στον L. Piau στις 3 Αυγούστου 2001, έγγραφο βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) 2842/98 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με τις ακροάσεις στο πλαίσιο ορισμένων διαδικασιών κατ' εφαρμογήν των άρθρων [81] και [82] της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 354, σ. 18). Στο εν λόγω έγγραφο, η Επιτροπή ανέφερε ότι η παρέμβασή της ενώπιον της FIFA κατέληξε στην κατάργηση των κύριων περιοριστικών πτυχών του κανονισμού όσον αφορά τη δραστηριότητα του πράκτορα ποδοσφαιριστών και δεν υπήρχε πλέον κοινοτικό συμφέρον για τη συνέχιση της διαδικασίας.

21. Σε απάντηση στο από 3 Αυγούστου 2000 έγγραφο, προαναφερθέν στη σκέψη 19 ανωτέρω, ο L. Piau ανέφερε στην Επιτροπή, στις 28 Σεπτεμβρίου 2001, ότι η καταγγελία του εξακολούθουσε να ισχύει. Ο L. Piau ισχυριζόταν ότι οι παραβάσεις του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ συνεχίζονταν στον τροποποιημένο κανονισμό όσον αφορά την εξέταση και την επαγγελματική ασφάλιση και ότι είχαν προστεθεί νέοι περιορισμοί υπό μορφή δεοντολογικών κανόνων της τυποποιημένης σύμβασεως και όσον αφορά τον καθορισμό της αμοιβής. Οι εν λόγω περιορισμοί δεν μπορούν, σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, να αποτελέσουν αντικείμενο εξαιρέσεως βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ. Εξάλλου, ο L. Piau ανέφερε ότι η Επιτροπή δεν είχε εξετάσει την επίδικη κανονιστική ρύθμιση από απόψεως των διατάξεων του άρθρου 82 ΕΚ.

22. Με την από 15 Απριλίου 2002 απόφαση (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία του L. Piau. Στην εν λόγω απόφαση, η Επιτροπή αναφέρει ότι δεν υφίσταται επαρκές κοινοτικό συμφέρον για την εξακολούθηση της διαδικασίας καθόσον οι πιο σημαντικές περιοριστικές διατάξεις που αποτελούσαν το αντικείμενο της καταγγελίας καταργήθηκαν –ο μεν υποχρεωτικός χαρακτήρας της άδειας μπορεί να δικαιολογηθεί–, οι δε περιορισμοί που παραμένουν μπορεί να τύχουν εξαιρέσεως βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ και το άρθρο 82 ΕΚ δεν τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Επί της φύσεως του κανονισμού της FIFA όσον αφορά τη δραστηριότητα των πρακτόρων ποδοσφαιριστών

68. Η Επιτροπή, χωρίς να χαρακτηρίζει από απόψεως κοινοτικού δικαίου ούτε τη φύση του κανονισμού σχετικά με τη δραστηριότητα των πρακτόρων ποδοσφαιριστών ούτε τη FIFA ως συντάκτη του εν λόγω κανονισμού, εξέτασε, στην προσβαλλομένη απόφαση, την καταγγελία του L. Piau από απόψεως των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού, ειδικότερα του άρθρου 81 ΕΚ. Πάντως, η διάταξη αυτή και οι εξουσίες που έχουν χορηγηθεί στην Επιτροπή για να εξασφαλίζει την τήρησή τους αφορούν αποφάσεις, συμφωνίες ή πρακτικές που προκύπτουν από επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων, το δε κοινοτικό δίκαιο τυγχάνει εφαρμογής μόνο καθόσον οι εν λόγω πράξεις ή συμπεριφορές και οι συντάκτες τους εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής. Στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, η Επιτροπή ανέφερε ότι, σύμφωνα με την άποψή της, η FIFA αποτελεί ένωση επιχειρήσεων και ο επίδικος κανονισμός απόφαση ενώσεως επιχειρήσεων, επιβεβαιώνοντας έτσι την ανάλυση στην οποία προέβη στην ανακοίνωση αιτιάσεων, ανάλυση με την οποία συντάσσεται ο L. Piau, αλλά αμφισβητεί η FIFA.

69. Όσον αφορά, πρώτον, την έννοια της ενώσεως επιχειρήσεων, και χωρίς να χρειάζεται να ληφθεί απόφαση επί του παραδεκτού της επιχειρηματολογίας της παρεμβαίνουσας, η οποία αντικρούει ότι υποστηρίζει ο διάδικος υπέρ του οποίου παρεμβαίνει, συνομολογείται ότι η FIFA έχει ως μέλη εθνικές ενώσεις που συγκεντρώνουν ομίλους για τους οποίους η πρακτική του ποδοσφαίρου συνιστά οικονομική δραστηριότητα. Οι εν λόγω ποδοσφαιρικοί όμιλοι είναι, κατά συνέπεια, επιχειρήσεις υπό την έννοια του άρθρου 81 ΕΚ και οι εθνικές ενώσεις που τις συγκεντρώνουν αποτελούν ενώσεις επιχειρήσεων υπό την έννοια της ίδιας διατάξεως.

70. Το γεγονός ότι οι εθνικές ενώσεις συγκεντρώνουν τους καλούμενους ερασιτεχνικούς ομίλους μαζί με τους καλούμενους επαγγελματικούς ομίλους δεν δύναται να θέσει σε αμφισβήτηση την εκτίμηση αυτή. Συναφώς, επισημαίνεται ότι ο μονομερής χαρακτηρισμός, από μια ένωση ή αθλητική ομοσπονδία, αθλητών ή ομίλων ως «ερασιτεχνών» δεν δύναται καθαυτή να αποκλείσει ότι οι εν λόγω αθλητές ή όμιλοι ασκούν οικονομικές δραστηριότητες

υπό την έννοια του άρθρου 2 ΕΚ (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2000, C-51/96 και C-191/97, Deliège, Συλλογή 2000, σ. I-2549, σκέψη 46).

71. Εξάλλου, οι εθνικές ενώσεις, οι οποίες, σύμφωνα με τα καταστατικά της FIFA, υποχρεούνται να συμμετάσχουν στις αθλητικές συναντήσεις που διοργανώνει η FIFA, πρέπει να της καταβάλλουν ένα ποσοστό επί τοις εκατό των ακαθαρίστων εσόδων κάθε διεθνούς συναντήσεως και αναγνωρίζονται, από τα ίδια καταστατικά, με τη FIFA, ως ιδιοκτήτες των αποκλειστικών δικαιωμάτων εκπομπής και μεταδόσεως των εν λόγω αθλητικών εκδηλώσεων, και ασκούν επίσης βάσει αυτού οικονομική δραστηριότητα (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Νοεμβρίου 1994, T-46/92, Scottish Football κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1039). Κατά συνέπεια, οι εθνικές ενώσεις συνιστούν επίσης επιχειρήσεις υπό την έννοια του άρθρου 81 ΕΚ.

72. Εφόσον οι εθνικές ενώσεις συνιστούν ενώσεις επιχειρήσεων και επίσης, λόγω των οικονομικών δραστηριοτήτων που ασκούν, επιχειρήσεις, η FIFA, ένωση που συγκεντρώνει τις εθνικές ενώσεις, συνιστά επίσης ένωση επιχειρήσεων υπό την έννοια του άρθρου 81 ΕΚ. Πράγματι, η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται στις ενώσεις στο μέτρο που η ίδια τους η δραστηριότητα ή η δραστηριότητα των επιχειρήσεων που προσχωρούν σ' αυτές σκοπεί τη δημιουργία των αποτελεσμάτων τα οποία το άρθρο αφορά (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 1975, 71/74, Frubo κατά Επιτροπής, Συλλογή, τόμος 1975, σ. 181, σκέψη 30). Το νομικό πλαίσιο στο οποίο λαμβάνονται οι αποφάσεις επιχειρήσεων καθώς και ο νομικός χαρακτηρισμός που δίνεται στο πλαίσιο αυτό από τις διάφορες εθνικές έννομες τάξεις δεν επηρεάζουν τη δυνατότητα εφαρμογής των κοινοτικών κανόνων του ανταγωνισμού (απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Ιανουαρίου 1985, 123/83, BNIC, Συλλογή 1985, σ. 391, σκέψη 17).

73. Δεύτερον, όσον αφορά την έννοια της αποφάσεως ενώσεως επιχειρήσεων, από τον φάκελο της υποθέσεως προκύπτει ότι η δραστηριότητα του πράκτορα ποδοσφαιριστών έχει ως αντικείμενο, σύμφωνα με την ίδια τη διατύπωση του τροποποιημένου κανονισμού, να «φέρνει σε επαφή τακτικώς και έναντι αντιπαροχής έναν ποδοσφαιριστή ή και έναν όμιλο προκειμένου να συναφθεί σύμβαση εργασίας ή δύο ομίλους προκειμένου να συναφθεί σύμβαση μεταγραφής». Κατά συνέπεια, πρόκειται για οικονομική δραστηριό-

τητα παροχής υπηρεσιών που δεν εμπίπτει στην εξειδίκευση του τομέα του αθλητισμού όπως καθορίζεται από τη νομολογία (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1976, 13/76, Donù, Συλλογή τόμος 1976, σ. 507, σκέψεις 14 και 15· της 15ης Δεκεμβρίου 1995, C-415/93, Bosman, Συλλογή 1995, σ. I-4921, σκέψη 127· Deliθge, προαναφερθείσα, σκέψεις 64 και 69, και της 13ης Απριλίου 2000, C-176/96, Lehtonen και Castors Braine, Συλλογή 2000, σ. I-2681, σκέψεις 53 έως 60).

74. Αφενός, ο κανονισμός σχετικά με τις δραστηριότητες των πρακτόρων ποδοσφαιριστών εκδόθηκε από τη FIFA βάσει της δικής της εξουσίας και όχι δυνάμει των κανονιστικών εξουσιών που της έχουν χορηγηθεί από δημόσιες αρχές στο πλαίσιο αναγνωρισμένης αποστολής γενικού συμφέροντος με σκοπό την αθλητική δραστηριότητα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Φεβρουαρίου 2002, C-309/99, Wouters κ.λπ., Συλλογή 2002, σ. I-1577, σκέψεις 68 και 69). Ο εν λόγω κανονισμός δεν εμπίπτει περαιτέρω στην ελευθερία εσωτερικής οργάνωσης των αθλητικών ενώσεων (προαναφερθείσες αποφάσεις Bosman, σκέψη 81, και Deliθge, σκέψη 47).

75. Αφετέρου, ο εν λόγω κανονισμός είναι υποχρεωτικός για τις εθνικές ενώσεις μέλη της FIFA, οι οποίες υποχρεούνται να θεσπίζουν ανάλογους κανονισμούς που εγκρίνονται κατόπιν από τη FIFA, καθώς και για τους ομίλους, τους ποδοσφαιριστές και τους πράκτορες ποδοσφαιριστών, εκφράζει δε τη βούληση της FIFA να συντονίσει τη συμπεριφορά των μελών της όσον αφορά τη δραστηριότητα των πρακτόρων ποδοσφαιριστών. Κατά συνέπεια, αποτελεί απόφαση ενώσεως επιχειρήσεων κατά την έννοια του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 27ης Ιανουαρίου 1987, 45/85, Verband der Sachversicherer κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 405, σκέψεις 29 έως 32, και Wouters κ.λπ., προαναφερθείσα, σκέψη 71) η οποία υπόκειται στην τήρηση των κοινοτικών κανόνων του ανταγωνισμού εφόσον η απόφαση αυτή έχει αποτελέσματα εντός της Κοινότητας.

76. Όσον αφορά τη νομιμοποίηση, την οποία αμφισβητεί ο προσφεύγων, της FIFA να θεσπίζει τέτοιον κανονισμό, που δεν έχει αθλητικό σκοπό αλλά διέπει οικονομική δραστηριότητα, η οποία είναι συναφής προς την επίδικη αθλητική δραστηριότητα και αφορά θεμελιώδεις ελευθερίες, μπορεί πράγματι να αναρωτηθεί κανείς ως προς την κανονιστική εξουσία που χορηγείται σε

ιδιωτική οργάνωση όπως η FIFA, ο πρώτος καταστατικός σκοπός της οποίας είναι η προώθηση του ποδοσφαίρου (βλ. σκέψη 2 ανωτέρω) από απόψεως των κοινών στα κράτη μέλη αρχών, επί των οποίων θεμελιούται η Ευρωπαϊκή Ένωση.

77. Πράγματι, η ίδια η αρχή της κανονιστικής ρυθμίσεως οικονομικής δραστηριότητας που δεν αφορά ούτε τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του αθλητισμού ούτε την ελευθερία εσωτερικής οργανώσεως των αθλητικών ενώσεων, από οργανισμό ιδιωτικού δικαίου, ο οποίος δεν διαθέτει καμιά εξουσιοδότηση δημόσιας αρχής προς τούτο, όπως η FIFA, δεν μπορεί εκ προοιμίου να θεωρηθεί ως συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο, προκειμένου συγκεκριμένα για τον σεβασμό που οφείλεται στις πολιτικές και οικονομικές ελευθερίες.

78. Τέτοιου είδους κανονιστική ρύθμιση, η οποία εμπίπτει στην οργάνωση οικονομικής δραστηριότητας και αφορά θεμελιώδεις ελευθερίες, ενάποκειται καταρχήν στην αρμοδιότητα των δημοσίων αρχών. Παρ' όλα αυτά, στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς, ενόψει της σχεδόν πλήρους ελλείψεως εθνικών κανονιστικών ρυθμίσεων, η ασκουμένη από τη FIFA κανονιστική αρμοδιότητα μπορεί να εξετασθεί μόνον καθόσον θίγει τους κανόνες ανταγωνισμού από της απόψεως των οποίων πρέπει να εκτιμηθεί η νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς να μπορούν να αποτελέσουν στην παρούσα υπόθεση το αντικείμενο δικαστικού ελέγχου οι θεωρήσεις σχετικά με τη νομική βάση που επιτρέπει στη FIFA να ασκεί κανονιστική δραστηριότητα, όσο σημαντικές και αν είναι.

79. Πράγματι, η παρούσα προσφυγή αφορά τη νομιμότητα αποφάσεως που έλαβε η Επιτροπή κατόπιν διαδικασίας που κινήθηκε βάσει καταγγελίας, κατατεθείσας δυνάμει του κανονισμού 17, για την εξέταση της οποίας η Επιτροπή δεν μπορούσε να θέσει σε εφαρμογή άλλες εξουσίες πλην αυτών που διαθέτει στο εν λόγω πλαίσιο. Ο δικαστικός έλεγχος οριοθετείται οπωσδήποτε στους κανόνες του ανταγωνισμού και στην εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά τις επιπτώσεις του κανονισμού της FIFA στον ανταγωνισμό. Ο εν λόγω έλεγχος μπορεί συνεπώς να εκτείνεται στην τήρηση των άλλων διατάξεων της συνθήκης μόνον στο μέτρο που η ενδεχόμενη παραβίασή τους συνιστά συνακόλουθη παραβίαση κανόνων του ανταγωνισμού. Ο έλεγχος αυτός μπορεί περαιτέρω να αφορά την ενδεχόμενη προσβολή των θεμελι-

ωδών αρχών μόνο στην περίπτωση που η εν λόγω προσβολή ερμηνευθεί ως παραβίαση των κανόνων του ανταγωνισμού.

Επί της εκτιμήσεως του κοινοτικού συμφέροντος της καταγγελίας

80. Με την προσβαλλομένη απόφαση απορρίπτεται η καταγγελία του L. Riau λόγω ελλείψεως κοινοτικού συμφέροντος προς εξακολούθηση της διαδικασίας. Υπενθυμίζεται ότι, αφενός, η εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος καταγγελίας στον τομέα του ανταγωνισμού εξαρτάται από το πραγματικό και νομικό πλαίσιο κάθε περιπτώσεως, που μπορούν να διαφέρουν ουσιωδώς από τη μια υπόθεση στην άλλη, και όχι από προκαθορισμένα κριτήρια υποχρεωτικής εφαρμογής (βλ., συναφώς, προαναφερθείσα απόφαση Ufex κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 79 και 80). Αφετέρου, η Επιτροπή, στην οποία έχει ανατεθεί με το άρθρο 85, παράγραφος 1, ΕΚ η αποστολή να μεριμνά για την εφαρμογή των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ, καλείται να καθορίσει και να θέσει σε εφαρμογή την κοινοτική πολιτική ανταγωνισμού και διαθέτει προς τούτο διακριτική εξουσία κατά την εξέταση των καταγγελιών. Η συναφής διακριτική εξουσία δεν είναι εντούτοις απεριόριστη και η Επιτροπή πρέπει να εκτιμά σε κάθε περίπτωση τη σοβαρότητα των παραβιάσεων του ανταγωνισμού και την εξακολούθηση των αποτελεσμάτων τους (βλ., συναφώς, προαναφερθείσα απόφαση Ufex κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 88, 89, 93 και 95).

81. Εξάλλου, ο έλεγχος που ασκεί ο κοινοτικός δικαστής επί της ασκήσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, της διακριτικής ευχέρειας που της αναγνωρίζεται συναφώς δεν πρέπει να τον οδηγεί να αντικαταστήσει την εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη κοινοτικού συμφέροντος με τη δική του, αλλά αποσκοπεί στο να ελεγχθεί αν η επίδικη απόφαση στηρίζεται σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά, πάσχει από νομική πλάνη ή από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή από κατάχρηση εξουσίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 2001, T-115/99, SEP κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-691, σκέψη 34).

82. Εν προκειμένω, τρεις κατηγορίες στοιχείων θεμελιώνουν την εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά την έλλειψη κοινοτικού συμφέροντος, ήτοι η κατάργηση των σημαντικότερων περιορισμών που περιλαμβάνονται στον αρχικό κανονισμό, η δυνατότητα χορηγήσεως εξαιρέσεως βάσει του άρθρου 81,

παράγραφος 3, ΕΚ των διατάξεων του τροποποιημένου κανονισμού και το μη εφαρμόσιμο του άρθρου 82 ΕΚ.

Όσον αφορά την κατάργηση των σημαντικότερων περιορισμών που περιλαμβάνονταν στον αρχικό κανονισμό

83 Η προσβαλλομένη απόφαση εκθέτει, καταρχάς, ότι οι σημαντικότεροι περιορισμοί του θεσπισθέντος στις 20 Μαΐου 1994 κανονισμού καταργήθηκαν με τον κανονισμό που εκδόθηκε στις 20 Δεκεμβρίου 2000. Η προσβαλλομένη απόφαση εξετάζει τις διατάξεις του κανονισμού της FIFA υπό έξι κατηγορίες, σχετικές με τις εξετάσεις, την ασφάλιση, τον κώδικα δεοντολογίας, τον καθορισμό της αμοιβής του πράκτορα ποδοσφαιριστών και της τυποποιημένης συμβάσεως.

84 Πρώτον, όσον αφορά τις εξετάσεις, η Επιτροπή διαπιστώνει στην προσβαλλομένη απόφαση ότι οι υποψήφιοι υπόκεινται στο εξής σε γραπτή εξέταση που συνίσταται σε ερωτηματολόγιο πολλαπλών επιλογών, οι λεπτομέρειες της οποίας και οι ημερομηνίες διεξαγωγής της, καθοριζόμενες σε παράρτημα του τροποποιημένου κανονισμού, είναι ενιαίες παγκοσμίως. Η Επιτροπή σημειώνει ότι προβλέπεται στο εξής σύστημα εφέσεως σε δύο επίπεδα και η απαίτηση διετούς διαμονής για τους υπηκόους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως καταργήθηκε με τροποποίηση του εν λόγω κανονισμού, με ημερομηνία 3 Απριλίου 2002. Η προσβαλλομένη απόφαση αναφέρει ότι η απαίτηση «άφογης φήμης» που απαιτείται για την απόκτηση της αδείας, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες, νοείται, στη Γαλλία, όπου κατοικεί ο L. Piau, ως έλλειψη ποινικής καταδίκης. Οι αιτιάσεις περί αυθαιρεσίας που διατύπωσε ο προσφεύγων δεν κρίθηκαν, τελικώς, βάσιμες από την Επιτροπή.

85 Δεύτερον, η Επιτροπή επισημαίνει στην προσβαλλομένη απόφαση ότι η επαγγελματική ασφάλιση αστικής ευθύνης, που απαιτείται από όλους, η βάση της οποίας αναφέρεται στο αντικειμενικό κριτήριο του κύκλου εργασιών του πράκτορα ποδοσφαιριστών, αντικατέστησε την απαίτηση καταθέσεως εγγυήσεως και μπορεί να συνάπτεται σε όλες τις χώρες της Ενώσεως με διαφορετικές ασφαλιστικές εταιρίες. Επί του σημείου αυτού, η FIFA προσκόμισε, σε απάντηση στα ερωτήματα του Πρωτοδικείου που αναφέρονται στη σκέψη 26 ανωτέρω, παραδείγματα ασφαλιστηρίων συμβολαίων επαγγελματι-

κής αστικής ευθύνης που προτείνονται στους πράκτορες των ποδοσφαιριστών από δώδεκα ασφαλιστικές εταιρίες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ή του ΕΟΧ. Η προσβαλλομένη απόφαση αναφέρει επίσης ότι η απαιτούμενη εγγύηση που πρέπει να καλύπτει όλους τους κινδύνους που μπορούν να προκύψουν από τη δραστηριότητα της διαμεσολαβήσεως δεν είναι προφανώς δυσανάλογη σε σχέση με τους καλυπτόμενους κινδύνους, παραδείγματος χάρι, από τις επαγγελματικές ασφαλίσσεις των ελευθερίων επαγγελματιών.

86 Τρίτον, όσον αφορά τον κώδικα δεοντολογίας, η Επιτροπή φρονεί στην προσβαλλομένη απόφαση ότι οι βασικές αρχές της καλής επαγγελματικής συμπεριφοράς που περιλαμβάνονται στον εν λόγω κώδικα, ο οποίος έχει επισυναφθεί στον τροποποιημένο κανονισμό, οι οποίες αναφέρονται ειδικότερα στους κανόνες επαγγελματικής ευσυνειδησίας, εντιμότητας, τιμότητας, αντικειμενικότητας, διαφάνειας, ειλικρίνειας, δικαιοσύνης και ισότητας, δεν επιβάλλουν δυσανάλογες υποχρεώσεις στους πράκτορες ποδοσφαιριστών.

87 Τέταρτον, όσον αφορά τον καθορισμό της αμοιβής του πράκτορα ποδοσφαιριστών, η Επιτροπή, στην προσβαλλομένη απόφαση, προέβη στην εξέταση του άρθρου 12 του κανονισμού, που προβλέπει ότι ο μισθός του πράκτορα υπολογίζεται σε σχέση με τον βασικό ακαθάριστο μισθό του ποδοσφαιριστή και είναι το 5 % του εν λόγω μισθού ελλείψει συμφωνίας των μερών. Η Επιτροπή φρονεί ότι η εν λόγω διάταξη παραπέμπει σε αντικειμενικό και διαφανές κριτήριο (τον βασικό ακαθάριστο μισθό του ποδοσφαιριστή) και αποτελεί απλώς έναν επικουρικό μηχανισμό διακανονισμού των διαφορών.

88 Πέμπτον, η προσβαλλομένη απόφαση αναφέρει ότι η αιτίαση του L. Piau όσον αφορά την επέμβαση στην ιδιωτική ζωή λόγω της αποστολής για καταχώριση αντιγράφου της συμβάσεως, που έχει υπογραφεί μεταξύ ποδοσφαιριστή και πράκτορα, στην ενδιαφερομένη εθνική ένωση δεν αποτελεί πρόβλημα δυνάμενο να αντιμετωπιστεί με τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού.

89 Έτσι, από την προσβαλλομένη απόφαση δεν προκύπτει προφανώς ότι η Επιτροπή, η οποία εξέτασε προσεκτικά τα προβληθέντα από τον προσφεύγοντα στοιχεία, παραβίασε τις αρχές που απορρέουν από τη νομολογία, παρατεθείσα στις σκέψεις 80 και 81 ανωτέρω, όσον αφορά το περιεχόμενο των υποχρεώσεων της Επιτροπής.

90 Όσον αφορά τις διατάξεις του τροποποιημένου κανονισμού, που

εξετάστηκαν στις σκέψεις 84 έως 88 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν προέβη σε προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση κρίνοντας ότι η εξέταση παρουσιάζει ικανοποιητικές εγγυήσεις αντικειμενικότητας και διαφάνειας, ότι η υποχρέωση επαγγελματικής ασφάλισως δεν συνιστά δυσανάλογη απαίτηση και, προκειμένου για τις διατάξεις του κανονισμού σχετικά με την αμοιβή του πράκτορα ποδοσφαιριστών, μη λαμβάνοντας σιωπηρώς υπόψη τον χαρακτηρισμό επιβεβλημένων τιμών από απόψεως του δικαίου του ανταγωνισμού (απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 1997, T-213/95 και T-18/96, SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1739, σκέψεις 158, 159 και 161 έως 164).

91. Τα επιχειρήματα που ανέπτυξε ο L. Piau στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως, σχετικά με το περιεχόμενο του τροποποιημένου κανονισμού, τα οποία αφορούν την υποχρέωση που επιβάλλει ο εν λόγω κανονισμός για τήρηση των θεσπιζομένων από τη FIFA κανόνων, το περιεχόμενο της τυποποιημένης συμβάσεως, το καθεστώς των κυρώσεων και των ενδίκων μέσων, δεν αμφισβητούν την εκτίμηση αυτή.

92. Πρώτον, η υποχρέωση των πρακτόρων των ποδοσφαιριστών να τηρούν τον κανονισμό της FIFA που αφορά, μεταξύ άλλων, τις μεταγραφές παικτών δεν προκύπτει ότι είναι καθαυτή αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, διευκρινιζομένου ότι η ρύθμιση της FIFA όσον αφορά τις μεταγραφές παικτών, η οποία δεν αποτέλεσε το αντικείμενο της καταγγελίας του L. Piau, δεν μπορεί να εξετασθεί στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς, με την οποία είναι άσχετη. Ερωτηθείς επί του σημείου αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο προσφεύγων δεν διευκρίνισε, περισσότερο από ό,τι με τις γραπτές του παρατηρήσεις, τίνι τρόπω θίγει τον ανταγωνισμό η υποχρέωση τηρήσεως του κανονισμού της FIFA.

93. Δεύτερον, δεν προκύπτει ότι οι διατάξεις σχετικά με το περιεχόμενο της συμβάσεως μεταξύ πράκτορα και ποδοσφαιριστή, σύμφωνα με τις οποίες η γραπτή σύμβαση πρέπει να διευκρινίζει τα κριτήρια και τις λεπτομέρειες της αμοιβής του πράκτορα και δεν μπορεί να διαρκεί πλέον των δύο ετών, αν και είναι ανανεώσιμη, θίγουν τον ανταγωνισμό. Ο περιορισμός της διάρκειας των συμβάσεων σε δύο έτη, ο οποίος δεν εμποδίζει την ανανέωση της αναλήψεως υποχρεώσεων, μπορεί προφανώς να διευκολύνει τη ρευστότητα της αγοράς και ως εκ τούτου τον ανταγωνισμό. Το εν λόγω σχετικώς περιο-

ρισμένο πλαίσιο των συμβατικών σχέσεων μπορεί προφανώς, αντιθέτως, να συμβάλει στη διασφάλιση των οικονομικών και νομικών σχέσεων των μερών χωρίς να απειλεί παρ' όλα αυτά τον ανταγωνισμό.

94. Τρίτον, το καθεστώς επιβολής κυρώσεων, που αναφέρεται συνοπτικά στη σκέψη 16 ανωτέρω, καθόσον μπορεί να επηρεάσει τους κανόνες ανταγωνισμού, δεν είναι προφανώς επιλήψιμο. Από τον τροποποιημένο κανονισμό προκύπτει ότι οι κυρώσεις που επιβάλλονται στους πράκτορες, στους ποδοσφαιριστές και στους ομίλους είναι η σοβαρή επίπληξη, η επίπληξη, η προειδοποίηση, ο αποκλεισμός ή η ανάκληση της άδειας για τους πράκτορες, ο αποκλεισμός κατ' ανώτατο όριο δώδεκα μηνών για τους παίκτες και ο αποκλεισμός ή η απαγόρευση τουλάχιστον τριών μηνών για τους ομίλους, γεγονός το οποίο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προδήλως υπερβολικό προκειμένου για καθεστώς επιβολής επαγγελματικών κυρώσεων. Επιπλέον, τα ποσά των προβλεπομένων προστίμων για τους παίκτες και τους ομίλους μειώθηκαν σε σχέση με αυτά που περιλαμβάνονταν στον αρχικό κανονισμό. Ο L. Piau δεν προσκόμισε εξάλλου κανένα στοιχείο με σκοπό να αποδείξει ότι οι εν λόγω διατάξεις εφαρμόζονταν κατά τρόπο αυθαίρετο και δημιουργούσαν διακρίσεις, και επηρεάζουν ως εκ τούτου τον ανταγωνισμό.

95. Τέταρτον, όσον αφορά τα ένδικα μέσα ενώπιον δικαστηρίων του κοινού δικαίου, και αν υποθεθεί ότι οι διατάξεις του τροποποιημένου κανονισμού μπορεί να έχουν συναφώς επίπτωση επί των κανόνων του ανταγωνισμού, από τις απαντήσεις που έδωσε η FIFA και η Επιτροπή στα προαναφερθέντα ερωτήματα του Πρωτοδικείου (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω) προκύπτει ότι, ανεξαρτήτως του συστήματος προσφυγών κατά των αποφάσεων των εθνικών ενώσεων ή της επιτροπής ιδιότητας του ποδοσφαιριστή, που είναι αρμόδια για τους πράκτορες των ποδοσφαιριστών, ενώπιον του δικαστηρίου διαιτησίας σε θέματα αθλητισμού, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν πάντοτε να προσφεύγουν στα δικαστήρια του κοινού δικαίου, ειδικότερα για να προβάλουν τα δικαιώματα που αντλούν από το εθνικό ή το κοινοτικό δίκαιο, οι δε αποφάσεις του δικαστηρίου διαιτησίας σε θέματα αθλητισμού μπορούν εξάλλου να προσβληθούν με προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του ελβετικού ομοσπονδιακού δικαστηρίου. Πάντως, ο προσφεύγων, ο οποίος ανακοίνωσε στη δημόσια συνεδρίαση τις δυσχέρειες και τις καθυστερήσεις των εθνικών δικαστικών διαδικασιών, δεν απέδειξε εντούτοις ότι δεν διέθετε κανένα άλλο ένδικο μέσο ενώπιον

των δικαστηρίων του κοινού δικαίου, ούτε κατά μείζονα λόγο ότι είχε θιγεί ο ανταγωνισμός.

96. Από την προηγηθείσα εξέταση προκύπτει ότι οι λόγοι και τα επιχειρήματα του L. Piau, που βασίζονται στο δίκαιο του ανταγωνισμού, δεν αμφισβητούν το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή νομοτύπως έκρινε ότι οι σημαντικότεροι περιορισμοί του επίδικου κανονισμού είχαν καταργηθεί. Κατά συνέπεια, η συναφής επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί.

97. Πρέπει επίσης να απορριφθούν οι λόγοι και τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος που δεν έχουν καμία σχέση με το δίκαιο του ανταγωνισμού από τη στιγμή που δεν προβάλλονται συναφείς παραβιάσεις. Πάντως, ο L. Piau δεν απέδειξε ότι από τους λόγους και τα επιχειρήματά του, που αντλούνται από την παραβίαση της ελευθερίας των συμβάσεων, από το μη συμβατό του κανονισμού της FIFA με τη γαλλική νομοθεσία και την προσβολή της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, προκύπτει παραβίαση των κανόνων του ανταγωνισμού. Οι λόγοι και τα επιχειρήματα του L. Piau, που δεν επιρρωννύονται περαιτέρω από λοιπά στοιχεία, πρέπει κατά συνέπεια να απορριφθούν ως ανίσχυρα σε διαφορά στον τομέα του ανταγωνισμού.

98. Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα του L. Piau ότι, επειδή έχουν διατηρήσει την άδειά τους οι πράκτορες που έλαβαν άδεια υπό τον αρχικό κανονισμό, εξακολουθούν να υφίστανται αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα. Αφενός, ο προσφεύγων δεν αποδεικνύει ότι το γεγονός αυτό συνεπάγεται καθαυτό αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα. Αφετέρου, η αρχή της ασφαλείας δικαίου αντίκειται στην αμφισβήτηση εννόμων καταστάσεων, οι οποίες δεν αποδείχθηκε ότι δημιουργήθηκαν παρατύπως (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Νοεμβρίου 1994, T-498/93, Dornonville de la Cour κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. I-A-257 και II-813, σκέψεις 46 έως 49 και 58). Επιπλέον, όπως έκρινε το Δικαστήριο όσον αφορά τα μεταβατικά μέτρα σε θέματα αναγνώρισης διπλωμάτων, επειδή η νομολογία αυτή μπορεί να μεταφερθεί εν προκειμένω, γίνεται δεκτό ότι σε παρόμοια περίπτωση διατηρούνται τα κεκτημένα δικαιώματα (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 1994, C-447/93, Dreessen, Συλλογή 1994, σ. I-4087, σκέψη 10, και της 16ης Οκτωβρίου 1997, C-69/96 έως C-79/96, Garofalo κ.λπ., Συλλογή 1997, σ. I-5603, σκέψεις 29 έως 33).

99. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς τις διατάξεις του επίδικου κανονισμού ούτε ως προς τη φερομένη εξακολούθηση των αντιθέτων προς τον ανταγωνισμό αποτελεσμάτων του αρχικού κανονισμού, που αποτελούν τη βάση της καταγγελίας του L. Piau. Κατά συνέπεια, ο προσφεύγων δεν μπορεί βεβαίως να υποστηρίξει ότι οι σημαντικότεροι περιορισμοί του αρχικού κανονισμού δεν καταργήθηκαν διότι εξακολουθούν τα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα λόγω της διατηρήσεως των περιορισμών στον τροποποιημένο κανονισμό.

Όσον αφορά τη δυνατότητα χορηγήσεως εξαιρέσεως βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ των διατάξεων του τροποποιημένου κανονισμού

100. Η Επιτροπή θεωρεί στην προσβαλλομένη απόφαση ότι ο υποχρεωτικός χαρακτήρας της άδειας μπορεί να δικαιολογείται και ο τροποποιημένος κανονισμός δύναται να τύχει εξαιρέσεως βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ. Η Επιτροπή εκθέτει ότι το σύστημα χορηγήσεως άδειας, το οποίο επιβάλλει περισσότερο ποιοτικούς από ό,τι ποσοτικούς περιορισμούς, αποσκοπεί στην προστασία των παικτών και των ομίλων και λαμβάνει υπόψη, ειδικότερα, τους κινδύνους που διατρέχουν οι παίκτες, οι σταδιοδρομίες των οποίων είναι σύντομες, σε περίπτωση κακώς διαπραγματευομένων μεταγραφών. Η Επιτροπή κρίνει ότι, εφόσον, επί του παρόντος, δεν υπάρχει οργάνωση του επαγγέλματος του πράκτορα ποδοσφαιριστών και γενικευμένες εθνικές ρυθμίσεις, ο συμφυής στο σύστημα χορηγήσεως άδειας περιορισμός είναι ανάλογος και απαραίτητος.

101. Η ίδια η αρχή της άδειας, που επιβάλλεται από τη FIFA και ρυθμίζει την άσκηση του επαγγέλματος του πράκτορα ποδοσφαιριστών, συνιστά εμπόδιο στην πρόσβαση σ' αυτή την οικονομική δραστηριότητα και θίγει, συνεπώς, αναγκαστικά τον ανταγωνισμό. Κατά συνέπεια, η άδεια δεν μπορεί να γίνει δεκτή παρά μόνον στο μέτρο που οι θεσπιζόμενες με το άρθρο 81, παράγραφος 3, ΕΚ προϋποθέσεις πληρούνται, ούτως ώστε ο τροποποιημένος κανονισμός μπορεί να τύχει εξαιρέσεως βάσει της διατάξεως αυτής, αφού αποδειχθεί ότι συμβάλλει στην προώθηση της οικονομικής προόδου, επιφυλάσσει στους χρήστες δίκαιο μέρος του κέρδους που προκύπτει, δεν επιβάλλει μη απαραίτητους περιορισμούς για την επίτευξη των εν λόγω σκοπών και δεν καταργεί τον ανταγωνισμό.

102. Έγινε επίκληση πολλών κατηγοριών νομικών και πραγματικών περιστατικών για να δικαιολογηθεί η έκδοση του κανονισμού και η ίδια η αρχή της υποχρεωτικής άδειας που βρίσκεται στο επίκεντρο των επιμάχων διατάξεων. Καταρχάς, προκύπτει ότι, εντός της Κοινότητας, μόνον η Γαλλία έχει θεσπίσει κανονιστική ρύθμιση του επαγγέλματος του αθλητικού πράκτορα. Περαιτέρω, δεν αμφισβητείται ότι, συλλογικώς, οι πράκτορες ποδοσφαιριστών δεν συνιστούν, επί του παρόντος, επάγγελμα με εσωτερική οργάνωση. Δεν αμφισβητείται περαιτέρω ότι ορισμένες πρακτικές πρακτόρων ποδοσφαιριστών επέφεραν, στο παρελθόν, βλάβη από οικονομικής ή επαγγελματικής απόψεως, σε ποδοσφαιριστές και ομίλους. Η FIFA εξήγησε ότι, θεσπίζοντας τον επίδικο κανονισμό, επιδίωκε διπλό σκοπό προσόδωσης επαγγελματισμού και ήθους στη δραστηριότητα του πράκτορα ποδοσφαιριστών, για να προστατεύσει τους ποδοσφαιριστές που έχουν σύντομη σταδιοδρομία.

103. Αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει ο προσφεύγων, ο ανταγωνισμός δεν καταργείται με το σύστημα της άδειας. Το σύστημα αυτό συνεπάγεται μάλλον μεγαλύτερη ποιοτική επιλογή, δυνάμενη να πληροί τον σκοπό του επαγγελματισμού της δραστηριότητας του πράκτορα ποδοσφαιριστών, από ό,τι ένας ποσοτικός περιορισμός στην πρόσβαση του επαγγέλματος αυτού. Αντιθέτως, το ποσοτικό άνοιγμα του εν λόγω επαγγέλματος ενισχύεται από τα αριθμητικά στοιχεία που κοινοποιήθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση από τη FIFA. Έτσι, η FIFA ανέφερε, χωρίς να αντικρουστεί επ' αυτού, ότι, ενώ είχε απογράψει 214 πράκτορες ποδοσφαιριστών το 1996, κατά τη χρονική στιγμή ενάρξεως ισχύος του αρχικού κανονισμού, υπολόγιζε ότι ο αριθμός τους ανερχόταν σε 1 500 κατά την αρχή του έτους 2003 και 300 είχαν επιτύχει τις εξετάσεις κατά τις εξεταστικές περιόδους που διοργανώθηκαν τον Μάρτιο και τον Σεπτέμβριο του ίδιου αυτού έτους.

104. Λαμβανομένων υπόψη των αναφερθεισών στις σκέψεις 102 και 103 ανωτέρω περιστάσεων και των υφισταμένων προϋποθέσεων για την άσκηση της δραστηριότητας του πράκτορα ποδοσφαιριστών, που χαρακτηρίζονται από το γεγονός της σχεδόν πλήρους ελλείψεως εθνικών κανονιστικών ρυθμίσεων και συλλογικής οργάνωσης των πρακτόρων ποδοσφαιριστών, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι οι περιορισμοί, που απορρέουν από τον υποχρεωτικό χαρακτήρα της άδειας, μπορούν να τύχουν εξαιρέσεως βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ, επιφυλασόμενη κατά

τα λοιπά, ορθώς, το δικαίωμα επανεξετάσεως του επίδικου κανονισμού. Η συναφής επιχειρηματολογία του L. Piau πρέπει κατά συνέπεια να απορριφθεί.

105. Ομοίως, πρέπει να απορριφθεί ως ανίσχυρο το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση του «ιδιαιτέρου χαρακτήρα του αθλητισμού» για να δικαιολογηθεί παρέκκλιση από τους κανόνες του ανταγωνισμού. Η προσβαλλομένη απόφαση δεν θεμελιούται σε τέτοια εξαίρεση και σκοπεί την άσκηση της δραστηριότητας του πράκτορα ποδοσφαιριστών ως οικονομική δραστηριότητα χωρίς να προβάλλει ότι την αποδέχεται λόγω του ιδιαιτέρου χαρακτήρα του τομέα του αθλητισμού στον οποίο, πράγματι, δεν εμπίπτει.

106. Πρέπει επίσης να απορριφθούν τα επιχειρήματα του L. Piau που αντλούνται από την παραβίαση του δικαιώματος της επαγγελματικής ελευθερίας και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, από την οποία ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι προκύπτει συνακόλουθη παραβίαση των κανόνων ανταγωνισμού, η οποία εμποδίζει τη δυνατότητα χορηγήσεως εξαιρέσεως του τροποποιημένου κανονισμού βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ.

Όσον αφορά το μη εφαρμόσιμο του άρθρου 82 ΕΚ

107. Η προσβαλλομένη απόφαση αναφέρει ότι το άρθρο 82 ΕΚ δεν τυχάνει εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση, όπως ζήτησε ρητώς ο προσφεύγων, εφόσον η FIFA δεν δρα στην αγορά παροχής συμβουλών στους ποδοσφαιριστές.

108. Το άρθρο 82 ΕΚ απαγορεύει την καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως, την οποία κατέχει μία ή περισσότερες επιχειρήσεις στην κοινή αγορά ή σε ένα ουσιώδες μέρος της αγοράς αυτής.

109. Η διάταξη αυτή αφορά τη συμπεριφορά ενός ή περισσότερων επιχειρηματιών, η οποία συνίσταται στην καταχρηστική εκμετάλλευση μιας καταστάσεως οικονομικής ισχύος η οποία επιτρέπει στον οικείο επιχειρηματία να παρεμποδίζει τη διατήρηση πραγματικού ανταγωνισμού στη σχετική αγορά, παρέχοντάς του τη δυνατότητα να επιδεικνύει σε σημαντικό βαθμό ανεξάρτητη συμπεριφορά έναντι των ανταγωνιστών του, των πελατών του και, τελικώς, των καταναλωτών (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2000, C-395/96 P και C-396/96 P, *Compagnie maritime belge transports* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-1365, σκέψη 34).

110. Ο όρος «περισσότερες επιχειρήσεις» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 82 ΕΚ συνεπάγεται ότι δεσπόζουσα θέση μπορούν να κατέχουν δύο ή περισσότερες οικονομικές οντότητες, νομικώς ανεξάρτητες η μία της άλλης, υπό την προϋπόθεση ότι, από οικονομική άποψη, εμφανίζονται και ενεργούν σε μια ειδική αγορά ως συλλογική οντότητα (απόφαση *Compagnie maritime belge transports* κ.λπ. κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 36).

111. Η διαπίστωση της υπάρξεως συλλογικής δεσπόζουσας θέσης εξαρτάται από τη σύμπτωση τριών σωρευτικών προϋποθέσεων: πρώτον, κάθε μέλος του δεσπόζοντος ολιγοπωλίου πρέπει να μπορεί να γνωρίζει τη συμπεριφορά των άλλων μελών, προκειμένου να εξακριβώνει αν υιοθετούν ή όχι την ίδια γραμμή δράσεως· δεύτερον, είναι αναγκαίο η κατάσταση σιωπηρού συντονισμού να μπορεί να διατηρηθεί, δηλαδή πρέπει να υπάρχει ένα κίνητρο για να μην αποστούν από την κοινή γραμμή στην αγορά· τρίτον, η προβλεπτή αντίδραση των σημερινών και μελλοντικών ανταγωνισμών, καθώς και των καταναλωτών, δεν θα αναιρέσει τα αποτελέσματα που αναμένονται από την κοινή γραμμή δράσεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουνίου 2002, T-342/99, *Airtours* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2585, σκέψη 62, και της 8ης Ιουλίου 2003, T-374/00, *Verband der freien Rohrwerke* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003 σ. II-2275, σκέψη 121).

112. Εν προκειμένω, η αγορά που αφορά ο επίδικος κανονισμός είναι η αγορά παροχής υπηρεσιών όπου αγοραστές είναι οι ποδοσφαιριστές και οι όμιλοι, και πωλητές οι πράκτορες. Πάντως, στην εν λόγω αγορά, μπορεί να θεωρηθεί ότι η FIFA δρα για λογαριασμό των ποδοσφαιρικών ομίλων, σε σχέση με τους οποίους, όπως διαπιστώθηκε προηγουμένως (βλ. σκέψεις 69 έως 72 ανωτέρω), αποτελεί δευτεροβάθμια ένωση επιχειρήσεων, τις οποίες αποτελούν οι όμιλοι.

113. Απόφαση όπως ο κανονισμός της FIFA όσον αφορά τις δραστηριότητες των πρακτόρων ποδοσφαιριστών μπορεί, όταν τεθεί σε εφαρμογή, να έχει ως συνέπεια ότι οι επιχειρήσεις που δρουν στην οικεία αγορά, δηλαδή οι όμιλοι, συνδέονται ως προς τη συμπεριφορά τους σε συγκεκριμένη αγορά κατά τρόπο ώστε παρουσιάζονται στην εν λόγω χώρα ως συλλογική οντότητα έναντι των ανταγωνιστών τους, των εμπορικών συνεργατών τους και των καταναλωτών (απόφαση *Compagnie maritime belge transports* κ.λπ. κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 44).

114. Πάντως, λόγω του υποχρεωτικού χαρακτήρα του κανονισμού για τις εθνικές ενώσεις μέλη της FIFA και τους ομίλους που οι ενώσεις αυτές συγκεντρώνουν, τα εν λόγω όργανα συνδέονται προφανώς για αρκετή χρονική διάρκεια ως προς τη συμπεριφορά τους από τους κανόνες που αποδέχονται και τους οποίους οι άλλοι συμμετέχοντες (ποδοσφαιριστές και πράκτορες ποδοσφαιριστών) δεν μπορούν να αντικρούσουν επί ποινή επιβολής κυρώσεων που μπορεί να οδηγήσουν, για τους πράκτορες ποδοσφαιριστών συγκεκριμένα, στον αποκλεισμό τους από την αγορά. Έτσι, η κατάσταση αυτή χαρακτηρίζει, υπό την έννοια της παρατεθείσας στις σκέψεις 110 και 111 ανωτέρω νομολογίας, συλλογική δεσπόζουσα θέση των ομίλων στην αγορά παροχής υπηρεσιών πρακτόρων ποδοσφαιριστών, εφόσον οι όμιλοι, μέσω του κανονισμού στον οποίο προσιχωρούν, επιβάλλουν τους όρους υπό τους οποίους πραγματοποιούνται οι παροχές των επιδίδικων υπηρεσιών.

115. Δεν είναι προφανώς αληθοφανής ο ισχυρισμός ότι η FIFA, η εξουσία διευθύνσεως της οποίας επί της αθλητικής δραστηριότητας του ποδοσφαίρου και των συναφών οικονομικών δραστηριοτήτων, όπως, εν προκειμένω, η δραστηριότητα των πρακτόρων ποδοσφαιριστών, έχει αποδειχθεί, δεν κατέχει συλλογική δεσπόζουσα θέση στην αγορά παροχής υπηρεσιών πρακτόρων ποδοσφαιριστών για τον λόγο ότι δεν συμμετέχει στην εν λόγω αγορά.

116. Πράγματι, το γεγονός ότι η FIFA δεν είναι, καθαυτή, επιχειρηματίας, αγοραστής των παροχών υπηρεσιών των πρακτόρων ποδοσφαιριστών στην οικεία αγορά και η παρέμβασή της συνίσταται σε κανονιστικής φύσεως δραστηριότητα, την οποία ανέλαβε να ασκεί έναντι της οικονομικής δραστηριότητας των πρακτόρων ποδοσφαιριστών, δεν ασκεί επιρροή για την εφαρμογή του άρθρου 82 ΕΚ, εφόσον η FIFA προέρχεται από τις εθνικές ενώσεις και τους ομίλους, που είναι οι πραγματικοί αγοραστές των υπηρεσιών των πρακτόρων ποδοσφαιριστών, και άρα δρα στην εν λόγω αγορά μέσω των μελών της.

117. Αντιθέτως, από τις προηγηθείσες αναλύσεις προκύπτει ότι, όσον αφορά τον τροποποιημένο κανονισμό και την εξαίρεση, αντικείμενο της οποίας μπορεί να αποτελέσει βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ, δεν αποδεικνύεται η προβαλλομένη κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης. Πράγματι, διαπιστώθηκε ότι ο εν λόγω κανονισμός δεν επιβάλλει ποσοτικούς περιορισμούς στην πρόσβαση στη δραστηριότητα του πράκτορα ποδοσφαιριστών,

οι οποίοι θίγουν τον ανταγωνισμό, αλλά περιορισμούς ποιοτικής φύσεως οι οποίοι μπορούν, υπό τις παρούσες συνθήκες, να δικαιολογούνται. Οι καταχρήσεις δεσπόζουσας θέσης οι οποίες, σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, προέρχονται από διατάξεις του κανονισμού δεν αποδείχθηκαν συνεπώς και η επιχειρηματολογία του πρέπει, στο σημείο αυτό, να απορριφθεί.

118. Τέλος, το επιχείρημα του L. Piau ότι οι εγκεκριμένοι πράκτορες ποδοσφαιριστών καταχρώνται της συλλογικής τους δεσπόζουσας θέσης υπό την έννοια του άρθρου 82 ΕΚ πρέπει επίσης να απορριφθεί, διότι δεν υπάρχουν διαρθρωτικοί δεσμοί μεταξύ των εν λόγω πρακτόρων, το υιοστατό των οποίων δεν απέδειξε ο L. Piau. Η κατοχή της ίδιας άδειας, η χρησιμοποίηση της ίδιας τυποποιημένης συμβάσεως και το γεγονός ότι η αμοιβή των πρακτόρων καθορίζεται σε σχέση με τα ίδια κριτήρια δεν αποδεικνύουν την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσεως των εγκεκριμένων πρακτόρων ποδοσφαιριστών, και ο προσφεύγων δεν αποδεικνύει ότι ούτε οι ενδιαφερόμενοι υιοθετούν παρεμφερή συμπεριφορά, ούτε ότι μοιράζονται σιωπηρώς την αγορά.

119. Κατά συνέπεια, μολονότι η Επιτροπή κακώς θεώρησε ότι η FIFA δεν βρίσκεται σε δεσπόζουσα θέση στην αγορά παροχών υπηρεσιών των πρακτόρων ποδοσφαιριστών, τα άλλα συμπεράσματα της προβαλλομένης αποφάσεως ότι οι σημαντικότεροι περιορισμοί του επίδικου κανονισμού καταργήθηκαν και το σύστημα της άδειας μπορεί να τύχει αποφάσεως χορηγήσεως εξαιρέσεως βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ οδηγούν, κατά συνέπεια, στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται παράβαση βάσει του άρθρου 82 ΕΚ και πρέπει να απορριφθεί η συναφής επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος. Συνεπώς, μολονότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι το άρθρο 82 ΕΚ δεν τυγχάνει εφαρμογής, η εφαρμογή του άρθρου αυτού δεν θα μπορούσε, εν πάση περιπτώσει, να καταλήξει στη στοιχειοθέτηση καταχρήσεως δεσπόζουσας θέσης λόγω των λοιπών συμπερασμάτων τα οποία, βασίμως, συνήχθησαν από την εξέταση του κανονισμού. Έτσι, η νομιμότητα της απορρίψεως της καταγγελίας για τον λόγο ελλείψεως κοινοτικού συμφέροντος προς εξακολούθηση της διαδικασίας δεν επηρεάζεται εξ αυτού.

120. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αποφασίζοντας την απόρριψη της καταγγελίας του L. Piau λόγω ελλείψεως κοινοτικού συμφέροντος προς εξακολούθηση της διαδικασίας. Η μη αμφισβητηθείσα «διασυννοριακή φύση» της αγοράς,

δεν ασκεί συναφώς επιρροή, διότι το γεγονός αυτό δεν προσδίδει ωστόσο καθαυτό στην καταγγελία κοινοτικό συμφέρον. Πράγματι, δεδομένου ότι η εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος που παρουσιάζει μια καταγγελία είναι συνάρτηση των περιστάσεων κάθε περιπτώσεως, δεν πρέπει ούτε να περιοριστεί ο αριθμός των κριτηρίων εκτιμήσεως στα οποία μπορεί να αναφερθεί η Επιτροπή ούτε, αντιθέτως, να της επιβληθεί αποκλειστική χρήση ορισμένων κριτηρίων (απόφαση Ufex κ.λπ. κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψεις 79 και 80).

121. Κατά συνέπεια, η προσφυγή του L. Piau πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά του έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.
- 3) Η διεθνής ομοσπονδία ποδοσφαιρικών σωματείων φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 26 Ιανουαρίου 2005.

17. ΕΦΠ 28 /2006

Πρόεδρος: Χρήστος Χατζηαθανασίου

Μέλη: Κωνσταντίνος Ξυδιάς, Μαρία Μπάρα, Ιωάννης Νικολόπουλος,
Γεώργιος Παναγόπουλος

Πρόδηλη δυσαναλογία μεταξύ διατιθεμένων κονδυλίων αθλητικής ομοσπονδίας και επιδιωκόμενου σκοπού - Ενδείξεις περί ιδίου οφέλους - Λόγος στέρησης φιλάθλου ιδιότητας

Αντικείμενο της συνεδρίασεως υπήρξε η διαπίστωση τυχόν παραβάσεων των άρθρων 1, 3 και 4 του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας, καθώς και του άρθρου 130 του Ν. 2725/1999 εκ μέρους του τέως Ομοσπονδιακού Προπονητή της Ελληνικής Ομοσπονδίας Θαλασίου Σκι κ. Π Σ και του τέως τεχνικού διευθυντή –τεχνικού συμβούλου της Ελληνικής Ομοσπονδίας Θαλασίου Σκι κ. Γ Α οι οποίοι παραπέμφθηκαν ενώπιον της Ε.Φ.Ι.Π. κατόπιν της από 12.4.2006 καταγγελίας της Ελληνικής Ομοσπονδίας Θαλασίου Σκι που συμπληρώθηκε με την από 10.5.2005 προσθήκη της. Οι κκ. Π Σ και Γ Α εκλήθησαν να παραστούν στην ως άνω διαδικασία κατόπιν της από 23.5.2006 κλήσεως της κας Μαρίας Μπάρα που είχε ορισθεί εισηγήτρια της υποθέσεως.

Η Επιτροπή έκρινε ότι τα εν λόγω άτομα είναι σε κάθε περίπτωση ελεγκτέα ως προς τη συμπεριφορά τους σε σχέση με τη φιλάθλη ιδιότητα, ανεξαρτήτως της εργασιακής ή μη σχέσεως τους με την οποία συνδεόντουσαν με την Ομοσπονδία και συνεπώς η ενώπιον της Ε.Φ.Ι.Π. διαδικασία μπορεί να προχωρήσει πέραν του γεγονότος ότι εκκρεμεί το ποινικό σκέλος της υποθέσεως.

A. Νομική θεμελίωση:

B. Ιστορικό – Αιτιολογία

Από την προφορική διαδικασία ενώπιον της Ε.Φ.Ι.Π., τις μαρτυρικές καταθέσεις της Χ Μ, του Χ Φ και του Ι Λ, και όλα τα προσκομισθέντα έγγραφα, ιδιαίτερα: (1) ...

αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Ο Π. Σ. συνεργάστηκε με την Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσίου Σκι (ΕΟΘΣ) ως ομοσπονδιακός προπονητής από τον Φεβρουάριο του 1998 μέχρι τον Απρίλιο 2005, ήταν δε υπεύθυνος για τη σωστή προετοιμασία των προπονήσεων και την έγκαιρη προετοιμασία των αποστολών του εξωτερικού. Ο Γ. Α. συνεργάστηκε με την Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσίου Σκι (ΕΟΘΣ) ως τεχνικός Διευθυντής – Τεχνικός Σύμβουλος ομοίως από τον Φεβρουάριο του 1998 μέχρι τον Απρίλιο 2005 και ήταν υπεύθυνος για την τεχνική επίβλεψη και καθοδήγηση των προεθνικών και εθνικών ομάδων. Στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων τους και οι δύο διαχειριζόντουσαν χρηματικά ποσά της ΕΟΘΣ που τους αποδιδόντουσαν από το Ταμείο μετά την προσκόμιση σχετικών παραστατικών. Από ειδικευμένο οικονομικό έλεγχο στον οποίο προέβη κατόπιν εντολής του Διοικητικού Συμβουλίου τον Μάιο 2005 η ελεγκτολογιστική εταιρεία με την επωνυμία «BAKER TILLY HELLAS A.E» διαπιστώθηκαν παραβάσεις τις οποίες φέρονται ότι διέπραξαν οι κ.κ. Π.Σ. και Γ.Α. κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παραβάσεις που «...επιτρέπουν τη δημιουργία αμφιβολιών ως προς το ύψος και /ή τη πραγματοποίηση των δαπανών, ιδιαίτερα σε ότι αφορά τα τιμολόγια καυσίμων. Διαπιστώθηκαν λανθασμένες αποδόσεις από στελέχη της Ομοσπονδίας κατ' εξακολούθηση, «... επιτρέποντας να δημιουργείται η εύλογη αμφιβολία ότι ίσως κάποιες από αυτές να μην ανταποκρίνονται στην καταγεγραμμένη δαπάνη».

Ειδικότερα οι κ.κ. Π. Σ. και Γ. Α. προσκόμιζαν κατ' επανάληψη στην ΕΟΘΣ τιμολόγια περί «εξόδων» τα οποία πραγματοποιούσαν για λογαριασμό της στα πλαίσια των καθηκόντων τους – κυρίως τιμολόγια αγοράς βενζίνης για αγώνες, προπονήσεις και ανάπτυξη ομίλων και τιμολόγια για τη σίτιση των αθλητών κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στο προπονητικό κέντρο της ΕΟΘΣ στο Αργίριο. Έτσι κατά το έτος 2003 η ΕΟΘΣ δάπανησε το ποσό των 35.647,81 ευρώ που αντιστοιχεί στην αγορά 48.209,35 λίτρων βενζίνης, ενώ κατά το έτος 2004 η ΕΟΘΣ δάπανησε το ποσό των 27.447,77 ευρώ που αντιστοιχεί στην αγορά 33.375,51 λίτρων βενζίνης. Τα ποσά αυτά καταβλήθηκαν στους κ.κ. Π. Σ. και Γ. Α. μετά την υπ' αυτών υποβολή τιμολογίων για την αγορά βενζίνης για τα σκάφη κατά τη διάρκεια των προπονήσεων των αθλητών και των αγώνων. Αντιθέτως το έτος 2005, όταν ήδη είχε διακοπεί η συνεργασία της Ομοσπονδίας με τους κ.κ. Π. Σ. και Γ. Α. η ΕΟΘΣ

δαπάνησε το ποσό των 11.883,18 ευρώ που αντιστοιχεί στην αγορά 12.390,87 λίτρων βενζίνης. Σημειωτέον ότι και τα τρία εν λόγω έτη παρέμενε ίδιος τόσο ο αριθμός των προπονούμενων αθλητών, όσο και οι ώρες προπόνησης και ο τύπος των χρησιμοποιούμενων σκαφών. Ο ανώτατος αριθμός των προπονήσεων που πραγματοποιούνται ανά έτος ανέρχεται σε 100 ημέρες επί 8 ώρες ημερησίως, ήτοι 800 ώρες ετησίως, ο δε αριθμός των αθλητών σε 16. Υπέρβαση του ως άνω ορίου δεν ήταν δυνατόν να υπάρξει τόσο για λόγους προγραμματισμού όσο και για λόγους πρακτικούς (καιρικές συνθήκες, ώρες ηλιοφάνειας). Από τα στοιχεία αυτά είναι πρόδηλο ότι η απόκλιση μεταξύ των καταναλώσεων βενζίνης τις οποίες προσκόμισαν οι κκ. Π. Σ. και Γ. Α. για τα έτη 2003-2004 και των καταναλώσεων που πραγματοποίησε το έτος 2005 η ΕΟΘΣ είναι σημαντική, δεδομένου ότι, όπως επισημάνθηκε, οι παράμετροι παρέμειναν οι ίδιοι. Πέραν των συγκριτικών αυτών στοιχείων, άλλο μέτρο σύγκρισης αποτελεί η κατανάλωση που πραγματοποίησε ο Ναυτικός Όμιλος Βουλιαγμένης το έτος 2004. Δαπάνησε το ποσό των 7.650 ευρώ που αντιστοιχεί στην αγορά 9.800 λίτρων βενζίνης για την προπόνηση 12 αθλητών του τμήματος θαλασσιού σκι επί περίπου 100 ημέρες επί 8 ώρες την ημέρα.

Είναι γεγονός ότι τυχόν δυσαναλογία μεταξύ των διατιθέμενων για τους ανωτέρω σκοπούς κονδυλίων αντίκειται στις αρχές του φιλάθλου πνεύματος, αφού η διάθεση υπέρογκων κονδυλίων δημιουργεί εύλογες υπόνοιες για τον προσπορισμό ιδίου οφέλους των στελεχών της Ομοσπονδίας που συμμετείχαν στις σχετικές δραστηριότητες. Στην προκείμενη περίπτωση, η δυσαναλογία είναι πρόδηλη.

Για τους λόγους αυτούς, η Ε.ΦΙ.Π. κρίνει, ότι τα διατεθέντα για την κατανάλωση βενζίνης κονδύλια, όπως αυτά υποβλήθηκαν τα έτη 2003-2004 από τους κκ. Π. Σ. και Γ. Α., υπερέβαιναν κατά πολύ το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, και συνεπώς η υποβολή τιμολογίων των εν λόγω δαπανών αντίκειται στις αρχές του φιλάθλου πνεύματος.

Για τους λόγους αυτούς

Η Ε.ΦΙ.Π. επιβάλλει ομόφωνα τις ακόλουθες ποινές:

1. στον Π Σ, τέως Ομοσπονδιακό Προπονητή της Ελληνικής Ομοσπονδίας Θαλασσιού Σκι, την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για τρία (3) έτη, με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού της

- συμμετοχής του, υφ' οιανδήποτε ιδιότητα, στα κάθε είδους αθλητικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες
2. στον Γ Α, τέως τεχνικό διευθυντή –τεχνικό σύμβουλο της Ελληνικής Ομοσπονδίας Θαλασσίου Σκι, την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για τρία (3) έτη, με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού της συμμετοχής του, υφ' οιανδήποτε ιδιότητα, στα κάθε είδους αθλητικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε, στις 1.8.2006.

18. ΕΦΠ 35/2006

Πρόεδρος: Χρήστος Χατζηαθανασίου

Μέλη: Ι. Βασιλείαδης, Κ. Ξυδιάς, Ι. Νικολόπουλος, Γ. Παναγόπουλος,

Αποδεδειγμένη χρήση ναρκωτικών και ποινική τιμωρία της πράξης - Λόγος στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας

Την 16η Νοεμβρίου 2006 και ώρα 13:00, η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΙΛΑΘΛΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ συνήλθε σε συνεδρίαση, στην οποία παρέστησαν ο Πρόεδρος της Ε.Φ.Π. κ. Χρήστος Χατζηαθανασίου, ο Αντιπρόεδρος Ιωάννης Βασιλείαδης, τα τακτικά μέλη Κωνσταντίνος Ξυδιάς και Ιωάννης Νικολόπουλος και το αναπληρωματικό μέλος Γεώργιος Παναγόπουλος, λόγω κωλύματος στο πρόσωπο του τακτικού μέλους Μαρίας Μπάραλα.

Ο Πρόεδρος της Ε.Φ.Π. κ. Χρήστος Χατζηαθανασίου, αφού διεπίστωσε την ύπαρξη της απαιτούμενης κατ' άρθρο 2 παρ. 3 του Β. Δ. «περί του τρόπου λειτουργίας της Επιτροπής Φιλάθλου Ιδιότητας (Ε.Φ.Ι.)» απαρτίας, προχώρησε στη συζήτηση της υποθέσεως, αντικείμενο της οποίας ήταν η διαπίστωση τυχόν παραβάσεων των άρθρων 1 και 3 του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας, καθώς και του άρθρου 130 του Ν. 2725/1999 εκ μέρους του κ. Α. Π., ως προς τον οποίο η Επιτροπή επιλήφθηκε αυτεπάγγελτα, έχουσα προς τούτο την εξουσία βάσει του άρθρου 130 παρ. 2 του Ν. 2725/1999.

Ο απολογούμενος κλήθηκε να παραστεί ενώπιον της Επιτροπής δυνάμει της από 6.11.2006 κλήσεώς της και παρέστη κατά τη συζήτηση μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του κ. Ιωάννη Βλάχου.

Μετά την ολοκλήρωση της αρχικής κατάθεσης του κ. Α. Π. σχετικά με την ιστορική εξέλιξη των γεγονότων της 13.8.2006 και των μαρτυρικών καταθέσεων των κ.κ. Δ. Δ., Σ. Γ. και Μ. Α., που είχαν κληθεί από την Επιτροπή στο πλαίσιο των εκ του νόμου προβλεπόμενων ανακριτικών αρμοδιοτήτων της, η συνεδρίαση διακόπηκε, προκειμένου να δοθεί στον απολογούμενο επαρκής χρόνος να μελετήσει το σύνολο των εγγράφων του φακέλου (των οποίων δή-

λωσε ότι δεν είχε και επιθυμούσε να λάβει γνώση), κλήθηκε δε προφορικά ο απολογούμενος να προσέλθει εκ νέου ενώπιον της Επιτροπής την 1.12.2006 και ώρα 13:00. Κατά τη συνεδρίαση της 1.12.2006, ο απολογούμενος παρέστη μετά των πληρεξουσίων δικηγόρων του κ.κ. Γεωργίου Αγιοστρατίτη και Ιωάννη Βλάχου, οι οποίοι υπέβαλαν προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής κ. Χατζηαθανασίου αίτημα εξαιρέσεως του ιδίου, καθώς και των τακτικών μελών κ.κ. Κωνσταντίνου Ξυδιά και Ιωάννη Νικολόπουλου. Ειδικότερα:

Ως προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής, ο απολογούμενος επικαλέστηκε τη συνδρομή περιστατικών υποδηλούντων σχέση εχθρότητας προς το πρόσωπό του, βάσει του περιεχομένου συνομιλίας, την οποία φέρεται να είχε ο κ. Χατζηαθανασίου την 20.10.2006 με τον δημοσιογράφο Σ. Γ., κατά τη διάρκεια της οποίας ο πρώτος ενημέρωσε τον δεύτερο ότι θα διαρρεύσει προς τον Τύπο πρόβλημα του κ. Λ. Π. με ναρκωτικά και εν συνεχεία θα έφερνε την εν λόγω υπόθεση προς εξέταση ενώπιον της Ε.ΦΙ.Π.

Ως προς τα τακτικά μέλη κ.κ. Κωνσταντίνο Ξυδιά και Ιωάννη Νικολόπουλο, ο απολογούμενος θεμελίωσε το αίτημά του στην ιδιότητά τους ως νομικών συμβούλων του τηλεοπτικού σταθμού ANTENNA σε συνδυασμό με την εχθρική διάθεση του Προέδρου της Ολυμπιακής Επιτροπής και ταυτόχρονα ιδιοκτήτη του ως άνω τηλεοπτικού σταθμού κ. Μ. Κ. απέναντι τον απολογούμενο. Σύμφωνα με την κατάθεση του μάρτυρα του απολογουμένου και δημοσιογράφου Σ. Γ., ο κ. Μ. Κ., την 11.6.2006, κατά τη διάρκεια του Πανελληνίου Πρωταθλήματος Στίβου που διεξήχθη στα Τρίκαλα, απευθύνθηκε στον κ. Λ. Π. με οξύτατους χαρακτηρισμούς, τον εξύβρισε και τον απείλησε ότι «θα τον τελειώσει από τον αθλητισμό».

Αφού ο απολογούμενος ολοκλήρωσε, δια των πληρεξουσίων δικηγόρων του, την υποβολή των αιτημάτων εξαίρεσης κατά των ανωτέρω μελών της Επιτροπής, απεχώρησε από την αίθουσα συνεδριάσεως, προκειμένου να εξετασθούν τα ως άνω αιτήματα.

Κατά πρώτο λόγο, τα μέλη της Επιτροπής κ.κ. Ιωάννης Βασιλειάδης, Γεώργιος Παναγόπουλος, Κωνσταντίνος Ξυδιάς και Ιωάννης Νικολόπουλος απεφάνθησαν επί του αιτήματος εξαιρέσεως του Προέδρου της Ε.ΦΙ.Π. και το απέρριψαν ως αβάσιμο, κρίνοντας ότι δεν συντρέχει περίπτωση εφαρ-

μογής του άρθρου 7 παρ. 2 περίπτ. γ' του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (σχέση εχθρότητας), δεδομένου ότι:

α) σύμφωνα με την κατάθεση του μάρτυρα κ. Σ. Γ., όπως αυτή έχει καταγραφεί στα πρακτικά της συνεδριάσεως, ο Πρόεδρος της Επιτροπής, αναφερόμενος στον απολογούμενο Λ. Π., κατέστησε σαφές στον ως άνω μάρτυρα, ότι «είναι ο πρώτος άνθρωπος που δεν θέλει ποτέ να ενοχοποιηθεί ποτέ κάποιος αθώος»,

β) η τυχόν γνωστοποίηση προς τον ως άνω μάρτυρα – δημοσιογράφο του αθλητικού τύπου της εμπλοκής του κ. Λ. Π. σε υπόθεση χρήσεως ναρκωτικών ουσιών, και αληθής υποτιθέμενη, δεν αποτελούσε ανεπίτρεπτη διαρροή προσωπικών δεδομένων του απολογούμενου, αλλά υπενθύμιση ενός γεγονότος, το οποίο είχε ήδη καταγραφεί σε εφημερίδες του ελληνικού αθλητικού τύπου (Εθνospόρ – 14.8.2006, Sport Day – 15.8.2006, Αυριανή - 23.8.2006) και συνεπώς είχε ήδη λάβει δημοσιότητα, γ) η εκ νέου δημοσιοποίηση του γεγονότος στην έγκυρη εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» από τον δημοσιογράφο Δ. Δ., την 24.10.2006, έγινε αποκλειστικά κατόπιν δικής του έρευνας και όχι κατόπιν διαρροής σχετικών πληροφοριών από τον Πρόεδρο της Ε.ΦΙ.Π. κ. Χ. Χατζηαθανασίου. Τούτο προκύπτει σαφώς από την προφορική κατάθεση του κ. Δ. Δ., ως μάρτυρος ενώπιον της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία, μετά από έρευνα που έκανε και κατόπιν της αλληλογραφίας που είχε με τις σουηδικές αρχές και συγκεκριμένα τη σουηδική αστυνομία, περιήλθαν στα χέρια του δύο έγγραφα: η από 13.8.2006 εξουσιοδότηση του κ. Λ. Π. προς την Laila Sorensen να παραλάβει δικαστική απόφαση περί επιβολής προστίμου για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών και η εκδοθείσα την 11.9.2006 και επικυρωθείσα την 16.9.2006 απόφαση επιβολής προστίμου 8.600 σουηδικών κορωνών εις βάρος του απολογούμενου Λ. Π. που για χρήση κοκαΐνης την 13.8.2006. Συνεπώς, η δημοσίευση της καταδίκης του Λ. Π. στον τύπο, την 24.10.2006, ουδεμία απολύτως σχέση ή αιτιώδη συνάφεια είχε με την τηλεφωνική συνομιλία μεταξύ Χ. Χατζηαθανασίου και Σ. Γ. την 20.10.2006.

Στη συνέχεια, ο Πρόεδρος της Επιτροπής Χρήστος Χατζηαθανασίου και τα μέλη κ.κ. Ιωάννης Βασιλειάδης και Γεώργιος Παναγόπουλος απεφάνθησαν επί του αιτήματος εξαιρέσεως των τακτικών μελών κ.κ. Κωνσταντίνου Ξυδιά και Ιωάννη Νικολόπουλου και το απέρριψαν ως αβάσιμο, κρίνοντας τη μαρτυρία του κ. Σ. Γ. ως αναξιόπιστη και ανεπαρκή προκειμένου να θε-

μελιώσει προσωπική έχθρα του Προέδρου της Ε.Ο.Ε. κ. Μ. Κ. προς τον απολογούμενο Λ. Π., δεδομένου ότι: α) η μαρτυρία του κ. Σ. Γ. περί έντονου διαπληκτισμού μεταξύ Μ. Κ. και Λ. Π. στηρίχθηκε αποκλειστικά σε οπτική επαφή με το γεγονός, ενώ αντίθετα το λεκτικό περιεχόμενο της αψιμαχίας τού μεταφέρθηκε μέσω τρίτων, β) ενώ κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της Ε.ΦΙ.Π., ο κ. Σ. Γ. κατέθεσε ότι ο κ. Μ. Κ. επιτέθηκε στον κ. Λ. Π. με υβριστικούς και απειλητικούς χαρακτηρισμούς, ο ίδιος δημοσιογράφος, σε άρθρο του της 19.9.2006 στην αθλητική εφημερίδα Sporttime κατέγραψε τα γεγονότα με ακριβώς αντίστροφο τρόπο, αναφέροντας κατά λέξη ότι: «Πάντως, ασχέτως από αυτά, δεν μπορεί να ξεχαστεί το γεγονός στα Τρίκαλα ότι ο Λ. Π. χτύπησε το χέρι στο τραπέζι στον Μ. Κ. στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα σε έναν ηχηρό διάλογο, μόνο και μόνο για να υποστηρίξει το δίκιο του», χωρίς μάλιστα να καταγράφονται αντίστοιχες αντιδράσεις εκ μέρους του κ. Μ. Κ. Βάσει των ανωτέρω, αλλά επιπλέον και με το σκεπτικό, ότι τυχόν διαπληκτισμός μεταξύ Μ. Κ. και Λ. Π. – και αληθής υποτιθέμενος – αποτελεί σύνηθες φαινόμενο στον αθλητισμό, που δεν αρκεί προκειμένου να καταστήσει τον κ. Μ. Κ. «ενδιαφερόμενο μέρος» στην υπόθεση κατά την έννοια του άρθρου 7 παρ. 2 περίπτ. γ' του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, τα μέλη της Επιτροπής κ.κ. Χρήστος Χατζηαθανασίου, Ιωάννης Βασιλειάδης και Γεώργιος Παναγόπουλος, αποφαινόμενοι επί του αιτήματος εξαιρέσεως των τακτικών μελών κ.κ. Κωνσταντίνου Ξυδιά και Ιωάννη Νικολόπουλου, έκριναν ότι δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της ως άνω διατάξεως του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ιδιαίτερος δεσμός με τα ενδιαφερόμενα μέρη της υποθέσεως), ούτε βεβαίως αρκεί μόνη η ιδιότητά των ως άνω τακτικών μελών ως νομικών συμβούλων του τηλεοπτικού σταθμού ANTENNA, προκειμένου να εγείρει υποψίες μεροληψίας στη συγκεκριμένη υπόθεση και να θεμελιώσει αίτημα εξαιρέσεως κατά τούτων.

Μετά την απόρριψη των υποβληθέντων από τον απολογούμενο αιτημάτων εξαιρέσεως, η Επιτροπή εισήλθε στην εξέταση της υπόθεσης, ενώ ο απολογούμενος αποχώρησε από τη συνεδρίαση μετά των πληρεξουσίων δικηγόρων του. Η Επιτροπή χορήγησε στον απολογούμενο προθεσμία υποβολής γραπτού υπομνήματος μέχρι την Τετάρτη 6 Δεκεμβρίου 2006, η οποία παρήλθε άπρακτη.

Α. Νομική θεμελίωση:

1. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας, «Φίλαθλος θεωρείται πας όστις αγαπά την γυμναστικήν ή την αγωνιστικήν και όστις επιδιώκει την προαγωγήν τούτων υπό την ιδιότητα του διοικούντος τα γυμναστικά ή αγωνιστικά σωματεία, συνδέσμους, ενώσεις και ομοσπονδίας, του μέλους αυτών και του άρχοντος, του κριτού, του διαιτητού, του ιατρού αγώνων και του αρχηγού ομάδος, είτε επιδίδεται εις σωμασκιάν ή ενεργώς ασκεί άθλημα τι υπό την ιδιότητα του ασκουμένου ή του αθλητού είτε τυγχάνει απλούς φίλος των πάσης φύσεως γυμναστικών και αγωνιστικών εκδηλώσεων. Ο φίλαθλος εις πάσαν περίπτωσην και υπό οιανδήποτε ιδιότητα δέον να κινήται εξ ειλικρινούς προς τη άσκησιν ή την άθλησιν αγάπης και να μη αποβλέπη εις την δια της ασκήσεως ή της αθλήσεως ή και της καθ' οιονδήποτε τρόπον αναμίξεώς του εις τα αθλητικά πράγματα απόκτησιν υλικού τινός οφέλους ή βελτίωσιν της οικονομικής του θέσεως και να επιδεικνύη εν τη κοινωνία ανεπίληπτον από απόψεως ήθους και συμπεριφοράς διαγωγήν».

2. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας «Οι διοικούντες τα πάσης φύσεως γυμναστικά και αγωνιστικά σωματεία κ.λπ., τα μέλη αυτών και οι άρχοντες, οι κριταί, οι διαιτηταί, οι ιατροί αγώνων και οι αρχηγοί γυμναστικών και αγωνιστικών ομάδων εκτός των εν άρθρω 1 του παρόντος δέον επιπλέον εν τη ενασκήσει των καθηκόντων των να μη έρχονται καθ' οιονδήποτε τρόπον εις ουσιαστικήν αντίθεσιν προς τα αρχάς του φιλάθλου πνεύματος».

3. Σύμφωνα με το άρθρο 130 παρ. παρ. 1 και 2 του Ν. 2725/1999, «οι ασχολούμενοι με τα κάθε είδους αθλήματα και τις εν γένει αθλητικές, αγωνιστικές ή γυμναστικές εκδηλώσεις, καθώς και οι παρακολουθούντες τις εκδηλώσεις αυτές, οφείλουν να τηρούν τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος και των παραδόσεων του αθλητισμού και του ολυμπιακού ιδεώδους. Η παράβαση των ανωτέρω αρχών επισύρει στους παραβάτες ως κύρωση την οριστική ή για ορισμένη χρονική διάρκεια απαγόρευση παρακολούθησης οποιασδήποτε αθλητικής εκδήλωσης, συμμετοχής τους υπό οποιαδήποτε ιδιότητα, ως διοικούντων, μελών, αθλητών, προπονητών, γυμναστών στα κάθε είδους αθλητικά, γυμναστικά και αγωνιστικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες, καθώς και της συμμετοχής τους ως διαιτητών, παρατηρητών ή ιατρών αγώνων».

A. Επί της υποβληθείσης ενστάσεως αοριστίας της κλήσεως

Κατά τη συνεδρίαση της 16.11.2006, ο απολογούμενος επικαλέστηκε, δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Ιωάννη Βλάχου, αοριστία της από 6.11.2006 κλήσεως σε ακρόαση, λόγω μη αναφοράς σε αυτήν του αντικειμένου του μέτρου ή της ενεργείας και ειδικότερα των δημοσιευμάτων του τύπου περί εμπλοκής του σε υπόθεση χρήσης ναρκωτικών ουσιών, για την οποία και εκλήθη να απολογηθεί ενώπιον της Επιτροπής.

Σύμφωνα με τον άρθρο 6 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, *«η κλήση προς ακρόαση είναι έγγραφη, αναφέρει τον τόπο, την ημέρα και την ώρα της ακρόασης, προσδιορίζει δε το αντικείμενο του μέτρου ή της ενέργειας»*. Όπως σαφώς προκύπτει από το περιεχόμενο της από 6.11.2006 κλήσεως, που επιδόθηκε στον απολογούμενο, ως αντικείμενο της ακρόασης αναφέρεται ρητώς η παραβίαση των διατάξεων των άρθρων 130 Ν. 2725/1999, 1 και 3 του «Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας», λόγω της φερόμενης εμπλοκής του κ. Α. Π. σε υπόθεση χρήσεως ναρκωτικών ουσιών (κοκαΐνης) κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Στίβου στο Γκέτεμποργκ Σουηδίας (7/8/ - 13/8). Ως πηγή της σχετικής πληροφορίας αναφέρονται στην κλήση δημοσιεύματα του τύπου, τα οποία αποτελούσαν ήδη το περιεχόμενο του σχετικού φακέλου. Συγκεκριμένη αναφορά στο περιεχόμενο των δημοσιευμάτων δεν απαιτούνταν, διότι από την κλήση συναγόταν σαφώς το αντικείμενο της ακρόασης και καθίστατο απολύτως σαφές στον κ. Α. Π. για ποια πράξη του καλείτο να καταθέσει τις απόψεις του ενώπιον της Επιτροπής Φιλάθλου Πνεύματος. Εάν ο απολογούμενος επιθυμούσε να λάβει γνώση του περιεχομένου των δημοσιευμάτων, ο νόμος (άρθρο 5 Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας) του παρείχε το δικαίωμα να υποβάλει, κατά το χρονικό διάστημα των 9 πλήρων ημερολογιακών ημερών που μεσολάβησαν μεταξύ της κλήσεως και της ακροάσεως, έγγραφο αίτημα προς την Επιτροπή, ζητώντας να λάβει γνώση του περιεχομένου ολόκληρου του φακέλου της υποθέσεως, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιευμάτων, στα οποία γίνεται αναφορά στην κλήση. Σε καμία όμως περίπτωση δεν υπείχε υποχρέωση η ίδια η Επιτροπή, στο πλαίσιο της χορηγήσεως προς τον απολογούμενο του δικαιώματος προηγούμενης ακροάσεως, να θέσει υπ' όψη του τα εν λόγω έγγραφα – ούτε εξάλλου προβλέπει ο νόμος υποχρέ-

ωση του διοικητικού οργάνου να κάνει μνεία στο περιεχόμενο της κλήσεως προς ακρόαση, του δικαιώματος του διοικουμένου να λάβει γνώση των εγγράφων που αφορούν στην υπόθεσή του -, απορριπτομένης της σχετικής ενστάσεως του απολογουμένου ως νόμω αβάσιμης.

B. Ιστορικό – Αιτιολογία

Από την προφορική διαδικασία ενώπιον της Ε.ΦΙ.Π., τις προφορικές καταθέσεις που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της ως άνω διαδικασίας από τους: Μ. Α., Δ. Δ., Γ. Σ. και Σ. Γ. και όλα τα προσκομισθέντα έγγραφα και στοιχεία, ιδιαίτερα δε:

1. την από 13.8.2006 εξουσιοδότηση του Λάμπρου Α. Π. προς την κ. Laila Sorensen σε πρωτότυπη μορφή και σε επίσημη μετάφραση από τη σουηδική γλώσσα με την επιμέλεια της Μεταφραστικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών.

2. την από 11.9.2006 απόφαση επιβολής ποινής/προστίμου της Πρώτης Εισαγγελικής Υπηρεσίας του Γκέτεμποργκ εις βάρος του Α. Π. για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών, σε πρωτότυπη μορφή και σε επίσημη μετάφραση από τη σουηδική γλώσσα με την επιμέλεια της Μεταφραστικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών

3. Δημοσιεύματα του σουηδικού και ελληνικού τύπου μεταξύ Αυγούστου – Νοεμβρίου 2006.

αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

1. Μετά την ολοκλήρωση του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Στίβου, που διεξήχθη μεταξύ 7 και 13.8.2006 στο Γκέτεμποργκ Σουηδίας και κατά τη διάρκεια εορταστικής εκδήλωσης (πάρτυ) που είχε οργανωθεί προς τιμή του τριπλούνιστα Κριστιάν Όλσον, το βράδυ μεταξύ 12 και 13.8.2006, η σουηδική αστυνομία διενέργησε έλεγχο με σκοπό να διακριβωθεί περίπτωση χρήσης ή εμπορίας ναρκωτικών ουσιών. Στο πλαίσιο της εν λόγω έρευνας, ο Α. Π., ο οποίος συμμετείχε στο Πρωτάθλημα υπό την ιδιότητα του Συντονιστή Υψηλού Αθλητισμού του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και παρευρισκόταν στην εκδήλωση, προσήχθη σε αστυνομικό τμήμα του Γκέτεμποργκ και υποβλήθηκε σε εξέταση ούρων, αλλά και σε σχετική ανάκριση από τα αρμόδια αστυνομικά όργανα.

2. Την ίδια ημέρα (13.8.2006), ο Α. Π. εξουσιοδότησε γραπτώς την κ.

Laila Sorensen, να τον εκπροσωπήσει δικαστικά και να παραλάβει την απόφαση επιβολής χρηματικού προστίμου για τη συγκεκριμένη παράβαση που αναφέρεται κατωτέρω στο περιεχόμενο της εξουσιοδότησης, δηλαδή την παράβαση την ποινικής νομοθεσίας περί ναρκωτικών ουσιών που έλαβε χώρα την 13.8.2006 και ώρα 1:45 στο STORA TEATERN, Γκέτεμποργκ. Με την ίδια εξουσιοδότηση παρέχεται επίσης στην κ. Sorensen η εξουσία να αποδεχθεί εγγράφως την απόφαση επιβολής ποινής/προστίμου, υπό την προϋπόθεση ότι αυτή δεν θα υπερβαίνει το πρόστιμο που ορίζεται κατωτέρω στην ίδια εξουσιοδότηση, δηλαδή το συνολικό ποσό των 8.600 σουηδικών κορωνών. Εκ του ποσού αυτού, ο απολογούμενος κατέβαλε άμεσα, την 13.8.2006, ποσό 780 σουηδικών κορωνών και 170 ευρώ (που αντιστοιχεί περίπου σε 1530 σουηδικές κορώνες). Από το περιεχόμενο της εξουσιοδότησης προκύπτει σαφώς, ότι ο απολογούμενος αποδέχθηκε την πράξη που του καταλογίστηκε από τις αστυνομικές αρχές, δηλαδή τη χρήση ναρκωτικών ουσιών (κοκαΐνης) κατά παράβαση του ποινικού νόμου περί ναρκωτικών, καταβάλλοντας μάλιστα την ίδια εκείνη ημέρα τμήμα του επιβληθέντος χρηματικού προστίμου των 8.600 σουηδικών κορωνών. Για το λόγο αυτό εξάλλου, η εξουσιοδότηση παρέχει στην πληρεξουσία εισαγγελική λειτουργό (Laila Sorensen) το δικαίωμα να αποδεχθεί για λογαριασμό του την ποινή προστίμου που θα ακολουθούσε κατόπιν τηρήσεως μίας – προφανώς τυπικής μετά την αποδοχή της παράβασης εκ μέρους του απολογουμένου – διαδικασίας ενώπιον των σουηδικών εισαγγελικών αρχών, υπό τη μοναδική προϋπόθεση ότι η εν λόγω ποινή δεν θα υπερέβαινε τα όρια (τόσο από πλευράς νομικού πλαισίου όσο και από πλευράς επιμετρήσεως του προστίμου) που είχε ήδη αποδεχθεί ο παραβάτης κατά την υπογραφή της εξουσιοδότησης, την 13.8.2006. Η εκ μέρους του απολογουμένου πλήρης αποδοχή της παράβασης και της επιβληθείσης ποινής βεβαιώνεται εξάλλου και από τον ανακριτή αναπληρωτή γενικό εισαγγελέα Mats Eriksson.

3. Η διαδικασία επιβολής του χρηματικού προστίμου των 8.100 σουηδικών κορωνών + 500 σουηδικών κορωνών υπέρ του Ταμείου Στήριξης Θυμάτων από ναρκωτικά (σύνολο 8.600) ολοκληρώθηκε την 11.9.2006, όταν εκδόθηκε από την Πρώτη Εισαγγελική Υπηρεσία του Γκέτεμποργκ η υπ' αριθ. 401A-22030-06-3-1 πράξη επιβολής προστίμου, που επικυρώθηκε την

16.9.2006. Η ως άνω απόφαση ταυτίζεται ως προς το περιεχόμενό της (νομικό πλαίσιο – ύψος χρηματικού προστίμου) με το περιεχόμενο της από 13.8.2006 εξουσιοδότησης και συνεπώς δεν προϋπέθετε για την αποδοχή της οποιαδήποτε προσωπική ενέργεια του απολογουμένου, ευρισκόμενη εντός των ορίων της εξουσιοδοτικής αρμοδιότητας της κ. Sorensen, ως αντικλήτου του. Στην εν λόγω απόφαση αναφέρεται μάλιστα και το ποσό της προκαταβολής των 2.350 σουηδικών κορωνών που είχε καταβάλει ο κ. Α. Π. την 13.8.2006 στις σουηδικές αρχές, ποσό που και ο ίδιος συνομολογεί εξάλλου ότι κατέβαλε. Κατά συνέπεια, οι ισχυρισμοί που ο απολογούμενος προέβαλε κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής, ότι ουδέποτε έκανε χρήση ναρκωτικών ουσιών και ότι ουδέποτε αποδέχθηκε την επιβολή προς αυτόν ποινής για την εν λόγω παράβαση, κρίνονται απορριπτέοι ως αβάσιμοι, δεδομένου, ότι από τα ανωτέρω έγγραφα προκύπτει σαφώς η εκ μέρους του απολογούμενου αποδοχή τόσο της παράβασης όσο και της ποινής που του επιβλήθηκε.

4. Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι η έστω και μεμονωμένη χρήση ναρκωτικών ουσιών από πρώην αθλητή του στίβου με διεθνείς διακρίσεις και σημαντικότερη θέση στο ελληνικό αλλά και διεθνές αθλητικό στερέωμα, αποτελεί συμπεριφορά απαράδουσα προς τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος, το οποίο επιβάλλει την αποχή όλων των αθλητικών παραγόντων – αθλητών και μη – από κάθε είδους ναρκωτική ουσία, ανεξαρτήτως εάν η χρήση της γεννά παραλλήλως ζήτημα παράβασης των διατάξεων περί doping ή όχι. Ο απολογούμενος ευρίσκετο στο Γκέτεμποργκ όχι ως ιδιώτης, αλλά ως εκπρόσωπος του ελληνικού αθλητισμού με την ιδιότητα του Συντονιστή Υψηλού Αθλητισμού του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και όφειλε να τηρεί, όχι μόνον εντός αλλά και εκτός του αγωνιστικού χώρου (κατά τη διάρκεια εορταστικών εκδηλώσεων κ.λπ.), συμπεριφορά ανάλογη με τη θέση και την ιδιότητά του, ως πρέσβη του ελληνικού αθλητισμού. Ενδεικτικό για τη σοβαρότητα του θέματος είναι, ότι οι συναθλητές του απολογουμένου, Π. Σιόμπεργκ και Σ. Νιλάντερ, οι οποίοι ομολόγησαν την παραβατική συμπεριφορά τους, καθαιρέθηκαν άμεσα από όλες τις θέσεις που κατείχαν σε οργανισμούς για την καταπολέμηση των αναβολικών. Συνεπώς, η Επιτροπή κρίνει, ότι η συμπεριφορά του απολογουμένου, όπως αυτή προκύπτει από τα παρατιθέμενα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, εμπίπτει σαφώς στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων περί φιλάθλου ιδιότη-

τας και επισύρει τις προβλεπόμενες από τις εν λόγω διατάξεις πειθαρχικές κυρώσεις.

Για τους λόγους αυτούς

Η Ε.ΦΙ.Π. επιβάλλει ομόφωνα στον Α. Π. την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για πέντε (5) έτη, με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού της συμμετοχής του, υφ' οιανδήποτε ιδιότητα στα κάθε είδους αθλητικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στις 11-12-2006.

19. ΕΦΠΠ 40/2007

Πρόεδρος: Χρήστος Χατζηαθανασίου

Μέλη: Ιωάννης Βασιλειάδης, Γεώργιος Παναγόπουλος, Ανδρέας Μαλάτος, Δημήτριος Χατζημιχάλης.

Η δια πράξεων ή παραλείψεων διενεργούμενη συγκάλυψη αξιόποινης πράξης άλλου και η μη ενεργός έρευνα και συμμετοχή στην πειθαρχική της τιμωρία συνιστά λόγο στέρησης της φίλαθλης ιδιότητας

A. Νομική θεμελίωση:

B. Επί της υποβληθείσας ενστάσεως αοριστίας της κλήσεως

Κατά τις δύο συνεδριάσεις της Επιτροπής, της 01.12.2006 και 20.12.2006, αλλά και κατόπιν, δια του από 04.01.2007 εγγράφου υπομονήματός του, ο απολογούμενος Β.Σ. επικαλέστηκε αοριστία των από 21.11.2006 και 13.12.2006 κλήσεων σε ακρόαση, λόγω μη αναφοράς σε αυτές του τόπου, του χρόνου και του τρόπου με τον οποίο φέρεται να διέπραξε την αποδιδόμενη σε αυτόν συγκάλυψη της εμπλοκής του κ. Α Π σε υπόθεση χρήσης ναρκωτικών ουσιών, για την οποία πράξη και εκλήθη να απολογηθεί ενώπιον της Επιτροπής.

Δεδομένου, ότι η Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος αποτελεί συλλογικό διοικητικό όργανο και όχι ποινικό δικαστήριο, οι συντασσόμενες και επιδιδόμενες από αυτήν κλήσεις δεν έχουν τη φύση, ούτε το περιεχόμενο του κατ' άρθρο 273 παρ. 2 ΚΠΔ «κατηγορητηρίου». Το κύρος των κλήσεων αυτών κρίνεται αποκλειστικά με βάση το άρθρο 6 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, στο οποίο ορίζεται το αναγκαίο περιεχόμενο της κλήσεως προς ακρόαση του διοικουμένου. Σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη: «η κλήση προς ακρόαση είναι έγγραφη, αναφέρει τον τόπο, την ημέρα και την ώρα της ακρόασης, προσδιορίζει δε το αντικείμενο του μέτρου ή της ενέργειας». Όπως σαφώς προκύπτει από το περιεχόμενο των από 21.11.2006 και 13.12.2006 κλήσεων, που επιδόθηκαν στον απολογούμενο, ως αντικείμενο της ακρόασης αναφέρεται ρητώς η παραβίαση των διατάξεων των άρθρων 130 Ν. 2725/1999, 1 και

3 του «Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας». Η αιτία, για την οποία κλήθηκε να απολογηθεί ο κ. Β. Σ. αναφέρεται ρητώς στις από 21.11.2006 και 13.12.2006 κλήσεις, πρόκειται δε για την συγκάλυψη της εμπλοκής του κ. Λ. Π. σε υπόθεση χρήσεως ναρκωτικών ουσιών (κοκαΐνης) κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Στίβου στο Γκέτεμποργκ Σουηδίας (7/8 – 13/8). Ως αφορμή για την αυτεπάγγελτη κίνηση του ελεγκτικού μηχανισμού της Ε.Φ.Ι. Π. αναφέρονται στην κλήση δημοσιεύματα του τύπου, τα οποία αποτελούσαν ήδη το περιεχόμενο του σχετικού φακέλου και ευρίσκονταν στη διάθεση του απολογουμένου. Συγκεκριμένη αναφορά στο περιεχόμενο των δημοσιευμάτων δεν απαιτούνταν, διότι από την κλήση συναγόταν σαφώς το αντικείμενο της ακρόασης και καθίστατο απολύτως σαφές στον κ. Β. Σ. για ποια πράξη – ή και ενδεχομένως παράλειψή του - καλείτο να καταθέσει τις απόψεις του ενώπιον της Επιτροπής Φιλάθλου Πνεύματος. Εάν ο απολογούμενος επιθυμούσε να λάβει γνώση του περιεχομένου των δημοσιευμάτων, τα οποία είχαν αποτελέσει το έναυσμα για την αυτεπάγγελτη δράση της Ε.Φ.Ι.Π., ο νόμος (άρθρο 5 Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας) του παρείχε το δικαίωμα να υποβάλει, κατά το χρονικό διάστημα των 9 πλήρων ημερολογιακών ημερών που μεσολάβησαν μεταξύ της κλήσεως και της πρώτης ακροάσεως, έγγραφο αίτημα προς την Επιτροπή, ζητώντας να λάβει γνώση του περιεχομένου ολόκληρου του φακέλου της υποθέσεως, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιευμάτων, στα οποία γίνεται αναφορά στην κλήση. Σε καμία όμως περίπτωση δεν υπείχε υποχρέωση η ίδια η Επιτροπή, στο πλαίσιο της χορηγήσεως προς τον απολογούμενο του δικαιώματος προηγουμένης ακροάσεως, να θέσει υπ' όψη του τα εν λόγω έγγραφα, ούτε εξάλλου προβλέπει ο νόμος υποχρέωση του διοικητικού οργάνου να κάνει μνεία στο περιεχόμενο της κλήσεως προς ακρόαση, του δικαιώματος του διοικουμένου να λάβει γνώση των εγγράφων που αφορούν στην υπόθεσή του, όπως αβάσιμα ισχυρίστηκε ο απολογούμενος.

Σε κάθε περίπτωση και μολονότι δεν ετίθετο ζήτημα κύρους της κλήσεως προς ακρόαση του κ. Β. Σ., κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, η Επιτροπή, δεχόμενη το αίτημα του απολογουμένου για χορήγηση σε αυτόν των στοιχείων του φακέλου της υπόθεσης – αν και αυτό είχε κατατεθεί όψιμα για πρώτη φορά κατά την διάρκεια της ακροάσεως – έθεσε άμεσα υπ' όψη του το συνολικό περιεχόμενο του φακέλου και, αντί να περατώσει τη διαδικασία της ακροάσεως σε μία και μόνη συζήτηση (την 01.12.2006), αποφάσισε να καλέσει τον απολογούμενο σε δεύτερη συζήτηση, την 20.12.2006, μετά την οποία περατώθηκε πλέον

οριστικά η προφορική διαδικασία ακρόασης. Στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ 05.12.2006 (οπότε και χορηγήθηκαν στον απολογούμενο όλα τα στοιχεία του φακέλου) και 20.12.2006, ο κ. Β. Σ είχε πλέον τη δυνατότητα να λάβει – και πράγματι έλαβε - πλήρη γνώση των στοιχείων που συνιστούσαν την αποδιδόμενη σε αυτή κατηγορία (δυνατότητα την οποία είχε βεβαίως εξαρχής, αλλά με δική του ευθύνη παρέλειψε να ενεργοποιήσει). Προσερχόμενος πλέον ο κ. Β. Σ. στην από 20.12.2006 συνεδρίαση της Επιτροπής, προκειμένου να εκθέσει και πάλι τις απόψεις του επί της ουσίας της υποθέσεως, αλλά και καταθέτοντας εν συνεχεία το από 4.1.2007 αναλυτικό έγγραφο υπόμνημά του, παραιτήθηκε ουσιαστικά κάθε δικαιώματος προσβολής του κύρους της κλήσεώς του ως αόριστης. Τούτο δε διότι, όπως παγίως δέχεται η νομική θεωρία (Σιούτη Γλ. σε Διοικητικό Δίκαιο, 2004, σελ. 239), αλλά και η νομολογία του Σ.τ.Ε. (1380/2005, Αρμ 2006. 920· 253/2005, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ), οποιαδήποτε τυχόν πλημμέλεια της κλήσεως σε ακρόαση του διοικουμένου καλύπτεται εφόσον ο διοικούμενος εμφανισθεί και αναπτύξει τις απόψεις του, προφορικά και με υπόμνημα, πριν την έκδοση της επαχθούς γι' αυτόν διοικητικής πράξεως. Για τους λόγους αυτούς, ο ισχυρισμός του απολογουμένου περί ακυρότητας των από 21.11.2006 και 13.12.2006 κλήσεων σε ακρόαση, θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Γ. Ιστορικό – Αιτιολογία

1. Ως λόγος ενδεχόμενης παράβασης των διατάξεων περί φιλάθλου πνεύματος εκ μέρους του κ. Β. Σ., αναφέρεται στις από 21.11.2006 και 13.12.2006 κλήσεις σε ακρόαση, η συγκάλυψη της εμπλοκής του κ. Α. Π σε υπόθεση χρήσεως ναρκωτικών ουσιών (κοκαΐνης) κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Στίβου στο Γκέτεμποργκ Σουηδίας (7/8 – 13/8). Ειδικότερα εγκαλείται ο Πρόεδρος του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. κ. Β Σ, διότι ως Πρόεδρος της Ομοσπονδίας, επεχείρησε δια πράξεων και παραλείψεων να συγκαλύψει από την δημοσιότητα και να αποτρέψει την επιβολή των νομίμων πειθαρχικών κυρώσεων προς τον Συντονιστή Υψηλού Αθλητισμού της Ομοσπονδίας κ. Α. Π., ο οποίος τις μεταμεσονύκτιες ώρες της 12ης προς 13η Αυγούστου 2006 συνελήφθη σε αποχαιρετιστήριο πάργυ των Πανευρωπαϊκών Αγώνων του Γκέτεμποργκ από την Σουηδική Αστυνομία για χρήση κοκαΐνης. Η δια πράξεων και παραλείψεων προσπάθεια συγκαλύψης του παραπάνω γεγονότος εκ μέρους του κ. Β. Σ. εκτείνεται χρονικά από την 13.08.2006, όταν έμαθε το γεγονός της σύλληψης

και προσαγωγής του κ. Λ. Π. στο αστυνομικό τμήμα, μέχρι και την 25.10.2006, όταν στο υπ' αριθμ. 15 πρακτικό του Δ.Σ. του Σ.Ε.Γ.Α.Σ., αν και γνώριζε πλέον πλήρως και αδιαμφισβητήτως την παραβατική συμπεριφορά του παραπάνω προπονητού, όχι μόνο και πάλι δεν προέβη σε καμία πειθαρχική κύρωση εναντίον του, όχι πλέον ως Συντονιστή Υψηλού Αθλητισμού του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. αλλά ως εν ενεργεία προπονητού στίβου, αλλά και πάλι περιορίστηκε απλώς να εκφράσει την λύπη του για το γεγονός, εφόσον τα σχετικά με την αποκάλυψη του δημοσιεύματα ανταποκρίνονταν στην αλήθεια. Το ίδιο ουσιαστικά έπραξε απολογούμενος και ενώπιον της Ε.ΦΙ.Π. (βλέπε πρακτικά σελ. 58 και 59) λέγοντας μεταξύ άλλων «...δεν είχαμε και καμία δικαιοδοσία, τουλάχιστον μέχρι να οριστικοποιηθεί κάποια διαδικασία, για να μπορέσουμε να τον εγκαλέσουμε για οτιδήποτε, προφανώς και γιατί μεταξύ των πολλών άλλων, επρόκειτο για μια ιδιωτική στιγμή, η οποία καταδικάστηκε από τη νομοθεσία της Σουηδίας, και βεβαίως, με βάση και τα μετέπειτα γεγονότα κρίθηκε και δικάστηκε και από την Ε.ΦΙ.Π. και δεν ξέρω και από πού αλλού».

Με τον τρόπο αυτό, μέχρι και σήμερα, ουδέν πειθαρχικό μέτρο του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. κατά του παραπάνω προπονητή στίβου έχει ληφθεί.

Για την ύπαρξη ευθύνης του εγκαλουμένου, υπό το πρίσμα πάντοτε των διατάξεων περί φιλάθλου ιδιότητας, θα πρέπει να ελεγχθεί η συνδρομή τριών σωρευτικώς προϋποθέσεων:

- α) αν πράγματι ο κ. Λ. Π. ενεπλάκη σε υπόθεση χρήσεως ναρκωτικών ουσιών κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Στίβου στο Γκέτεμποργκ Σουηδίας (7/8 – 13/8),
- β) αν ο εγκαλούμενος Πρόεδρος του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. κ. Β. Σ. έλαβε γνώση της εμπλοκής αυτής του κ. Λ. Π., χωρίς πάντως να απαιτείται εκτενής γνώση και πληροφόρηση επί όλων των λεπτομερειών και των γεγονότων που έλαβαν χώρα και
- γ) αν ο εγκαλούμενος συγκάλυψε την ως άνω εμπλοκή, είτε δια θετικών ενεργειών του είτε παραλείποντας να προβεί στις απαιτούμενες ενέργειες, που επιβάλλονταν ενόψει της σοβαρότητας της υπόθεσης και της ιδιότητάς του ως Προέδρου του Σ.Ε.Γ.Α.Σ.

2. Ως προς τη συνδρομή των ως άνω τριών προϋποθέσεων, αναφέρονται τα εξής:

- α) Η εμπλοκή του κ. Λ. Π. σε υπόθεση χρήσεως ναρκωτικών ουσιών (κοκαΐνης) κατά τη διάρκεια του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Στί-

βου, που διεξήχθη μεταξύ 7 και 13.8.2006 στο Γκέτεμποργκ Σουηδίας έχει πλήρως αποδειχθεί. Όπως προέκυψε από τα στοιχεία που ετέθησαν υπ' όψη της Επιτροπής και που οδήγησαν στην λήψη της υπ' αριθ. 35/2006 κυρωτικής αποφάσεώς της, κατά τη διάρκεια εορταστικής εκδήλωσης (πάρτυ) που είχε οργανωθεί προς τιμή του τριπλούνίστα Κριστιάν Όλσον, το βράδυ μεταξύ 12 και 13.08.2006, η σουηδική αστυνομία διενέργησε έλεγχο με σκοπό να διακριβωθεί περίπτωση χρήσης ή εμπορίας ναρκωτικών ουσιών. Στο πλαίσιο της εν λόγω έρευνας, ο Λ Π, ο οποίος συμμετείχε στο Πρωτάθλημα υπό την ιδιότητα του Συντονιστή Υψηλού Αθλητισμού του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και παρευρισκόταν στην εκδήλωση, προσήχθη σε αστυνομικό τμήμα του Γκέτεμποργκ και υποβλήθηκε σε εξέταση ούρων, αλλά και σε σχετική ανάκριση από τα αρμόδια αστυνομικά όργανα....

- β) Ήδη από την 13.08.2006, ο σουηδικός τύπος ξεκίνησε να δημοσιεύει σειρά άρθρων, στα οποία γινόταν εκτενής αναφορά στα γεγονότα της προηγούμενης νύκτας (12.08.2006 προς 13.08.2006). Στα εν λόγω από 13 έως 16.08.2006 δημοσιεύματα κατονομάζονταν οι εμπλεκόμενοι Σουηδοί αθλητές (Patrik Sjoberg, Sven Nylander και Patrik Lovgren), ενώ ταυτόχρονα εγένετο αναφορά σε έναν ακόμη Έλληνα της ελληνικής αθλητικής αποστολής χωρίς αυτός να κατονομάζεται παρά μόνον ως προς την ιδιότητά του (προπονητής). Για το σύνολο των εμπλεκομένων (δηλαδή και για τον μη κατονομαζόμενο Έλληνα), ο Σουηδικός Τύπος ανέφερε, ότι προσήχθησαν στο Αστυνομικό Τμήμα, ότι διεξήχθη εκεί σωματικός έλεγχος και εξέταση ούρων, καθώς επίσης ότι τα δείγματα ούρων ήταν και για τους πέντε θετικά. Αν και για το ευρύ κοινό δεν είχε καταστεί γνωστή η ταυτότητα του Έλληνα παράγοντα, στον οποίο αφορούσαν τα δημοσιεύματα περί αστυνομικού ελέγχου και χρήσεως ναρκωτικών ουσιών, είναι δεδομένο, ότι ο εγκαλούμενος, Πρόεδρος του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και παρών στο Γκέτεμποργκ εκείνες της ημέρες, γνώριζε σαφώς περί ποιού προσώπου εγένετο λόγος. Μάλιστα, σύμφωνα με την κατάθεση της δημοσιογράφου κας Μ. Α. (βλέπε πρακτικά υπόθεσης Λ. Π. σελ. 29 – 32), επειδή ακριβώς αυτή εγνώριζε πλήρως τα σουηδικά δημοσιεύματα περί συμμετοχής του κ. Α. Π., τα οποία εν μέρει αναπαρήγαγε και σε άρθρα της, από 14 έως 16.08.2006 στην εφημερίδα «SportDay», τόσο στο Γκέτεμποργκ όσο και κατόπιν στην Αθήνα, επίε-

ξε φορτικά τον κ. Β. Σ. σαν Πρόεδρο του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. να πάρει θέση στο γεγονός. Πράγματι, όπως καταθέτει και ο ίδιος ο εγκαλούμενος (βλέπε πρακτικά σελ. 35 – 36), στους κύκλους της ελληνικής αποστολής και των παρευρισκόμενων Ελλήνων δημοσιογράφων δημιουργήθηκε θόρυβος, όχι γενικώς και αορίστως, αλλά σε σχέση βεβαίως με τον συγκεκριμένο παράγοντα, ήτοι τον κ. Λ. Π.. Για το λόγο αυτό εξάλλου, ο κ. Β. Σ., σύμφωνα με την κατάθεσή του (βλέπε πρακτικά σελ. 37), σε τηλεφωνική συνομιλία που έλαβε χώρα μετά την αποχώρηση του κ. Λ. Π. από τη Σουηδία, σε ενδιάμεσο σταθμό μεταξύ Σουηδίας και Ελλάδας την 14.08.2006 επιβεβαίωσε από τον ίδιο τον κ. Λ. Π. την διενέργεια εις βάρος του αστυνομικού ελέγχου (εξακριβωση ταυτότητας και σωματικός έλεγχος) για τις πράξεις που του αποδίδονταν. Ο ίδιος ο κ. Λ. Π., στην κατάθεση που έδωσε ενώπιον της Επιτροπής (βλέπε πρακτικά υπόθεσης Λ. Π. σελ. 27) παρουσιάζει τα γεγονότα διαφοροποιημένα χρονικά κατά μία ημέρα, ισχυριζόμενος ότι την ίδια της σύλληψής του ημέρα (13.08.2006), ενημέρωσε τον κ. Β. Σ. για το τι έγινε, υποβαθμίζοντας απλώς την βαρύτητα των εν λόγω γεγονότων.

Από την κατάθεση του κ. Β. Σ. ενώπιον της Επιτροπής (πρακτικά σελ. 36), προκύπτει ότι αυτός στις 14.08.2006, ζήτησε από τη συνοδό που του είχε παραχωρήσει η Οργανωτική Επιτροπή να προσφύγει σ' αυτήν για να ενημερωθεί τι συμβαίνει, λόγω της έντονης ανησυχίας του εκ των δημοσιευμάτων και των πιέσεων που δεχόταν από δημοσιογράφους κ.λπ. Αν και με τα από 11 και 15.01.2007 έγγραφα της Οργανωτικής Επιτροπής που προσκομίστηκαν στην Ε.ΦΙ.Π. στο πλαίσιο της έρευνάς της, από τον δημοσιογράφο κ. Γ. Σ., προκύπτει ότι ουδέποτε χορηγήθηκε από την Οργανωτική Επιτροπή συνοδός στην Ελληνική Αποστολή, επειδή δεν ζητήθηκε κάτι τέτοιο, καθώς επίσης και το ότι η Οργανωτική Επιτροπή ουδέποτε ρωτήθηκε για το συγκεκριμένο θέμα, όμως η αναφορά και μόνο του κ. Β. Σ. στο γεγονός αυτό αποδεικνύει, είτε την επίγνωση της σοβαρότητας του θέματος, εφόσον η κατάθεσή του είναι αληθής, είτε την προσπάθειά του να δικαιολογήσει την αδράνειά του, εφόσον η κατάθεσή του είναι ψευδής. Και στις δύο περιπτώσεις τεκμαίρεται η πλήρης γνώση του κ. Β. Σ. για την σοβαρότητα της κατάστασης ήδη από την πρώτη ημέρα της διαμόρφωσής της και η υποχρέωσή του για την

συνεπή παρακολούθηση, διερεύνηση και πειθαρχικό έλεγχο της υποθέσεως.

Από τα παραπάνω προκύπτει σαφώς, ότι ο εγκαλούμενος, ήδη από τις 13.8.2006, σε κάθε δε περίπτωση το αργότερο από 14.8.2006 είχε πληροφορηθεί από τον ίδιο τον κ. Α. Π. και σε συνδυασμό με το περιεχόμενο των ανωτέρω αναφερομένων δημοσιευμάτων των σουηδικών και ελληνικών εφημερίδων περί προσαγωγής, ανακρίσεως και εξέτασης ούρων συνολικά πέντε Σουηδών και Ελλήνων αθλητών και παραγόντων - για τους οποίους γίνεται μάλιστα ρητή μνεία ότι τα δείγματα ευρέθησαν θετικά - γνώριζε, ότι ο κ. Α. Π. ήταν αναμεμιγμένος στην συγκεκριμένη υπόθεση, όντας προδήλως σε θέση να ταυτοποιήσει το περιεχόμενο των εν λόγω δημοσιευμάτων με το συγκεκριμένο μέλος της Ελληνικής αποστολής. Η γνώση του δε αυτή καθίσταται και αντικειμενικά βεβαία την 23.08.2006, μετά τη δημοσίευση άρθρου της εφημερίδας «ΑΥΡΙΑΝΗ» με τίτλο «ΤΟ ... ΒΟΥΛΩΣΕ Ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΤΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΚΑΪΝΗ», στο οποίο αναφέρονται αποσπασματικά τα εξής: «Ένοχη σιωπή κρατά ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. σχετικά με την υπόθεση Α. Π., αν και έχουν περάσει περισσότερες από 15 ημέρες από το θλιβερό περιστατικό του Γκέτεμποργκ. Δύο μέρες πριν τελειώσει το Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Στίβου στην σουηδική πόλη, το αθλητικό κίνημα συγκλονίστηκε από την είδηση ότι παλαιοί και εν ενεργεία πρωταθλητές συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια ενός πάρτι από την Αστυνομία για κατοχή και χρήση κοκαΐνης. Στην υπόθεση εμπλεκόταν και ένας Έλληνας προπονητής και αφού κανείς άλλος, πλην του Α Π, Έλληνας δεν βρισκόταν στο πάρτι, οι υποψίες στράφηκαν στον παλαιό πρωταθλητή του ύψους». Στο παραπάνω άρθρο της ελληνικής εφημερίδας επιβεβαιώνεται ουσιαστικά το αυτονόητο, ότι ο εμπλεκόμενος στην επίμαχη υπόθεση Έλληνας προπονητής δεν ήταν άλλος από τον Α. Π. ταυτοποίηση, η οποία, για τους λόγους που αναφέρονται παραπάνω, είχε ήδη γίνει από τον Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και τον Πρόεδρό του κ. Β. Σ. ήδη από την 13.08.2006. Η ημερομηνία αυτή θα πρέπει συνεπώς να θεωρηθεί ως χρονική αφετηρία, βάσει της οποίας θα εκτιμηθούν οι περαιτέρω πράξεις ή παραλείψεις του εγκαλούμενου, ως Προέδρου του Σ.Ε.Γ.Α.Σ., σχετικά με τη συγκεκριμένη υπόθεση.

γ) Προκειμένου να διερευνηθεί η τυχόν ανάμιξη του κ. Α. Π. στην περιγραφόμενη ανωτέρω υπόθεση χρήσεως ναρκωτικών ουσιών, ο

Σ.Ε.Γ.Α.Σ. με εντολή του εγκαλουμένου Προέδρου του προέβη σε συγκεκριμένες ενέργειες, οι οποίες, στο σύνολό τους, έπονται χρονικά της δημοσίευσης του άρθρου της ΑΥΡΙΑΝΗΣ, την 23.8.2006 και έχουν αναλυτικά ως εξής:

- I) Στις 24.08.2006, ο Γενικός Γραμματέας του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. κ. Β, κατόπιν τηλεφωνικής εντολής του κ. Β. Σ., ο οποίος σύμφωνα με την κατάθεσή του βρισκόταν σε διακοπές, επικοινωνήσε με το Γραφείο Τύπου της Ελληνικής Πρεσβείας στη Σουηδία και συγκεκριμένα με τον κ. Γ, τότε επικεφαλής του Γραφείου Τύπου, ζητώντας να μάθει εάν έχουν υπάρξει συγκεκριμένα δημοσιεύματα στις σουηδικές εφημερίδες την συγκεκριμένη χρονική στιγμή (23 – 24.08.2006) περί εμπλοκής του κ. Λ. Π. στην επίμαχη υπόθεση χρήσεως ναρκωτικών.
- II) Την 25.08.2006, ο κ. Ι. Β. απέστειλε στον κ. Γ ηλεκτρονικό μήνυμα (e – mail), με το εξής περιεχόμενο: «Σε συνέχεια της τηλεφωνικής μας επικοινωνίας σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΑΥΡΙΑΝΗ» της 23.08.2006 που αναφέρει ότι σε πάρτυ που έγινε στις 11.08.2006 στο Γκέτεμποργκ από τον πρώην Πρωταθλητή και Ολυμπιονίκη Π. Σιόμπεργκ, έγιναν συλλήψεις κάποιων από την Σουηδική Αστυνομία για κατοχή και χρήση κοκαΐνης και ότι στην υπόθεση αυτή εμπλέκεται ο πρώην Πρωταθλητής μας κ. Λ. Π. Θα θέλαμε να σας επιβεβαιώσουμε ότι ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. ενδιαφέρεται να γνωρίζει αν υπήρξε εμπλοκή στην υπόθεση «κατοχή και χρήση κοκαΐνης» οποιουδήποτε Έλληνα που έλαβε μέρος στο εν λόγω πάρτυ και μάλιστα με έγγραφο της εκεί Αστυνομίας. Το σχετικό δημοσίευμα έχει σταλεί στο φαξ 0046854566014...».
- Όπως προκύπτει από την με ημερομηνία 06.11.2006 επιστολή του Πρέσβη προς την Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος, στο προφορικό αίτημα του κ. Ι. Β. δόθηκε αρνητική απάντηση, διότι τα υπάρχοντα τότε δημοσιεύματα των σουηδικών εφημερίδων δεν κατονόμαζαν ρητά τον κ. Λ. Π. ως εμπλεκόμενο, όπως άλλωστε δεν τον κατονόμαζαν ούτε και κατά το διάστημα από 14 – 16.08.2006. Επίσης, σύμφωνα με το από 13.11.2006 έγγραφο του Πρέσβη προς την Ε.ΦΙ.Π. το ηλεκτρονικό μήνυμα της 25.08.2006 προς τον κ. Γ. και μέσω αυτού προς τον συνεργάτη του Έλληνα Πρέσβη, κ. Ι Β ετέθη και αυτό στο αρχείο, χωρίς να γίνουν περαιτέρω ενέργειες

εκ μέρους της Πρεσβείας, διότι σύμφωνα με τα δύο παραπάνω έγγραφα του Πρέσβη προς την Ε.ΦΙ.Π., ουδέποτε ζητήθηκε από τον Σ.Ε.Γ.Α.Σ. εγγράφως και ρητά να διεξάγει έρευνα στην Αστυνομία ή στις Δημόσιες Αρχές και να ενημερωθεί ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. Τούτο επιβεβαιώνεται και με τα από 10 και 14.11.2006 έγγραφα της αρμόδιας αστυνομικής αρχής, η οποία δηλώνει ότι ουδέποτε ήλθε σε επαφή με τον Σ.Ε.Γ.Α.Σ. για το θέμα αυτό, όπως εμφανίζεται και σε σχετικό δημοσίευμα στην εφημερίδα «ΒΗΜΑ» της 15.11.2006.

III) Μετά τη λήξη της από 03.11.2005 συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. με τον κ. Α. Π., την 30.09.2006 (σύμβαση που κατατέθηκε στην Ε.ΦΙ.Π. σε φωτοτυπία, ανυπόγραφη και χωρίς θεώρηση από την αρμόδια Δ.Ο.Υ.), ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. αν και δεν ανανέωσε την συνεργασία του με τον κ. Α. Π., χωρίς πάντως να προκύπτει από τα Πρακτικά του Δ.Σ. στις 25.10.2006, αν τούτο έγινε εξαιτίας των επίμαχων γεγονότων, όμως τον χρησιμοποίησε με την ίδια ιδιότητα στους Βαλκανικούς Αγώνες στην Βάρνα Βουλγαρίας, έως τις 20.10.2006, αν και ήταν πλέον γνωστή «τους πάσι» η εμπλοκή του κ. Α. Π. στην επίδικη υπόθεση, αφού εν τω μεταξύ είχε σωρευθεί πλήθος δημοσιευμάτων όχι μόνο περί της εμπλοκής αλλά και της βεβαίας ενοχής του κ. Α. Π.

IV) Την 24.10.2006, όταν δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» εκτενές άρθρο με τίτλο «ΚΑΙ Ο Π ΠΗΡΕ ΤΗΝ ΚΟΚΑ ΤΟΥ ΣΤΟ ΠΑΡΤΙ ΤΟΥ ΟΛΣΟΝ ΣΤΟ ΓΚΕΤΕΜΠΟΡΓΚ», σχετικά με την καταδίκη του κ. Α Π από τις σουηδικές αρχές (το οποίο εν συνεχεία αναδημοσιεύθηκε σε πλήθος άλλων εφημερίδων), ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. εξέδωσε σχετικό δελτίο Τύπου με το εξής περιεχόμενο: «Σχετικά με σημερινό δημοσίευμα της Εφημερίδος «ΤΟ ΒΗΜΑ» που αφορά την υπόθεση του κ. Α Π, διευκρινίζονται τα εξής: Ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και προσωπικά ο Πρόεδρος του κ. Β Σ, δεν είχε και δεν έχει μέχρι σήμερα ΚΑΜΙΑ επίσημη ή ανεπίσημη ενημέρωση για τα στοιχεία που παραθέτει η έγκυρη εφημερίδα στο σημερινό της δημοσίευμα. Τόσο ο ίδιος ο κ. Α. Π. προσωπικά, που κλήθηκε να δώσει εξηγήσεις όταν δημοσιοποιήθηκε το θέμα στο παρελθόν, όσο και η Ελληνική Πρεσβεία της Στοκχόλμης, στην οποία ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. προσέφυγε έγκαιρα για αναζήτηση στοιχείων και πληροφοριών από

τις επίσημες Σουηδικές Αρχές, ΔΕΝ επιβεβαίωσαν ότι υπήρξαν αξιόποινες πράξεις εκ μέρους του κ. Λ. Π. Με αφορμή δε τις δηλώσεις του κ. Αρνε Λιουγκβιστ δηλώνουμε ότι ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. ΔΕΝ έχει μέχρι σήμερα καμία έγγραφη ή προφορική ενημέρωση για αυτό το πολύ σοβαρό θέμα, από καμία διεθνή αθλητική αρχή, από τις τόσες στις οποίες μετέχει ως Πρόεδρος ή ως Μέλος ο κ. Λιουγκβιστ, ώστε να πάρει θέση. Σήμερα δηλώνουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, ότι καταδικάζουμε απερίφραστα τέτοιες παραβατικές συμπεριφορές, εφόσον ΑΠΟΔΕΙΧΘΕΙ το περιεχόμενο του δημοσιεύματος ακριβές και δηλώνουμε ότι η Ομοσπονδία δεν μπορεί και δεν επιθυμεί να έχει καμία σχέση με οποιονδήποτε ΑΠΟΔΕΙΧΘΕΙ ότι έχει υποπέσει σε αυτές».

- V) Την 25.10.2006, το επίμαχο θέμα συζητήθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο του Σ.Ε.Γ.Α.Σ., με μόνη την εισήγηση του Προέδρου κ. Β. Σ., ο οποίος μάλιστα δήλωσε ενώπιον του συμβουλίου σειρά ενεργειών δικών του, όπως αίτημα στην Πρεσβεία να ερευνήσει μέσω της Αστυνομίας καθώς και ερώτημα στην Οργανωτική Επιτροπή πριν αποχωρήσουν από το Γκέτεμποργκ, ενέργειες που, όπως προαναφέρθηκε, απορρίπτονται από τους υποτιθέμενους αποδέκτες τους. Τέλος στο Δ.Σ. εκδηλώθηκε από τον κ. Β. Σ. η λύπη του για το γεγονός.

3. Στην αλληλουχία των παραπάνω πράξεων και παραλείψεων του εγκαλουμένου κ. Β. Σ., οι οποίες αποδεικνύουν την εξαρχής γνώση του, αν όχι περί της ποινικής τιμωρίας του κ. Λ. Π., σε κάθε περίπτωση περί της εμπλοκής του ως χρήστη ναρκωτικών στην επίδικη υπόθεση, προστίθεται και μια σειρά μεταγενέστερων ενεργειών του, οι οποίες αντικειμενικά κατατείνουν στην συγκάλυψη της υποθέσεως μέχρι και την ημέρα της απολογίας του.

- α) Αρνήθηκε αδικαιολόγητα να καταθέσει ως μάρτυρας στην υπόθεση Λ. Π., ακόμη και μετά τις επί τούτου διευκρινίσεις που του παρείχε η Επιτροπή με το από 6691/147/15.11.06 έγγραφό της.
- β) Αρνήθηκε αδικαιολόγητα με το από 11.1.2007 έγγραφό του που πήρε αριθμ. Πρωτ. Ε.Ο.Ε. και Ε.ΦΙ.Π.: 7229/216/11.1.2007 να χορηγήσει στην Επιτροπή το πλήρες πρακτικό συνεδριάσεων Δ.Σ. του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. της 25.10.2006 που ο ίδιος είχε προτείνει ως μέσον υπεράσπισής του,

το οποίο τελικά κατατέθηκε στην Επιτροπή μετά από απόφαση του Δ.Σ. του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. την 18.01.2007.

- γ) Αρνήθηκε να καλέσει τον κ. Α. Π. σε απολογία ή σε επίσημη παροχή διευκρινήσεων επί της υπόθεσης, αρκούμενος στις προφορικές συζητήσεις και ανεπίσημες διαβεβαιώσεις του κ. Α. Π., παρά τον γενικό θόρυβο που είχε προκληθεί όλο αυτό το διάστημα στην ελληνική κοινωνία και στο ελληνικό αθλητικό κίνημα, ακόμη και μετά την 25.10.2006.

4. Όπως εκτέθηκε ανωτέρω, ως χρονική αφετηρία της γνώσεως του Προέδρου του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. κ. Β. Σ. περί εμπλοκής του κ. Α. Π. σε υπόθεση χρήσεως ναρκωτικών ουσιών θα πρέπει να θεωρηθεί η 13.08.2006, δηλαδή η επομένη ημέρα των επίμαχων γεγονότων. Ήδη από τη στιγμή εκείνη ο εγκαλούμενος είχε την ευχέρεια να ταυτοποιήσει το περιεχόμενο των δημοσιευμάτων του σουηδικού τύπου με το πρόσωπο του κ. Α. Π. και να προβεί σε συγκεκριμένες ενέργειες προκειμένου να διερευνηθεί η ακρίβεια των δημοσιευμάτων. Εάν πράγματι ο κ. Β. Σ. είχε στείλει την διερμηνέα, που όπως εκθέτει του είχε παραχωρηθεί από την οργανωτική επιτροπή, να διερευνήσει το θέμα, θα είχε σαφή πληροφόρηση, τουλάχιστον από τον σουηδικό τύπο για την εμπλοκή του κ. Α. Π. στην υπόθεση.

5. Ως πρώτη χρονικά ενέργεια του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. καταγράφεται η τηλεφωνική επικοινωνία του Γενικού Γραμματέα κ. Β. κατόπιν εντολής του κ. Β. Σ. με τον εκπρόσωπο Τύπου της Ελληνικής Πρεσβείας κ. Γ.. Η επικοινωνία αυτή έλαβε χώρα την 24.8.2006, δηλαδή 11 ημέρες αφότου ο εγκαλούμενος έλαβε επαρκείς πληροφορίες για την τέλεση αξιόποινων πράξεων εκ μέρους του κ. Α. Π. (13.08.2006). Δεν μπορεί επίσης να θεωρηθεί συμπτωματικό το γεγονός, ότι ο μηχανισμός του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. δραστηριοποιήθηκε αμέσως μετά το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΑΥΡΙΑΝΗ» (23.08.2006), όταν δηλαδή η υπόθεση έλαβε μεγάλη έκταση και στην Ελλάδα και ανέκλυπτε πλέον σοβαρός κίνδυνος να εκτεθεί η Ομοσπονδία, εάν παρέμενε άπραγη. Οι χρονικές συγκυρίες δημιουργούν την εύλογη πεποίθηση, ότι ο εγκαλούμενος, μέχρις ότου δημοσιοποιηθεί η υπόθεση στην Ελλάδα, απέφυγε να δώσει έκταση ή να προβεί σε συγκεκριμένες ενέργειες, προσδοκώντας ενδεχομένως ότι το ζήτημα δεν θα λάβαινε περαιτέρω διαστάσεις, που να καθιστούν αναπόφευκτη τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων εις βάρος του κ. Α. Π.. Η πεποίθηση αυτή ενισχύεται από το γεγονός, ότι κατά την πρώτη τηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ του κ. Β. και του κ. Γ., το ενδι-

αφέρον του πρώτου εντοπίστηκε όχι τόσο στην αναζήτηση πληροφοριών για το γεγονός καθαυτό, αλλά στην αναζήτηση δημοσιευμάτων, ώστε να διαπιστώσει προφανώς πόσο μεγάλη έκταση είχε λάβει η υπόθεση.

6. Η αποστολή προς την Ελληνική Πρεσβεία ηλεκτρονικού μηνύματος προς αναζήτηση συγκεκριμένων πληροφοριών, την 25.08.2006, αποτελεί ουσιαστικά την πρώτη και τελευταία επίσημη ενέργεια του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. με σκοπό τη διερεύνηση της υπόθεσης Λ. Π. Ωστόσο, και η ενέργεια αυτή αποδυναμώθηκε τελικά από το γεγονός, ότι ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ., ενώ ήτο πλέον γνωστή η συμμετοχή του κ. Λ. Π. στην υπόθεση, δεν ζήτησε από την Ελληνική Πρεσβεία να προβεί σε συγκεκριμένες ενέργειες αλλά απλώς διατύπωνε το ενδιαφέρον του, μην τυχόν υπήρχε θέμα με οποιονδήποτε Έλληνα. Βέβαια ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. ζητεί στο τέλος να ενημερωθεί και με έγγραφο της εκεί Αστυνομίας, όμως από την 25.08.2006 και εντεύθεν απέφυγε να έλθει σε νέα επικοινωνία με την Πρεσβεία. Τούτο καθίστατο κατά την κρίση της Επιτροπής επιβεβλημένο, από τη στιγμή που η Πρεσβεία είχε ουσιαστικώς αφήσει αναπάντητα τα ερωτήματα που είχε θέσει ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ., χωρίς εν προκειμένω να διερευνούμε την βασιμότητα των ισχυρισμών της, ότι δηλαδή δεν της ζητήθηκε να ενεργήσει και ότι το email δεν είχε απευθυνθεί στην Πρεσβεία αλλά μόνο στο γραφείο τύπου. Σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να ερμηνευθεί πάντως από τον Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και τον εγκαλούμενο η σιωπή της Πρεσβείας, ως έμμεση απάντηση περί μη εμπλοκής του κ. Λ. Π. στην εξεταζόμενη υπόθεση χρήσεως ναρκωτικών.

7. Η ως άνω ανεπίτρεπτη αδράνεια του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και του εγκαλουμένου, ως Προέδρου του, διήρκεσε μέχρι την 24.10.2006 (δηλαδή περί τους 2 μήνες από την αποστολή του e-mail προς την Ελληνική Πρεσβεία και 70 ημέρες από την ημέρα που ο απολογούμενος έλαβε γνώση της υπόθεσης Π.), όταν δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ», άρθρο του δημοσιογράφου κ. Γ. Δ., στο περιεχόμενο του οποίου γινόταν δημοσίευση συγκεκριμένων στοιχείων, που καθιστούσαν πλέον βεβαία όχι μόνο την εμπλοκή αλλά και την καταδίκη του κ. Λ. Π. από τις σουηδικές αρχές. Αλλά και τότε ακόμη ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. με έκδοση Δελτίου Τύπου σχετικού με την υπόθεση, δεν παίρνει σαφή και κατηγορηματική θέση κατά του γεγονότος, παρά την ύπαρξη των δημοσιευμένων καταδικαστικών αποφάσεων. Ακόμη όμως και η μικρή, κατά τα ανωτέρω, σημασία του Δελτίου αυτού αποδυναμώνεται και πάλι από την επιλεγείσα χρονική συγκυρία, αφού εκδόθηκε μετά τη δημοσίευση του άρθρου του κ. Γ. Δ., ο οποίος παρείχε κρίσιμα στοιχεία, που ο Πρόεδρος του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. όφειλε να έχει πρώ-

τος πληροφορηθεί με δικές του αποφασιστικές ενέργειες. Και στην περίπτωση αυτή (όπως και στην περίπτωση της αποστολής ηλεκτρονικού μηνύματος του κ. Β. προς το Γραφείο Τύπου της Ελληνικής Πρεσβείας), η αντίδραση του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. κρίνεται όψιμη και βεβιασμένη, προϊόν περισσότερο της πίεσεως των εξελίξεων και της ανεξέλεγκτης αρνητικής δημοσιότητας, παρά γνήσια πρωτοβουλία και έκφραση πραγματικής βούλησης εκ μέρους του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και του Προέδρου του για διερεύνηση και πειθαρχικό έλεγχο της υπόθεσης.

8. Εξίσου «ατελέσφορος» κρίνεται εξάλλου και η αναφορά στα επίμαχα γεγονότα εκ μέρους του εγκαλουμένου κατά τη διάρκεια της από 25.10.2006 συνεδρίασης του Δ.Σ. του Σ.Ε.Γ.Α.Σ., ο οποίος δεν εισηγείται την λήψη συγκεκριμένων μέτρων εις βάρος του κ. Α. Π., αλλά απλώς εκφράζει τη θλίψη του για το γεγονός. Παρά το γεγονός ότι εμφανίζεται ως «κύρωση» εις βάρος του κ. Α. Π. η μη ανανέωση της ορισμένου χρόνου συμβάσεώς του που είχε λήξει την 30.09.2006, ουδείς εκ των εκπροσώπων του Σ.Ε.Γ.Α.Σ., ούτε βεβαίως και ο ίδιος ο εγκαλούμενος ανέφερε ποτέ ρητώς, ότι η μη ανανέωση της συνεργασίας του Σ.Ε.Γ.Α.Σ με τον κ. Α. Π. συνιστά «τιμωρία» του, αλλά αντίθετα, το εν λόγω «έργο» ανατέθηκε ουσιαστικά στην δημοσιογραφική πέννα και τις αθλητικές εφημερίδες, οι οποίες συνέδεσαν τη μη ανανέωση της συμβάσεως του κ. Α. Π. με τα επίμαχα γεγονότα. Ακόμη και μετά την 25.10.2006 στον προπονητή στίβου κ. Α. Π. ουδεμία πειθαρχική κύρωση ή έστω ρητή και κατηγορηματική εκδήλωση για την απαξία των πράξεών του έχει διατυπωθεί μέχρι και σήμερα από τον Σ.Ε.Γ.Α.Σ. Αντίθετα ο κ. Α. Π. επιβραβεύτηκε από τον Σ.Ε.Γ.Α.Σ., αφού και για ένα περίπου μήνα μετά την λήξη της συμβάσεως του (30.09.2006) ασκούσε ακώλυτα τα υπηρεσιακά του καθήκοντα ως προπονητής – συντονιστής της Εθνικής Ομάδας στους Βαλκανικούς Αγώνες στη Βάρνα της Βουλγαρίας στις 14 – 20.10.2006.

9. Από το σύνολο των ανωτέρω πράξεων και παραλείψεων του Σ.Ε.Γ.Α.Σ., και του Προέδρου του κ. Β. Σ., δημιουργείται η διάχυτη εντύπωση, ότι ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ., η μεγαλύτερη Ομοσπονδία της χώρας, αντί να πρωτοστατήσει στην αναζήτηση και διερεύνηση μιας τόσο σοβαρής υπόθεσης για τη χώρα και τον αθλητισμό, όπως η χρήση ναρκωτικών ουσιών από έναν πρώην μεγάλο αθλητή και νυν συντονιστή προπονητή υψηλού αθλητισμού, ο οποίος θα έπρεπε να αποτελεί παράδειγμα για την αθλουμένη νεολαία, ουσιαστικά αρκέστηκε στο να καιροφυλακτεί για τις εξελίξεις και τα δημοσιεύματα, όχι με σκοπό τον πειθαρχικό έλεγχο της υποθέσεως, αλλά την κατά το δυνατόν

συγκάλυψή της με τέτοιο τρόπο ώστε να μην εκτεθεί ενώπιον της αθλητικής κοινότητας. Επομένως, κατά την κρίση της Επιτροπής, οι ενέργειες αυτές όχι μόνο δεν συνιστούν «minimum» οφειλομένων ενεργειών, λαμβανομένου μάλιστα υπ' όψη του μεγέθους του Σ.Ε.Γ.Α.Σ., της οργάνωσής του και της βαρύτητας της συγκεκριμένης υπόθεσης, αλλά αποτελούν επιφανειακές αντιδράσεις, που πάντοτε ακολουθούσαν και ποτέ δεν προηγούνταν των εκάστοτε δημοσιευμάτων, δημιουργώντας την εύλογη πεποίθηση, ότι ο Πρόεδρος του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. ανέμενε πρώτα την εξέλιξη της δημοσιογραφικής έρευνας και εκ των υστέρων καθόριζε αναλόγως την πορεία πλεύσης του, με αποκλειστικό γνώμονα την «τύποις» κάλυψη της θέσης του.

10. Επειδή από τα παραπάνω εκτιθέμενα προκύπτουν πλήρως και αβιάστως τα εξής:

- α) Η πρόθεση του εγκαλουμένου κ. Β. Σ. να συγκάλυψει την υπόθεση Λ. Π. και όχι να την οδηγήσει σε πειθαρχικό έλεγχο και πειθαρχική τιμωρία, αν και ε γνώριζε την ποινική τιμωρία του κ. Λ. Π. από τις Σουηδικές αρχές, και οπωσδήποτε την εκ μέρους του χρήση κοκαΐνης την 13.08.2006.
- β) Η πραγματοποίηση αυτής της πρόθεσης με τις άνω εκτεθείσες πράξεις και παραλείψεις που σημειώθηκαν από 13.08.2006 μέχρι και 25.10.2006, που συνεχίζονται δε μέχρι και σήμερα, επέχει για τον αθλητισμό και το φιλάθλο πνεύμα ιδιαίτερη απαξία αφού αναφέρεται σε συγκάλυψη υπόθεσης χρήσης ναρκωτικών του Συντονιστή – Προπονητή Υψηλού Αθλητισμού του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και προβεβλημένου πρώην πρωταθλητού.
- γ) Η απαξία της πρόθεσης και της συντελεσθείσας συγκάλυψης επιτείνεται από το γεγονός ότι σ' αυτήν ενέχεται ο ίδιος ο Πρόεδρος του Σ.Ε.Γ.Α.Σ., ο οποίος θα έπρεπε να λειτουργεί ως θεματοφύλακας του κύρους της Ομοσπονδίας και της διαφύλαξης του Φιλάθλου Πνεύματος.

Για τους λόγους αυτούς

Η Ε.Φ.Ι.Π. επιβάλλει ομόφωνα στον κ. Β Σ, υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου του Σ.Ε.Γ.Α.Σ., την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για 2,5 έτη, με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού της συμμετοχής του, υφ' οιανδήποτε ιδιότητα στα κάθε είδους αθλητικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε σε διάσκεψη της Επιτροπής την 18η Ιανουαρίου 2007 και δημοσιεύθηκε στο Χαλάνδρι την 23η Ιανουαρίου 2007.

20. ΑΣΕΑΔ 56/2007 (Τμήμα Α')

Πρόεδρος: Ιωάννης Σίδερης

Μέλη: Αθανασία Κακούση, Ιωάννα Μαργέλλου - Μπουλαδάκη,
Αικατερίνη Καρφάκη, Παναγιώτης Αθανασίου.

Νομική φύση της ΕΦΠΠ ως διοικητικής Επιτροπής που δεν επιτελεί προανακριτικό ή δικαιοδοτικό έργο. Η στέρηση της φίλαθλης ιδιότητας αποτελεί ιδιόμορφη πειθαρχικής φύσεως διοικητική ποινή. Η αδράνεια συλλογής στοιχείων ή η προσπάθεια συγκάλυψης παραβατικής συμπεριφοράς, ως λόγος στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας, πρέπει να είναι απότοκη πλήρως αποδεδειγμένης γνώσης.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση από 24-1-2007 (αριθμ. έκθ. κατάθ. 25/25-12007) προσφυγή, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση της 40/2007 απόφασης της Επιτροπής Φιλάθλου Πνεύματος (Ε.ΦΙ.Π.), που λειτουργεί παρά την Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή (Ε.Ο.Ε.), με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος του, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν, ποινή στέρησης της φίλαθλης ιδιότητας διάρκειας 2,5 ετών. Η ένδικη προσφυγή έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, κατά το άρθρο 126 παρ. 1 του Ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 46 Ν. 3057/2002, ενώπιον αυτού του Συμβουλίου, που είναι αρμόδιο για την εκδίκασή της, κατ' άρθρο 124 περ. δ του ως άνω Νόμου, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 44 του Ν. 3057/2002, και σύμφωνα με το οποίο το Α.Σ.Ε.Α.Δ. εκδικάζει τις προσφυγές κατά αποφάσεων της Επιτροπής Φιλάθλου Πνεύματος του άρθρου 130, έχει δε καταβληθεί από τον προσφεύγοντα το προβλεπόμενο από το άρθρο 126 παρ. 1 του Ν. 2725/1999, ως ισχύει, παράβολο (βλ. από 31-1-2007 απόδειξη εισπράξεως της ΕΤΕ). Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή η προσφυγή

και να εξεταστεί περαιτέρω ως προς τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Κατά τις διατάξεις του Ν. 3148/1955, η Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων (μετονομασθείσα ήδη σε «Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή» άρθρο 37 Ν. 2725/1999) αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, κατά δε το άρθρο 4 του ίδιου νόμου «Συνιστάται παρά τη Ε.Ο.Ε. Ειδική Επιτροπή, αποκαλούμενη Επιτροπή Φιλάθλου Ιδιότητος (μετονομασθείσα ήδη σε Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος), σκοπός της οποίας είναι η παρακολούθηση των ασχολουμένων με τα πάσης φύσεως αγωνίσματα και εν γένει με τις γυμναστικές ή αγωνιστικές εκδηλώσεις φυσικών ή νομικών προσώπων εν Ελλάδι και εν τη αλλοδαπή ως προς την τήρησιν των υγιών αρχών του φιλάθλου πνεύματος και των παραδόσεων του αθλητισμού και ο χαρακτηρισμός των παραβαινόντων ταύτας φυσικών ή νομικών προσώπων ως μη Φιλάθλων». Κατά τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 130 του Ν. 2725/1999 «Οι απασχολούμενοι με τα κάθε είδους αθλήματα και τις εν γένει αθλητικές, αγωνιστικές ή γυμναστικές εκδηλώσεις, καθώς και οι παρακολουθούντες τις εκδηλώσεις αυτές, οφείλουν να τηρούν τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος και των παραδόσεων του αθλητισμού και του ολυμπιακού ιδεώδους» και «η παράβαση των ανωτέρω αρχών επισύρει στους παραβάτες ως κύρωση την οριστική ή για ορισμένη χρονική διάρκεια απαγόρευση παρακολούθησης οποιασδήποτε αθλητικής εκδήλωσης, συμμετοχής τους υπό οποιαδήποτε ιδιότητα, ως διοικούντων, μελών, αθλητών προπονητών, γυμναστών στα κάθε είδους αθλητικά, γυμναστικά και αγωνιστικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες, καθώς και της συμμετοχής τους ως διαιτητών, παρατηρητών ή ιατρών αγώνων. Η ποινή αυτή επιβάλλεται από την Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος (Ε.ΦΙ.Π.) η οποία επιλαμβάνεται αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας και, σε χρονικό διάστημα το αργότερο δύο (2) μηνών από την πειθαρχική δίωξη ή την καταγγελία οφείλει να εκδώσει απόφαση». Για τον τρόπο λειτουργίας της Ε.ΦΙ.Π. είχε εκδοθεί αρχικά το Β.Δ. της 26-9/6-10/1955 και για τη συγκρότηση αυτής προβλέπει ήδη το εκδοθέν, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 37 παρ. 3 του Ν. 2725/1999, Προεδρικό Διάταγμα 130/6-4-2000 «Περί του καταστατικού της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής», στα άρθρα 10 και 15 αυτού. Σκοπός της Ε.ΦΙ.Π. είναι η παρακολούθηση των ασχολουμένων με τα πάσης φύσεως αγωνίσματα και εν γένει με τις γυμναστικές και αγωνιστικές εκδηλώσεις φυσικών ή νομικών προσώπων στην Ελλάδα και στην Αλλοδαπή ως

προς την τήρηση των υγιών αρχών του φιλάθλου πνεύματος και των παραδόσεων του αθλητισμού και ο χαρακτηρισμός των παραβαινόντων αυτές φυσικών ή νομικών προσώπων ως μη φιλάθλων. Κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 1 του Β.Δ. της 26-9/6/10/1955, που εξακολουθεί να ισχύει, αφού δεν αντίκειται στις διατάξεις του αθλητικού νόμου (2725/1999) και του ΠΔ 130/2000, φιλάθλος θεωρείται καθένας που αγαπά την γυμναστική ή την αγωνιστική και ο οποίος επιδιώκει την προαγωγή αυτή με την ιδιότητα του διοικούντος το γυμναστικό ή αγωνιστικό σωματείο, συνδέσμους, ενώσεις και ομοσπονδίες, του μέλους αυτών, του άρχοντος, του κριτού, του διαιτητού, του ιατρού αγώνων και του αρχηγού ομάδος είτε επιδίδεται σε σωματική άσκηση ή ενεργώς ασκεί κάποιο άθλημα ως αθλήτης είτε είναι απλώς φίλος των πάσης φύσεως γυμναστικών και αγωνιστικών εκδηλώσεων. Ο φιλάθλος σε κάθε περίπτωση και υπό οποιαδήποτε ιδιότητα πρέπει να κινείται από ειλικρινή προς την άσκηση ή την άθληση αγάπη και να μην αποβλέπει με την άσκηση ή την άθληση ή και την κατα οιονδήποτε τρόπο ανάμιξη του στα αθλητικά πράγματα αποκτηση κάποιου υλικού οφέλους ή στην βελτίωση της οικονομικής θέσεως και να επιδεικνύει στην κοινωνία ανεπίληπτη από άποψη ήθους και - συμπεριφοράς διαγωγή. Κατά το άρθρο 3 του ίδιου Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας, οι διοικούντες τα πάσης φύσεως γυμναστικά, αγωνιστικά σωματεία, συνδέσμους, ενώσεις, ομοσπονδίες, τα μέλη αυτών και οι άρχοντες, κριτές, διαιτητές, ιατροί αγώνων και αρχηγοί γυμναστικών και αγωνιστικών ομάδων, εκτός των αναφερομένων στο άρθρο 1 προϋποθέσεων της φιλάθλου ιδιότητας, πρέπει επιπλέον κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους να μην έρχονται με τις πράξεις ή παραλείψεις αυτών κατά οποιονδήποτε τρόπο σε ουσιαστική αντίθεση προς τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος. Οι κανόνες για τη φιλάθλη ιδιότητα δεν επιβάλλουν αμιγώς πειθαρχική κύρωση σε κάποιο αθλητικό παράπτωμα, αλλά ιδιόμορφη πειθαρχικής φύσεως διοικητική ποινή (ΣτΕ 3288/1992). Η Ε.ΦΙ.Π., ως επιτροπή του ΝΠΔΔ της Ε.Ο.Ε., και όχι ως αυτοτελές νομικό πρόσωπο, δεν είναι δικαιοδοτικό όργανο που να υποχρεούται να συνέρχεται σε δημόσια συνεδρίαση για να διαπιστώσει αν έχει γίνει παράβαση από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο των διατάξεων περί φιλάθλου ιδιότητας και να στερήσει τον παραβάτη από την ως άνω ιδιότητα. Η Ε.ΦΙ.Π. δεν είναι προανακριτική αρχή, αλλά ενεργεί άτυπες εξετάσεις προς επίτευξη των σκοπών της και προς μόρφωση πλήρους γνώμης επί των καταγγελλόμενων παραβάσεων, μπορεί να καλεί ενώπιόν της προς εξέταση αυτον που τελεί υπο

κατηγορία ή καθένα που μπορεί να διαφοτίσει την κρινόμενη υπόθεση, χωρίς να είναι υποχρεωτική η αυτοπρόσωπη παράσταση του φερόμενου ως παραβάτη κατά την ενώπιόν της διαδικασία. Εξάλλου, οι διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν. 2690/1999, κατά το άρθρο 1 αυτού, εφαρμόζονται στο δημόσιο, στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και στα άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Κατά το άρθρο 7 του ΚΔΔ «Τα διοικητικά όργανα, μονομελή ή συλλογικά, πρέπει να παρέχουν εγγυήσεις αμερόληπτης κρίσης κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους (παρ. 1). Τα μονομελή όργανα, καθώς και τα μέλη των συλλογικών οργάνων, οφείλουν να απέχουν από κάθε ενέργεια ή διαδικασία που συνιστά συμμετοχή σε λήψη απόφασης ή διατύπωση γνώμης ή πρότασης εφόσον: γ) έχουν ιδιαίτερο δεσμό ή ιδιάζουσα σχέση ή εχθρότητα με τους ενδιαφερομένους (παρ. 2). Το όργανο ή το μέλος του συλλογικού οργάνου, εφόσον κρίνει ότι συντρέχει στο πρόσωπό του λόγος που επιβάλλει την αποχή του, οφείλει να το δηλώσει αμέσως στην προϊσταμένη αρχή ή στον προεδρεύοντα του συλλογικού οργάνου, αντιστοίχως, και να απέχει από οποιαδήποτε ενέργεια... (παρ. 3). Αίτηση εξαιρέσης μονομελούς οργάνου ή μέλους συλλογικού οργάνου, μπορούν να υποβάλουν οι ενδιαφερόμενοι σε όλα τα στάδια της διαδικασίας. Η αίτηση υποβάλλεται στην προϊσταμένη αρχή ή στον προεδρεύοντα του συλλογικού οργάνου, ή στο αποφασίζον όργανο, κατά περίπτωση. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή τα οριζόμενα στην τελευταία περίοδο της προηγούμενης παραγράφου (παρ. 4)». Τέλος, κατά το άρθρο 6 του ίδιου Κώδικα (ΚΔΔ), «Οι διοικητικές αρχές, πριν από κάθε ενέργεια ή μέτρο σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων συγκεκριμένου προσώπου, οφείλουν να καλούν τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, εγγράφως ή προφορικώς ως προς τα σχετικά ζητήματα (παρ. 1). Η κλήση προς ακρόαση είναι έγγραφη, αναφέρει τον τόπο, την ημέρα και την ώρα της ακρόασης, προσδιορίζει δε το αντικείμενο του μέτρου ή της ενέργειας. Η κλήση κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο τουλάχιστον πέντε (5) πλήρεις ημέρες πριν από την ημέρα της ακρόασης. Ο ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα να λάβει γνώση των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων και να προβεί σε ανταπόδειξη. Η τήρηση της προαναφερόμενης διαδικασίας και η λήψη υπόψη των απόψεων του ενδιαφερομένου πρέπει να προκύπτουν από την αιτιολογία της διοικητικής πράξεως... (παρ.2)».

Η προσβαλλόμενη με την ένδικη προσφυγή 40/2007 απόφαση εκδόθηκε

από την Ε.ΦΙ.Π. στις 23-1-2007, μετά από συνεδρίασή της αρχικά την 1η Δεκεμβρίου 2006 και στη συνέχεια στις 20-12-2006, η οποία (συνεδρίαση) αποτελούσε συνέχεια της πρώτης. Ειδικότερα, η Επιτροπή συνήλθε την 1η Δεκεμβρίου 2006, παρόντων του Προέδρου και των αναφερομένων τεσσάρων μελών της, προκειμένου να συζητήσει την υπόθεση, αντικείμενο της οποίας ήταν η διαπίστωση τυχόν παραβάσεων των άρθρων 1 και 3 του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας, καθώς και του άρθρου 130 του Ν. 2725/1999 εκ μέρους του Β. Σ., με την ιδιότητά του ως Προέδρου του Δ.Σ. του «Συνδέσμου Ελληνικών Γυμναστικών Αθλητικών Σωματείων» Σ.Ε.Γ.Α.Σ. Η Επιτροπή επιλήφθηκε του θέματος αυτεπαγγέλτως, σύμφωνα με το άρθρο 130 παρ. 2 του Ν. 2725/1999, κοινοποιήθηκε δε στον ήδη προσφεύγοντα η από 21-11-2006 κλήση προς ακρόαση με το ακόλουθο περιεχόμενο: «Μετά το πέρας της ανακριτικής διαδικασίας της Επιτροπής μας, καλείσθε, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας... να παραστείτε ενώπιον της Επιτροπής Φιλάθλου Πνεύματος (Ε.ΦΙ.Π.), Λεωφ. Δημητρίου Βικέλα αρ. 52, Χαλάνδρι, την 1η Δεκεμβρίου 2006 και ώρα 13.00, προκειμένου να παράσχετε, προφορικώς ή δια γραπτού υπομνήματός σας, διευκρινίσεις σχετικά με ενδεχόμενη παράβαση των άρθρων 130 Ν. 2725/1999, 1 και 3 του «Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας», με αφορμή δημοσιεύματα εφημερίδων, σύμφωνα με τα οποία φέρεσθε, υπό την ιδιότητά σας ως Προέδρου του Σ.Ε.Γ.Α.Σ., να συγκαλύψατε την εμπλοκή του συντονιστή Υψηλού Αθλητισμού κ. Λάμπρου Παπακώστα σε υπόθεση χρήσεως ναρκωτικών ουσιών (κοκαΐνης) κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Στίβου στο Γκέτεμποργκ Σουηδίας (7/8 - 13/8)». Κατά την ως άνω συνεδρίαση, ο προσφεύγων προσήλθε και παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του. Μετά την απόρριψη από την Επιτροπή του υποβληθέντος από αυτόν αιτήματος αναβολής, υπέβαλε αίτημα εξαίρεσης, αφενός του Προέδρου της Επιτροπής, Χρήστου Χατζηαθανασίου, επικαλούμενος δηλώσεις του τελευταίου στον Τύπο, υποδηλούσες εμπάθεια προς το πρόσωπό του, αφετέρου των τακτικών μελών, Κωνσταντίνου Ξυδιά και Ιωάννη Νικολόπουλου, επικαλούμενος την ιδιότητά τους ως νομικών συμβούλων του τηλεοπτικού σταθμού ANTENNA, ιδιοκτησίας του Προέδρου της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, Μ. Κ., με τον οποίο ο προσφεύγων, κατά τους ισχυρισμούς του, βρισκόταν σε αντιπαράθεση. Στη συνέχεια, η Επιτροπή συνεδρίασε με τους Κωνσταντίνο Ξυδιά, Ιωάννη Νικολόπουλο

και τα λοιπά μέλη, πλην του Προέδρου Χρήστου Χατζηαθανασίου, προκειμένου να αποφανθεί για την υποβληθείσα σε βάρος του τελευταίου αίτηση εξαίρεσης, και απέρριψε αυτήν. Κατόπιν, συνεδρίασε η Επιτροπή χωρίς τη συμμετοχή των Κωνσταντίνου Ξυδιά και Ιωάννη Νικολόπουλου, αλλά με τη συμμετοχή του Προέδρου της, Χρήστου Χατζηαθανασίου, και απέρριψε την υποβληθείσα αίτηση κατά των δύο μελών της Επιτροπής, πλην όμως, αυτοί υπέβαλαν αιτήσεις αυτοεξαίρεσης για λόγους ευθιξίας, οι οποίες και έγιναν δεκτές. Μετά, τα υπόλοιπα τρία μέλη της Επιτροπής, ήτοι χωρίς τα δύο αυτοεξαιρεθέντα μέλη, κάλεσαν τον εγκαλούμενο, ήδη προσφεύγοντα, να αναπτύξει τις απόψεις του, ο οποίος, αφού ζήτησε τη χορήγηση των εγγράφων του φακέλου της υπόθεσης ώστε να λάβει γνώση αυτών, αποχώρησε από την αίθουσα. Η Επιτροπή χορήγησε στον εγκαλούμενο προθεσμία, καλώντας τον σε νέα συνεδρίαση στις 20-12-2006, συνέχεια της πρώτης, κοινοποιώντας του την από 13-12-2006 κλήση σε ακρόαση με το ακόλουθο περιεχόμενο: «Κατόπιν της υποβληθείσας από τα τακτικά μέλη της Επιτροπής κ.κ. Κωνσταντίνο Ξυδιά και Ιωάννη Νικολόπουλο δήλωσης αυτοεξαίρεσης, η οποία έγινε ομόφωνα δεκτή από τα λοιπά μέλη της Επιτροπής κατά τη συνεδρίαση της 1-12-2006, καλείσθε, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας... να παραστείτε στη συνέχεια της συνεδρίασης της Επιτροπής Φιλάθλου Πνεύματος (Ε.ΦΙ.Π.), Λεωφ. Δημητρίου Βικέλα αρ. 52, Χαλάνδρι, που θα λάβει χώρα την Τετάρτη 20 Δεκεμβρίου 2006 και ώρα 15.30, προκειμένου να παράσχετε, προφορικώς ή δια γραπτού υπομνήματός σας, διευκρινίσεις σχετικά με ενδεχόμενη παράβαση των άρθρων 130 Ν. 2725/1999, 1 και 3 του «Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας», με αφορμή δημοσιεύματα εφημερίδων, σύμφωνα με τα οποία φέρεσθε, υπό την ιδιότητά σας ως Προέδρου του Σ. Ε.Γ.Α.Σ., να συγκαλύψατε την εμπλοκή του συντονιστή Υψηλού Αθλητισμού κ. Α. Π. σε υπόθεση χρήσεως ναρκωτικών ουσιών (κοκαΐνης) κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Στίβου στο Γκέτεμποργκ Σουηδίας (7/8 - 13/8)». Κατά την 20-12-2006, η Επιτροπή συνεδρίασε με Πρόεδρο τον Χρήστο Χατζηαθανασίου και μέλη τους Ιωάννη Βασιλειάδη, τακτικό μέλος, και Γεώργιο Παναγόπουλο, Ανδρέα Μαλάτο και Δημήτριο Χατζημυχάλη, αναπληρωματικά μέλη, ενώ ο προσφεύγων παραστάθηκε εκ νέου με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του και προέβαλε νέα αίτηση εξαίρεσης κατά του Προέδρου της Επιτροπής, Χρήστου Χατζηαθανασίου, επικαλούμενος δηλώσεις

του τελευταίου προς τον Τύπο, που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ των δύο συνεδριάσεων, και δηλώσεις του ίδιου προς τον Σπύρο Ζαννιά, στις 18-12-2006, με τις οποίες εξέφρασε την πρόθεση καταδίκης του εγκαλουμένου. Η Επιτροπή συνεδρίασε χωρίς τον Πρόεδρό της και απέρριψε την αίτηση εξαίρεσης, κρίνοντας ότι τα επικαλούμενα δημοσιεύματα αποτελούσαν αναδημοσιεύσεις παλαιότερων, ενώ, με έγγραφη δήλωσή του, ο Σπύρος Ζαννιάς δήλωσε ότι δεν είχε ουδεμία συζήτηση με τον Χρήστο Χατζηαθανασίου για θέματα της Ε.Φ.Π. Μετά την απόρριψη της αίτησης εξαίρεσης, η ακροαματική διαδικασία συνεχίστηκε, ο προσφεύγων εξέθεσε τις απόψεις του και δόθηκε σ' αυτόν προθεσμία για την υποβολή εγγράφου υπομνήματος, που αυτός υπέβαλε στις 4-1-2007, οπότε, στη συνέχεια, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφασή της. Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση προσφυγή του, ισχυρίζεται ότι η εκδοθείσα απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, διότι α) στις συνεδριάσεις της Επιτροπής της 1-12-2006 και 20-12-2006 συμμετείχε ως Πρόεδρος ο Χρήστος Χατζηαθανασίου, κατά της συμμετοχής του οποίου είχε υποβάλει δύο αιτήσεις εξαίρεσης που απορρίφθηκαν, αν και υπήρχαν επαρκή στοιχεία για να γίνουν δεκτές, η δε απόφαση που απέρριψε την υποβληθείσα την 1-12-2006 αίτηση εξαίρεσης εναντίον του, λήφθηκε ακύρως με τη συμμετοχή των δύο μετέπειτα αυτοεξαιρεθέντων της σύνθεσης μελών, Κωνσταντίνου Ξυδιά και Ιωάννη Νικολόπουλου, και β) οι κοινοποιηθείσες σ' αυτόν από 21-11-2006 και 13-12-2006 κλήσεις προς ακρόαση ενώπιον της Επιτροπής ήταν αόριστες, αφού δεν αναφέρονταν ο τόπος, ο χρόνος και ο τρόπος της φερόμενης συγκάλυψης για την οποία εγκαλείτο. Ωστόσο, οι ως άνω ισχυρισμοί του προσφεύγοντος ελέγχονται απορριπτέοι. Και τούτο, διότι, όσον αφορά στον πρώτο ισχυρισμό πρέπει να λεχθούν τα ακόλουθα: Πράγματι, η απόρριψη της αίτησης εξαίρεσης του Προέδρου, Χρήστου Χατζηαθανασίου, που υποβλήθηκε κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής της 1-12-2006, έγινε με τη συμμετοχή των μελών Κωνσταντίνου Ξυδιά και Ιωάννη Νικολόπουλου, κατά των οποίων είχε επίσης υποβληθεί αίτηση εξαίρεσης του προσφεύγοντος, και ως εκ τούτου, μέχρι την εξέταση της βασιμότητας ή μη της αίτησης, αυτοί έπρεπε να απέχουν από οποιαδήποτε ενέργεια, συμπεριλαμβανομένης και αυτής της εξέτασης της αίτησης εξαίρεσης κατά του Χρήστου Χατζηαθανασίου, μέχρι να αποφασιστεί από την επιτροπή, συγκροτούμενη από άλλα αναπληρωματικά μέλη, η τύχη των υποβληθεισών τριών αιτήσεων εξαίρεσης (άρθρο 6 παρ. 3 και 4 του

ΚΔΔ). Όμως, ενόψει του ότι, κατά τη συνεδρίαση της 1-12-2006, δεν συνεχίστηκε η ακροαματική διαδικασία, αφού δόθηκε προθεσμία στον προσφεύγοντα για τη χορήγηση των στοιχείων του φακέλου, ώστε αυτός να λάβει γνώση αυτών, αλλά και δεν λήφθηκε καμία απόφαση επί της υπόθεσης, πολύ περισσότερο μάλιστα όταν, κατά τη συνεδρίαση της 20-12-2006, υποβλήθηκε από τον προσφεύγοντα και νέα αίτηση εξαίρεσης πάλι κατά του Προέδρου της Επιτροπής Χρήστου Χατζηαθανασίου, με την αυτή αιτίαση (εμπάθεια), η οποία και εκδικάστηκε από την Επιτροπή με νόμιμη πλέον σύνθεση, ουδεμία επιρροή ασκεί η ληφθείσα την 1-12-2006 απόφαση περί απόρριψης της αίτησης εξαίρεσης κατά του ιδίου. Όσον αφορά τώρα στην απόρριψη της υποβληθείσας κατά τη συνεδρίαση της 20-12-2006 αίτησης εξαίρεσης κατά του Προέδρου της Επιτροπής, ορθώς αυτή απορρίφθηκε, αφενός μεν διότι δεν προέκυψε ότι ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα το δημοσίευμα της εφημερίδας ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, αφού ο ίδιος ο Σπύρος Ζαννιάς, που φερόταν ως αποδέκτης των δηλώσεων του Προέδρου, διέψευσε ότι έγιναν τέτοιες δηλώσεις, ενώ η ανακοίνωση της Ε.ΦΙ.Π. με ημερομηνία 8-12-2006, ανεξαρτήτως του ότι δεν προκύπτει ότι συντάκτης της είναι ο ίδιος ο Χρήστος Χατζηαθανασίου, αποτελεί απάντηση σε δηλώσεις που δημοσιεύτηκαν στον Τύπο. Τέλος, όσον αφορά στην ένσταση αοριστίας των από 21-11-2006 και 13-12-2006 κλήσεων της Ε.ΦΙ.Π. προς ακρόαση ενώπιον της Επιτροπής, αυτές περιέχουν, σύμφωνα με το προαναφερθέν περιεχόμενό τους, όλα τα απαραίτητα από το άρθρο 6 παρ. 1 του ΚΔΔ στοιχεία, ώστε να μην καταλείπεται αμφιβολία στον εγκαλούμενο και ήδη προσφεύγοντα για ποιόν λόγο καλείται να απολογηθεί στην Επιτροπή. Και βέβαια, δεν ήταν αναγκαίο η κλήση να περιλαμβάνει τα δημοσιεύματα, των οποίων μάλιστα ο προσφεύγων είχε το δικαίωμα, αλλά και τη δυνατότητα, να λάβει γνώση, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 2 εδ. γ του ΚΔΔ, ούτε τον τρόπο που έγινε η τυχόν συγκάλυψη, αφού αυτό αποτελούσε στοιχείο που θα προέκυπτε ή όχι κατά την εξέταση της ουσίας της υπόθεσης.

Περαιτέρω, από το σύνολο των στοιχείων της δικογραφίας, και ειδικότερα από τα προσκομιζόμενα έγγραφα, τις 4566/31-1-2007, 4570, 4571, 4572, 4573/1-2-2007, 4574/2-2-2007, 4581/6-2-2007, 4583/7-2-2007, 4586, 4588/8-2-2007 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών, Γεωργίας Τσουνή, τα διαλαμβανόμενα στην προσφυγή και στα υπομνήματα των διαδί-

κων και την όλη διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Τον Αύγουστο του 2006, διεξαγόταν, στο Γκέτεμποργκ της Σουηδίας, το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Στίβου, και συγκεκριμένα από 7-8 μέχρι 13-8, όπου είχε μεταβεί και Ελληνική αποστολή. Την τελευταία ημέρα του Πρωταθλήματος, 13-8-2006, ημέρα Κυριακή, μετά το τέλος των αγώνων, κυκλοφόρησαν φήμες για συμμετοχή Σουηδών αθλητών σε επεισόδιο με ναρκωτικές ουσίες. Στο ξενοδοχείο, όπου βρισκόταν η Ελληνική αποστολή, το κλίμα ήταν πολύ καλό, λόγω των επιτυχιών των Ελλήνων αθλητών, γίνονταν δε συζητήσεις για το επεισόδιο. Μάλιστα, εκεί παρευρισκόταν και ο Λ. Π., που συμμετείχε στην ελληνική ομάδα με την ιδιότητα του Συντονιστή Υψηλού Αθλητισμού του ΣΕΓΑΣ, και ο οποίος, συνομιλώντας με άλλους Έλληνες, τους είπε ότι είχε παρευρεθεί σε πάρτι που διοργάνωσαν οι χορηγοί των αγώνων, στο οποίο ήλθε η αστυνομία και έκανε σωματικό έλεγχο σε πολλούς παρευρισκομένους, ακόμα και στον ίδιο, αλλά χωρίς να γίνει κάτι περισσότερο. Την επομένη, 14 Αυγούστου 2006, ημέρα αναχώρησης της Ελληνικής αποστολής από το Γκέτεμποργκ, κυκλοφόρησαν και τα πρώτα δημοσιεύματα στο Σουηδικό τύπο (ενόψει του ότι το επεισόδιο είχε λάβει χώρα τα ξημερώματα της 13ης Αυγούστου 2006 και δεν προλάβαιναν οι εφημερίδες τ/ς ίδιας ημέρας να γράψουν για το γεγονός γιατί είχαν ήδη τυπωθεί), τα οποία ανέφεραν ότι, κατά τ/ διάρκεια εορταστικής εκδήλωσης (πάρτι), που είχε οργανωθεί προς τιμή του Σουηδού τριπλούνιστα Κριστιάν Όλσον, η Σουηδική Αστυνομία, τα ξημερώματα της 13ης Αυγούστου 2006, διενήργησε έλεγχο με σκοπό να διακριβωθεί περίπτωση χρήσης ή εμπορίας ναρκωτικών ουσιών. Στον αστυνομικό αυτό έλεγχο συνελήφθησαν συνολικά πέντε αθλητές, μεταξύ των οποίων τρεις γνωστοί Σουηδοί αθλητές (Σιόμπεργκ, Νίλαντερ και Λόβγκρεν), διότι στην κατοχή τους βρέθηκαν ναρκωτικές ουσίες. Μία εφημερίδα, μάλιστα, ανέφερε ότι, μεταξύ των συλληφθέντων, υπήρχε και ένας «Έλληνας προπονητής», χωρίς όμως κάποιο άλλο στοιχείο. Ο προσφεύγων, πρόεδρος του Σ.Ε.Γ.Α.Σ., ο οποίος βρισκόταν και αυτός με την Ελληνική αποστολή, συζήτησε το θέμα με τον Τεχνικό Διευθυντή Στίβου (επικεφαλής προπονητή του ΣΕΓΑΣ), Κ. Σ., και τον αρχηγό της αποστολής, Κ. Π., προσπάθησαν δε να βρουν στο τηλέφωνο τον Λ. Π., ο οποίος είχε αναχωρήσει από το Γκέτεμποργκ νωρίτερα με προγραμματισμένη πτήση, διότι την προηγούμενη, κατά τα προεκτεθέντα, ο ίδιος δεν έκρυβε ότι βρισκόταν στο πάρτι, χωρίς όμως να καταφέρουν να επικοινωνήσουν μαζί

του. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Λ. Π. είχε αναχωρήσει από το Γκέτεμποργκ χωρίς να υπάρξει κάποιο πρόβλημα με τη διαπίστευσή του. Συγχρόνως, τόσο ο προσφεύγων, όσο και οι κ. Σ. και κ. Π., προσπάθησαν να ζητήσουν πληροφορίες από τους έλληνες δημοσιογράφους (μεταξύ των οποίων τη Μ. Α. και τον Σ. Γ.) που βρίσκονταν στο Γκέτεμποργκ, οι οποίοι, όμως, δεν είχαν κανένα στοιχείο, αφού ούτε η Αστυνομία έδινε κάποια συγκεκριμένη πληροφορία, ούτε υπήρχε κάποια επίσημη επιβεβαίωση για σύλληψη κάποιου Έλληνα. Λίγη ώρα αργότερα, ο Λ. Π. τηλεφώνησε στον προσφεύγοντα, βλέποντας τις κλήσεις που του είχαν γίνει, και σε σχετική ερώτηση τού επανέλαβε ότι ήταν στο πάρτι, τον υπέβαλαν απλώς και αυτόν σε έλεγχο και τον διαβεβαίωσε εκ νέου ότι δεν είχε συμβεί τίποτε άλλο. Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι ο προσφεύγων δεν είχε λόγο μέχρι εκείνη τη στιγμή να πιστέψει κάτι διαφορετικό, διότι η μέχρι τότε πορεία του Λ. Π. δεν μπορούσε να τον εμβάλλει σε υποψίες. Την επόμενη ημέρα, 15-8-2006, οι Ελληνικές εφημερίδες άρχισαν να αναπαράγουν τα δημοσιεύματα των σουηδικών εφημερίδων και ανέφεραν και για πληροφορίες ότι μέσα στους συλληφθέντες υπήρχε και μέλος της ελληνικής αποστολής, όπως ήταν φυσικό και με αυτά που είχαν γίνει μέχρι τότε γνωστά, διέψευθε και ο προσφεύγων. Είναι χαρακτηριστικό το δημοσίευμα της Μ. Α., στις 15-8-2006, στην εφημερίδα Sportday, στην οποία ερωτηθείς ο προσφεύγων δήλωσε: «Δεν ξέρω τίποτα τέτοιο. Δεν μου έχει πει κανένας τίποτα. Το μοναδικό που γνωρίζω είναι πως στο πάρτι βρισκόταν και ο Λ. Π., ο οποίος μου ανέφερε χθες το βράδυ ότι στην έξοδο για τυπικούς λόγους ζήτησαν από όλους τους παρευρισκόμενους τα στοιχεία τους και τους έκαναν σωματική έρευνα. Δεν υπάρχει ζήτημα σύλληψης». Τα περισσότερα δημοσιεύματα είχαν το ίδιο σχεδόν περιεχόμενο. Στις 23-8-2006, η εφημερίδα ΑΥΡΙΑΝΗ δημοσίευσε ένα άρθρο για την υπόθεση, κατηγορώντας τον ΣΕΓΑΣ για «ένοχη σιωπή», ενόψει του ότι στο περιστατικό του Γκέτεμποργκ «εμπλεκόταν και ένας Έλληνας προπονητής και αφού κανείς άλλος, πλην του Λάμπρου Παπακώστα, Έλληνας δεν βρισκόταν στο πάρτι, οι υποψίες στράφηκαν στον παλαιό πρωταθλητή του ύψους». Παρά το ότι το ως άνω δημοσίευμα δεν συνεισέφερε καινούργια στοιχεία στα όσα είχαν δημοσιευτεί μέχρι τότε, γι' αυτό το λόγο άλλωστε η ίδια εφημερίδα τις προσεχείς ημέρες δεν συνέχισε να ασχολείται με το θέμα, ο δε Λ. Π. σε συνεντεύξεις του μιλούσε για συκοφαντικά δημοσιεύματα και ότι απλώς είχε υποστεί έναν

σωματικό έλεγχο, όπως και άλλοι αθλητές, ο προσφεύγων, με αφορμή το δημοσίευμα της ΑΥΡΙΑΝΗΣ, ζήτησε από τον Γενικό Γραμματέα του ΣΕΓΑΣ, Αθανάσιο Βογιατζή, να επικοινωνήσει με την Ελληνική Πρεσβεία στη Σουηδία και να ζητήσει πληροφορίες για το θέμα. Σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχε ο τελευταίος με την Πρεσβεία, ενόψει της αναφοράς του δημοσιεύματος της ΑΥΡΙΑΝΗΣ, τον παρέπεμψαν στο Γραφείο Τύπου της Ελληνικής Πρεσβείας στη Στοκχόλμη, και μίλησε με τον Προϊστάμενο του Γραφείου Τύπου, Η. Γ.. Σε ερώτηση δε του Α. Β. για το αν υπάρχουν σχετικά δημοσιεύματα στις Σουηδικές εφημερίδες έλαβε αρνητική απάντηση. Στη συνέχεια, ο Γ. Γ. του ΣΕΓΑΣ απέστειλε φαξ με το ακόλουθο περιεχόμενο «Κε Μ. Γαλάνη, σε συνέχεια της τηλεφωνικής μας επικοινωνίας σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΑΥΡΙΑΝΗ» της 23-8-2006 που αναφέρει ότι σε πάρτι που έγινε στις 11-8-2006 στο Γκέτεμποργκ από τον πρώην Πρωταθλητή και Ολυμπιονίκη Π. Σιόμπεργκ, έγιναν συλλήψεις κάποιων από τη Σουηδική Αστυνομία για κατοχή και χρήση κοκαΐνης και ότι στην υπόθεση αυτή εμπλέκεται ο πρώην Πρωταθλητής μας κ. Α. Π., θα θέλαμε να σας επιβεβαιώσουμε ότι ο ΣΕΓΑΣ ενδιαφέρεται να γνωρίζει αν υπήρξε εμπλοκή στην υπόθεση «κατοχή και χρήση κοκαΐνης» οποιουδήποτε Έλληνα που έλαβε μέρος στο εν λόγω πάρτι και μάλιστα με έγγραφο της εκεί Αστυνομίας». Πλην όμως, από την Ελληνική Πρεσβεία στη Στοκχόλμη δεν εστάλη έκτοτε καμία απάντηση. Όπως έγινε δε γνωστό εκ των υστέρων, και δη το Νοέμβριο του 2006, από τον ίδιο τον Έλληνα Πρέσβη στη Σουηδία, Ε. Κ., μετά από πληροφορίες που ζήτησε ο Πρόεδρος της Ε.Φ.Ι.Π., το φαξ εστάλη από το Γραφείο Τύπου επίσης με φαξ στον συνεργάτη του Πρέσβη Ι. Β., ο οποίος, αφού έλαβε γνώση του περιεχομένου του, στη συνέχεια το αρχειοθέτησε με επίσημη δικαιολογία ότι «δεν του ζητήθηκε ούτε προφορικά ούτε εγγραφώς να προβεί σε περαιτέρω ενέργειες».. Και ενώ κανένα επίσημο στοιχείο δεν είχε φθάσει στον ΣΕΓΑΣ, σε αγώνες που έγιναν στη Βουλγαρία από 11-10-2006 έως 14-10-2006, εστάλη, μαζί με την αθλητική αποστολή του ΣΕΓΑΣ, ο Α. Π. με την ιδιότητα του Συμβούλου Δημοσίων Σχέσεων. Στις 24-10-2006, κυκλοφορεί το πρώτο τεκμηριωμένο με στοιχεία δημοσίευμα στην εφημερίδα ΒΗΜΑ από τον δημοσιογράφο Δ. Δ., ο οποίος αποκάλυπτε, με έγγραφο πλέον της Σουηδικής Αστυνομίας, ότι ο Α. Π., τα ξημερώματα της 13ης Αυγούστου 2006, είχε συλληφθεί από τη Σουηδική Αστυνομία, το δείγμα που λήφθηκε από αυτόν κατά τον έλεγχο βρέθηκε

θαικό σε κοκαΐνη ο ίδιος παραδέχθηκε την ενοχή του πληρώνοντας πρόστιμο 8.100 σουηδικές κορώνες και 500€, εξαγοράζοντας την ποινή φυλάκισης των 30 ημερών, που του επέβαλε το δικαστήριο που τον έκρινε ένοχο στις 11-9-2006) προς 270 κορώνες την ημέρα. Η απόφαση αυτή επικυρώθηκε από την Εισαγγελία του Γκέτεμποργκ στις 16-9-2006. Σε έγγραφό του προς την Ε.ΦΙ. Π. ο Δ. Δ. επιβεβαιώνει ότι «από τα δημοσιεύματα του Αυγούστου διαπιστώνεται ότι το συμβάν δεν δημοσιοποιήθηκε, ενώ ο Λ. Π. σε συνέντευξή του στην εφημερίδα Espresso, στις 29-8-2006, ισχυρίζεται ότι εκτός από σωματικό έλεγχο δεν υποβλήθηκε σε περαιτέρω ελέγχους». Ο προσφεύγων, με την ιδιότητά του ως Πρόεδρου του ΣΕΓΑΣ, αμέσως μετά το τελευταίο δημοσίευμα, εξέδωσε την ίδια ημέρα ανακοίνωση στον τύπο, με την οποία καταδίκασε «τέτοιες παραβατικές συμπεριφορές και δήλωσε ότι η Ομοσπονδία δεν μπορεί και δεν επιθυμεί να έχει καμία σχέση με οποιονδήποτε αποδειχθεί ότι έχει υποπέσει σ' αυτές», και την επόμενη ημέρα, 25-10-2006, συνήλθε σε συνεδρίαση το Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΕΓΑΣ, κατά την οποία καταδικάστηκε το γεγονός και δεν ανανεώθηκε η σύμβαση του Λ. Π. με τον ΣΕΓΑΣ, η οποία είχε λήξει στις 30-9-2006. Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι η ανανέωση των συμβάσεων δεν γίνεται συνήθως αμέσως μετά τη λήξη τους, αλλά, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για όλες τις συμβάσεις των επιτελικών τεχνικών, που έληγαν 30-9-2006 (όπως ήταν και η σύμβαση του Λ. Π.), η ανανέωση ή όχι έγινε από το Δ.Σ. την 25-10-2006, γεγονός που αποτέλεσε θέμα στις εφημερίδες της 26ης Οκτωβρίου («Εκτός λίστας ο Λ. Π.» - ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, «ο Σπανίδης στη θέση του Λ. Π.» - ΤΑ ΝΕΑ, «Καρατόμηση υπό το βάρος των αποκαλύψεων» - ΒΗΜΑ). Από όλα τα παραπάνω που αποδείχθηκαν ουδώς προέκυψε ότι ο προσφεύγων, υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου του ΣΕΓΑΣ., γνώριζε μετά βεβαιότητας την ως άνω παραβατική συμπεριφορά του συντονιστή Υψηλού Αθλητισμού και υπεύθυνου Δημοσίων Σχέσεων του ΣΕΓΑΣ, Λ. Π., ήτοι την εμπλοκή του στην υπόθεση χρήσης ναρκωτικών ουσιών (κοκαΐνης), κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Στίβου στο Γκέτεμποργκ Σουηδίας (7/8 - 13/8), και επιχείρησε να τη συγκαλύψει. Είναι σαφές ότι με στοιχεία γνώση της παραβατικής συμπεριφοράς του Λ. Π. έγινε με το δημοσίευμα της 24-10-2006 του ΒΗΜΑΤΟΣ, στο οποίο γίνεται μνεία, για πρώτη φορά, της επικυρωθείσας από την Εισαγγελία του Γκέτεμποργκ, από 11-9-2006 δικαστικής απόφασης, με την οποία αυτός κρί-

θηκε ένοχος για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών. Άλλωστε, από τότε επιλήφθηκε και η Ε.ΦΙ.Π. του θέματος, και όχι προηγουμένως, παρά το ότι υπήρχαν και άλλα δημοσιεύματα, όπως προαναφέρθηκε, τα οποία όμως αποτελούσαν αναπαραγωγή των δημοσιευμάτων του Σουηδικού Τύπου, αλλά χωρίς στοιχεία, μόνο με αόριστες αναφορές ή εικασίες. Τούτο επιβεβαιώνουν μέλη της Ελληνικής αποστολής στο Γκέτεμποργκ, όπως ο Κ. Σ., Τεχνικός Διευθυντής στίβου, επικεφαλής προπονητής του ΣΕΓΑΣ, ο Κ. Π., Μέλος του Δ.Σ. του ΣΕΓΑΣ, ο Ι. Σ., αντιπρόεδρος του Δ.Σ. του ΣΕΓΑΣ και αρχηγός της εθνικής ομάδας στο Γκέτεμποργκ, ο Γ. Π., Ομοσπονδιακός Προπονητής του ΣΕΓΑΣ, ο Χ. Μ., Ομοσπονδιακός Προπονητής του ΣΕΓΑΣ, η Φ. Χ. πρωταθλήτρια Ελλάδος και Ολυμπιονίκης που συμμετείχε στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Στίβου, καθώς και οι δημοσιογράφοι Μαρία Λιάσκα και Σ. Γ., οι οποίοι βρίσκονταν και αυτοί στο Γκέτεμποργκ και ως δημοσιογράφοι προσπαθούσαν να έχουν πληροφορίες και από τη Σουηδική Αστυνομία, χωρίς αποτέλεσμα. Στη συνέχεια δε, μετά το αποκαλυπτικό δημοσίευμα του ΒΗΜΑΤΟΣ της 24-10-2006, ο προσφεύγων, ως Πρόεδρος του ΣΕΓΑΣ, προέβη σε δημόσια καταδίκη της παραβατικής συμπεριφοράς του Λ. Π. και το Δ. Σ. δεν ανανέωσε τη συνεργασία του με το ΣΕΓΑΣ. Η κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης ότι ο προσφεύγων, με σκοπό συγκάλυψης, δεν προέβη σε καμία πειθαρχική κύρωση εναντίον του Λ. Π., ως εν ενεργεία προπονητή στίβου, δεν είναι ορθή. Και τούτο, διότι, δεν μπορεί να οδηγήσει σε δυσμενή κρίση για τη συμπεριφορά του προσφεύγοντος το γεγονός ότι, αντί της αναζήτησης πειθαρχικής ευθύνης, για την οποία ο ίδιος και το Δ.Σ. του ΣΕΓΑΣ είχαν ευλόγως την άποψη ότι δεν ήταν δυνατή, αφού ο Λ. Π. δεν ήταν προπονητής (3722/25-1-2007 βεβαίωση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού), αλλά παρείχε τις υπηρεσίες του ως συντονιστής Υψηλού Αθλητισμού και Σύμβουλος Δημοσίων Σχέσεων του ΣΕΓΑΣ, επέλεξε την καταδίκη της ως άνω παραβατικής συμπεριφοράς και τη διακοπή της συνεργασίας του με τον ΣΕΓΑΣ.

1) Τέλος, σε κάθε περίπτωση, η αποδιδόμενη στον προσφεύγοντα, με την προσβαλλόμενη απόφαση, αδράνεια για τη συλλογή περισσότερων πληροφοριών προς διαπίστωση της αλήθειας ή μη των φημών που μέχρι τις 24-10-2006 κυκλοφορούσαν για παραβατική συμπεριφορά του Λ. Π., δεν μπορεί να οδηγήσει στην κρίση ότι αυτή ήταν απότοκη της γνώσης του για την ως άνω συμπεριφορά και της πρόθεσης συγκάλυψής της.

Μετά από τα παραπάνω, επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση προσφυγή, ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, ενώ πρέπει να επιστραφεί το καταβληθέν παράβολο στον καταθέσαντα (άρθρο 126 παρ. 1 Ν. 2725/1999, ως ισχύει).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την προσφυγή.

Ακυρώνει την 40/2007 απόφαση της Επιτροπής Φιλάθλου Πνεύματος (Ε.ΦΙ.Π.).

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα την 1-3-2007 και δημοσιεύτηκε στον ίδιο τόπο στις 9-3-2007.

21. Διοικητικό Εφετείο Αθηνών 2447/2006 (Τμήμα Ε΄)

Πρόεδρος: Ζαχαρίας Χαντζής,

Μέλη: Αικατερίνη Χατζηαναγνώστου και Μαρία Κόκοτα

Η χρήση ψευδούς βελτίωσης της ΕΓΟ τιμωρείται μόνο εφόσον αποδεικνύεται πλήρως ο δόλος του χρήστη ως προς το περιεχόμενο της βεβαίωσης

...

2. Επειδή, στο Κεφάλαιο Α΄ του Π.Δ. 170/1996 «Κανονισμός κατάταξης δοκίμων πυροσβεστών κ.λ.π.» (Α΄ 131), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 11 παρ. 1 ν. 1481/1984 (Α΄152), όπως ίσχυε μετά την αντικατάστασή του με τα άρθρα 1 του π.δ. 240/1997 (Α΄177) και 1 του π.δ. 397/1998 (Α΄276), ορίζονται τα εξής: Εξάλλου, στο άρθρο 5 του ίδιου προεδρικού διατάγματος ορίζεται ότι: « 1. Στους διαγωνισμούς για κατάταξη δοκίμων πυροσβεστών περισσότερων των διακοσίων (200), μέχρι δέκα (10) θέσεις προκηρύσσονται και καλύπτονται από υποψηφίους αθλητές του κατώτερου επιπέδου Για τους υποψηφίους αυτούς συντάσσεται ξεχωριστός πίνακας επιτυχόντων. Σε περίπτωση που αυτοί υπερβαίνουν τον ως άνω αριθμό η σειρά επιτυχίας τους καθορίζεται ως εξής: Προηγούνται οι Ολυμπιονίκες που κατέλαβαν 1η μέχρι 8η θέση και ακολουθούν...» και στο άρθρο 7 αυτού ότι «.....8. Το αρμόδιο Τμήμα της Διεύθυνσης Προσωπικού του Αρχηγείου Πυροσβεστικού Σώματος ελέγχει υποχρεωτικά με έγγραφό του προς εκδούσες Αρχές την εγκυρότητα των δικαιολογητικών, στα οποία στηρίχθηκε η βαθμολογία των κατατασσομένων. Όσων τα δικαιολογητικά αποδεικνύονται ότι δεν είναι έγκυρα θεωρούνται αποτυχόντες και εκτός των ποινικών ευθυνών τους διαγράφονται από τους κυρωθέντες πίνακες επιτυχόντων και ανακαλείται η πράξη κατάταξής τους. 9. Δόκιμοι πυροσβέστες, οι οποίοι εισήλθαν στην Πυροσβεστική ακαδημία με ψευδή, νοθευμένα ή ανακριβή δικαιολογητικά, εκτός από τις τυχόν ποινικές ευθύνες που έχουν, αποβάλ-

λονται οποτεδήποτε από αυτήν, με απόφαση του Αρχηγού Πυροσβεστικού Σώματος, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κανονισμού Πυροσβεστικής Ακαδημίας. Επίσης οι Δόκιμοι Πυροσβέστες κατά τη διάρκεια φοίτησής τους στην Πυροσβεστική Ακαδημία αποβάλλονται οποτεδήποτε από αυτήν, με απόφαση του Αρχηγού Πυροσβεστικού Σώματος και σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κανονισμού αυτής, αν απολέσουν κάποιο από τα προς κατάταξη προσόντα, εκτός του ορίου ηλικίας ή διαπιστωθεί έλλειψη αυτού ή για πειθαρχικούς λόγους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κανονισμό της Πυροσβεστικής Ακαδημίας». Τέλος, στο άρθρο 34 του Ν. 2725/1999 «Ερασιτεχνικός – Επαγγελματικός Αθλητισμός» (Α' 121) ορίζεται ότι: «1. Σε αθλητές που σημειώνουν εξαιρετικές αγωνιστικές διακρίσεις σε ομαδικά ή ατομικά αθλήματα χορηγούνται... 2.Εξαιρετική αγωνιστική διάκριση κατά την έννοια της παρ. 1 του παρόντος Αγώνες, είναι: α) η κατάκτηση 1^{ης} έως και 8^{ης} νίκης σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες ...2 ...3 ...4 ...5 ...11. Αθλητές που έχουν σημειώσει μία τουλάχιστον από τις διακρίσεις της παρ.2 του παρόντος άρθρου επιτρέπεται να εισάγονται στις σχολές αστυφυλάκων, πυροσβεστών και λιμενοφυλάκων, καθ' υπέρβαση, και μέχρι του ορίου των δέκα (10) ατόμων, του εκάστοτε οριζόμενου για τις σχολές αυτές αριθμού εισακτέων. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας ή Δημόσιας Τάξης, που εκδίδεται κατά περίπτωση μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ορίζονται οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα προσόντα και δικαιολογητικά, η διαδικασία και γενικά κάθε θέμα που αφορά την εισαγωγή, κατά τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου.....».

3. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 9 του π.δ. 210/1992 «Κωδικοποίηση διατάξεων Προεδρικών Διαταγμάτων του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Πυροσβεστικού Σώματος» (Α' 99) ορίζεται ότι « 1. Οι υπάλληλοι του Πυροσβεστικού Σώματος ως τακτικοί δημόσιοι πολιτικοί υπάλληλοι υπάγονται στις ειδικές διατάξεις του Σώματος και στις διατάξεις του παρόντος διατάγματος και εφαρμόζονται και σε αυτούς όλες τις διατάξεις που ισχύουν για τους τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους, εφόσον δεν καθορίζεται στην νομοθεσία που ισχύει για το Πυροσβεστικό Σώμα. 2. Με το γενικό όρο «υπάλληλοι του Πυροσβεστικού Σώματος» νοείται το Πυροσβεστικό Προσωπικό και το Πολιτικό Προσωπικό....». Τέλος, στο άρθρο

20 του Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων (Ν. 2683/1999, Α' 19), ορίζονται τα εξής: «1.....2. Η πράξη διορισμού, που έγινε κατά παράβαση νόμου, ανακαλείται εντός διετίας από τη δημοσίευσή της. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής η πράξη διορισμού ανακαλείται, εάν αυτός που διορίστηκε προκάλεσε δολίως ή υποβοήθησε την παρανομία ή εάν ο διορισμός του έγινε κατά παράβαση των άρθρων 4 και 8 του παρόντος Κώδικα. 3.... 4. Οι διατάξεις της παρ. 2 για απαγόρευση ανάκλησης της πράξης διορισμού μετά την πάροδο διετίας δεν εφαρμόζονται, όταν η πράξη διορισμού ακυρώνεται δικαστικώς».

4. Επειδή, όπως έχει κριθεί, το Πυροσβεστικό Σώμα αποτελεί διοικητική υπηρεσία και το προσωπικό αυτού και μετά το Ν. 1481/1984 εξακολουθεί να αποτελείται από μονίμους υπαλλήλους. Εξάλλου, από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι οι πυροσβεστικοί υπάλληλοι ως μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι, εφόσον δεν καθορίζεται διαφορετικά από την νομοθεσία που ισχύει για το πυροσβεστικό σώμα, διέπονται από τις διατάξεις που ισχύουν για τους τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους και συνεπώς, εφόσον δεν υφίσταται ειδική διάταξη η οποία να ρυθμίζει την ανάκληση παράνομου διορισμού τους, στην περίπτωση αυτή έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 20 του Ν. 2683/1999. Σύμφωνα δε με τη διάταξη αυτή, πράξη διορισμού που έγινε κατά παράβαση νόμου ανακαλείται εντός διετίας από την δημοσίευσή της, δεν αποκλείεται, όμως μετά την παρέλευση διετίας η ανάκληση της πράξεως διορισμού του υπαλλήλου, αν η έκδοση της παράνομης πράξεως προκλήθηκε από απατηλή ενέργεια του ιδιώτη ή αυτός υποβοήθησε την παρανομία ή κατά παράβαση των άρθρων 4 (ιθαγένεια) και 8 (ποινική καταδίκη του υπαλλήλου) του Ν. 2683/1999.

5. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι με την 23468 Φ. 300.2/28-5-1999 απόφαση του Αρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για την κατάταξη στο Πυροσβεστικό Σώμα 1.450 ιδιωτών, ως Δοκίμων Πυροσβεστών Γενικών Υπηρεσιών, μεταξύ των οποίων δέκα (10) θέσεις (9 ανδρών και μιας γυναίκας) θα καλυπτόταν από αθλητές (Κατηγορία Η'), που είχαν τα προσόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 5 της προκηρύξεως. Η κατάταξη των υποψηφίων της ως άνω κατηγορίας θα γινόταν, σύμφωνα με την παράγραφο 8 της προκηρύξεως, με βάση τη διάκριση σε άθλημα

των Ολυμπιακών Αγώνων, ενώ σύμφωνα με την παράγραφο 6 αυτής, οι υποψήφιοι αθλητές όφειλαν να προσκομίσουν, εκτός των λοιπών δικαιολογητικών και πιστοποιητικό της οικείας Ομοσπονδίας του αθλήματος ή της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων, από το οποίο θα προέκυπτε το άθλημα στο οποίο έλαβαν μέρος και η διάκρισή τους σ' αυτό. Η αιτούσα, υπέβαλε σχετική αίτηση για τη συμμετοχή της στον ανωτέρω διαγωνισμό υπό την ιδιότητα της αθλήτριας, δήλωσε ότι κατέκτησε στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Βαρκελώνης την 8^η θέση στο άθλημα της Ρυθμικής Γυμναστικής, επισυνάπτοντας το 2228/29-10-1999 έγγραφο της Ελληνικής Γυμναστικής Ομοσπονδίας, στο οποίο βεβαιώνεται ότι η αιτούσα συμμετείχε στον τελικό κατάταξης οργάνου κορίνες, για τον οποίο είχαν προκριθεί 12 αθλήτριες και κατέλαβε την 8^η θέση και στη συνέχεια με την 56015 Φ. 300.2/15-12-1999 απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, κατετάγη ως Δόκιμος Πυροσβέστης και ακολούθως, μετά την αποφοίτησή της από την Πυροσβεστική Ακαδημία διορίσθηκε ως Πυροσβέστης.

Ύστερα από έγγραφη καταγγελία στις 7-10-2003 της υποψήφιας για την επίμαχη θέση Θ. Π., ότι η αιτούσα δεν κατέλαβε στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Βαρκελώνης (έτους 1992) την 8^η θέση αλλά και την 14^η, διατάχθηκε η διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης, για να διαπιστωθεί αν αυτή προέβη σε παράνομες πράξεις για την κατάταξή της στο Πυροσβεστικό Σώμα, σύμφωνα με το πόρισμα της οποίας, δεν μπορεί να της αποδοθεί δόλος, αφού υπέβαλε βεβαίωση της Ελληνικής Γυμναστικής Ομοσπονδίας. Περαιτέρω, στα πλαίσια της Ε.Δ.Ε., η Ελληνική Γυμναστική Ομοσπονδία με το 2265/12-11-2003 έγγραφο βεβαίωσε ότι η αιτούσα συμμετείχε στον τελικό κατάταξης του οργάνου κορίνες όπου κατέλαβε την 8^η θέση, ενώ η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή με το 9495/1162/A1/κβ/2-12-2003 έγγραφο βεβαίωσε ότι: «Στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Βαρκελώνης (1992) στη Ρυθμική Γυμναστική διεξήχθη μόνο ένα αγώνισμα το «Σύνθετο ατομικό». Στο αγώνισμα αυτό οι αθλήτριες διαγωνίσθηκαν (για τους συγκεκριμένους αγώνες) σε ασκήσεις με 4 διαφορετικά όργανα, σχοινάκι, στεφάνι, μπάλα και κορίνες. Η τελική κατάταξη των αθλητριών έγινε βάσει της συνολικής βαθμολογίας των ασκήσεων στα 4 διαφορετικά όργανα και απενεμήθη μετάλλιο και δίπλωμα τις 3 πρώτες και δίπλωμα στις καταταγείς στις θέσεις 4-8. Η αθλήτρια Συναπίδου Αρετή στους Ολυμπιακούς Αγώνες της

Βαρκελώνης κατέλαβε την 14^η θέση στο αγώνισμα «Σύνθετο Ατομικό» της Ρυθμικής Γυμναστικής, με βαθμολογία 27,825 και ως εκ τούτου δεν της απενεμήθη δίπλωμα ή μετάλλιο. Η επί μέρους κατάταξή της στις ασκήσεις των διαφόρων οργάνων δεν αποτελεί Ολυμπιακή διάκριση». Ενόψει των ανωτέρω, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, με την προσβαλλόμενη απόφαση ανακάλεσε την 56015 Φ. 300.2/15-12-1999 απόφαση του, κατά το μέρος που αφορούσε τον διορισμό της αιτούσης ως Πυροσβέστριας στην Κατηγορία Η' (αθλητών), αφού έλαβε υπόψη το φάκελο της ΕΔΕ, καθώς και το προαναφερόμενο έγγραφο της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, με την αιτιολογία ότι: «στην αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό και τη συνημμένη σχετική υπεύθυνη δήλωσή της, ισχυρίστηκε αναληθώς ότι δήθεν κατέλαβε την 8^η θέση, ευνοϊκή για το διορισμό της προαναφερόμενη διάκριση, γεγονός που δημιούργησε πλάνη στην υπηρεσία και τα αρμόδια για το διορισμό της όργανα και με τον τρόπο αυτό υποβοήθησε στον παράνομο διορισμό της αφού γνώριζε ότι δεν πέτυχε την 8^η αλλά την 14^η διάκριση».

Επειδή, η προσβαλλόμενη πράξη ανάκλησης του διορισμού της αιτούσης ως πυροσβέστριας γενόμενη μετά την πάροδο διετίας από τη δημοσίευσή της δεν είναι νόμιμη, διότι δεν βεβαιώνεται με επαρκή και συγκεκριμένα στοιχεία ότι ο διορισμός της προκλήθηκε από αυτήν δολίως ή ότι η αιτούσα υποβοήθησε την παρανομία. Το γεγονός ότι υπέβαλε την προαναφερόμενη 2265/12-11-2003 βεβαίωση της Ελληνικής Γυμναστικής Ομοσπονδίας ότι κατέκτησε την 8^η θέση στον τελικό αγώνα στις κορίνες, δεν είναι αναληθές, διότι αυτή πράγματι κατέλαβε την 8^η θέση στις κορίνες και θεώρησε ότι τούτο αποτελεί εξαιρετική διάκριση στους Ολυμπιακούς Αγώνες, ούτε αποτελεί, ενόψει και του πορίσματος της ΕΔΕ στο οποίο αναφέρεται ότι δεν προέκυψε δόλος της αιτούσης, δόλια ενέργεια αυτής ή ότι με την πράξη της αυτή υποβοήθησε την παρανομία. Συνεπώς, εφόσον δεν βεβαιώνεται ότι η αιτούσα προκάλεσε δολίως ή υποβοήθησε την παρανομία, δεν είναι νόμιμη η ανάκληση του διορισμού της με την πάροδο διετίας από τη δημοσίευση της πράξης διορισμού της, όπως βάσιμα υποστηρίζει η αιτούσα. Κατ' ακολουθίαν, πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση, χωρίς να εξετασθούν οι λοιποί λόγοι αυτής ως αλυσιτελείς.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την αίτηση.

Ακυρώνει την 17022 Φ. 14146/24-2-2005 απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου στην αιτούσα.

Επιβάλλει στο Δημόσιο την δικαστική δαπάνη της αιτούσας που ανέρχεται σε διακόσια εξήντα τέσσερα (264) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 23 Νοεμβρίου 2006 και δημοσιεύτηκε στην ίδια πόλη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 28 Νοεμβρίου 2006.

22. ΕΦΠΠ 41/2007

Πρόεδρος: Χρήστος Χατζηαθανασίου

Μέλη: Κωνσταντίνος Ξυδιάς, Μαρία Μπάραλα, Ιωάννης Νικολόπουλος,
Δημήτριος Χατζημυχάλης

Έκδοση ψευδούς βεβαιώσεως εκ μέρους προέδρου Ομοσπονδίας με σκοπό το όφελος αθλήτριας για την απόκτηση προνομίων. Λόγος στέρησης της φίλαθλος ιδιότητας τόσο του εκδότη όσο και του χρήστη της βεβαιώσεως

A. Νομική θεμελίωση:

...

3. Σύμφωνα με το άρθρο 130 παρ. παρ. 1 και 2 του Ν. 2725/1999, «οι ασχολούμενοι με τα κάθε είδους αθλήματα και τις εν γένει αθλητικές, αγωνιστικές ή γυμναστικές εκδηλώσεις, καθώς και οι παρακολουθούντες τις εκδηλώσεις αυτές, οφείλουν να τηρούν τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος και των παραδόσεων του αθλητισμού και του ολυμπιακού ιδεώδους. Η παράβαση των ανωτέρω αρχών επισύρει στους παραβάτες ως κύρωση την οριστική ή για ορισμένη χρονική διάρκεια απαγόρευση παρακολούθησης οποιασδήποτε αθλητικής εκδήλωσης, συμμετοχής τους υπό οποιαδήποτε ιδιότητα, ως διοικούντων, μελών, αθλητών, προπονητών, γυμναστών στα κάθε είδους αθλητικά, γυμναστικά και αγωνιστικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες, καθώς και της συμμετοχής τους ως διαιτητών, παρατηρητών ή ιατρών αγώνων».

4. Σύμφωνα με το άρθρο 34 παρ. 3 του Ν. 2725/1999, «οι αθλητές που σημειώνουν τις διακρίσεις των παρ. 2 και 13 του παρόντος εγγράφονται σε ειδικό πίνακα που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας των διακρίσεων αυτών, η οποία καθορίζεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό υπουργού, που εκδίδεται μέσα σε προθεσμία

τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Με την ίδια απόφαση ορίζονται τα στοιχεία που περιλαμβάνει ο πίνακας του προηγούμενου εδαφίου και όλα όσα αφορούν την εγγραφή αθλητών στον πίνακα αυτόν».

5. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. παρ. 1 και 2 της υπ' αριθμ. 30652/24.1.2000 απόφασης του Υφυπουργού Πολιτισμού, «*Αθλητές που σημειώνουν τις αγωνιστικές διακρίσεις σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 2 και 13 του άρθρου 34 του Ν. 2725/1999, εγγράφονται στον ειδικό πίνακα της παρούσας απόφασης, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Για την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 1 απαιτούνται:*

α) *βεβαίωση της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, από την οποία να προκύπτει το ονοματεπώνυμο και πατρώνυμο του αθλητή, το έτος γέννησής του, το είδος της αγωνιστικής του διάκρισης (είδος νίκης, επίτευξη ή ισοφάριση προβλεπόμενων επιδόσεων), το άθλημα ή αγώνισμα στο οποίο διακρίθηκε και η χρονολογία διεξαγωγής τους και*

β) *εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού».*

Γ. Ιστορικό – Αιτιολογία

Από την προφορική διαδικασία ενώπιον της Ε.Φ.Ι.Π., τις προφορικές καταθέσεις που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της ως άνω διαδικασίας και όλα τα προσκομισθέντα έγγραφα και στοιχεία, ιδιαίτερα δε:

αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

1. Την 29.10.1999, η Ελληνική Γυμναστική Ομοσπονδία εξέδωσε βεβαίωση, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 της ΥΑ 30952/2000, με την οποία πιστοποιείται ότι η αθλήτρια Α Σ έλαβε μέρος ως μέλος της Εθνικής Ομάδας Ρυθμικής Αγωνιστικής Γυμναστικής στους Ολυμπιακούς Αγώνες που διεξήχθησαν στη Βαρκελώνη το 1992 και κατέκτησε την 8^η θέση στο τελικό αγώνα στις Κορύνες με βαθμολογία 9.400 βαθμούς. Η ως άνω βεβαίωση, η οποία φέρει τις υπογραφές του Προέδρου της ΕΓΟ Δ.Δ. και της Γενικής Γραμματέα Κ Ν, χορηγήθηκε στην αθλήτρια Α Σ, η οποία την κατέθεσε στην Πυρροσβεστική Υπηρεσία και κάνοντας χρήση αυτής, κατόρθωσε να εισαχθεί στο Πυρροσβεστικό Σώμα.

2. Όπως αποδείχθηκε στη συνέχεια, η εκδοθείσα από την ΕΓΟ προς όφελος της αθλήτριας Α Σ βεβαίωση ήταν ανακριβής και παραπλανητική. Στην πραγματικότητα, η ανωτέρω αθλήτρια είχε συμμετάσχει στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1992 λαμβάνοντας μέρος σε ένα μόνο από τα τέσσερα αγωνίσματα του συνθέτου αγωνίσματος της ρυθμικής γυμναστικής, αυτό των Κορύνων, και είχε λάβει στον μεν πρώτο αγώνα πρόκρισης 18.425 βαθμούς, στο δε δεύτερο αγώνα 9.400 βαθμούς, όπου και κατέλαβε την 8^η θέση. Ωστόσο συνολικά η αθλήτρια κατετάγη στην 14^η θέση με σύνολο βαθμών 27.825. Η ΕΓΟ ανέφερε στην χορηγηθείσα βεβαίωση μόνο τη κατάταξη της αθλήτριας στον δεύτερο αγώνα, χαρακτηρίζοντας τον μάλιστα ως «τελικό». Κατ' αυτό τον τρόπο η αθλήτρια πέτυχε να εισαχθεί στη Πυροσβεστική, αφού η 8^η θέση στις Κορύνες εκλήφθηκε ως Ολυμπιακή Διάκριση. Κατά την κρίση της Επιτροπής, η επίμαχη βεβαίωση εκδόθηκε από τον Δ. Δ κατά τον συγκεκριμένο τρόπο προκειμένου να διευκολύνει την αθλήτρια στις απώτερες επιδιώξεις της. Η ως άνω κρίση της Επιτροπής στηρίζεται στα ακόλουθα στοιχεία που αξιολογήθηκαν αναλόγως:

Α) Ο απολογούμενος Δ. Δ ισχυρίζεται, ότι η Ελληνική Γυμναστική Ομοσπονδία χορήγησε την ως άνω βεβαίωση βασιζόμενη στο αρχείο που έλαβε από τον ΣΕΓΑΣ όταν συστήθηκε ως ξεχωριστή ομοσπονδία, και ειδικότερα αναφέρθηκε στην με αριθμ. πρωτ. 3789/7.7.1994 βεβαίωση που υπογραφόταν από τον Πρόεδρο κ. Μ και τον Γενικό Γραμματέα κ. Γ. Είναι αληθές ότι μέχρι το 1994 η ρυθμική γυμναστική υπαγόταν στο ΣΕΓΑΣ, υπήρχε όμως ειδική επιτροπή γυμναστικής στην οποία προΐστατο ο κ. Δ. Το 1994, μετά από αίτηση της Α Σ, για τη χορήγηση πιστοποιητικού περί εισαγωγής της στα ΤΕΦΑΑ λόγω Ολυμπιακής Διάκρισης στην Βαρκελώνη, ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. χορήγησε αυτό το πιστοποιητικό βασιζόμενος στα στοιχεία που χορηγήθηκαν από την τεχνική επιτροπή του αθλήματος της ρυθμικής γυμναστικής.

Β) Στις 17 Ιουνίου του 1999 τέθηκε σε ισχύ ο νόμος 2725/1999, σύμφωνα με τον οποίο δεν χορηγούνται πλέον βεβαιώσεις διακρίσεων, αλλά γινόταν εγγραφή σε ειδικούς πίνακες της Γ.Γ.Α. Η διαδικασία αυτή εφαρμόστηκε από το έτος 2000, μέχρι δε τότε όλες οι βεβαιώσεις που χορηγού-

ντο κατόπιν συγκεκριμένων αιτήσεων εισαγωγής - είτε για εκπαιδευτικά ιδρύματα, είτε για δημόσιες υπηρεσίες,- συνέχιζαν να θεωρούνται από την Γ.Γ.Α. Ωστόσο την ευθύνη για το αληθές και την ακρίβεια των στοιχείων που κατέθεταν στην Γ.Γ.Α. την είχαν οι ίδιες οι Ομοσπονδίες, αφού η Γ.Γ.Α θεωρούσε μόνο τις υπογραφές του Π. και του Γ.

Γ) Η Πυροσβεστική Υπηρεσία, κατόπιν καταγγελίας, διενήργησε έρευνα και απηύθυνε διαδοχικά δύο έγγραφα θέτωντας διευκρινιστικά ερωτήματα, ένα προς την Ομοσπονδία Γυμναστικής και ένα προς την Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή. Η πρώτη απάντησε τον Νοέμβριο του 2003, με περιεχόμενο όμοιο με αυτή της επίδικης βεβαίωσης, ενώ η δεύτερη απάντησε στις αρχές Δεκεμβρίου του 2003 αναφέροντας ότι η τελική κατάληξη της Α. Σ. ήταν η 14^η θέση και όχι η 8^η η δε κατάταξη στον τελικό των κορύνων δεν αποτελεί από μόνη της Ολυμπιακή Διάκριση. Εν συνεχεία με βάση αυτά τα στοιχεία, διεξήχθη Ένορκη Διοικητική Εξέταση (Ε.Δ.Ε.) η οποία κατέληξε τον Φεβρουάριο του 2005 στην απόφαση ανάκλησης του διορισμού της Α. Σ. από την Πυροσβεστική.

Δ) Στην συγκεκριμένη Ε.Δ.Ε. κατέθεσε ενόρκως ο κ. Δ. Δ, ο οποίος ανέφερε ότι «η 8^η θέση που κατέλαβε η αθλήτρια Α. Σ. στον τελικό Αγώνα στις κορύνες το 1992 στην Βαρκελώνη, αποτελεί Ολυμπιακή διάκριση», θέση την οποία επανέλαβε και ενώπιον της Επιτροπής. Στην κατάθεση του αυτή ο κ. Δ. Δ. απέκρουσε ότι ο τελικός των κορύνων ήταν μέρος του σύνθετου ατομικού αγωνίσματος και συνεπώς οποιαδήποτε διάκριση στο επιμέρους αγώνισμα δεν είχε αυτοτελή αξία και δεν θα μπορούσε να αποτελεί, με αντικειμενικά κριτήρια, Ολυμπιακή διάκριση. Από την κατάθεσή αυτή του κ. Δ. Δ, που αξιολογείται ιδιαίτερα από την Επιτροπή, αποδεικνύεται η γνώση και η σκοπιμότητα της έκδοσης της παραπλανητικής - αναληθούς βεβαίωσης. Στόχος της αθλήτριας, τον οποίο γνώριζε και αποδεχόταν ο κ. Δ. Δ, ήταν να εισαχθεί στο Πυροσβεστικό Σώμα. Είναι δε γεγονός ότι ακόμα και σήμερα, που έχει προκύψει αυτό το μείζον θέμα με την απόταξή της από τη Πυροσβεστική, η Α. Σ. εξακολουθεί να εργάζεται ως προπονήτρια στην Ομοσπονδία. Γεγονός που αποδεικνύει την ιδιαίτερη σχέση και συνεργασία της με την Ομοσπονδία και ειδικότερα με τον Πρόεδρο της κ. Δ. Δ.

Ε) Στις 19.3.2006 στην Γενική Συνέλευση της Ε.Γ.Ο. ο κ. Δ. Δ ενημέρωσε τα μέλη «ότι γίνεται τεράστια προσπάθεια σαν Ελλάδα, τουλάχιστον από το 2012 το ατομικό της ρυθμικής να έχει τελικά οργάνων». Από την δήλωση του αυτή, προκύπτει, εμμέσως πλην σαφώς, η παραδοχή ότι δεν υπήρχαν τελικά οργάνων με την έννοια της ανεξάρτητης βαθμολογίας και Ολυμπιακής διάκρισης σε όλους τους προηγούμενους Ολυμπιακούς Αγώνες.

ΣΤ) Από τα έγγραφα που απέστειλε στην Επιτροπή η Διεθνής Ομοσπονδία Γυμναστικής προκύπτει ότι στην Βαρκελώνη το 1992 υπήρχε μόνο το σύνθετο ατομικό το οποίο περιλάμβανε επιμέρους τον αγώνα Wettkampf 1 και τον αγώνα Wettkampf 2. Το σύνολό και των δύο ήταν το “Schlussresultat” από το οποίο προέκυπτε η τελική κατάταξη.

Κατόπιν των ανωτέρω,

η Επιτροπή κρίνει, ότι για τη θεμελίωση της διαπιστούμενης παραβάσεως του φιλάθλου πνεύματος αρκεί το γεγονός και μόνο, ότι ο καταγγελλόμενος Δ. Δ. υπέγραψε, ως Πρόεδρος της Ε.Γ.Ο. βεβαίωση, την οποίας το περιεχόμενο ήταν εν γνώσει του αναληθές και παραπλανητικό, με σκοπό να διευκολύνει την αθλήτρια Α. Σ., να εισαχθεί, αν και δεν το δικαιούτο, στο Πυρροσβεστικό Σώμα. Αντιθέτως, από τα στοιχεία του φακέλου και την ενώπιον της Επιτροπής διαδικασία, δεν στοιχειοθετείται αντίστοιχη γνώση και πρόθεση εκ μέρους των Γενικών Γραμματέων Α. Π. και Κ. Ν..

Για τους λόγους αυτούς

Η Ε.ΦΙ.Π. επιβάλλει στους εκ των απολογουμένων τις εξής κυρώσεις:

α) στην Α. Σ. την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για τέσσερα (4) έτη, με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού της συμμετοχής της, υφ' οιανδήποτε ιδιότητα στα κάθε είδους αθλητικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες.

β) στον Δ Δ την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για τρία (3) έτη, με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού της συμμετοχής

του, υφ' οιανδήποτε ιδιότητα στα κάθε είδους αθλητικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες.

δ) Αθώνει τους κ. Α. Π. και κα Κ. Ν..

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε σε διάσκεψη της Επιτροπής την 18^η Ιανουαρίου 2007 και δημοσιεύτηκε στο Χαλάνδρι, την 23^η Ιανουαρίου 2007

23. ΑΣΕΕΑΔ 60/2007 (Τμήμα Β')

Πρόεδρος: Νικόλαος Διακονικολάου

Μέλη: Χαρίκλεια Δελλοπούλου, Στέφανος Στεφανόπουλος, Μαρουσώ Καλαντζή, Ανδρέας Ξένος.

Έκδοση ψευδούς βεβαιώσεως εκ μέρους προέδρου Ομοσπονδίας με σκοπό το όφελος αθλήτριας για την απόκτηση προνομίων. Λόγος στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας τόσο του εκδότη όσο και του χρήστη της βεβαιώσεως

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη προσφυγή με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της 41/2007 αποφάσεως της Επιτροπής Φιλάθλου Πνεύματος περί επιβολής στον προσφεύγοντα της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για τρία έτη έχει ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα, κατετέθη δε για το παραδεκτό της συζήτησης το από του άρθρου 126 ν. 2725/1999 όπως ισχύει προβλεπόμενο παράβολο. (βλ. Τ:Ε 30183/8-2-2007 απόδειξη εισπράξεως Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος). Το παρόν Συμβούλιο είναι αρμόδιο προς εκδίκαση των προσφυγών κατά αποφάσεων της επιτροπής Φιλάθλου ιδιότητας, οι οποίες προσβάλλονται αυτοτελώς ενώπιον αυτού όπως ορίζεται στο άρθρο 124 περ. δ του αθλητικού νόμου, όπως ισχύει. Είναι τυπικά παραδεκτή η κρινόμενη προσφυγή και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

Κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 130 του ν. 2725/1999 οι απασχολούμενοι σε κάθε είδους αθλήματα και τις εν γένει αγωνιστικές ή γυμναστικές εκδηλώσεις και αυτοί που παρακολουθούν τις άνω εκδηλώσεις οφείλουν να τηρούν τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος και των παραδόσεων του αθλητισμού και του ολυμπιακού ιδεώδους. Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου η παράβαση των ανωτέρω αρχών επισύρει στους παραβάτες ως κύρωση την οριστική ή για ορισμένη χρονική διάρκεια απαγόρευση παρακολούθησης οποιασδήποτε αθλητικής εκδήλωσης συμμετοχής τους υπό οποιαδήποτε ιδιότητα ως διοι-

κούντων μελών, αθλητών, προπονητών, γυμναστών στα κάθε είδους αθλητικά γυμναστικά ή αγωνιστικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες καθώς και της συμμετοχής τους ως διαιτητών, παρατηρητών ή ιατρών αγώνων. Η ποινή αυτή επιβάλλεται από την Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος που λειτουργεί ως επιτροπή στο αυτοδιοικούμενο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή» όπως ανωτέρω μετονομάστηκε σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 37 παρ. 1 του ν. 2725/1999 Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων.

Κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4 του ν. 3148/1955 που αναφερόταν σε θέματα της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων και με το οποίο προβλεπόταν αρχικά η σύσταση Επιτροπής Φιλάθλου Ιδιότητας σκοπός της Επιτροπής είναι η παρακολούθηση των ασχολουμένων με τα πάσης φύσεως αγωνίσματα και εν γένει με τις γυμναστικές και αγωνιστικές εκδηλώσεις φυσικών ή νομικών προσώπων στην Ελλάδα και την αλλοδαπή ως προς την τήρηση των υγιών αρχών του Φιλάθλου Πνεύματος και των παραδόσεων του αθλητισμού και ο χαρακτηρισμός των παραβαινόντων αυτές φυσικών ή νομικών προσώπων ως μη φιλάθλων. Οι κανόνες για την φιλαθλη ιδιότητα δεν επιβάλλουν αμιγώς πειθαρχική κύρωση σε κάποιον για αθλητικό παράπτωμα αλλά ιδιόμορφη πειθαρχικής φύσεως διοικητική ποινή (ΣτΕ 3288/1992).

Από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν με επίκληση από κάθε πλευρά και από όσα ισχυρίστηκαν ο προσφεύγων και η καθής με τα έγγραφα υπομνήματα που κατέθεσαν και από την όλη διαδικασία αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Ο προσφεύγων που ήταν καθηγητής Φυσικής Αγωγής στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση είχε διατελέσει μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου Ερασιτεχνικών Γυμναστικών Αθλητικών Σωματείων (Σ.Ε.Γ.Α.Σ.) στον οποίο ως αθλητική ομοσπονδία υπαγόταν μέχρι το έτος 1996 και η ρυθμική γυμναστική, ως κλάδος του αθλήματος της γυμναστικής. Για τα τεχνικά και αγωνιστικά θέματα λειτουργούσε στον Σ.Ε.Γ.Α.Σ. όσον αφορά το άθλημα της ρυθμικής γυμναστικής ειδική τεχνική επιτροπή στην οποία προΐστατο ο προσφεύγων. Το έτος 1996 ιδρύθηκε η Ελληνική Γυμναστική Ομοσπονδία (Ε.Γ.Ο.), για την εγγραφή της οποίας ως σωματείου στα τηρούμενα βιβλία για τα σωματεία εκδόθηκε η 5234/1996 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και για την αθλητική αναγνώρισή της εκδόθηκε η 25330/13-9-1996 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού. Από της συστάσεως της Ελληνικής Γυμναστικής Ομοσπονδίας ο προσφεύγων εκλέγεται από τη γενική

συνέλευση μέλος στο διοικητικό συμβούλιο αυτής και από τότε κατέχει το αξίωμα του προέδρου του Δ.Σ. Ο προσφεύγων, είναι ακόμη, μέλος της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής και σε διεθνείς αθλητικές Ομοσπονδίες, ως πρόεδρος του Δ.Σ. της U.E.G. (Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Γυμναστικής) και ως μέλος της F.I.G. (Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Γυμναστικής). Στην νέα αυτή αθλητική Ομοσπονδία υπαγόταν από την ίδρυσή της και έπειτα μεταξύ άλλων και το άθλημα της ρυθμικής αγωνιστικής γυμναστικής και παραδόθηκαν από τον ΣΕΓΑΣ στους υπεύθυνους της Ελληνικής Γυμναστικής Ομοσπονδίας την άνοιξη του έτους 1997 τα έγγραφα που αφορούσαν το άθλημα της γυμναστικής και τηρούνταν στο αρχείο του.

Στα έγγραφα που περιήλθαν στην άνω Ομοσπονδία περιλαμβάνονταν και τα αποτελέσματα των Ολυμπιακών Αγώνων που είχαν διεξαχθεί το θέρους του έτους 1992 στη Βαρκελώνη στην Ισπανία και αφορούσαν το άθλημα της γυμναστικής καθώς και την ρυθμική αγωνιστική γυμναστική.

Η αθλήτρια Α. Σ. που ήταν μέλος της ελληνικής Εθνικής Ομάδας Ρυθμικής Γυμναστικής και είχε λάβει μέρος στους θερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του έτους 1992 ζήτησε και της χορηγήθηκε το καλοκαίρι του έτους 1994 από το Σ.Ε.Γ.Α.Σ. η με αριθμό πρωτοκόλλου 3789/7-7-1994 βεβαίωση φωτοαντίγραφο της οποίας προσκομίζεται. Την βεβαίωση εκείνη είχαν υπογράψει για τον Σ.Ε.Γ.Α.Σ. αντί του Προέδρου ο τότε Α΄ Αντιπρόεδρος Η. Μ. και ο Γεν. Γραμματέας Κ. Γ.. Με αυτή βεβαιωνόταν ότι η ερασιτέχνης αθλήτρια Σ. Α., του ΑΓΕΜΣ ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ, μετείχε με την Εθνική Ομάδα Ρυθμικής Αγωνιστικής Γυμναστικής στους Ολυμπιακούς Αγώνες που έγιναν στην Βαρκελώνη το 1992 και κατέλαβε την 8^η θέση στα τελικά οργάνων στις ΚΟΡΙΝΕΣ με βαθμολογία 9.400 βαθμούς και ότι δίνεται η βεβαίωση στην ενδιαφερόμενη αθλήτρια για την εισαγωγή της στα Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι., Τ.Ε.Φ.Α.Α. Στο κάτω μέρος της βεβαιώσεως εκείνης υπήρχε εντυπωμένο με σφραγίδα κείμενο βεβαίωσης της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού του Υπουργείου Πολιτισμού με αριθμό πρωτοκόλλου 23025/12-7-1994 που υπέγραψε κατ' εντολή του Υπουργού ο Διευθυντής Αγωνιστικού Αθλητισμού Γ. Τ. με θεώρηση για το γνήσιο υπογραφής των Α΄ Αντιπροέδρου και Γεν. Γραμματέα του ΣΕΓΑΣ και το ακριβές του περιεχομένου της ανωτέρω βεβαίωσης. Προσκομίσθηκε η από 19-1-2004 α.π.Δ.Υ. βεβαίωση του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης - Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού από την οποία προκύπτει ότι η Α. Σ. είχε εισαχθεί στο ΤΕΦΑΑ του Α.Π.Θ ως μέλος της Εθνικής Ομάδος

Ρυθμικής Αγωνιστικής Γυμναστικής που κατέλαβε τη 8^η θέση στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Βαρκελώνης το έτος 1992, σύμφωνα με τα άρθρα 22-23 του ν.2009/1992. Επίσης προσκομίζεται η από14/1/2004 αίτηση της Σ. Α. προς την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού στην οποία ανέφερε ότι για την εισαγωγή της στο Τ.Ε.Φ.Α.Α. Θεσσαλονίκης έκανε χρήση δικαιώματος που της παρείχαν ευνοϊκές διατάξεις νόμων περί εισαγωγής αθλητών σε Α.Ε.Ι. με βάση τις διακρίσεις των στον αθλητισμό και ειδικότερα το ότι είχε κατακτήσει αυτή την όγδοη θέση στους τελικούς αγώνες στις κορίνες στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Βαρκελώνης του έτους 1992 και ότι είχε εγκριθεί από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού με πράξη αυτής η εισαγωγή της στα ΤΕΦΑΑ Θεσσαλονίκης.

Μεταξύ των αιτήσεων που υποβλήθηκαν από την Α. Σ. προς την Ελληνική Γυμναστική Ομοσπονδία περιλαμβάνονταν, α) η υπ' αριθμό πρωτοκόλλου 1653/29-6-1999 που αφορούσε τη χορήγηση βεβαίωσης ότι έλαβε μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες στη Βαρκελώνη, το έτος 1992 και κατέκτησε την όγδοη θέση στον τελικό αγώνα στις κορίνες με βαθμολογία 9,400 την οποία θα χρησιμοποιούσε για κάθε νόμιμη χρήση, β) η υπ' αριθμό πρωτοκόλλου 2228/29-10-1999 με ίδιο ακριβώς περιεχόμενο όπως και η προηγούμενη και γ) η υπ' αριθμό πρωτοκόλλου 50/14-1-2004 που υπέβαλε υπό την ιδιότητά της ως ομοσπονδιακής προπονήτριας Ρυθμικής Αγωνιστικής Γυμναστικής και με την οποία ζητούσε τη χορήγηση βεβαίωσης για τις αγωνιστικές επιτυχίες της (8^η θέση στον τελικό στις κορίνες στην Ολυμπιάδα της Βαρκελώνης) καθώς και αντίγραφο των αποτελεσμάτων της εν λόγω επιτυχίας για να χρησιμοποιήσει αυτή (τη βεβαίωση) για κατάθεση στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

Η Α. Σ. κατά το έτος 1997 είχε παύσει να είναι ενεργός αθλήτρια. Στην με αριθμό πρωτοκόλλου 2228/29-10-1999 βεβαίωση που υπογραφόταν από τον προσφεύγοντα ως Πρόεδρο και από την Κ. Ν. ως Γεν. Γραμματέα και χορηγήθηκε στην αιτούσα αναγράφονταν τα εξής: «Η Ε.Γ.Ο. βεβαιώνει ότι η Σ. ως μέλος της Εθνικής Ομάδος Ρυθμικής Αγωνιστικής Γυμναστικής έλαβε μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες που διεξήχθησαν στην Βαρκελώνη το 1992 και κατέκτησε την 8^η θέση στον τελικό αγώνα στις κορίνες με βαθμολογία 9.400 επισυνάπτονται τα σχετικά αποτελέσματα. Η παρούσα βεβαίωση χορηγείται για κάθε νόμιμη χρήση. Επίσης σε απάντηση της υπ' αριθμ. πρωτ. 50/2004 άνω αίτησης της Σ. Α. εκδόθηκε από την Ε.Γ.Ο. ταυτόριθμο αριθμού πρωτοκόλλου βεβαίωση την οποία υπέγραφε ως πρόεδρος αυτής της αθλητικής Ομοσπονδίας

ας ο προσφεύγων και ως γενική γραμματέας η Μ. Μ.. Η βεβαίωση αυτή απευθυνόταν προς την Γ.Γ.Α. Δ/ση Αγωνιστικού Αθλητισμού –Τμήμα Σ.Ε.Γ.Α.Σ. Αθλοπαιδιών και ανέφερε τα εξής: Όπως προκύπτει από τα τηρούμενα αρχεία του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. βεβαιώνεται ότι η πρώην αθλήτρια της Ρυθμικής Αγωνιστικής Γυμναστικής Σ. Α. με ημερομηνία γέννησης 27/10/1976 ως μέλος της Εθνικής Ομάδας Ρυθμικής Αγωνιστικής Γυμναστικής κατηγορίας γυναικών έλαβε μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες που διεξήχθησαν στην Βαρκελώνη στις 8/8/1992 και κατέκτησε την όγδοη θέση στον τελικό αγώνα στις κορίνες με βαθμολογία 9.400 βαθμούς. Σας επισυνάπτουμε σχετικά αποτελέσματα.

Η παρούσα βεβαίωση δίνεται ύστερα από αίτηση της ενδιαφερόμενης για κατάθεσή της στη Γ.Γ.Α. Στη βεβαίωση εκείνη ετέθη στη συνέχεια σφραγίδα από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού με αριθμ. πρωτ. οικ. 1416 σχετ. 1390 στην οποία βεβαιωνόταν ότι θεωρείται για το γνήσιο της υπογραφής των Προέδρου και Γεν. Γραμματέα της Ε.Γ.Ο. ως και το ακριβές περιεχόμενο της ανωτέρω βεβαίωσης και την υπέγραφε υπό ημερομηνία 16/1/2004 ο Δ/ντης Αγων. Αθλητισμού και α.α. Ι. Τ.. Ακόμη σε απάντηση του υπ' αριθμ. 57849/20-10-2003 εγγράφου του Αρχηγείου Πυροσβεστικού Σώματος είχε αποσταλεί από την Ελληνική Γυμναστική Ομοσπονδία το με αριθμό πρωτοκόλλου 2265/12-11-2003 έγγραφο το οποίο υπέγραφε ο προσφεύγων ως Πρόεδρος και ο Α. Π. ως γεν. γραμματέας.

Στο έγγραφο αυτό αναφερόταν ότι προέκυπτε από το επισυναπτόμενο σχετικό επίσημο έγγραφο αποτελεσμάτων του αθλήματος της Γυμναστικής της Ολυμπιάδας της Βαρκελώνης με ημερομηνία 8/8/1992 ότι η αθλήτρια Σ. Α. συμμετείχε στον τελικό κατάταξης οργάνου κορίνες (CLASS APPARATUS) για το οποίο είχαν προκριθεί 12 αθλήτριες και κατέλαβε την 8^η τελική θέση. Η Α. Σ. είχε υποβάλει αίτηση από 30/6/1999 για κατάταξή της στο Πυροσβεστικό Σώμα ως Δόκιμος Πυροσβέστρια στην κατηγορία Η' μετά την 23648 Φ. 300.2/28-5-1999 απόφαση του Αρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος για προκήρυξη διαγωνισμού για κατάληψη χιλίων τετρακοσίων πενήντα ιδιωτών ως δοκίμων πυροσβεστών στο Πυροσβεστικό Σώμα μεταξύ των οποίων και δέκα (10) αθλητών κατηγορίας Η'.

Στην άνω αίτηση κατάταξης στο Πυροσβεστικό Σώμα η Α. Σ. δήλωνε ότι ήταν αθλήτρια της Ρυθμικής Γυμναστικής με διάκριση ως όγδοη Ολυμπιονίκης και υπέβαλε ως δικαιολογητικό την υπ' αριθμό πρωτοκόλλου 2228/29-10-1999 βεβαίωση της Ελληνικής Γυμναστικής Ομοσπονδίας που υπέγραφε

ο προσφεύγων ως Πρόεδρος της Ε.Γ.Ο. και είχε το προαναφερθέν σχετικό περιεχόμενο.

Η πιο πάνω βεβαίωση υπεγράφη από τον προσφεύγοντα ως Πρόεδρο της άνω αθλητικής Ομοσπονδίας κατόπιν της αιτήσεως που είχε υποβληθεί από την Α. Σ., την εποχή που είχε υποβάλει η τελευταία την αίτηση για να καταταχθεί στο Πυροσβεστικό Σώμα. Δεν ήταν πλήρης η υπογραφείσα από τον προσφεύγοντα άνω βεβαίωση αλλά όπως διατυπώθηκε και με την επισύναψη μόνον του επιμέρους αποτελέσματος σε μία από τις ασκήσεις του αγωνίσματος στην οποία κατατάχθηκε στην δεύτερη φάση του αυτή όγδοη σε εκείνους τους Ολυμπιακούς Αγώνες η αναφερόμενη εξυπηρετούσε τον σκοπό για τον οποίο η αιτούσα ήθελε να την χρησιμοποιήσει. Ήταν παραπλανητικό το κείμενο αυτής της βεβαίωσης για την Σ. Α. ως αθλήτρια της ρυθμικής αγωνιστικής γυμναστικής που κατέκτησε την 8^η θέση στον τελικό αγώνισμα στους Ολυμπιακούς Αγώνες στην Βαρκελώνη το έτος 1992 ως μέλος της Ελληνικής Ομάδος στο άθλημα αυτό. Η αναγραφή στη βεβαίωση ότι χορηγείται για κάθε νόμιμη χρήση επέτρεπε στην άνω αθλήτρια να παρουσιάζεται ως δικαιούμενη με βάση τις ευεργετικές διατάξεις τις ισχύουσες κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, να προσληφθεί στον δημόσιο τομέα.

Στην Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή εστάλη το υπ' αριθμό πρωτοκόλλου 63818 Οικ. Φ. 905.8/21-11-2003 έγγραφο του Αρχηγείου Πυροσβεστικού Σώματος – Διεύθυνση IV Οργάνωσης – Μελετών Τμήμα 3^ο Αθλητισμού με το οποίο εξητείτο να δοθούν στοιχεία για το εάν πράγματι κατέλαβε την όγδοη θέση σε ατομικό ή ομαδικό αγώνισμα στους Ολυμπιακούς Αγώνες το 1992 στη Βαρκελώνη η Α. Σ. ως αθλήτρια στην Ρυθμική Γυμναστική η οποία είχε προσληφθεί στο Πυροσβεστικό Σώμα ως επιτυχούσα τέτοια διάκριση για το λόγο ότι υπήρχε σε βάρος της σχετική καταγγελία. Στην έγγραφη με αριθμό πρωτοκόλλου 9495/1162/ΑΙ/κβ/2-12-2003 απάντηση της προς το Αρχηγείο Πυροσβεστικού Σώματος η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή ανέφερε ότι στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Βαρκελώνης (1992) στη Ρυθμική Γυμναστική διεξήχθη μόνο ένα αγώνισμα το «Σύνθετο Ατομικό» στο οποίο οι αθλήτριες διαγωνίστηκαν (για τους συγκεκριμένους αγώνες) σε ασκήσεις με 4 διαφορετικά όργανα, σχοινάκι, στεφάνι, μπάλα και κορίνες. Ότι η τελική κατάταξη των αθλητριών έγινε με βάση την συνολική βαθμολογία των ασκήσεων στα 4 διαφορετικά όργανα και απενεμήθει μετάλλιο και δίπλωμα στις 3 πρώτες και δίπλωμα στις καταταγείσες στις θέσεις 1-8. Επίσης αναφερόταν στην άνω έγ-

γραφή απάντηση της Ε.Ο.Ε. ότι η αθλήτρια Σ. Α. στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Βαρκελώνης κατέλαβε την 14^η θέση στον αγώνισμα «Σύνθετο Ατομικό» της Ρυθμικής Γυμναστικής με βαθμολογία 27.825 και ως εκ τούτου δεν της απενεμήθει δίπλωμα ή μετάλλιο.

Διευκρινιζόταν ακόμη ότι η επιμέρους κατάταξη της άνω αθλήτριας στις ασκήσεις των διαφόρων οργάνων δεν αποτελεί Ολυμπιακή διάκριση. Από τα προσκομισθέντα στοιχεία κανονισμού διεξαγωγής του στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1992 και τα αναλυτικά αποτελέσματα στο αγώνισμα «Σύνθετο Ατομικό» της Ρυθμικής Γυμναστικής τόσο στον πρώτο αγώνα του συγκεκριμένου αγωνίσματος όσο και στον δεύτερο αγώνα (τελικό) του ίδιου αγωνίσματος προκύπτει ότι οι αθλήτριες που συμμετείχαν σ' αυτό εξετέλεσαν στην αρχική φάση του αγωνίσματος ασκήσεις σε όλα (και στα τέσσερα) όργανα και στη συνέχεια όσες από αυτές είχαν προκριθεί δηλαδή οι έξι πρώτες ανάλογα με τη συνολική με ανώτατη εκείνη των 40,000 βαθμών, βαθμολογία που συγκέντρωσαν, και όσες κατατάχθηκαν μετά τις ασκήσεις που εξετέλεσαν στην αρχική φάση ως προκριθείσες στις υπόλοιπες έξι θέσεις για κάθε όργανο του αγωνίσματος ανάλογα με τη βαθμολογία σε κάθε αντίστοιχο όργανο, αγωνίσθηκαν σε δεύτερη φάση σε κάθε όργανο στο οποίο είχαν προκριθεί.

Στον πρώτο αγώνα του σύνθετου ατομικού στην Ρυθμική Γυμναστική στους Ολυμπιακούς Αγώνες το έτος 1992 η Σ. Α. στην άσκηση στο σχοινάκι πήρε 9.200 βαθμούς και κατατάχθηκε 17^η μεταξύ 42 διαγωνισθεισών αθλητριών από διάφορες χώρες που βαθμολογήθηκαν στην άσκηση, στο στεφάνι πήρε 9.275 βαθμούς και κατατάχθηκε 14^η μεταξύ των άνω αθλητριών που διαγωνίσθηκαν και βαθμολογήθηκαν, στην άσκηση στην μπάλα πήρε 9.225 βαθμούς και κατατάχθηκε 15^η μεταξύ των 42 διαγωνισθεισών αθλητριών που βαθμολογήθηκαν και στην άσκηση στις κορίνες πήρε 9.150 βαθμούς και κατατάχθηκε 11^η μεταξύ των άνω αθλητριών που διαγωνίσθηκαν και βαθμολογήθηκαν. Έτσι με βάση τις άνω επιδόσεις της στον πρώτο αγώνα του σύνθετου ατομικού σε καθένα από τα τέσσερα όργανα κατατάχθηκε η αθλήτρια αυτή στην 12^η θέση με σύνολο βαθμολογίας 36.850.

Κατά τον Κανονισμό διεξαγωγής του αγωνίσματος σε εκείνους τους Ολυμπιακούς Αγώνες του έτους 1992 το μισό από τους βαθμούς από τον πρώτο αγώνα λαμβανόταν υπόψη και προσετίθετο στη βαθμολογία που θα συγκέντρωνε από τη συμμετοχή της στον (τελικό) δεύτερο αγώνα του σύνθετου ατομικού. Η παραπάνω Ελληνίδα αθλήτρια όμως στον δεύτερο αγώνα του σύν-

θετου ατομικού Ρυθμικής Γυμναστικής στους Ολυμπιακούς Αγώνες στη Βαρκελώνη θα συμμετείχε και θα βαθμολογείτο μόνον από την εκτέλεση άσκησης στις κορίνες. Στις ασκήσεις στα λοιπά όργανα στον πρώτο αγώνα είχε καταταχθεί σε θέση κάτω από την δωδέκατη και μόνον οι κορίνες ήταν το όργανο στο οποίο κατά τον πρώτο αγώνα του αγωνίσματος σύνθετου ατομικού είχε καταταγεί αυτή στην ενδέκατη θέση. Στον δεύτερο αγώνα του σύνθετου ατομικού της Ρυθμικής Γυμναστικής στους άνω Ολυμπιακούς Αγώνες στη Βαρκελώνη η αθλήτρια Σ. Α. συμμετείχε με εκτέλεση άσκησης στις κορίνες και κατέλαβε την όγδοη θέση μεταξύ των δώδεκα αθλητριών που εξετέλεσαν άσκηση στο όργανο αυτό.

Η βαθμολογία που έλαβε από τους 4 κριτές ήταν κατά μέσο όρο 9.400 βαθμοί. Με βάση τους 18425 βαθμούς που επιτρεπόταν να ληφθούν υπόψη από το σύνολο των βαθμών που είχε συγκεντρώσει από τις ασκήσεις και στα τέσσερα όργανα κατά τον πρώτο αγώνα του συνθέτου ατομικού η άνω αθλήτρια και με την πρόσθεση των 9.400 βαθμών που έλαβε από την συμμετοχή της στον δεύτερο (τελικό) αγώνα του σύνθετου ατομικού με την εκτέλεση άσκησης μόνον στις κορίνες, η συνολική βαθμολογία της ήταν 27.825 βαθμοί ($9.200 + 9.275 + 9.225 + 9.150 = 36.850 : 2 = 18.425 + 9.400$). Με την βαθμολογία αυτή η άνω αθλήτρια κατατάχθηκε τελικά στην δέκατη τέταρτη θέση μεταξύ των 42 αθλητριών που έλαβαν μέρος και βαθμολογήθηκαν στο αγώνισμα αυτό της Ρυθμικής Γυμναστικής στους Ολυμπιακούς Αγώνες του έτους 1992.

Ο προσφεύγων που είχε διατελέσει παλαιότερα και προπονητής στην Εθνική Ομάδα γυμναστικής και είχε εμπειρία μεγάλη από την συμμετοχή του από πολλών ετών σε θέματα τεχνικής και κανονισμών αγώνων γυμναστικής και εδραστηριοποιείτο σε διοικητικά καθήκοντα σε αθλητικά σωματεία και αθλητικές ομοσπονδίες είχε υπόψη του όταν ως Πρόεδρος της Ελληνικής Γυμναστικής Ομοσπονδίας υπέγραψε την επίμαχη υπ' αριθμό 2228/29-10-99 βεβαίωση ότι η Α. Σ. έλαβε μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες που διεξήχθησαν στη Βαρκελώνη το 1992 ως μέλος της Εθνικής Ομάδας Ρυθμικής Αγωνιστικής Γυμναστικής, ότι είχε αγωνισθεί στο αγώνισμα του σύνθετου ατομικού της Ρυθμικής Γυμναστικής στους άνω Ολυμπιακούς Αγώνες και ότι ανάλογα με τη βαθμολογία που είχε συγκεντρώσει στον πρώτο αγώνα και στον δεύτερο αγώνα αυτή κατέλαβε την 14^η θέση στο άνω αγώνισμα. Γνώριζε ο προσφεύγων ότι η άνω αθλήτρια με βάση τα αποτελέσματα των Ολυμπιακών Αγώνων του 1992 δεν είχε σημειώσει καμμία διάκριση υπό την έννοια καταλήψεως

της 8^{ης} θέσεως σε αγώνισμα σε Ολυμπιακούς Αγώνες και δεν είχε καμμία σημασία ούτε παραγόταν κάποιο ευνοϊκό αποτέλεσμα για την ανωτέρω ως αθλήτρια στη Ρυθμική Γυμναστική από το ότι είχε καταλάβει την όγδοη θέση κατά την άσκηση επιμέρους οργάνου (στις κορίνες) στον δεύτερο αγώνα του αγωνίσματος σύνθετου ατομικού Ρυθμικής Γυμναστικής στους Ολυμπιακούς Αγώνες του έτους 1992.

Έπρεπε να ληφθούν υπόψη τα άνω αποτελέσματα που είχε σημειώσει η εν λόγω αθλήτρια και στις δύο φάσεις του αγωνίσματος σύνθετου ατομικού Ρυθμικής Γυμναστικής στους Ολυμπιακούς Αγώνες στη Βαρκελώνη και η τελική κατάταξη της στο αγώνισμα αυτό και να διατυπωνόταν η βεβαίωση που χορηγήθηκε από την Ελληνική Γυμναστική Ομοσπονδία και την υπέγραψε ο προσφεύγων με βάση το σύνολο των αποτελεσμάτων και την τελική κατάταξη της αθλήτριας αυτής. Για να είναι πλήρεις οι βεβαιώσεις που υπεγράφησαν από τον προσφεύγοντα και χορηγήθηκαν στην Α. Σ., έπρεπε να επισυναφθούν αυτοί οι πίνακες αποτελεσμάτων από τους οποίους προέκυπτε η 14^η θέση που τελικά κατέλαβε η αθλήτρια που αφορούσε στο ολυμπιακό αγώνισμα στο οποίο είχε συμμετάσχει και όχι μόνον ο πίνακας αποτελεσμάτων για τη βαθμολογία και τη θέση που είχε καταλάβει αυτή στην άσκηση σε ένα όργανο στον δεύτερο αγώνα.

Είναι προφανές ότι την βεβαίωση αυτήν με το κείμενο που προαναφέρθηκε υπέγραψε ο προσφεύγων ως Πρόεδρος της Ελληνικής Γυμναστικής Ομοσπονδίας και χορήγησε στις 29-10-1999 στην Σ. Α. αποκρύπτοντας την πραγματικότητα ως προς την επίδοση της ενδιαφερόμενης και την τελική κατάταξή της στο αγώνισμα στο οποίο είχε συμμετάσχει αυτή στους Ολυμπιακούς Αγώνες του έτους 1992 σε άθλημα το οποίο υπαγόταν στην άνω αθλητική Ομοσπονδία και της διοίκησης της οποίας ο ίδιος ήταν Πρόεδρος. Για να βοηθήσει την Σ. η οποία μετά την αποφοίτησή της από το Τ.Ε.Φ.Α.Α. Θεσσαλονίκης έχει προσληφθεί ως προπονήτρια από την Γυμναστική Ομοσπονδία χορήγησε ο προσφεύγων την βεβαίωση σε εκείνη ακολουθώντας ακριβώς το κείμενο όπως έχει διατυπωθεί στην από 29-10-99 σχετική αίτηση της που υπέβαλε στην Ε.Γ.Ο. με επισύναψη στην βεβαίωση μόνον του πίνακα με το επιμέρους αποτέλεσμα με την βαθμολογία των δώδεκα αθλητριών από τις προκριθείσες που έκαναν άσκηση στις κορίνες κατά τον δεύτερο αγώνα στο αγώνισμα του σύνθετου ατομικού Ρυθμικής Γυμναστικής στις γυναίκες σαν να ήταν βαθμολογία με βάση την οποία κατατάσσονταν οι νικήτριες σε αυτοτελή τελικό αγώνα ορ-

γάνου στη ρυθμική γυμναστική ενώ στην πραγματικότητα συνυπολογιζόταν η βαθμολογία αυτή με εκείνην που είχαν λάβει οι αθλήτριες στον πρώτο αγώνα του σύνθετου ατομικού στη Ρυθμική Γυμναστική για να γίνει η τελική κατάταξη των διαγωνιζομένων αθλητριών.

Οι γνώσεις και η εμπειρία του προσφεύγοντος επέτρεπαν σ' αυτόν να διακρίνει τις συνέπειες της χορηγήσεως βεβαιώσεως με τέτοιο περιεχόμενο στην άνω ενδιαφερόμενη καθ' όσον αυτή εμφανιζόταν ότι κατέκτησε την όγδοη θέση σε τελικό αγώνα σε Ολυμπιακούς Αγώνες σαν να ήταν αυτοτελές αγώνισμα ο τελικός στο όργανο κορίνες σε εκείνους τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Η υπ' αριθμ. πρωτ. 2228/29-10-99 βεβαίωση της Ε.Γ.Ο. υπό αυτήν την διατύπωση επέτρεψε στην Α. Σ. να την χρησιμοποιήσει για την κατάταξή της στο Πυροσβεστικό Σώμα ως δόκιμη πυροσβέστρια στην κατηγορία Η' ως αθλήτρια Ρυθμικής Γυμναστικής με διάκριση 8^η Ολυμπιονίκη χωρίς να ελεγχθεί από τις υπηρεσίες του Πυροσβεστικού Σώματος η ακρίβεια των δικαιολογητικών που προσκόμισε η αθλήτρια αυτή. Εκτιμήθηκε από τις αρχές στις οποίες προσκομίστηκε αυτή η βεβαίωση περί καταλήψεως της 8^{ης} θέσης στους τελικούς στις κορίνες στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1992 ότι παρείχε πλήρη απόδειξη για όσα είχε αναφέρει η ανωτέρω ενδιαφερόμενη στην αίτηση κατάταξής της στο Πυροσβεστικό Σώμα ως αθλήτρια με διάκριση σε Ολυμπιακούς Αγώνες και σε από 30-6-99 υπεύθυνη δήλωση επί εντύπου του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 που είχε η ίδια υποβάλει από 30-6-1999 ότι τα αναφερόμενα στην αίτησή της στοιχεία ήταν αληθή και ότι είχε τις προϋποθέσεις και τα απαιτούμενα από την Προκήρυξη του διαγωνισμού προσόντα. Διατάχθηκε η διενέργεια Ε.Δ.Ε. από την Πυροσβεστική Υπηρεσία προς διαπίστωση πράξεων και παραλείψεων της Σ. Α. που διορίστηκε στο Πυροσβεστικό Σώμα μετά την κύρωση των πινάκων επιτυχόντων υποψηφίων δοκίμων πυροσβεστών στο διαγωνισμό που είχε προκηρυχθεί με την 23488 Φ. 300.2/28-5-1999 απόφαση Αρχηγού Πυροσβεστικού Σώματος προς διαπίστωση πράξεων και παραλείψεων αυτής της πυροσβέστριας που έδωσαν αφορμή για την κατάταξή της στο Πυροσβεστικό Σώμα.

Με βάση την 151 Φ. 216. 14/7-1-2004 Διαταγή ΠΔΠΥΚ Μακεδονίας, διενεργήθηκε αυτή η Ένορκη Διοικητική Εξέταση από τον Πυραγό Β. Σ.. Στα πλαίσια αυτής της διοικητικής εξέτασης κλήθηκε και εξετάσθηκε ο προσφεύγων που κατέθεσε ενώπιον του Υποπυραγού Κ. Κ. στις 19-2-2004 ότι θεωρεί ολυμπιακή διάκριση την όγδοη θέση που κατέλαβε η Α. Σ. στον τελικό αγώ-

να στις κορίνες στους Ολυμπιακούς Αγώνες στη Βαρκελώνη το 1992 υπό το ισχύον τότε αγωνιστικό σύστημα για την ανάδειξη των Ολυμπιονικών σε δύο αγώνες από τους οποίους ο πρώτος ήταν σύνθετο ατομικό στον οποίο αγωνίζονταν όλες οι αθλήτριες και από εκείνον τον αγώνα προκρίνονταν οι δώδεκα καλύτερες αθλήτριες κατά όργανο που αγωνίζονταν στα τελικά των οργάνων σε άλλον αγώνα καθώς και ότι από τους τελικούς των οργάνων η βαθμολογία που ελάμβανε η κάθε αθλήτρια προσετίθετο στη βαθμολογία του προηγούμενου αγώνα, από όπου προέκυπτε η τελική βαθμολογία για το σύνθετο ατομικό και κατέληγε στο συμπέρασμα ότι η Σ. Α. κατέλαβε την 8^η θέση στα τελικά του οργάνου στις κορίνες.

Εξεταζόμενος ο προσφεύγων ενώπιον της Επιτροπής Φιλάθλου Ιδιότητος στις 28-12-2006 υποστήριξε ότι χωρίς να έχει δόλο και χωρίς να έχει σχέση με την Συναπίδου επιβεβαίωσε ένα πραγματικό γεγονός που είχε συμβεί. Επέμεινε ο προσφεύγων αβάσιμα ότι υπήρχε τελικός οργάνων στην Ρυθμική Γυμναστική στους Ολυμπιακούς Αγώνες και ότι δεν έδωσε την άνω βεβαίωση για επιμέρους αγώνισμα από το ότι κατά την άποψη του ήταν αυτοτελής ο δεύτερος αγώνας μετά από πρόκριση, παραβλέποντας ότι βεβαίωσε κατάταξη της αθλήτριας σε επιμέρους άσκηση σε όργανο σαν να ήταν αυτοτελής τελικός αγώνας η άσκηση σε κάθε όργανο στη δεύτερη φάση του αγωνίσματος σύνθετου ατομικού στη ρυθμική γυμναστική και ότι η βαθμολογία και η τελική κατάταξη και η ολυμπιακή νίκη, προέκυπτε όχι μόνο από τον δεύτερο αγώνα στα όργανα αλλά από το άθροισμα του 1/2 της βαθμολογίας κάθε αθλητή στον πρώτο αγώνα και της βαθμολογίας κάθε αθλητή που θα αγωνιζόταν στον δεύτερο αγώνα σε κάθε όργανο εφόσον είχε καταταγεί σε θέση που επέτρεπε την συμμετοχή της και στον αγώνα της δεύτερης φάσης σε όποιο από τα τέσσερα όργανα είχε προκριθεί να αγωνισθεί.

Ο προσφεύγων ως Πρόεδρος της Ελληνικής Γυμναστικής Ομοσπονδίας γνώριζε ότι η Α. Σ. ως αθλήτρια στη ρυθμική γυμναστική που αγωνίστηκε ως μέλος της Ελληνικής Εθνικής Ομάδος δεν είχε καταταγεί όγδοη στο αγώνισμα του σύνθετου ατομικού της ρυθμικής γυμναστικής στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1992 και δεν δεσμευόταν από το ότι είχε χορηγηθεί στην ίδια αθλήτρια προηγουμένως το έτος 1994 βεβαίωση από τον Σ.Ε.Γ.Α.Σ. που δεν ανταποκρινόταν στην τελική βαθμολογία και κατάταξη της ίδιας ενδιαφερόμενης ως αθλήτριας που είχε λάβει μέρος στο αγώνισμα σύνθετου ατομικού της ρυθμικής γυμναστικής στους Ολυμπιακούς Αγώνες του έτους 1992 και με βάση την

οποία είχε εισαχθεί αυτή στο Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Δεν έπρεπε να χορηγήσει ο προσφεύγων υπό την ιδιότητα του ως Προέδρου του Δ.Σ. της άνω αθλητικής Ομοσπονδίας την υπ' αριθμ. πρωτ. 2228/29-10-99 βεβαίωση στην ενδιαφερόμενη κατά τον τρόπο που είχε διατυπωθεί ότι στους Ολυμπιακούς Αγώνες στη Βαρκελώνη το 1992 κατέκτησε την όγδοη θέση στον τελικό αγώνα στις κορίνες αφού το αγώνισμα στο οποίο είχε λάβει μέρος αυτή ως αθλήτρια της Ελληνικής Ομάδος στη ρυθμική γυμναστική ήταν το σύνθετο ατομικό στο οποίο κατέλαβε την 14^η θέση και δεν της απονεμήθηκε μετάλλιο ή δίπλωμα Ολυμπιακής διάκρισης.

Όπως ήταν διατυπωμένη η άνω βεβαίωση ήταν παραπλανητική για αρχές όπως η Γ.Γ.Α. και το Πυροσβεστικό Σώμα που δεν είχαν τα πλήρη αποτελέσματα των Ολυμπιακών Αγώνων που έγιναν στη Βαρκελώνη το 1992 ούτε εγνωρίζαν τους κανονισμούς διεξαγωγής του αγωνίσματος. Με βάση την βεβαίωση εκείνη παρασύρθηκαν οι άνω Αρχές και θεώρησαν ότι είχε καταλάβει η άνω αθλήτρια την όγδοη θέση σε τελικό αγώνισμα των Ολυμπιακών Αγώνων υπό την έννοια ότι κατέκτησε όγδοη ολυμπιακή νίκη σε εκείνους τους αγώνες. Δεν εδικαιούτο να διορισθεί σε θέση στο δημόσιο τομέα σύμφωνα με το άρθρο 34 παρ. 2, 8, 11 ν. 2725/1999 και τις διατάξεις των άρθρων 22, 23 ν. 2009/1997 και 5 του Κεφαλαίου Α' του Π.Δ. 170/1996 η ανωτέρω ενδιαφερόμενη και δεν ήταν νόμιμος ο διορισμός της ως δόκιμης πυροσβέστριας εφόσον αυτή δεν είχε καταλάβει την 8^η θέση στο αγώνισμα σύνθετου ατομικού στο οποίο είχε λάβει μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες του έτους 1992.

Στην προκήρυξη με την προαναφερθείσα απόφαση του Αρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος του Πανελληνίου Διαγωνισμού για την κάλυψη 1450 θέσεων δοκίμων πυροσβεστών γενικών υπηρεσιών οριζόταν ότι δέκα θέσεις από τις οποίες εννέα ανδρών και μία γυναίκας θα καλύπτονταν από υποψηφίους της κατηγορίας Η' (αθλητές) που είχαν τα προσόντα που αναφέρονταν στην παράγραφο 5 της προκήρυξης και με τη κατάταξη των υποψηφίων της άνω κατηγορίας σε σειρά επιτυχίας θα γινόταν με βάση τη διάκριση σε άθλημα των Ολυμπιακών Αγώνων κατ' αρχή. Δεν υπήρχε άλλος λόγος για τον οποίο να χρειαζόταν την άνω βεβαίωση η Α. Σ.. Αποδείχθηκε από τα παραπάνω ότι για να υποβοηθηθεί στην προσπάθειά της να συγκεντρώσει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και να γίνει δεκτή στο Πυροσβεστικό Σώμα η ανωτέρω ως αθλήτρια, δόθηκε από την Ελληνική Γυμναστική Ομοσπονδία η 2228/29-10-1999 βεβαίωση με το άνω περιεχόμενο και την υπογραφή του προσφεύγοντος

παρά το ότι αυτός ως εκ της θέσεως και της ιδιότητός του γνώριζε ότι είχε καταλάβει την 14^η θέση η ανωτέρω ως αθλήτρια της ρυθμικής γυμναστικής στο αγώνισμα του σύνθετου ατομικού και ότι δεν υπήρχε τελικός αγώνας στις κορίνες αλλά ότι ήταν άσκηση του δεύτερου αγώνα του αγωνίσματος του σύνθετου ατομικού.

Έχει ανακληθεί με την υπ' αριθμ. πρωτ. 17022 Φ.Α. 14148/24-2-2005 απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξης ως παράνομος ο διορισμός της Α. Σ. από την κατηγορία Η' ως πυροσβέστριας που είχε γίνει με την 56015 Φ. 300.2/15-12-1999 απόφαση του ίδιου Υπουργού, και κατά της 2447/2006 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Ακυρωτικού Σχηματισμού) με την οποία ακυρώθηκε η άνω απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξης κατά το μέρος που αφορούσε τον διορισμό της Α. Σ. ως πυροσβέστριας από την κατηγορία Η' και η οποία δεν περιλαμβάνει οποιαδήποτε κρίση ή χαρακτηρισμό αναφορικά με την συμπεριφορά του προσφεύγοντος που επέσυρε την επιβολή της επίμαχης κύρωσης σε βάρος του, έχει ασκηθεί από τον Υπουργό Δημοσίας Τάξης η από 7-2-2007 έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας όπου εκκρεμεί. Δεν δεσμευόταν στην κρίση της για το ζήτημα αν θα διατηρούσε ή όχι ο προσφεύγων την φιλάθλη ιδιότητα από την εξέλιξη της διενέξεως μεταξύ του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως και της ανωτέρω προσληφθείσης στο Πυροσβεστικό Σώμα ως αθλήτριας με Ολυμπιακή νίκη η Επιτροπή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση. Δεν ήταν σύμφωνη με τις αρχές του Φίλαθλου Πνεύματος και των παραδόσεων του αθλητισμού αυτή η συμπεριφορά του προσφεύγοντος ως κύριου ιθύνοντος της άνω Γυμναστικής Ομοσπονδίας να χορηγήσει βεβαίωση στην ενδιαφερόμενη για να εισαχθεί ως αθλήτρια που είχε διακριθεί σε Ολυμπιακούς Αγώνες με το άνω περιεχόμενο.

Ο προσφεύγων δεν προέβη στην άνω ενέργειά του ως Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου αθλητικής Ομοσπονδίας από ειλικρινές προς την άθληση και την γυμναστική ενδιαφέρον και αγάπη όπως έπρεπε κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 130 του ν. 2725/1999 και το άρθρο 1 του Β.Δ. της 26-9/7-10-1955 «Περί Κανονισμού της Φιλάθλου Ιδιότητας» αλλά προκειμένου να υποβοηθήσει με τον εφοδιασμό της με απαιτούμενο δικαιολογητικό την Α. Σ. ως αθλήτριας της ρυθμικής γυμναστικής που είχε τις νόμιμες προϋποθέσεις, ενώ εγνώριζε ότι αυτές δεν συνέτρεχαν να προσληφθεί σε θέση στον δημόσιο τομέα (Πυροσβεστικό Σώμα). Διαφαίνεται ότι ήταν εντόνως αντίθετη προς τις αρχές του φίλαθλου πνεύματος η ενέργεια του προσφεύγοντος να εμφανίσει το επιμέ-

ρους αποτέλεσμα και την θέση που κατέλαβε στην άσκηση στο όργανο κορίνες στον δεύτερο αγώνα του σύνθετου ατομικού στην ρυθμική γυμναστική κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1992 ως κατάκτηση της 8^{ης} θέσεως σε τελικό αγωνίσματος στους αγώνες εκείνους από την αθλήτρια Συναπίδου από το ότι εν γνώσει του ο ίδιος υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου του διοικητικού συμβουλίου της άνω αθλητικής Ομοσπονδίας και σε μεταγενέστερη βεβαίωση και απαντητικό έγγραφο της Ομοσπονδίας που υπογράφει αυτός υποστήριξε τα ίδια κατά παρερμηνεία των Κανονισμών με βάση τους οποίους διεξήχθη αυτό το αγώνισμα ρυθμικής γυμναστικής στους Ολυμπιακούς Αγώνες, χωρίς να λάβει υπόψη του τα τελικά αποτελέσματα κατάταξης των αθλητριών στο αγώνισμα σύνθετου ατομικού ρυθμικής γυμναστικής στους Ολυμπιακούς Αγώνες του έτους 1992 και αδιαφορώντας αν θίγονταν από τέτοια συμπεριφορά τα δικαιώματα άλλης ενδιαφερόμενης που να είχε ως αθλήτρια τις νόμιμες προϋποθέσεις να καταταχθεί στην αντίστοιχη θέση στην άνω υπηρεσία του δημόσιου τομέα. Λόγω της παραβάσεως από τον προσφεύγοντα με αυτήν τη συμπεριφορά του των υγιών αρχών του αθλητικού πνεύματος εδικαιολογείτο η επιβολή σ' αυτόν της κύρωσης της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για το διάστημα τριών ετών. Η ποινή αυτή είναι εύλογη και ανάλογη με την βαρύτητα της παράβασης, την διάρκεια εκδηλώσεως της συμπεριφοράς του και των δυσμενών επιπτώσεών της. Δεν έσφαλε συνεπώς η Επιτροπή που αν και με διαφορετική κάπως αιτιολογία που διορθώνεται ως άνω, κατέληξε εντός ευλόγου χρόνου και εντός των ορίων που τίθενται από το άρθρο 130 παρ. 2 ν. 2725/1999 με χρονική αφετηρία το 50/4-12-2006 έγγραφο – καταγγελία του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού, να εκδώσει την προσβαλλόμενη 41/23-1-2007 απόφαση και να επιβάλλει σε βάρος του προσφεύγοντος την άνω κύρωση με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού συμμετοχής του υπό οιαδήποτε ιδιότητα στα κάθε είδους αθλητικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες.

Κατ' ακολουθία αυτών πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή ως αβάσιμη κατ' ουσία και να διαταχθεί η κατάπτωση του παραβόλου που κατατέθηκε.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την προσφυγή.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 13/3/2007 και δημοσιεύτηκε στις 15/3/2007.

Δ. ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Από την θέση αυτή θα παραθέτουμε κείμενα γενικού αθλητικού ενδιαφέροντος, σχόλια, δελτία τύπου, γνωστοποιήσεις και ανακοινώσεις αθλητικών και επιστημονικών φορέων, πρακτικά συνεδριάσεων κ.λ.π. Επίσης θα παρατίθενται εισηγητικές εκθέσεις νομοθετημάτων, πρακτικά νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, πρακτικά της Βουλής, σχέδια νόμων, κείμενα φιλοσοφικού προβληματισμού καθώς και κείμενα με απόψεις για την ιστορία και την εξέλιξη του αθλητισμού στην Ελλάδα.

Σώμα, ικεσία και απειλή στα άθλα επί Πατρόκλω. Ένα αρχαίο μοντέλο που αντέχει. Για μια «αρχαιολογία» του αγωνιστικού στοιχείου

Σημείωμα Σύνταξης: Το παρόν κείμενο αποτελεί γραπτή παρουσίαση - εισήγηση της συγγραφέως στην 17η Ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη Αθλητισμού στην Αθήνα, Σεπτέμβριος 2005).

Είναι κοινός τόπος ότι οι σημερινοί αθλητικοί αγώνες, ιδιαίτερα οι Ολυμπιακοί αλλά όχι μόνο, θεσπίστηκαν ως αναβίωση εκείνων που γινόταν στην αρχαία Ελλάδα. Με όλες τις διαφοροποιήσεις που έφεραν το πέρασμα των αιώνων και οι πρόσφατες οικονομικές και τεχνολογικές εξελίξεις, μια τέτοια αναφορά δεν υπήρξε και δεν παραμένει απλώς ρητορική. Υπάρχει μάλιστα ένα πρότυπο, ένα μοντέλο, του οποίου η αντοχή στο χρόνο εντυπωσιάζει και οι ανθρωπολογικές και ιδεολογικές προεκτάσεις δεν είναι δύσκολο να διαπιστωθούν. Πρόκειται για τα Ομηρικά έπη, την Ιλιάδα και την Οδύσεια, ιδιαίτερα μάλιστα για Τα άθλα επί Πατρόκλω, τους αγώνες που οργανώνει ο Αχιλλέας, στην προτελευταία ραψωδία της Ιλιάδας, για να τιμήσει τον νεκρό Πάτροκλο. Επεισόδιο που μας είναι επίσης γνωστό από το θραύσμα του Σοφίλου και από το Francois Vase, τα περίφημα αγγεία που αναπαράγουν σκηνές από την αρματοδρομία, η οποία έκτοτε αναδεικνύεται στο δημοφιλέστερο και εντυπωσιακότερο άθλημα στον ελληνικό και αργότερα τον ρωμαϊκό και τον Βυζαντινό κόσμο. Το κείμενο που ακολουθεί είναι ένα σχέδιασμα αρχαιολογίας του αγωνιστικού στοιχείου. Όχι με την έννοια της αρχαιολογικής επιστήμης, αλλά της αρχαιολογίας όπως την όρισε ο Νίτσε και ακολουθώντας τον ο Φουκώ, της προσπάθειας δηλαδή να αναδειχθούν τα ζωντανά στοιχεία μιας σημερινής παράδοσης με την προϋπόθεση ότι το σκοτεινό και το δύσκολο θα είναι αναπόσπαστο και θεμελιώδες κομμάτι της έρευνας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι όλες οι αναφορές στα αρχαία αγωνίσματα, από την Οδύσεια μέχρι τους ύμνους του Πινδάρου, τον Σοφοκλή και τους ιστορικούς, μοιάζουν, πέρα από την λογοτεχνική και επιστημονική τους

αξία, να προσθέτουν λίγα σχετικά πράγματα σε όσα έχουν διαμορφωθεί ήδη από την Ιλιάδα. Εδώ, στο Ψ, το τοπίο είναι εντυπωσιακό. Η αφήγηση των αγώνων εκτυλίσσεται σε ένα υποβλητικό σκηνικό και τα επεισόδια που την προετοιμάζουν και την ακολουθούν είναι συγκλονιστικά. Στο ξεκίνημα του Ψ υπάρχουν δύο νεκρά σώματα στην ακρογιαλιά της Τροίας, που θα χρησιμέψει σαν στάδιο για τους αγώνες: Το άταφο ακόμη πτώμα του Πατρόκλου που περιμένει την ταφή του, αναγκαίο όρο για να γίνει δεκτό στον Άδη και στοιχείο ευσέβειας που θα αποτρέψει το μίσημα. Και το κορμί του φονιά του Πατρόκλου, του Έκτορα, που ο Αχιλλέας με την σειρά του σκότωσε εκδικούμενος τον φίλο του και έσυρε γύρω από την Τροία για να το φέρει στη συνέχεια εδώ, στην ακρογιαλιά, γεμάτο πληγές και πηγμένα αίματα, έρμαιο των σκύλων και των ορνέων, που όμως δεν καταφέρνουν να το σπαράξουν, γιατί το προστατεύουν ο Απόλλων και οι άλλοι θεοί.

Ο Αχιλλέας έχει μετατοπίσει τον θυμό, την μήνιν του, όπως λέει η πρώτη, πρώτη λέξη της Ιλιάδας από τον Αγαμέμνονα στον Έκτορα και δεν ησυχάζει ούτε όταν τον σκοτώνει. Θέλει να τον ταπεινώσει, να τον εξευτελίσει και νεκρό. Με μια έννοια το σώμα αυτό είναι το έπαθλο της νίκης του στην μονομαχία και αυτό του αρκεί. Στην Ιλιάδα εξ άλλου μετά τον σκοτωμό κάποιου ήρωα οργανώνονται μονομαχίες με έπαθλο το νεκρό του σώμα που οι δικοί του θέλουν να πάρουν και να θάψουν και οι εχθροί τους εμποδίζουν. Ο Μενέλαος αντιμετωπίζει τον Έκτορα διεκδικώντας το κορμί του Εύφορβου, ο Διομήδης με τον Αίαντα αντιμετωπίζουν τον Αινεία και τον Ίπασο για το πτώμα του Πατρόκλου. Ίσως επειδή το κορμί του Έκτορα είναι το έπαθλό του, ο Αχιλλέας δεν θα αγωνιστεί ο ίδιος, θα θεσπίσει έπαθλα χωρίς να διεκδικήσει κανένα. Η απειλή βρίσκεται παντού. Βαραίνει πάνω από την πόλη της Τροίας που, απροστάτευτη πια από τον Έκτορα, θα δει γρήγορα να ανανεώνονται οι επιθέσεις των Αχαιών. Πιο άμεσα ακόμη αιωρείται επάνω από κάποια άλλα σώματα: αυτά των δώδεκα νέων αιχμαλώτων Τρώων που πρόκειται να θυσιαστούν στον τάφο του Πατρόκλου. Η ικεσία από την πλευρά της θα ξεκινήσει και θα ολοκληρωθεί με το Ω. Ικέτης ο Πρίαμος που θα παρακαλέσει τον Αχιλλέα να του επιστρέψει το κορμί του παιδιού του, του Έκτορα για να το θάψει.

Πριν από αυτό όμως υπάρχει μια άλλη ικεσία. Αυτή που το φάντασμα του νεκρού Πατρόκλου απευθύνει στον φίλο του στον ύπνο του. Φάντασμα

και διπλούν του νεκρού σώματός του, ο Πάτροκλος έρχεται για να πει στον φίλο του τα μελλούμενα, αλλά και για να τον παρακαλέσει να τον θάψει, για να μπορέσει να βρει ησυχία στον κόσμο των νεκρών. Αν οι ψυχές διψούν για αίμα, όπως μας λέει ο Όμηρος στην Νέκυια της Οδύσειας, στην Ιλιάδα παρουσιάζονται να διώχνουν τον Πάτροκλο, να μην του επιτρέπουν να διαβεί τον Αμέλητα ποταμό και να πάει κοντά τους.

Αν κι έχουν πει από το νερό της λήθης, μοιάζει να μην ξεχνούν κάποιες από τις εν ζωή συμπεριφορές τους με πρώτη των ανθρώπων τότε και τώρα τον αποκλεισμό του διαφορετικού, στην περίπτωση μας του άταφου.. Αυτό που ζητά ο Πάτροκλος είναι να συντομευτεί η διαδικασία του πένθους, να περιοριστεί στα σωστά της πλαίσια μι: την τέλεση της ταφής. Η ταφή ολοκληρώνεται πράγματι με την ανθρωποθυσία, μοναδική στην Ιλιάδα και πολύ σπάνια στην ιστορική τουλάχιστον φάση του ελληνικού πολιτισμού. Όπως και στην περίπτωση της θυσίας της Ιφιγένειας τα όρια ανάμεσα στην εκπλήρωση ιερού καθήκοντος και εγκλήματος δεν είναι σαφή. Μοιάζει σαν ο Αχιλλέας να παίρνει την τελετουργική υποχρέωση σαν πρόσχημα για να κορέσει την φονική του manía. Όμως η διαδικασία του πένθους δεν μπορεί να ολοκληρωθεί μόνο με την ταφή και με τα γεύματα, όπου οι Αχαιοί ανακατεύουν το φαγοπότι με τον θρήνο και νιώθουν ηδονή από την τόση οδύνη. Οι αγώνες προς τιμήν του Πατρόκλου αποτελούν κεντρικό κομμάτι της. Η θέση που έχουν οι αγώνες αυτοί στην επική αφήγηση τους κάνει ένα κρίκο στην μετακίνηση των σωμάτων ανάμεσα σε ικεσία και την απειλή. Και ταυτόχρονα εγκαθιδρύει μια μυστική σχέση ανάμεσα στον αθλητισμό από την μια, όπως τον καταλάβαιναν οι Έλληνες, και στον θάνατο και το ξεπέρασμά του από την άλλη.

Στο Η της Οδύσειας ο Οδυσσεύς, νικητής του δρόμου και στα άθλα επί Πατρόκλω, ξεπερνά με ευκολία τους νεαρούς Φαίακες στον δίσκο. Δεν πρόκειται και για κάποιο τρομερό κατόρθωμα, γιατί από όσα παραδέχεται και ο ίδιος ο βασιλιάς των Φαιάκων Ακλίνους, οι Φαίακες στα περισσότερα αγωνίσματα, εκτός από το τρέξιμο και την ναυσιπλοΐα είναι αθλητές του γλυκού νερού. Αυτό που είναι εδώ πιο ενδιαφέρον από τα αγωνίσματα είναι ο αγώνας λόγων. Ο Οδυσσεύς απαντάει στις ειρωνείες ενός νεαρού αντιπάλου- ίσως και αντίζηλου για την καρδιά της Ναυσικάς;- του Ευρύαλου, που, αρχικά, δεν αντιλαμβάνεται πόσο επικίνδυνο πρόσωπο είναι ο «παπούλης», κάνοντας ένα απλησίαστο «ρεκόρ» στον δίσκο, αλλά και με

τρομερές καυχησιές: «Κανείς θνητός, λέει ο Οδυσσεάς, εκτός από τον Ηρακλή και τον Εύρητο -και τον Φιλοκλήτη στην τοξοβολία- δεν θα μπορούσε να τον ξεπεράσει». Η υπερβολή του θυμίζει λίγο πρωτοσέλιδο σημερινής αθλητικής εφημερίδας. Στον τομέα του γυναικείου αθλητισμού στην Σχερή η Ναυσικά και οι φίλες της παίζουν επίσης στην ακρογιαλιά σφαίρα, δηλαδή μπάλα, αλλά πρόκειται για ένα παιχνίδι και όχι αγώνισμα, έστω και αν τα όρια είναι δυσδιάκριτα και γλώσσες σαν τη γαλλική συνδυάζουν τα δύο στην λέξη jeu. Στο τέλος της Οδύσειας όμως, το αγώνισμα του τόξου, για την κατάκτηση δήθεν του χεριού της Πηνελόπης, θα οδηγήσει στην εξόντωση των μνηστήρων και στην επανασύνδεση των άθλων και του θανάτου.

Αρματοδρομία, δρόμος, πάλη, πυγμαχία, τοξοβολία, σφαιροβολία, ακοντισμός οπλομαχία είναι τα αθλήματα στα οποία αγωνίζονται οι Αχαιοί τιμώντας τον Πάτροκλο. Αν συγκρίνουμε με τα αγωνίσματα των Φαίακων στην Οδύσεια θα δούμε ότι εκεί λείπουν η αρματοδρομία, η τοξοβολία και η οπλομαχία, που ελάχιστα απέχει από μια κανονική οπλομαχία. Είπαμε πως οι Φαίακες δεν είναι φονιάδες σαν τους Αχαιούς και επίσης τα πλούτη τους δεν μπορούν να συγκριθούν με όσα μάζεψαν από το πλιάτσικο δέκα χρόνων οι Έλληνες στα μικρασιατικά παράλια. Εν πάσει περιπτώσει, μια συνοπτική αρχαιολογία της αγωνιστικής και της φιλαθλης δραστηριότητας στην Ιλιάδα μας δείχνει ότι το πένθος δεν εμποδίζει τους διαγωνιζόμενους στην τρωική παραλία να διεκδικούν με λύσσα τα πλούσια έπαθλα, που κι αυτά λείπουν στην Σχερή, και μάλιστα να καταφεύγουν σε τεχνάσματα για να τα κατακτήσουν.

Η μήτις, η πρακτική ευφυΐα, τα τεχνάσματα, ακόμη και ο δόλος και η χωρίς τύψεις εκμετάλλευση της ατυχίας του αντιπάλου είναι μέσα στο παιχνίδι. Ο ίδιος ο σοφός Νέστωρ, αναλώνει στη ραψωδία αυτή την σοφία του όχι για να διδάξει κάποια μεγάλη αλήθεια σχετικά με τη ζωή και το θάνατο στον έξυπνο και τολμηρό γιού του τον Αντίλοχο, αλλά για να του μάθει στην γραμμή της κατοπινής σοφιστικής σκέψης κάποια κόλπα με τα οποία θα κερδίσει τους ικανότερους αντιπάλους του στην αρματοδρομία. Ένας παλιός τάφος θα είναι το καμπόν, το σημείο στροφής όπου θα κριθεί η νίκη. Ο Αντίλοχος αδιαφορεί για τις διαμαρτυρίες του ισχυρότερου αντιπάλου του, του Μενελάου, που κατηγορεί τον νεαρό για επικίνδυνο παιχνίδι. Στην

εξέδρα ξεσπάει ένας ομηρικός κανυγός ανάμεσα τους θεατές, δηλαδή στον Αίαντα και τον Ίδομενέα αποδεικνύοντας ότι εμείς οι νεοέλληνες τιμούμε δεόντως στα γήπεδα τις αρχαίες ελληνικές παραδόσεις: Η τοξοβολία πάλι αποφασίζεται και πάλι όχι από την αξία των διαγωνιζομένων, αλλά από το ότι ο καλύτερος ξέχασε να ευχηθεί στους θεούς, που, αόρατοι διαιτητές ενόησαν, για να τον τιμωρήσουν, τον αντίπαλό του. Ο αγώνας δρόμου κρινεται από μια ατυχία του προπορευομένου αθλητή, ο ακοντισμός από την εθελούσια αποχώρηση του καλύτερου, του Αγαμέμνονα, που, πεισμένος από τα λόγια του Αχιλλέα, παίρνει το πρώτο έπαθλο χωρίς να αγωνιστεί, έτσι που καμιά σχεδόν νίκη να μην είναι εντελώς καθαρή. Το πολιτικό ιδεώδες των αρχαίων που συνοψίζεται με ακρίβεια στο ου κλέπτω την νίκη του Μεγάλου Αλεξάνδρου δεν έχει αποφασιστεί ακόμα στην Ιλιάδα, τουλάχιστον σε ότι αφορά τον αθλητισμό.

Μην ξεχνάμε ότι η ίδια η εκ παρατάξεως μάχη, όπως την διεξάγουν οι Έλληνες μέχρι τον πελοποννησιακό Πόλεμο, ο οποίος έφερε μια ολέθρια ανατροπή των ηθών που διατραγωδεί ο Θουκυδίδης, ήταν εν πολλοίς κάτι σαν ένα φονικό εξτρήμ σπόρτ, αυστηρά θεσπισμένο από κανόνες Έπρεπε να συναφθεί μέρα, σε ένα περιχαρακωμένο ανοιχτό πεδίο και να σταματήσει όταν έπεφτε η νύχτα ή μόλις ο εχθρός είχε τραπεί σε φυγή, κάτι που επέτρεπε να στηθεί τρόπαιο και να περισυλλεγούν οι εκατέρωθεν νεκροί. Η ομηρική πυγμαχία είναι λίγο ακόμη πιο απάνθρωπη από ότι η σημερινή απόγονός της και η σπλομαχία με πλήρη πανοπλία και δόρυ απέχει μόλις από τις συχνές πραγματικές μονομαχίες του Τρωικού Πολέμου μόνο κατά το ότι σταματά σε αυτό που λέμε πρώτο αίμα και όχι με την πλήρη εξόντωση του αντιπάλου. Αν τώρα σκεφτούμε και την στάση της Αθηνάς στην μονομαχία Έκτορα - Αχιλλέα, όπου η θεά ευνοεί σκανδαλωδώς τον έλληνα ήρωα (σύμφωνα με ένα μοτίβο το οποίο κατάγεται πιθανότατα από τον μύθο που εξηγεί την καταγωγή της διονυσιακής γιορτής των Απατουρίων), τότε καταλαβαίνουμε ότι η διαιτησία από την εποχή εκείνη δεν ήταν υποχρεωτικά καθαρή, ακόμη και όταν ήταν θεϊκή.

Η έλλειψη απόλυτης και άμεσα αποδιδόμενης δικαιοσύνης στους αγώνες ξεπερνάει εννοείται το αθλητικό πεδίο και αγκαλιάζει όλο το κεντρικό για τον ελληνικό πολιτισμό φάσμα του αγωνιστικού, όπως αποκαλείται, από την Hannah Arendt, τον Καστοριάδη και άλλους, στοιχείου στον πόλεμο

την πολιτική, την απόδοση δικαιοσύνης, την τέχνη και άλλους τομείς. Έτσι, από το ξεκίνημα της Ιλιάδας, ο αγώνας λόγου μεταξύ Αγαμέμνονα και Αχιλλέα καταλήγει όχι υπέρ αυτού που έχει δίκιο αλλά υπέρ του πολιτικά πιο δυνατού. Αυτό δε σημαίνει αδιαφορία του Ομήρου για την δίκαιη κρίση, αλλά μάλλον μας δείχνει ότι η απόδοση δικαιοσύνης δεν είναι κάτι το αυτόματο, αλλά βασίζεται στα μακρόπνοα αποτελέσματα της δράσης των θεών αλλά όλο και πιο πολύ και των ανθρώπων που έχουν την δική τους ευθύνη και το δικό τους περιθώριο ελευθερίας. Με μια γενικότερη έννοια μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι ο Όμηρος ήταν μαζί με τον Ησίοδο ο θεολόγος και ο νομοθέτης των Ελλήνων, όχι διότι θεολογία και νόμος βρίσκονται στα έπη ήδη παγιωμένα, αλλά αντιθέτως διότι είναι εν τω γίγνεσθαι. Μορφή του νόμου και εικόνα του θεού είναι δηλαδή τα έπαθλα ενός ακόμη αγωνίσματος, του πιο σπουδαίου, δηλαδή της δημιουργίας.

Αξιίζει ίσως να προσεξουμε περισσότερο τον ρόλο που παίζουν οι λεπτομέρειες του αγώνα στην διαδικασία της υπέρβασης του πένθους. Όλη αυτή η σκληρή άμιλλα, η αγωνία για την έκβαση, οι μικροί και οι μεγαλύτεροι κανγάδες, το πάθος των ανταγωνιστών για την νίκη, οι ζαβολιές ανάμεσα στους πενθούντες αγωνιστές και σε ό,τι αφορά στον ακροατή και τον αναγνώστη της Ιλιάδας διώχνουν μακριά ή τουλάχιστον απωθούν το πένθος. Ανάμεσα στις κανχησιές, τις αντεγλήσεις, τις διαμαρτυρίες ούτε λέξη πιο για τον τιμώμενο Πάτροκλο. Η ίδια η διαδικασία της αφήγησης των αγωνισμάτων κάνει τον Όμηρο πρόγονο των σημερινών σπορτάστερς και ακόμη περισσότερο των ραδιοφωνικών αναμεταδόσεων των δεκαετιών 50 και 60, όταν ο εκφωνητής, απόγονος του αρχαίου ραψωδού, αναλάμβανε να μας κάνει με μόνη τη φωνή του να «δούμε» το ματς. Η δραματοποίηση αυτή απομακρύνει σταδιακά την ψυχή από την περιοχή του θανάτου και του πένθους και την ξανα-αγκιστρώνει στη ζωή, που ήταν τότε και είναι σχεδόν πάντα ένας κόσμος χαμένου ή κερδισμένου αγώνα.

Η απομάκρυνση αυτή είναι όρος για να διαδραματισθεί η επόμενη σκηνή της ικεσίας του Πριάμου που θα ολοκληρώσει το έπος εξωτερικά ως αφήγηση γεγονότων, αλλά κυρίως εσωτερικά ως εκπλήρωση του ξεπεράσματος της καταραμένης οργής του κεντρικού ήρωα, του Αχιλλέα. Στο Α της Ιλιάδας μια παραλία στρωμένη με κορμιά των Αχαιών που πεθαίνουν από θεόσταλτο λοιμό, για να πληρώσουν την ύβριν του Αγαμέμνονα. Στο Ω όλα

επικεντρώνονται γύρω από την μοίρα ενός άταφου κορμιού, του Έκτορα και το έπος τελειώνει μέσα σε μια εκπληκτική επίδειξη δραματουργικής ενότητας. Η ταφή του δεν είναι μόνο ζήτημα ελέους. Είναι, αν σκεφτούμε την Αντιγόνη του Σοφοκλή και τις συνέπειες από την απαγόρευση ταφής του Πολυνίκη από τον Κρέοντα, επίσης ζήτημα πολιτικό, οικολογικό και θρησκευτικό σε μια εποχή όπου θεοί, φύση και κόσμος ακόμα ταυτίζονται. Το τελευταίο αγώνισμα αυτού που δεν αγωνίστηκε στα άθλα επί Πατρόκλω θα είναι ηθικό: Αγώνισμα με τον θυμό του, δηλαδή με τον εαυτό του, για να αναδυθεί, στιγμιαία έστω, ένας κόσμος πέρα από το μίσος. Η πρόσκαιρη συμφιλίωση του Αχιλλέα με τον Πρίαμο ανοίγει ίσως το δρόμο για να καταλάβουμε την θέσπιση της εκχειρίδας στους Ολυμπιακούς, τους Πυθικούς και τους άλλους αγώνες στα κλασικά χρόνια και οπωσδήποτε θα μπορούσε να εμπνεύσει όσους ψάχνουν να βρουν έμπνευση για αντίστοιχες χειρονομίες σήμερα.

Σώματα νεκρών που οι ψυχές τους κατεβαίνουν στον Άδη. Σώματα ανδρών που αγωνίζονται ξεπερνώντας το πένθος τους. Τα σώματα δυο εχθρών συμφιλιωμένα για λίγο, πλάι - πλάι, κοντά στο κορμί που περιμένει την ταφή του. Αγώνες λόγου, αγώνες πολεμικοί, αγώνες αθλητικοί. Το αγώνισμα σαν απάντηση στην πληγή, στον θάνατο. Σαν ξεπέρασμά τους. Η εποχή μας δηλώνει ότι δεν πιστεύει σε φαντάσματα, εκτός ίσως από τα φαντάσματα του πάνω κόσμου, όπως αυτά της βίας, της αδικίας, της πείνας, των οικολογικών καταστροφών. Κάτι όμως μέσα από το πέρασμα των αιώνων μοιάζει να μένει σταθερό. Πρόκειται για την δύναμη της άθλησης να απαντά, στον πόνο, στον θάνατο στην απώλεια. Άθλα, επί Πατρόκλω. Αθλήματα για τον Πάτροκλο. Φάρμακα για τον πόνο που γέννησε ο χαμός του νεαρού ήρωα. Φάρμακα σωματικά., ηθικά, πολιτικά που δεν ντοπάρουν, αλλά μαθαίνουν στον άνθρωπο να πιστεύει στις δυνατότητές του. Αγώνες δρόμου. Δρόμος για ένα πιο ανθρώπινο κόσμο. Ανάμεσα στην απειλή και την ικεσία, τα αθλούμενο. σώματα διεκδικούν. όσο κρατάει μια διαδρομή αρμάτων ή δρομέων, όσο κρατάει η ρίψη ενός δίσκου ή το πέταγμα ενός βέλους, μια στιγμή ελευθερίας.

Η Ιλιάδα ξεκινά με τον λοιμό από τα άταφα πτώματα των Αχαιών και τελειώνει με δύο ταφές στα αντίπαλα στρατόπεδα. Ο τελευταίος στίχος: Ως οι γ' αμφίεπον τάφον Έκτορος Ιπποδάμοιο: Κι έτσι θάψανε τον Έκτορα

τον ιπποδαμαστή, δίνει μια μεγαλύτερη δυναμική στο αντιπολεμικό αυτό τραγούδι για τον πόλεμο, αλλά και για το υποκατάστατό του που είναι ο πολεμικός αγώνας, κινητοποιημένος από ένα αρχετυπικό θυμό που έχει να κάνει με την διαμάχη για μια γυναίκα που, εδώ όπως και στην Οδύσσεια, ορίζει το όρια και τους όρους ακόμη και με την απουσία της.

Τέχνη και Αθλητισμός

Σημείωμα Σύνταξης: Το παρόν κείμενο αποτελεί γραπτή παρουσίαση - εισήγηση του συγγραφέως στην 17η Ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη Αθλητισμού στην Αθήνα, Σεπτέμβριος 2005).

Η έκθεση BODYWORKS-Αθλητισμός και Σύγχρονη Τέχνη οργανώθηκε από το Δημοτικό Κέντρο Τεχνών Λευκωσίας, Συνεργασία Πινακοθήκη Πιερίδη και εγκαινιάσθηκε στη Λευκωσία την 1^η Μαΐου 2004. Επιμελητές ήταν ο Γιάννης Τουμαζής, Διευθυντής του Κέντρου και η Αντρη Μιχαήλ Καθηγήτρια Ιστορίας της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο της Amiens στη Γαλλία. Η έκθεση οργανώθηκε με την ευκαιρία των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας καθώς και της ένταξης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή, Ένωση.

Η έκθεση επιθυμεί να ανιχνεύσει το σημείο συνάντησης του αθλητισμού και της σύγχρονης τέχνης. Προσκαλέσαμε καλλιτέχνες από όλη την Ευρώπη, οι οποίοι ανταποκρινόμενοι στο πνεύμα της εποχής δημιούργησαν εικόνες και κατέθεσαν την προσωπική τους άποψη για ένα μαζικό φαινόμενο του αιώνα μας.

Από τον αθλητισμό ως μέσο προσωπικής ολοκλήρωσης, ιδανικό των αρχαίων χρόνων, που αντιστοιχούσε σε μια συγκεκριμένη αντίληψη του κόσμου ως κλειστού συστήματος και της φύσης ως νόρμας, περνάμε, από τον 16^ο αιώνα και μετά, στον αθλητισμό που έχει ως στόχο την υπέρβαση των δυνατοτήτων του ανθρώπινου σώματος. Αυτή η προοπτική συμβαδίζει με την καινούργια κοσμοθεωρία που συνδέεται με τον ορθολογισμό και που μεταξύ άλλων θεωρεί πως ο άνθρωπος μπορεί να καλυτερεύσει και τον εαυτό του αλλά και τη φύση.

Η λατρεία της ιδέας της προόδου καθιστά θεμιτά όλα τα μέσα τόσο για την καλύτερευση όσο και για την υπέρβαση. Ο αθλητισμός, με την ιδέα της άμιλλας αλλά και της performance, υλοποιεί αυτό το επαναστατικό ιδανικό προσπαθώντας να ξεπεράσει ολοένα και περισσότερο τα όρια

του ανθρώπινου σώματος, όλα τα μέσα, ακόμα και τα πιο αθέμιτα επιστρατεύονται για να επιτευχθεί το ποθούμενο ιδανικό της νίκης.

Η έκθεση αυτή δεν είχε ως στόχο την αναπαράσταση των σπορ ή του αθλητισμού στην τέχνη, αλλά εξέτασε τον βαθύτερο τρόπο με τον οποίο οι καλλιτέχνες αντιλαμβάνονται τον χώρο του αθλητισμού. Εξέτασε επίσης την κριτική στάση των καλλιτεχνών απέναντι σε πολλές από τις εκφάνσεις του αθλητισμού και κυρίως παρατήρησε τον τρόπο με τον οποίο οι καλλιτέχνες προτείνουν νέα πρότυπα που ξεπερνούν, παραποιούν ή ειρωνεύονται τις κυρίαρχες σταθερές του αθλητικού χώρου όπως τη νίκη, τη δόξα, την επίδοση, την performance.

Η έννοια της performance αποτέλεσε ένα από τους κύριους άξονες της έκθεσης. Ο όρος performance υπάρχει τόσο στον αθλητισμό όσο και στην τέχνη. Παρ' όλα αυτά, τόσο το περιεχόμενο όσο και οι εκδηλώσεις της διαφέρουν κατά πολύ στις δύο περιπτώσεις. Στον αθλητισμό η έννοια της performance προϋποθέτει μια σημαντική διαδικασία προετοιμασίας, σκληρής δηλαδή προπόνησης, για να ξεπεράσει ο αθλητής αρχικά τα προσωπικά του όρια και μετά την υπάρχουσα επίδοση. Η ποιότητα μπορεί να είναι αρκετά σημαντική αλλά εκείνο που χαρακτηρίζει την αθλητική performance είναι κυρίως το ποσοτικό στοιχείο, αφού το όλο γεγονός εντάσσεται σ' ένα κλειστό σύστημα στο οποίο οι όροι επιβάλλονται εκ των προτέρων.

Αντίθετα, στην τέχνη ο καλλιτέχνης προτείνει ένα τελείως ανοικτό σύστημα, επιβάλλει ο ίδιος τους όρους του ενεργώντας με την πιο μεγάλη ελευθερία. Ξεκινώντας από τους Ιταλούς και Ρώσους φουτουριστές αλλά και τους ντανταϊστές, η έννοια της performance στην τέχνη οριοθετείται πιο συγκεκριμένα τη δεκαετία του εξήντα.

Οι καλλιτέχνες, ολοένα και περισσότερο, προτείνουν θέσεις, δράσεις και happenings, επιθυμώντας να προσεγγίσουν την τέχνη και τη ζωή. Ως αφετηρία για τα έργα και τις performances τους χρησιμοποιούν οποιοδήποτε θέμα, χωρίς περιορισμό. Ο Joseph Beuys κλείνεται με ένα κογιότ σε μια γκαλερί στη Νέα Υόρκη, ο Michel Journiac σκηνοθετεί τη “Λειτουργία για ένα σώμα” και προσφέρει στους θεατές τη Θεία Μετάληψη που όμως δεν είναι η παραδοσιακή όστια μα ένα μαύρο λουκάνικο που έφτιαξε με το αίμα του. Επίσης η Gina Pane κρέμεται με το ένα χέρι από ένα παράθυρο κτηρίου μέχρι εξάντλησης.

Ο αθλητισμός μπορεί ακόμα να γίνει το πρωτεύον ή δευτερεύον θέμα μιας καλλιτεχνικής performance, μια αφορμή, πολλές φορές, για να μιλήσει ο καλλιτέχνης για άλλα θέματα. Συχνά η στάση των καλλιτεχνών απέναντι στα σπορ έχει να κάνει με την ειρωνεία, τη γελοιοποίηση, τη σύγκριση. Ο καλλιτέχνης θεωρεί αρκετές φορές τον εαυτό του σαν ένα μεταφυσικό αθλητή που θέτει τα δικά του προσωπικά όρια, σε ένα τομέα που δεν έχει μόνο να κάνει με τη φυσική επίδοση. Καθώς εφευρίσκει κάθε είδους περιεργα αθλήματα, ο καλλιτέχνης εξετάζει στάσεις και δοκιμασίες όχι μόνο του σώματος μα και του πνεύματος.

Αξιοσημείωτη είναι και η στάση των καλλιτεχνών του Fluxus στη δεκαετία του εξήντα, οι οποίοι εφευρίσκουν καινούργια και αλλόκοτα αθλήματα στα οποία αναδεικνύουν το αδύναμο, το ευτελές, το αμελητέο. Μας προτείνουν για παράδειγμα τα περίφημα Fluxsports, όπως το “Περπατώντας σε 100 υάρδες πίνοντας βότκα”. Τα αθλήματα αυτά δεν επιβάλλουν κανενός είδους ηρωισμό, κανένα ρεκόρ. Είναι περιεργα, απίθανα και τις πιο πολλές φορές απραγματοποίητα, ή απλά και μόνο αστεία. Ο καλλιτέχνης έρχεται λοιπόν να καταρρίψει τα παραδοσιακά στερεότυπα του αθλητισμού, τους κανόνες στους οποίους πρέπει να υπακούουν οι μάζες και προτείνει μια πιο ελεύθερη αντιμετώπιση των κοινωνικών προτύπων. Γι’ αυτό και η διεξαγωγή των αθλημάτων με το τόσο αυστηρό τελετουργικό, τους απαράβατους κανόνες, τη διαιτησία (σύμβολα μιας καλοκουρδισμένης, απολυταρχικής πολλές φορές κοινωνίας και νοοτροπίας) αποτελεί ένα πολύ καλό συμβολισμό του κάθε κατεστημένου που θέλουν οι καλλιτέχνες να καταρρίψουν.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο επινοούν αθλήματα με εντελώς ελεύθερους κανονισμούς, αθλήματα στα οποία είναι αδύνατον να διαγωνιστεί κανείς ή αυτά στα οποία για να συμμετάσχεις πρέπει να μεταβάλεις κάθε γνωστή έννοια συστήματος ή κανόνων και να τα δεις μέσα από μια καινούργια, πολύ διαφορετική, προοπτική.

Ο Uri Tzaiq, για. παράδειγμα, διοργανώνει αγώνες ποδοσφαίρου, ή καλαθόσφαιρας, στους οποίους αλλάζει μια μόνο παράμετρο. Αυτή όμως η αλλαγή είναι αρκετά σημαντική και ικανή να αλλάξει εντελώς την ισοροπία του παιγνιδιού, το χαρακτήρα και τους στόχους του. Εισάγει δηλαδή στο παιγνίδι ένα «στοιχείο-ζιζάνιο». Στο βίντεο «Desert» (1996), εισάγει

λοιπόν στο γήπεδο δύο μπάλες, γεγονός που αναστατώνει ανεπανόρθωτα το παιγνίδι, αφού οι παίχτες χάνουν τις σταθερές τους αναφορές, μη ξέροντας ποια μπάλα να πρωτοκτυπήσουν.

Ο αγώνας γίνεται παράλογος και είναι αδύνατο να διεξαχθεί σύμφωνα με τους γνωστούς κανονισμούς. Μπορεί όμως, κάλλιστα, να λειτουργήσει μέσα από μια διαφορετική λογική, ανοικτή στην έκπληξη, στον αυτοσχεδιασμό και το τυχαίο. Αυτά τα παιγνίδια, που είναι κατ' αρχήν αδύνατον να γίνουν μέσα απ' τους γνωστούς κανόνες, προτείνει στην έκθεση και ο Miguel Egana με το διπλό, σταυρόσχημο τραπέζι της επιτραπέζιας αντισφαίρισης, π'

Όπως και στον Ugi Tzaig ορισμένα απ' τα χαρακτηριστικά του αθλήματος παραμένουν αναλλοίωτα. Ωστόσο υπάρχει μια μικρή απόκλιση που καθιστά αδύνατη την κλασική προσέγγιση. Μπορεί όμως να λειτουργήσει σ' ένα άλλο επίπεδο, αντιμετωπίζοντας έτσι το άγνωστο και το τυχαίο.

Ο καλλιτέχνης προσκαλεί το θεατή να ξεχάσει τους παραδοσιακούς κώδικες συμπεριφοράς και να απαγκιστρωθεί από την τυφλή υπακοή σε προκαθορισμένους κανόνες. Τον καλεί να δράσει με απόλυτη ελευθερία και να χρησιμοποιήσει τη φαντασία του για να δημιουργήσει το δικό του πλαίσιο κανονισμών. Προτρέπει ακόμα το θεατή να διασκεδάσει παίζοντας.

Στο χώρο του αθλητισμού οι κανόνες είναι σεβαστοί από όλους ανεξαιρέτως και επιτρέπουν την αξιολόγηση, την κατάταξη, την καταγραφή των επιδόσεων, την ομαλή λειτουργία ενός πολύπλοκου συστήματος. Χωρίς την επιβολή κριτηρίων και κανονισμών καταλήγουμε στην έννοια του παιγνιδιού αυτού καθ' εαυτού, το οποίο γίνεται απλά για ευχαρίστηση χωρίς να αναζητείται η νίκη. Φτάνουμε δηλαδή στο παιγνίδι των παιδιών που είτε δεν τηρούν τους κανόνες, είτε τους αλλάζουν όποτε θέλουν. Τα παιδιά εισέρχονται συχνά σε μια δυναμική συνεργασίας προτείνοντας νέους τρόπους παιγνιδιού, τη λογική των οποίων δεν μπορούν πολύ εύκολα να συλλάβουν οι ενήλικες. Το κυρίαρχο στοιχείο εδώ είναι η απόλαυση του παιγνιδιού και όχι ο ανταγωνισμός. Ο Claude Levi-Strauss στην Άγρια Σκέψη αναφέρεται στα μέλη της φυλής Gahaku-Gama που έμαθαν μεν

να παίζουν ποδόσφαιρο, αλλά παίζουν πολλά και συνεχόμενα παιχνίδια και όσες φορές χρειαστεί έτσι ώστε να εναρμονίζεται το σπορ και να μην υπάρχουν ποτέ νικητές και ηττημένοι. Αντιλαμβάνονται το άθλημα ως μυστήριο, ως ιεροτελεστία, ευκαιρία για απόλαυση και δημιουργική συνεργασία. Κάτι που πολύ συχνά κάνουν και οι καλλιτέχνες.

Εισάγουν δηλαδή στους κανονισμούς των γνωστών και καθιερωμένων παιχνιδιών αυτό το «στοιχείο-ξιζάνιο», προτείνουν καινούργιους και αλλόκοτους κανόνες, ή απλά αφήνουν το πεδίο ελεύθερο από οποιοδήποτε κανόνα. Μπορούμε, σ' αυτή τη στάση, να εντοπίσουμε μια μεταφορά της γενικότερης στάσης του καλλιτέχνη απέναντι στη ζωή.

Ο Andre Breton δεν έλεγε πως η μόνη υποχρέωση του ποιητή, του καλλιτέχνη, είναι να προβάλλει ένα κατηγορηματικό και σθεναρό όχι απέναντι σε κάθε είδους κώδικα πειθαρχίας;

Οι καλλιτέχνες κάνουν συχνά ειρωνικά σχόλια για τον αθλητισμό, την αποδοτικότητα, την παραγωγή, που όλα αποτελούν σημαντικές αξίες και σταθερές της σύγχρονης καταναλωτικής κοινωνίας. Προτείνοντας συχνά έργα με έντονα κριτικό και γι αυτό προκλητικό- για το κοινό περιεχόμενο.

Το «Sleep» είναι μια ταινία του Andy Warhol, η οποία διαρκεί πάνω από πέντε ώρες και παρουσιάζει κάποιον να επιδίδεται στο ευγενές άθλημα του... ύπνου. Οι καλλιτέχνες προβάλλουν συχνά έναν άλλο τρόπο απόδοσης, μια πιο προσωπική «επένδυση», που δεν εμπεριέχει τις έννοιες της νίκης, της δόξας, της επίτευξης των στόχων...

Οι performances τους είναι πολύ προσωπικές και σε πολλούς φαντάζουν παράλογες μέχρι και γελοίες. Κρύβουν όμως, πίσω από τις ακατανόητες πράξεις και δράσεις, ένα βαθύτερο ανατρεπτικό μήνυμα. Στη θέση του θεατή-πλήθους, των αθλητών-μύθων, των βεντετών, αντιπροτείνουν μοναχικές φιγούρες που μάχονται για κάτι παράλογο, συχνά ασήμαντο, ακατανόητο από ορθολογιστική ή χρηστική άποψη. Αντί των τεράστιων και επιβλητικών χώρων των γηπέδων προτείνουν χώρους λίγο-πολύ προσωπικούς, το δωμάτιο ή το εργαστήριο, τους έρημους δρόμους στην εξοχή, απέραντα χιονισμένα τοπία, χώρους απροσδιόριστους (Tom Dale, Fanni NiemiJunkola, Jaan Toomik, Χριστόδουλος Παναγιώτου).

Ο αθλητισμός, καθώς προσφέρει θέαμα, γίνεται ένας τρόπος εύκολης και μαζικής διασκέδασης. Μιας διασκέδασης που προέρχεται από την παθητική κι όχι την ενεργητική συμμετοχή. Τα πλήθη στα γήπεδα είναι ένα είδος κακής απομίμησης μιας ιεροτελεστίας που δεν τελείται πλέον στις σύγχρονες κοινωνίες. Η παθιασμένη υποστήριξη μιας συγκεκριμένης ομάδας μπορεί να δημιουργήσει τη ψευδαίσθηση της συμμετοχής σε μια μεγάλη, ενωμένη οικογένεια.

“I am not an athlete anymore; I am an entertainer” λέει ο Denis Rodman, τονίζοντας αυτή τη θεαματική διάσταση του αθλητισμού, που χάρη στα μέσα ενημέρωσης αποκτά παγκόσμια σημασία και γοητεία.

Ο αθλητισμός είναι ο χώρος όπου αναδεικνύεται το ανθρώπινο σώμα, μέσα από δύναμη, τη ρώμη, την ομορφιά (όταν αυτό δεν παραμορφώνεται από κατάχρηση), τον ερωτισμό που αναδύεται. Πολλοί καλλιτέχνες εστιάζονται στην ομορφιά της κίνησης του αθλητικού σώματος. Βέβαια όμορφο στον αθλητισμό είναι ό,τι είναι αποδοτικό και επιτυχημένο.

Ο Matthew Barney δημιουργεί ένα ολόκληρο πολύπλοκο αισθητικό σύστημα χρησιμοποιώντας αθλητικά πειράματα. Γι' αυτόν, το ανθρώπινο σώμα, με την ψυχική και φυσική του ενέργεια, συμβολίζει την απόλυτα αγνή δύναμη που γεννά μύθους δημιουργίας. Εφαρμόζει την προσωπική του εμπειρία ως αθλήτη, δηλαδή την ανάπτυξη της μυϊκής του δύναμης και της αντοχής μέσα από συνεχείς, επαναλαμβανόμενες και αυξανόμενες καταπονήσεις στις performances του και δημιουργεί τους δικούς του προσωπικούς μα και πολύπλοκους αισθητικούς κανόνες. Ο ναρκισσισμός, η επίδειξη, η υβριδική γένεση, η βιολογική επεξεργασία, ο σαδομαζοχισμός, η ερωτική επιθυμία και η στρατιωτική πειθαρχία, είναι στοιχεία που ο καλλιτέχνης ανακαλύπτει στο αθλητικό σώμα. Στα δρώμενα του καλλιτέχνη, όπου χρησιμοποιεί το δικό του σώμα, αυτό μετατρέπεται σε στάδιο και το στάδιο μετατρέπεται σε σώμα. Ο κύκλος Cremaster 1, 2, 3, 4, 5, που αποτελεί ένα κλειστό παράξενο, “μασονικό” και αισθησιακό σύμπαν δημιουργημένο από τον Barney, προκύπτει μέσα από τα πειράματα του καλλιτέχνη με το σώμα και τα σπορ.

Η έννοια της πάλης, της διαμάχης, της αντιπαράθεσης, μεταφορά ενός αρχέγονου πολέμου, είναι αρκετά έντονη στους καλλιτέχνες. Ο πόλεμος,

ο πατέρας των πάντων, εκφράζεται μεταφορικά με την πυγμαχία και την ελληνορωμαϊκή πάλη.

Από τον ντανταϊστή Arthur Cravan, που δήλωνε καλλιτέχνης και ταυτόχρονα μποξέρ, μέχρι τον Κωνσταντίνο Ρήγο, τη Fanni Niemi-Junkola και τη Zuzanna Janin, αυτό το άθλημα έχει κάτι το πρωτεϊκό και σχεδόν πρωτόγονο. Η Zuzanna Janin οικειοποιείται ένα άθλημα κατ' εξοχήν αντρικό για να βιώσει προσωπικές εμπειρίες.

Η έννοια της πάλης δίνει στους καλλιτέχνες μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για ν' ασχοληθούν με θέματα και ζητήματα πολύ πέρα απ' τον αθλητισμό. Οι έννοιες των αντιθέτων, η εσωτερική πάλη του αρσενικού και του θηλυκού, το πλατωνικό ανδρόγυνο, εκφράζονται πολύ έντονα μέσα από την πάλη των σωμάτων. Μια πάλη όμως που δεν στοχεύει πουθενά αλλού παρά στην τελική ένωση, στην επικράτηση του ενός. Η συγκινητική ιεροτελεστία στο έργο του Κωνσταντίνου Ρήγου, για παράδειγμα, σημαδεύει την συνένωση των αντιθέτων. Εδώ δεν υπάρχει πουθενά η έννοια της εξόντωσης. Ο καλλιτέχνης παλεύει με τον αθλητή αναζητώντας την έννοια του αληθινού έρωτα: της ψυχής με το σώμα. Η Fanni Niemi-Junkola δίνει στην πάλη των γυναικείων σωμάτων μια μυθική σημασία και συμβολισμό.

Η αναπαραγωγή της μονάδας οδηγεί αναπόφευκτα σε σύγκρουση. Μια σύγκρουση ηρωική αλλά ταυτόχρονα βίαιη και παράλογη.

Θα μπορούσε τέλος να θεωρήσει κανείς τον αθλητισμό και ως χώρο τον οποίο εκμεταλλεύεται το πολιτικό αλλά και το οικονομικό κατεστημένο, καθώς προσφέρει πρόσβαση στις μάζες, προκαλεί τα πάθη, επικεντρώνει την προσοχή μας σ' ένα επίτευγμα, αποπροσανατολίζει πολλές φορές το κοινό από άλλα πολύ πιο σοβαρά προβλήματα. Είναι εν ολίγοις ένα ισχυρότατο μέσο κυριαρχίας επί των μαζών.

Αρκεί μόνο να δούμε πώς τον χρησιμοποίησαν τα αυταρχικά, απολυταρχικά και φασιστικά καθεστώτα του αιώνα μας. Και είναι ακριβώς ο οργανωμένος αθλητισμός, οι αγώνες των υψηλών επιδόσεων, ο αθλητισμός-επιχείρηση, αυτό το μαζικό φαινόμενο του εικοστού αιώνα, που γίνεται για τους καλλιτέχνες ένα αντι-μοντέλο της τέχνης.

Κι αυτό ακριβώς το πλαίσιο εξέτασε η έκθεση Bodyworks-Αθλητισμός

και Σύγχρονη Τέχνη. Πολύ μακριά από παλαιότερη ομώνυμη προσπάθεια του Guenther von Hagens, που εξετάζει τα μυστήρια του σώματος μέσα από τη μελέτη των άψυχων ανθρώπινων πτωμάτων, η έκθεση αυτή παρακολούθησε το συναρπαστικό αγώνα μεταξύ της τέχνης και του αθλητισμού, του σώματος και του πνεύματος...

Αθλητικό Μάρκετινγκ, ΜΜΕ & Χορηγία. Η σχέση τους με τον αθλητισμό

ΜΜΕ ΚΑΙ ΧΟΡΗΓΙΑ

Η ανεκτίμητη προσφορά του αθλητικού αγαθού στη ζωή του ανθρώπου είναι ένα γεγονός που στη σύγχρονη προσπάθειά μας να το αξιολογήσουμε, διαπιστώνουμε καθημερινά ότι λαμβάνει ακόμη μεγαλύτερες διαστάσεις. Οι απαιτήσεις της καθημερινότητας, η ποιότητα της ζωής μας, του περιβάλλοντος, της διατροφής μας και της υγείας μας, καθώς και οι κοινωνικές και ψυχαγωγικές μας ανάγκες αναδεικνύουν τον Αθλητισμό σε κρίσιμο παράγοντα επίδρασης στο “ζην” με σκοπό το “ευ ζην”.

Πέρα όμως από τα αναμφισβήτητα οφέλη που μας προσφέρει ο Αθλητισμός, αξίζει να αναφέρουμε τις έντονες συγκινήσεις και τα συναισθήματα που μας δημιουργεί καθώς και εκείνες τις στιγμές που μπορεί να μείνουν για πάντα χαραγμένες στη μνήμη μας.

Κάτι τέτοιες στιγμές μας προσέφεραν οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004, χαρίζοντάς μας παράλληλα εθνική ικανοποίηση και περηφάνια τόσο σε αμιγώς αθλητικό πλαίσιο αλλά και γενικότερα. Επίσης τα επιτεύγματα, αθλητικά, οργανωτικά κ.λ.π. καθώς και τα διδάγματα, οι υποδομές, η τεχνολογία, μας επιτρέπουν να αισθανόμαστε αισιοδοξία για το μέλλον.

Συγκεκριμένα το αθλητικό μέλλον αξίζει πλέον ιδιαίτερης προσοχής, μεταξύ άλλων, λόγω:

α) της πλεονεκτικής θέσης που βρισκόμαστε, στο επίπεδο του Αγωνιστικού Αθλητισμού και του Αθλητισμού των Α.Μ.Ε.Α. μετά τους Ολυμπιακούς και Παραολυμπιακούς Αγώνες, την οποία και πρέπει να διατηρήσουμε και να ενισχύσουμε,

β) των χαμηλών ποσοστών της Άθλησης για Όλους,

γ) της αξιοποίησης των υποδομών

δ) των αλλαγών που συντελούνται στον αθλητικό κόσμο.

Στην προσπάθεια αυτή πολύτιμη αναδεικνύεται όλο και περισσότερο η χρησιμότητα δύο ήδη γνωστών συμμάχων του Αθλητισμού, των ΜΜΕ και της χορηγίας.

ΜΜΕ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Σε ένα περιβάλλον όπου η πληροφορία και η επικοινωνία παίζουν καταλυτικό ρόλο στη διαμόρφωση της κοινωνίας, του πολιτισμού, της οικονομίας, δηλαδή όλων εκείνων των τομέων που συνθέτουν τη ζωή μας, ο ρόλος των Μ.Μ.Ε. καθημερινά ισχυροποιείται μέσα από τις ανάγκες και απαιτήσεις του σύγχρονου πολίτη.

«Τα Μ.Μ.Ε. αποτελούν ένα σύστημα με το οποίο μια σχετικά μικρή ομάδα ανθρώπων έχει τη δυνατότητα να απευθύνει μηνύματα -να επικοινωνεί- με μεγάλες κοινωνικές μάζες, υπερπηδώντας μια σειρά από γεωγραφικά, χρονικά, πολιτιστικά και κοινωνικά εμπόδια» (Γιάννης Σταμίρης).

«Όλα τα ΜΜΕ ανήκουν σε άτομα ή εταιρείες, είναι εμπορικές επιχειρήσεις, και λόγω του ρόλου τους σε κάθε χώρα και κοινωνία λειτουργούν με κάποιους ιδιαίτερους κανόνες. Έχουν τη δύναμη να διαμορφώνουν την άποψη και τη συνείδηση του λαού, να επιδρούν (θετικά ή αρνητικά) στο μορφωτικό και πνευματικό του επίπεδο, να δημιουργούν πρότυπα να συντελούν στην αποδοχή και –συνακόλουθα-στην ισχύ προσώπων κομμάτων οργανώσεων συλλόγων κ.λ.π.» (Μαμουζέλος Γιάννης, 2006).

Τα σύγχρονα Μ.Μ.Ε. που διαθέτουμε χωρίζονται σε δύο κατηγορίες, τα έντυπα και τα ηλεκτρονικά, εξυπηρετώντας τους ίδιους σκοπούς και καλύπτοντας τις ίδιες ανάγκες. Η ενημέρωση, η μόρφωση, η ψυχαγωγία, η κοινωνικοποίηση, αποτελούν τους βασικούς άξονες ενεργοποίησης των Μ.Μ.Ε και συμμετοχής τους στη διαμόρφωση κανόνων και ηθικών, πρακτικών και εφαρμογών, αντιλήψεων και στόχων.

Ο αθλητισμός αποτελεί έναν από τους τομείς που τα Μ.Μ.Ε. καλύπτουν και προβάλλουν με συνέπεια, εδώ και αρκετά χρόνια.

Από τη δεκαετία του 1980 η κάλυψη των αθλητικών γεγονότων εμφάνισε ιδιαίτερη ανάπτυξη παγκοσμίως.

Στη χώρα μας αυτή τη στιγμή εκδίδονται δεκαέξι αθλητικές εφημερίδες με πανελλήνια κυκλοφορία, γεγονός που αποτελεί και παγκόσμιο ρεκόρ, τοπικές αθλητικές εφημερίδες και αθλητικά περιοδικά. Λειτουργούν τέσσερις αμιγώς αθλητικοί ραδιοφωνικοί σταθμοί. Τηλεοπτικά, λειτουργεί ένα

συνδρομητικό κανάλι (Supersport) που καλύπτει τα αθλητικά νέα με εννιά προγράμματα, δορυφορικά μεταδίδεται το Eurosport, ενώ όλα σχεδόν τα κανάλια προβάλλουν αθλητικές εκπομπές σε ημερήσια και εβδομαδιαία συχνότητα (Σάββατο και Κυριακή), καλύπτοντας αθλητικά γεγονότα.

Αθλητισμός και Μ.Μ.Ε., διανύουν μαζί την πορεία τους με διαρκώς μεγαλύτερη επιτυχία και συνεχώς στενότερη επαφή. Με δεδομένα ότι η αθλητική βιομηχανία αναπτύσσεται, το αθλητικό προϊόν εξελίσσεται και η αγορά στην οποία απευθύνεται επεκτείνεται, αντιλαμβανόμαστε γιατί η σχέση αυτή τείνει να γίνει άρρηκτη. Για τον επιχειρηματικό κόσμο, τον κόσμο της αγοράς και του κέρδους, τα αθλητικά γεγονότα και όσα τα πλαισιώνουν, μετατρέπονται σε προϊόν, το οποίο οι άνθρωποι της αγοράς οφείλουν να το αντιμετωπίζουν και να το διαχειρίζονται ανάλογα με την αξία του, τη δημοτικότητά του και τις πωλήσεις του.

Οι εφαρμογές, οι παρατηρήσεις, και τα δεδομένα που μας έρχονται από την άλλη μεριά του Ατλαντικού πιστοποιούν τα παραπάνω.

Στον επιχειρηματικό κόσμο όμως ανήκουν και τα Μ.Μ.Ε.

Αν σκεφτούμε και παραδεχτούμε ότι ο Αθλητισμός διεθνοποιείται, άρα και ο ανταγωνισμός, τότε συνειδητοποιούμε το μέγεθος του αθλητικού προϊόντος, την αγορά στην οποία απευθύνεται και το κέρδος που μπορεί να αποδώσει.

«Οι άνθρωποι βλέπουν τον αθλητισμό ως μία ειδική εμπειρία ως κάτι που έχει ιδιαίτερη θέση στη ζωή τους.....»

Τα επιπλέον στοιχεία του βασικού αθλητικού προϊόντος-του αγώνα ή της διοργάνωσης- είναι που το κάνουν ασυνήθιστο. Μερικά από τα στοιχεία αυτά αντικατοπτρίζουν τη φύση του αθλήματος ως Υψηλότητα.

- Το αθλητικό προϊόν είναι μη χειροπιαστό, εφήμερο το οποίο βιώνεται ως εμπειρία και έχει υποκειμενικό χαρακτήρα.....

- Το αθλητικό προϊόν παράγεται και καταναλώνεται την ίδια στιγμή.

Ο Αθλητισμός είναι ένα προϊόν το οποίο φθείρεται.....

- Το αθλητικό προϊόν εξαρτάται από τις ευκαιρίες που παρέχει για κοινωνικοποίηση. Εκτός από τη μοναχικότητα του δρομέα μεγάλων αποστάσεων, ο Αθλητισμός συνήθως γίνεται σε ένα δημόσιο περιβάλλον....

- Το αθλητικό προϊόν συνδέεται με την ασυνέπεια και τη δυσκολία της πρόβλεψης. Ένας αγώνας ποδοσφαίρου ο οποίος διεξάγεται σήμερα θα εί-

και διαφορετικός από τον αγώνα της επόμενης εβδομάδας ακόμη και αν οι παίκτες είναι οι ίδιοι.....

- Ο έλεγχος του κύριου προϊόντος δεν βρίσκεται στα χέρια των στελεχών του μάρκετινγκ. Όπως υπογράμμισε ο Aronin, οι περισσότεροι από αυτούς ελέγχουν ελάχιστα το προϊόν τους-το ίδιο και τον αγώνα.....» (Bernard J. Mullin, Stephen Hardy, and William A.Sutton, 2000).

Τα αθλητικά δρώμενα και τα προϊόντα που απορρέουν από αυτά, για όλους εμάς δεν είναι τεχνοκρατικά και ορθολογιστικά ένα προϊόν, ούτε μπορούμε να το δούμε σε τέτοια διάσταση, και αν επιτρέπεται, δεν θα έπρεπε σε καμία περίπτωση.

Ο Αθλητισμός παραμένει στις καρδιές μας και στις μνήμες μας η μεγάλη συγκίνηση, η μεγάλη πρόκληση, ο συναγωνισμός και η συμμετοχή, η νίκη και η ήττα, η διαδρομή και το νήμα.

Η διαβόητη όμως εμπορευματοποίηση διαβρώνει αργά και σταθερά, σχεδόν χωρίς εξαίρεση, ιδέες και οράματα, εκμεταλλευόμενη κάθε πιθανή πηγή εσόδων.

«Είναι φανερό πως η τηλεόραση εμφανίζει τα σπορ πολύ διαφορετικά απ'ότι τα ίδια σπορ εμφανίζονται στον άμεσο θεατή στο στίβο ή στο γήπεδο. Το κλίμα που δημιουργεί η τηλεόραση γύρω από τα σπορ, είναι ξένο προς το κλίμα που δημιουργούσε για τα σπορ το στάδιο της Ολυμπίας στην αρχαιότητα. Η τηλεόραση σήμερα παρουσιάζει τα σπορ σαν εμπόρευμα για κατανάλωση» (Γιάννης Σταμίρης).

Και αναμφισβήτητα ο Αθλητισμός αποτελεί πηγή μεγάλων εσόδων.

Τα Μ.Μ.Ε. καλύπτουν τις ανάγκες και τις απαιτήσεις τόσο των ανθρώπων του Αθλητισμού και των φιλάθλων όσο των τεχνοκρατών και των επιχειρηματιών. Διαθέτουν την ικανότητα και την εμπειρία να απευθύνονται στον θεατή, ακροατή και αναγνώστη με ποικιλία τρόπων και μεθόδων, εξυπηρετώντας τις ανάγκες του και τις επιθυμίες του, ενώ ταυτόχρονα προωθούν την οικονομική πλευρά του Αθλητισμού.

Το σύγχρονο περιβάλλον της ενημέρωσης και της επικοινωνίας είναι ιδιαίτερα ανταγωνιστικό και διαρκώς μεταβαλλόμενο. Η τηλεόραση, το ραδιόφωνο και το διαδίκτυο αποτελούν τους ισχυρότερους εκπροσώπους του.

«Παρόλο που υπάρχουν φανερές διαφορές ανάμεσα στα ηλεκτρονικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, εντούτοις όλα ακολουθούν ένα απλό μοντέλο:

η πληροφόρηση - ο ήχος της αναμέτρησης, οι εικόνες από το αθλητικό γεγονός, το γραπτό ρεπορτάζ- κωδικοποιείται σε ηλεκτρομαγνητικά κύματα και στέλνεται μέσω δορυφόρου σε ένα δέκτη, ο οποίος αποκωδικοποιεί το σήμα και αναπαράγει την πληροφορία σε μορφή που μπορεί άμεσα να χρησιμοποιηθεί. Τα μέσα ενημέρωσης έχουν επίσης ένα κοινό επιχειρηματικό σχέδιο: η τηλεόραση, το ραδιόφωνο και το διαδίκτυο, στηρίζουν την επιβίωσή τους στο κοινό που τα παρακολουθεί.» (Bernard J. Mullin, Stephen Hardy, and William A. Sutton 2000).

Ειδικά η τηλεόραση είναι γεγονός ότι αποτελεί το παράθυρό μας στον κόσμο. Είναι το μέσο με τη μεγαλύτερη χρήση σε όλο το φάσμα των ηλικιών.

Απόδειξη το γεγονός ότι οι βιομηχανίες δαπανούν σε έρευνα και τεχνολογία σχετικά με την τηλεόραση -καλύτεροι δέκτες, δορυφορική τηλεόραση, συνδρομητική τηλεόραση κ.τ.λ.- συνεχώς αυξανόμενα ποσά.

Η σχέση του αθλητισμού με την τηλεόραση είναι αμφίδρομη και ισχυρή.

Από την πλευρά του Αθλητισμού η τηλεόραση αποτελεί ένα αξιόπιστο και φερέγγυο σύμμαχο στην προσπάθειά του να εξαπλωθεί, να παρουσιάσει πλέον όλο το φάσμα των αθλητικών γεγονότων, να προσεγγίσει νέους φιλάθλους, ενεργούς υποστηρικτές και συμμετέχοντες αλλά και να εξασφαλίσει ποσά απαραίτητα για την επιβίωση των φορέων που τον προβάλλουν, τον καλλιεργούν και τον διαχειρίζονται. Η τηλεόραση αποτελεί έναν από τους καλύτερους πρεσβευτές του αλλά και χρηματοδότες του, γεγονός που αποδεικνύεται τόσο από τον "προσηλυτισμό" νέων μελών όσο και από τη στήριξη που του παρέχει σε ένα οικονομικά ελεγχόμενο περιβάλλον. Από την άλλη πλευρά είναι διατεθειμένη να πληρώσει πολλά χρήματα για την αναμετάδοση των αθλητικών γεγονότων, τα οποία δημιουργούν το απαραίτητο κοινό για τους διαφημιστές. Και με δεδομένο ότι ενώ η οικονομική πίτα είναι μεγάλη, ο ανταγωνισμός για την επίτευξη των αναγκαίων ποσοστών τηλεθέασης κλιμακώνεται έντονα καθώς οι επιλογές των θεατών αυξάνονται.

Η κατάτμηση του συνόλου των θεατών των αθλητικών γεγονότων, εξαιτίας των πολλών επιλογών που έχουν στη διάθεσή τους, επιδρά στο τηλεοπτικό παιχνίδι και το κάνει πιο σκληρό, ενώ οι τηλεοπτικοί φορείς πλειοδοτούν, προκειμένου τα ποσοστά τηλεθέασης να εξασφαλίσουν τις τόσο απαραίτητες γι'αυτούς διαφημίσεις.

Σε γενικές γραμμές ότι συμβαίνει στην τηλεόραση, το ίδιο συναντάμε τόσο στις εφημερίδες όσο και στα υπόλοιπα ηλεκτρονικά Μ.Μ.Ε.

Ιδιαίτερα οι εφημερίδες και τα αθλητικά περιοδικά στην Ελλάδα κατέχουν περίοπτη θέση στις προτιμήσεις του αθλητικού καταναλωτικού κοινού.

«... η επιμέλεια με την οποία ο ημερήσιος Τύπος φροντίζει την αθλητική σελίδα, δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για το ενδιαφέρον του αναγνωστικού κοινού των μεγαλουπόλεων για τα αθλήματα και τα σπορ...» (Γιάννης Σταμίρης).

Ιδιαίτερη κλιμάκωση ενδιαφέροντος παρατηρείται στο διαδίκτυο, όπου και εκεί ο ανταγωνισμός συνεχώς εντείνεται.

Γεγονός όμως αποτελεί ανεξάρτητα από τα οικονομικά κίνητρα, η συμβολή των Μ.Μ.Ε. στην εξάπλωση των αθλημάτων και στη συμμετοχή κυρίως των νέων σε αυτά καθώς επίσης και η οικονομική στήριξη που παρέχουν σε συλλόγους, ομάδες, σωματεία και ομοσπονδίες, η οποία συμβάλλει στη βιωσιμότητά τους και ανάπτυξή τους.

Είναι βέβαιο ότι οι δημοσιογράφοι που ασχολούνται με τα αθλητικά πράγματα δεν παράγουν αθλητισμό, δεν συμμετέχουν στους αγώνες, δεν πετυχαίνουν ρεκόρ και διακρίσεις. Μπορούν όμως να συμβάλουν σημαντικά στον Αθλητισμό. Η δουλειά τους είναι βέβαια η καταγραφή και προβολή των γεγονότων αλλά δεν σταματά εκεί. Μέσα όμως από αυτή, έχουν τη δυνατότητα να προάγουν και να προβάλλουν τον Αθλητισμό, να προτείνουν, να κρίνουν, να επικροτούν πράξεις και προτάσεις, φαινόμενα και πρακτικές που πραγματοποιούνται μέσα στην αθλητική οικογένεια. Έχουν τη δύναμη να διαμορφώνουν αντιλήψεις και να επηρεάζουν με την κριτική τους την κοινή γνώμη, συμβάλλοντας στην θετικότερη πορεία και εικόνα του σύγχρονου αθλητικού «γίνεσθαι». Βέβαια η συμβολή των Μ.Μ.Ε. στην εξέλιξη του αθλητικού περιβάλλοντος θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερη και ποιοτικότερη π.χ. προβολή των αθλημάτων που δεν θεωρούνται αρκετά δημοφιλή, κάλυψη των αθλητικών γεγονότων μικρότερης εμβέλειας.

Η εξουσία των Μ.Μ.Ε. δίνει τη δύναμη και αυτή με τη σειρά της φέρνει την ευθύνη που βαρύνει τους λειτουργούς της δημοσιογραφίας γενικά και ειδικότερα του Αθλητισμού.

Από τη στιγμή που πλέον τα Μ.Μ.Ε. έχουν κάνει και συνεχίζουν εντο-

νότερα να κάνουν αισθητή την παρουσία τους στον Αθλητισμό και αντιλαμβάνόμενοι ότι τηλεθέαση, τηλεακρόαση και Τύπος σημαίνει διαφημίσεις, η παρουσία της χορηγίας στον Αθλητισμό είναι κάτι το αναμενόμενο και άμεσα σχετικό.

ΧΟΡΗΓΙΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ο όρος χορηγία αναφέρεται και χρησιμοποιείται προκειμένου να δηλώσει την απόκτηση των δικαιωμάτων σύνδεσης μιας εταιρείας, ενός οργανισμού, μιας εμπορικής φίρμας με ένα προϊόν ή εκδήλωση. Στόχος της χορηγίας είναι η πάσης φύσεως ωφέλεια που προκύπτει από αυτή τη σχέση και για τις δύο συμβαλλόμενες πλευρές.

Σε αυτή τη συνεργασία συμμετέχει **ο χορηγός**, ο οποίος μέσω της χορηγίας προσβλέπει σε αύξηση του κέρδους των προϊόντων του ή των υπηρεσιών που προσφέρει, μέσα από διαδικασίες προβολής, προώθησης και διαφήμισης, και **ο χορηγούμενος** ο οποίος με την οικονομική συμβολή του χορηγού, υλοποιεί τα σχέδιά του και πραγματοποιεί τους στόχους του.

Οι τομείς που η χορηγία δραστηριοποιείται καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων του σύγχρονου ανθρώπου όπως οι τέχνες, το περιβάλλον, η υγεία, η εκπαίδευση, οι κοινωνικές δραστηριότητες κ.λ.π.

Βέβαια η χορηγία έκανε την εμφάνισή της πριν από πολλά χρόνια στην αρχαία Ελλάδα και κυρίως στην αρχαία Αθήνα όπου με μια διαφορετική έννοια και μορφή, αποτελούσε μία από **τις λειτουργίες**, ένα θεσμοθετημένο έμμεσο τρόπο φορολογίας των εύπορων πολιτών προς όφελος της πόλης. Η ανάθεση μιας λειτουργίας στον πολίτη αποτελούσε ιδιαίτερη τιμή.

Η σύγχρονη μορφή της χορηγίας ενώ μπορεί να προσδιορίζεται από την ίδια λογική, είναι όμως εντελώς διαφορετική επί της ουσίας και λειτουργεί με διαφορετικούς στόχους και κίνητρα.

Η έννοια της χορηγίας υφίσταται, κατά κανόνα, όποτε κάποιος χρειάζεται άμεσα επιπλέον (χρηματικά) μέσα. Ωστόσο, από την πλευρά των επιχειρήσεων, λαμβάνεται όλο και πιο σοβαρά υπόψη η άποψη της αυξανόμενης προσφοράς διαφήμισης. Ιδιαίτερα η αθλητική χορηγία ξεχωρίζει όλο και περισσότερο από τα άλλα είδη χορηγιών. Ο λόγος για την άνθηση της αθλητικής χορηγίας και την προτίμησή της από τις εταιρίες είναι οι «ομάδες-στόχοι», καθώς σε μια αθλητική διοργάνωση ή έναν αγώνα εκπροσωπούνται σχεδόν όλες οι «πληθυσμιακές ομάδες».(Διαδικτυακός τόπος www.Hellassport.gr)”.

Στο παρών άρθρο θα ασχοληθούμε μόνο με την αθλητική χορηγία η οποία γνωρίζει ιδιαίτερη ανάπτυξη στις μέρες μας.

«Ως αθλητική χορηγία ορίζεται η παροχή οικονομικής ή άλλης βοήθειας από μια επιχείρηση σε έναν αθλητικό οργανισμό, αθλητικό γεγονός, αθλητική εγκατάσταση, η αθλητή, με σκοπό την προώθηση των εμπορικών της στόχων ειδικά εκείνων της επικοινωνίας και του μάρκετινγκ» (Stoslar, 2004, Παπαδημητρίου & Γαργαλιάνος, 1997).

Η χορηγία μπορεί να χαρακτηριστεί ανάλογα με τους λόγους και τους σκοπούς της ως *ευγενική υποστήριξη*, στοχεύοντας να εξωραΐσει και να αναδείξει το προφίλ της επιχείρησης, καθώς και να αυξήσει το κύρος της εταιρείας και ως *εμπορική επένδυση* με στόχο την έμμεση διαφήμιση και προώθηση στο αγοραστικό κοινό προϊόντων της εταιρείας.

Η εξάπλωση της χορηγίας στη σύγχρονή της μορφή άρχισε παγκοσμίως στα τέλη της δεκαετίας του 1970 στις Η.Π.Α.

«Η βιβλιογραφία του αθλητικού μάρκετινγκ συμφωνεί με το γεγονός ότι η εμφάνιση και η ανάπτυξη της χορηγίας συνέπεσε με την απαγόρευση της διαφήμισης των τσιγάρων και των αλκοολούχων ποτών.» (Bernard Mullin, Stephen Hardy, and William A.Sutton, 2000)

Οι εταιρείες έπρεπε να βρουν κάποιο άλλο μέσο που να αντικαθιστούσε ή τουλάχιστον να υποκαθιστούσε την απώλεια των εσόδων του κλασικού τύπου διαφήμισης. Εκτός αυτού το κόστος των διαφημίσεων, κυρίως των τηλεοπτικών, για όλες τις εταιρείες αυξήθηκε, διότι από τη στιγμή που ο ανταγωνισμός συνεχώς μεγάλωνε, τα ΜΜΕ εκμεταλλεύτηκαν το περιβάλλον που είχε διαμορφωθεί, με αποτέλεσμα να αυξήσουν τις απαιτήσεις τους και τα κέρδη τους.

Τέλος η εμπορευματοποίηση του Αθλητισμού κερδίζει συνεχώς έδαφος και αποτελεί πλέον πραγματικότητα που πιστοποιείται από γεγονότα όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες του Λος Άντζελες το 1984, οι οποίοι διοργανώθηκαν με ιδιωτικούς πόρους και αποτελούν σημείο αναφοράς για την ανάπτυξη της χορηγίας και την εκχώρηση δικαιωμάτων συσχέτισης.

Η χορηγία και ο Αθλητισμός είναι στις μέρες μας δύο έννοιες στενά συνδεδεμένες. Η σχέση τους προοιωνίζει αισιόδοξο μέλλον και για τους δύο καθώς αποδεικνύεται αποδοτική και ωφέλιμη.

Το όφελος που απορρέει για τον Αθλητισμό είναι η χρηματοδότησή του ή η παροχή διευκολύνσεων από τον χορηγό προκειμένου να υλοποιηθούν

τα σχέδια των λειτουργιών του και να καλυφθούν οι ανάγκες των αθλητών, προπονητών και παραγόντων για καλύτερη προετοιμασία, μεταγραφές, ποσοτική και ποιοτική υλικοτεχνική υποδομή, συμμετοχές σε αγώνες του εξωτερικού κ.λ.π.

Η χορηγία με την κάλυψη μέρους ή όλων των εξόδων μέχρι το τέλος της συνεργασίας, αποτελεί σημαντικό παράγοντα στην επιβίωση αθλητικών οργανισμών, σωματείων, συλλόγων, και στην αθλητική προσπάθεια μεμονωμένων αθλητών και προπονητών.

Από την πλευρά του χορηγού, οι προοπτικές που εμφανίζονται, αφορούν τόσο την εικόνα όσο και το κέρδος της εταιρείας.

Πιο αναλυτικά η εταιρεία **εδραιώνεται** στην αγορά και **ενισχύει** τη θέση της προβάλλοντας μια εικόνα πιο φιλική και προσιτή, με ανησυχίες και ευαισθησίες, που πέρα από την αναζήτηση και διεκδίκηση του κέρδους, διαθέτει κατανόηση και ιδανικά που τα υπερασπίζεται με το κύρος της και την οικονομική της ευρωστία. Η χορηγία **αποτελεί** ένα σημαντικό πλεονέκτημα στον τομέα των δημοσίων σχέσεων και επεκτείνει τις δραστηριότητες της εταιρείας σε άλλους τομείς εκτός των επιχειρήσεων, διαμορφώνοντας μια πιο ευέλικτη και ελκυστική πολιτική.

Υποστηρίζει και **ενισχύει** το στρατηγικό μάρκετινγκ της εταιρείας και **στηρίζει** τη διαφημιστική και επικοινωνιακή πολιτική της με άρωμα προσφοράς ενώ ταυτόχρονα **προωθεί** τις πωλήσεις και ξεπερνά τον ανταγωνισμό.

Τέλος **προσελκύει** κοινό μέσα από τους φιλάθλους θεατές-τηλεθεατές επεκτείνοντας το εύρος της επιρροής της στο καταναλωτικό κοινό.

Οι επιχειρήσεις μπορούν να προσεγγίσουν πιο εύκολα το κοινό μέσα από τα αθλητικά γεγονότα για τους παρακάτω λόγους:

α. το μήνυμα μεταδίδεται πιο άμεσα και πιο αξιόπιστα επειδή συσχετίζεται με ψυχαγωγία και διασκέδαση.

β. το κοινό που παρακολουθεί τα αθλητικά γεγονότα είναι πιο χαλαρό και πιο άνετο να δεχτεί ένα μήνυμα εμπορικής προσέγγισης σε σχέση με άλλη στιγμή.

γ. το κοινό είναι περισσότερο ομοιογενές στο σύνολο του (φύλο, ηλικία, χόμπυ), σε σχέση με το ευρύτερο κοινό των ΜΜΕ, με αποτέλεσμα πιο ασφαλή και επιτυχημένη προσέγγιση.

Αν προσπαθήσουμε να προσεγγίσουμε καλύτερα το ζήτημα πρέπει να παραδεχτούμε ότι η χορηγία είναι μια μία επιχειρηματική κίνηση που θεωρείται επένδυση. Η χρηματοδότηση μιας αθλητικής διοργάνωσης από μια επιχείρηση μπορεί παρέχει στην εταιρεία αποκλειστικά δικαιώματα χρήσης και εκμετάλλευσης του ονόματος και του συμβόλου της διοργάνωσης, των χώρων της διοργάνωσης για πώληση και διαφήμιση των προϊόντων της, της τηλεοπτικής κάλυψης για διαφημίσεις.

Και ως επένδυση θεωρείται επιτυχημένη όταν με την πρώτη εντύπωση εμφανίζει το μικρότερο ρίσκο και αποφέρει περισσότερα κέρδη με τις λιγότερες απώλειες.

Βέβαια αυτό δεν αποτελεί εγγύηση γιατί μεγάλα κέρδη αποφέρουν κινήσεις με μεγάλο ρίσκο και το αντίθετο.

Οι συμφωνίες χορηγίας μπορεί να περιλαμβάνουν και όχι απαραίτητα να περιορίζονται στα ακόλουθα οφέλη:

- Το δικαίωμα για τη χρήση του λογότυπου, του ονόματος και των γραφικών αναπαραστάσεων τα οποία σχετίζουν τον αγοραστή με το προϊόν ή τη διοργάνωση.

- Το δικαίωμα για την αποκλειστική σύνδεση με μια κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών.

- Το δικαίωμα σύνδεσης του ονόματος του χορηγού με μια διοργάνωση ή ένα στάδιο.

- Το δικαίωμα χρησιμοποίησης διαφόρων φράσεων που συνδέονται με το προϊόν, τους αγώνες ή το στάδιο όπως «επίσημος χορηγός», «επίσημος προμηθευτής», «επίσημο προϊόν»

- Το δικαίωμα χρήσης του προϊόντος ή της αποκλειστικής χρήσης του προϊόντος ή της υπηρεσίας του χορηγού, σε σχέση με τη διοργάνωση ή της εγκατάστασης.

- Το δικαίωμα για τη δημιουργία συγκεκριμένων δραστηριοτήτων προώθησης, όπως διαγωνισμοί, διαφημιστικές εκστρατείες, δραστηριότητες για την αύξηση των πωλήσεων, που να σχετίζονται με τη συμφωνία χορηγίας. (Bernard J.Mullin, Stephen Hardy, and William A.Sutton, 2000)

Οι επιχειρηματίες που αντιλαμβάνονται τα οφέλη της χορηγίας καθώς και οι εταιρείες που ενεργοποιούνται στο χώρο καταλήγουν ότι:

Η χορηγία είναι επένδυση.

Έργο του τμήματος μάρκετινγκ της επιχείρησης είναι να βρει και να επιλέξει μέσα από τον Αθλητισμό, το σωματείο, την ομάδα, το γεγονός το οποίο θα προωθήσει καλύτερα το όνομα και τα προϊόντα της εταιρείας.

“Από το ευρύτερο αθλητικό χώρο, ο επαγγελματικός αθλητισμός, τα event, προσφέρουν πολλές δυνατότητες χορηγιών και διαφήμισης. Η μεταφορά από την εικόνα του αθλήματος ή του event στην εικόνα του προϊόντος ή της επιχείρησης, καθώς και η γρήγορη απόκτηση ενός υψηλού βαθμού αναγνωρισιμότητας αποτελούν σημαντικά κριτήρια. Για την καλύτερη παρουσίαση στο ευρύ κοινό, είναι απαραίτητη μια επιλογή.

Θεμέλιο για αυτήν την επιλογή αποτελεί η εξαιρετική γνώση του κλάδου σε συνδυασμό με την οικονομική τεχνογνωσία. (Διαδικτυακός τόπος www.Hellassport.gr)”

Πέρα όμως από τα παραπάνω η χορηγία δίνει λύσεις σε οικονομικά αδιέξοδα αθλητικών σωματείων, ενισχύει την προβολή και την οικονομική υποδομή διοργανώσεων και συμμετέχει στην προσπάθεια αθλητών και προπονητών.

Η συνεισφορά της αθλητικής χορηγίας όμως αντανακλά και στους κρατικούς φορείς του Αθλητισμού, οι οποίοι δεν έχουν πάντα την οικονομική δυνατότητα ή τουλάχιστον στον βαθμό που επιθυμούν οι αθλητικές ομοσπονδίες τα σωματεία κ.τ.λ. ώστε να αντεπεξέρχονται στις ανάγκες τους.

Η οικονομική συμβολή της αποδεδειγμένη κρατικά κονδύλια, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν για να βοηθήσουν άλλους τομείς του Αθλητισμού και της κοινωνίας, πιστοποιώντας παράλληλα ότι η οικονομική ελευθερία και η αποκόλληση από την κρατική επιχορήγηση είναι εφικτή.

Στο σύγχρονο αθλητικό περιβάλλον με τις μεγάλες οικονομικές απαιτήσεις η συνδρομή της την αναδεικνύει σε ένα ευκαιριακό ή και τυχαίο παράγοντα προαγωγής, παραγωγής και στήριξης του αθλητικού έργου, καθοριστική συμμετοχή και διαρκώς αυξανόμενη ένταση.

Συνδετικός κρίκος και καταλύτης της συσχέτισης αυτής είναι τα Μ.Μ.Ε. και ιδιαίτερα η τηλεόραση, αφενός λόγω της ευρύτερης χρήσης της από το κοινό και της δημοσιότητας που επιφέρει και αφετέρου λόγω των διαφημίσεων, του κύριου δηλαδή χρηματοδότη της. Τα Μ.Μ.Ε. δυναμικά ωφελούνται διότι το αθλητικό γεγονός που στηρίζεται από τη χορηγία οργανώνεται αριότερα, παρουσιάζεται πληρέστερα, προβάλλεται περισσότερο. Τα

Μ.Μ.Ε. που αποκτούν το δικαίωμα της μετάδοσης, λόγω των παραπάνω στοιχείων, προσελκύουν με τη σειρά τους διαφημίσεις προϊόντων και υπηρεσιών, λόγω της αναμενόμενης ακροαματικότητας και επιλέγονται περισσότερο από εμπορικές επιχειρήσεις και διαφημιστικές εταιρείες.

Συνοψίζοντας τα παραπάνω, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι η σχέση τόσο των ΜΜΕ όσο και της χορηγίας με τον Αθλητισμό, αναπτύσσεται και θεμελιώνεται με αμοιβαία κέρδη και οφέλη. Βέβαια ο Αθλητισμός στη εποχή μας διαφέρει από τον Αθλητισμό των ιδανικών και του πνεύματος της αρχαιότητας. Πάντα όμως θα συναρπάξει, θα συγκινεί και θα εμπνέει διατηρώντας την κληρονομιά του παρελθόντος και το κύρος της καταγωγής του. Η προσπάθεια για ανάπτυξη, εξάπλωση και επιτυχίες θα είναι συνεχής και αδιάκοπη. Ο ρόλος των ΜΜΕ και της χορηγίας σε αυτή την προσπάθεια είναι σημαντικός και η αρωγή τους απαραίτητη. Η σχέση αυτή αποδεικνύεται χρήσιμη για όλους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική

Γιάννης Σταμίρης. Αθήνα. *Κοινωνιολογία του Αθλητισμού, Μέρος πρώτο, κεφ. Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και Σπορ, 101-110.*

Μαμουζέλος Γιάννης. (2006). Ο ρόλος των ΜΜΕ στην οργάνωση του Ελληνικού Αθλητισμού, στο Δημ.Γαργαλιάνος & Μάκης Ασημακόπουλος (Επιμ.), *Δομή και Οργάνωση του Ελληνικού Αθλητισμού* (σελ. 539-547). Αθήνα: Κλειδάριθμος.

Παπαδημητρίου, Δ., & Γαργαλιάνος, Δ. (1997). Το μάνατζμεντ του αθλητισμού. Αθήνα: Αθλότυπο.

Διεθνής

Bernard J. Mullin, Stephen Hardy, and William A.Sutton. (2004). *Sport marketing, second edition*, 1,13-14, 12, 267-274, 14,321

Stoslar, D. (2004). Sponsorship Evaluation: Moving from Theory to Practice. *Sports Marketing Quarterly*, 13, 61-64

INTERNET

(*Διαδυκτιακός τόπος www.Hellassport.gr*)”

